

I.B.S.U. GRADED SERIES
VILLAGE & PRIMARY COURSE
THIRD YEAR
By Mrs. Annett

ગ્રામ્ય અને પ્રાથમિક સાબ્યાથશાળાઓ માટે
ત્રીજા વર્ષનો અભ્યાસક્રમ
મિસીસ આનેટ ફ્રાન્ક

ભાષાંતરકર્તા: મિ. મણીલાલ સી. પારેખ, બી. એ.

આવૃત્તિ ૧લી: ૧૦૦૦ થી
ગુજરાતની ધર્મપુસ્તકપ્રસારક મંડળ
સુરત

૧૯૨૬

કિરમલ માના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૪૫ ગ્રંથીક

પુસ્તકનું નામ શિલ્પકાળી શાસ્ત્રી માટે - ૩૧૫૫૧
અભિનવ

વિષય મૃદુલ : ૮૪૩ : ૭૬

હિન્દુસ્તાનની સંયુક્ત સાપ્તાયિકશાળાઓ

કેમવાર ગોઠવેલા પાઠો

આમ્યશાળાઓ તથા પ્રાથમિક વિભાગને માટે

ત્રીજા વર્ષનો અભ્યાસક્રમ

મિસીસ આનંદ કૃત.

લાપાતરકર્તા: મિ. મણીલાલ સી પારેખ, ખી. એ.

૧,૦૦૦ પ્રત.]

૧૯૨૩

[કિંમત ૮ આન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ સંગ્રહ
૧૦૮૪

મુદ્રા : ૧૦૮૪ પદ

અભ્યાસક્રમનો આશય

(૧) બાળકોમાં નીચેની વાતો સંબંધી જ્ઞાન ઉત્પન્ન કરવાનો છે:

આપણો પિતા ઈશ્વર અને આપણો માતા ઇસુ ખ્રીસ્ત
આપણા પર કેવો પ્રેમ રાખે છે;
ઈશ્વર કુદરત ઉપર અને આપણને લગતી સર્વ કંઈ વાત
ઉપર અધિકાર ભોગવે છે;
ઈશ્વર પવિત્ર છે;
ઈશ્વર સર્વકાળ આપણા પાસેજ છે.

(૨) બાળકોને એ બતાવવાનો છે, કે :—

પાપનું પરિણામ દુઃખ છે;
પાપથી આપણું તારણ કરનાર ઇસુ છે.

આ બધા કામનું પરિણામ બાળકોના દિલમાં ઈશ્વર પ્રત્યે સાદો અને સરળ
વિશ્વાસ પ્રગટ કરવાનું હોયું જોઈએ. આ વિશ્વાસ સદાચરણ, સદ્વૃત્તિ અને
સદ્ગુણ જેવા કે આજ્ઞાધીનતા, માયાળુપણું, પ્રાર્થના, વગેરે રૂપે પ્રગટ થશે.

ત્રીજું વર્ષ.

૧. આપણા સ્વર્ગીય પિતાના પ્રેમ અને સંભાળ.

- (૧) આ સુંદર જગત કેમ રચાયું—ઉત્પત્તિ ૧; ૧-૩૧.
યાદ રાખવાનું વચન. યશાયાહ ૩૭; ૧૬.
- (૨) મેઘધનુષ્યના સંબંધમાંનું વચન—ઉત્પ. ૭; ૮; ૯; ૧-૧૭.
યાદ રાખવાનું વચન. ગીત. ૧૦૮; ૧.
- (૩) રણમાં પાણી—નિર્ગમન ૧૫; ૨૩-૨૫; ૧૭; ૧-૭.
યાદ રાખવાનું વચન. યાકુબ ૧; ૧૭.
- (૪) આકાશમાંથી પડતો ખોરાક—નિર્ગમન ૧૬; ૧-૨૧, ૩૧.
યાદ રાખવાનું વચન. યાકુબ ૧; ૧૭.
- (૫) ખરાબ વ્યત્ન અને પાણી સારાં કરવામાં આવ્યાં. ૨ રાબ. ૨; ૧૬-૨૨.
અને ૪; ૩૮-૪૧.
યાદ રાખવાનું વચન. ગીત. ૪૬; ૧.

૨. ઈશ્વર પોતાના લોકોનું રક્ષણ કરે છે.

- (૬) તરસ્યા છોકરા માટે પાણી—ઉત્પત્તિ ૨૧; ૯-૨૧.
 યાદ રાખવાનું વચન. ઉત્પત્તિ ૨૧; ૧૭.
 (૭) ઈશ્વરે એક વિધવાને કેવી રીતે સહાયતા આપી—૨ રાન્ન. ૪; ૧-૭.
 યાદ રાખવાનું વચન. ગીત ૧; ૧૫.
 (૮) ગુપ્ત રાખવામાં આવેલો બાળ રાન્ન—૨ રાન્ન. ૧૧; ૧-૨૧.
 યાદ રાખવાનું વચન. ગીત. ૧૨૧; ૫.
 (૯) બળતી ભૂમી—દાનીયેલ ૩; ૧-૩૦.
 યાદ રાખવાનું વચન. દાનીયેલ ૩; ૧૭.
 (૧૦) સિંહાવલોકન—ભાગ ૧ અને ૨.

૩. ઈસુની વાતો.

- (૧૧) ઈસુનો જન્મ—લુક ૨; ૧-૨૦.
 યાદ રાખવાનું વચન. લુક ૨; ૧૪.
 (૧૨) માગી લોકોની મુશ્કાત—માત્થી ૨; ૧-૧૨.
 યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૨; ૧૧.
 (૧૩) ઈસુના પહેલા શિષ્યો—યોહાન ૧; ૨૬-૪૨.
 યાદ રાખવાનું વચન. લુક ૫; ૧૧.
 (૧૪) ઈસુ એક લગ્નની મિજબાનીમાં—યોહાન ૨; ૧-૧૧.
 યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૨; ૫.
 (૧૫) ઈસુ જાણીને ઘેર જાય છે—લુક ૧૯; ૧-૧૦.
 યાદ રાખવાનું વચન. લુક ૧૯; ૧૦.

૪. ખીજા ઉપર પ્રેમ કરવો અને તેમની સેવા કરવી.

- (૧૬) ઈસુ પોતાના મિત્રોની સેવા કરે છે—યોહાન ૧૩; ૧-૧૭.
 યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૧૩; ૩૪.
 (૧૭) રૂથ અને નાઓમી—રૂથ ૧; ૧-૨૨.
 યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૧૩; ૩૪.
 (૧૮) રૂથ જવના ખેતરમાં—રૂથ ૧; ૧-૧૩; ૪; ૧૩-૧૬.
 યાદ રાખવાનું વચન. હેબ્રી. ૧૩; ૧, ૨.
 (૧૯) મુસા અને ભરવાડભાઈ—નિર્ગમન ૨; ૧૫-૨૨.
 યાદ રાખવાનું વચન. હેબ્રી. ૧૩; ૧, ૨.
 (૨૦) મંદિરની ભાગોળે હુલો માણસ—પ્રે. ફ. ૩; ૧-૧૧.
 યાદ રાખવાનું વચન. ગલાતી. ૬; ૧૦.
 (૨૧) ચાર મિત્રો એક માંદા માણસને સહાયતા આપે છે—માર્ક ૨; ૧-૧૨.
 યાદ રાખવાનું વચન. ગલાતી. ૬; ૨.

૫. પાપ અને તેની શિક્ષા.

- (૨૨) એક કલ્યાણી વાત—ઉત્પત્તિ ૪; ૧-૧૬.
યાદ રાખવાનું વચન. એફેસી. ૪; ૩૧.
(૨૩) ખામિલનો ખુરજ—ઉત્પત્તિ ૧૧; ૧-૬.
યાદ રાખવાનું વચન. દેષાંત. ૧૩; ૧૫.
(૨૪) એક નોકરનું પાપ—૨ રાજ. ૫; ૧૫-૨૭.
યાદ રાખવાનું વચન. નિર્ગમન ૨૦; ૧૭.
(૨૫) યૂનાની વાત—યૂના ૧, ૨, ૩.
યાદ રાખવાનું વચન. દેષાંત. ૧૩; ૧૫.
(૨૬) સિંહાવલોકન—ભાગ ૪ અને ૫.

૬. પાપીને માટે ઈશુનો પ્રેમ.

- (૨૭) એક પાપી છોકરા વિષે ઈસુએ કહેલી વાત—લુક ૧૫; ૧૧-૨૪.
યાદ રાખવાનું વચન. ૧ યોહાન ૧; ૯.
(૨૮) ઈસુ અને તેના દુશ્મનો—માત્થી ૨૬; ૩૬-૫૫.
યાદ રાખવાનું વચન. ગીત. ૮૬; ૫.
(૨૯) ઈસુ અને પીતર—માત્થી ૨૬; ૩૩-૩૫, ૫૭-૭૫
યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૬; ૧૨.
(૩૦) ઈસુનું વધરતે જડાવું—માત્થી ૨૭; ૩૫-૬૬.
યાદ રાખવાનું વચન. ગલાતી. ૨; ૨૦.
(૩૧) ઈસુને મૃત્યુ પામેલાંમાંથી ઉઠાડવામાં આવે છે—માત્થી ૨૮; ૧-૧૫.
યાદ રાખવાનું વચન. લુક ૨૪; ૩૪.
(૩૨) ઈસુ સ્વર્ગે જાય છે—લુક ૨૪; ૫૦-૫૩. પ્રે. ફ. ૧; ૧-૧૨.
યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૧૪; ૨.

૭. સ્વર્ગની વાતો.

- (૩૩) યોહાને સ્વર્ગમાં શું જોયું—પ્રકટીકરણ ૨૧; ૧; ૨૨; ૫.
યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૧૪; ૨.
(૩૪) ઈસુએ કહેલી એક લગ્નમીજબાનીની વાત—માત્થી ૨૨; ૧-૧૪.
યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૨૪; ૪૪.
(૩૫) એલીયાહ સ્વર્ગમાં કેવી રીતે ગયો—૨ રાજ. ૨; ૧-૧૨.
યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૧૪; ૩.

૮. મંદવાડ અને મૃત્યુ ઉપર ઈશ્વરનો અધિકાર છે.

- (૩૬) એક માંદો રાજા સામે કરવામાં આવ્યો—૨ રાજ. ૨૦; ૧-૭.
યાદ રાખવાનું વચન. ૨ રાજ. ૨૦; ૫.

- (૩૭) ઈસુ અને કુંડ આગળનો માણસ—યોહાન ૫; ૧-૧૪.
યાદ રાખવાનું વચન. યોહાન ૫; ૮.
(૩૮) એક દિલગીર માતાને આનંદિત કરવામાં આવી—૨ રાન. ૪; ૮-૩૭.
યાદ રાખવાનું વચન. થિર્મેયાહ ૧૭; ૭.
(૩૯) એક ધનવાન માણસની નાની છોડી—લુક ૮; ૪૧-૫૬.
યાદ રાખવાનું વચન. લુક ૮; ૫૦.
(૪૦) સિહાવલોકન—ભાગ ૭ અને ૮.

૬. ઇશ્વરના મિત્રો ભણું કાર્ય કરે છે.

- (૪૧) ઇબ્રામ પોતાનું ઘર છોડે છે—ઉત્પત્તિ ૧૨; ૧-૬.
યાદ રાખવાનું વચન. રૂમી. ૪; ૩.
(૪૨) ઇબ્રામ એક કલ્પિત અટકાવે છે—ઉત્પત્તિ ૧૩; ૧-૧૬.
યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૫; ૬.
(૪૩) ઇબ્રામ લોઠને બચાવે છે—ઉત્પત્તિ ૧૪; ૧-૨૪.
યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૫; ૬.
(૪૪) એક ભૂલી સ્ત્રી પોતાના બાળકને બચાવે છે—નિર્ગમન ૨; ૧-૧૦.
યાદ રાખવાનું વચન. ગીત. ૪૦; ૧૭.
(૪૫) મુસા અને બળનો છોડ—નિર્ગમન ૩; ૧-૧૮; ૪; ૨૭-૩૧.
યાદ રાખવાનું વચન. નિર્ગમન ૩; ૧૨.
(૪૬) શમૂએલ, બાળ-ચાજક—૧ શમૂએલ ૨; ૧૮, ૧૯; ૩; ૧-૧૪
યાદ રાખવાનું વચન. ૧ શમૂએલ ૩; ૮.

૧૦. ખરે ખર્ગ પસંદ કરવો.

- (૪૭) ઈસુ પ્રલોભનની સામે થાય છે—માત્થી ૪; ૧-૧૧.
યાદ રાખવાનું વચન. યાકુબ ૪; ૭.
(૪૮) એક મહેલની શાળામાં ચાર રાજકુમારો—દાનીયેલ ૧; ૧-૨૧
યાદ રાખવાનું વચન. દાનીયેલ ૧; ૮.
(૪૯) જે માણસે પરદેશીને સહાયતા આપી હતી તે—લુક ૧૦; ૨૫-૩૭.
યાદ રાખવાનું વચન. માત્થી ૨૨; ૩૬.
(૫૦) સિહાવલોકન—ભાગ ૬ અને ૧૦.
ખાસ દિવસોના પાઠ.
(૫૧) ઈસ્દર: ૩૧મો પાઠ ફરીથી કરવો.
(૫૨) નાતાલ: ૧૧ અને ૧૨ પાઠ ફરીથી કરવા

૧. આપણા સ્વર્ગીય પિતાનો પ્રેમ અને તેની સંભાળ.

પાઠ ૧.

આ સુંદર જગત કેમ રચાયું?

ઉત્પત્તિ ૧ ; ૧-૩૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ પાઠ તૈયાર કરવામાં શિક્ષક ને ૧૦૪થું ગીત વાંચી જશે તેા તેથી તેને ઘણો લાભ થશે. ‘ઉત્પત્તિ ૧’માં ઘણા જીના કાળના બનાવોનું વર્ણન છે. ગીત ૧૦૪ એ ગીતશાસ્ત્રકારના ચાનથી મળતા પ્રકાશમાં ઉત્પન્ન કરેલા જગતનું ચિત્રન કરતાં તેના દિલમાં ઉદ્ભવનું ગાન છે. ઉત્પત્તિના પહેલા અધ્યાયમાં દેવ જગતથી અતીત છે. તે પૃથ્વીની બહાર ઉભો રહી આજ્ઞા કરે છે. ગીત ૧૦૪માં તે અંતરથ છે, અને પ્રકાશ એ તેનું વસ્ત્ર અને આકાશ એ તેના તંયુ છે. ઉત્પત્તિ ૧માં દેવ અને પ્રકૃતિ છ દિવસના કામ પર્યંત દેખાય છે, અને એ ગીતમાં સાથે એક મનુષ્ય પણ છે જે એ બધું જીએ છે, જાણે છે અને ગાય છે. ગીતકાર એક ચિત્રકાર બને છે અને પોતાના ચિત્રમાં જાતજાતના રંગ પુરી તેને અતિ સુંદર બનાવે છે. તેમાં આપણે પર્વતો, તેમાં વહેતાં ઝરણા અને એ ઝરણામાં પાણી પીતાં જંગલી જનાવરો જોઈએ છીએ : તેમાં અસંખ્ય જીવો જેમાં રહ્યા છે એવો સાગર જોવામાં આવે છે, અને નિર્જન વનમાં રાત્રીનો દેખાવ અને દિવસના પ્રકાશમાં મહેનત કરતો મનુષ્ય આપણી નજરે પડે છે. ઉત્પત્તિ ૧માં જે જગતનું વર્ણન કરવામાં આગ્યું છે તે એક સૃષ્ટ જીવની નજરે ચઢતાં આ ગીત ગવાય છે, અને તેના વિષય સ્વાભાવિક રીતે “દેવ પોતાની કૃતિઓમાં આનંદ પામશે” એ છે. આનો પ્રતિધ્વનિ ગીતકારના પોતાના દિલમાં રહેજ

થાય છે, અને તે કહે છે કે “તેના વિષેનું મારું ચિંતન મધુર થશે.....એ મારા જીવ, તું દેવને સ્તુત્ય માન.” શિક્ષકોએ આ જીવની કથા નાનાં છોકરાંને એવી રીતે કહેવી જોઈએ કે તેઓ પણ આ વાતો પ્રત્યક્ષ જીએ, અનુભવે અને આનંદ પામે. બાળકોએ પણ ગીતકારનું દષ્ટિબિંદુ પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. આ કેમ અને? એકજ રીતે. શિક્ષકોએ પોતે એ વાત પ્રત્યક્ષ જોવી જોઈએ, અને તેમનું આત્મ દર્શન માત્ર કુલ કે વૃક્ષમાં સમાપ્ત થવું ન જોઈએ, પણ ઇશ્વર સુધી પહોંચવું જોઈએ” (હન્ટલી).

વાતનો આશય.

છોકરાંને પોતાની આજીવનજી રહેતી પ્રકૃતિ કે કુદરતમાં ઇશ્વરને જોતાં કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—સાઝાથવાર એ બીજા દિવસોથી જુદો કેમ છે? આપણે તે દિવસે સાધારણ શાળામાં જવાનું હોતું નથી, પણ સાઝાથ-શાળામાં જવાનું હોય છે. એ શા માટે છે? તે દિવસે મોટે ભાગે બજારમાં કાંઈ ભેદ જોવામાં આવતો નથી, પણ બજાર કે ઓફિસોના સંબંધમાં એ ભેદ બતાવે એવું કાંઈ હોય તો તે છોકરાંને બતાવવું. સાઝાથવાર એ શા માટે બીજા વાર કરતાં જુદો છે તેની વાત કરવાના છીએ.

પૃથ્વી.—ધણી લાંબા કાળ પહેલાં આ પૃથ્વી પર માણસ કે પ્રાણીઓ કે ફળ કે ફૂલ વગેરે કંઈજ ન હતું, કારણકે તે વખતે એ પૃથ્વીની અવસ્થા એવી ન હતી કે તેના પર કોઈ પણ જીવ કે વનસ્પતિ રહી શકે, પણ એ વખતે ઇશ્વરે એને એક બહુ સારી અને સુંદર જગ્યા બનાવવાનું ધાર્યું. જ્યારે પ્રાણી એક જગ્યામાં એકઠાં થયાં અને સુકી ભૂમિ દેખાઈ (ઉત્પત્તિ ૧; ૯) ત્યારે પૃથ્વીની અવસ્થા કેવી હતી તે વિષે કંઈક કહો. છોકરાંએ દરિયો જોયો છે? જો ન જોયો હોય તો તેમણે મોટામાં મોટી નદી કે મોટામાં મોટું તળાવ જે કંઈ જોયું હોય તે તેમની પાસે યાદ કરાવવું, અને એવું પ્રાણી સર્વત્ર ફરી વળે તો કેવી સ્થિતિ થાય તેની તેમની પાસે કલ્પના કરાવવી. વળી માત્ર ફારી

ભૂમિમાં પાણી કરતાં કાંઈ વિશેષ ન હતું. પૃથ્વી રહેવા જેવી થાય તે માટે શી શી વસ્તુઓની જરૂર છે તે વિષે છોકરાં કંઈ કહી શકે છે? ઝાડપાન, ફળફૂલ, આપણે ખાઈએ છીએ તે અનાજ, ધાસ વગેરે બધું ઇશ્વરે બનાવ્યું : આમાંનું કેટલુંક લોકોને ખાવા માટે હતું અને કેટલુંક માત્ર શેષભાને માટે હતું. આ બધું કરવાને ત્રણ દિવસો લાગ્યા હતા : તે વિષે વાત કરો.

આકાશ.—આકાશ વિષે છોકરાંની શી સમજ છે તે પહેલાં તપાસો અને દિવસે દેખાતા સૂર્ય અને રાત્રે દેખાતા ચંદ્ર અને તારાઓ, જે બધામાંથી આપણને ગરમી અને પ્રકાશ મળે છે, તે વિષે વાત કહો. આ બધાં ઇશ્વરે ધણા, ધણા લાંબા કાળ પહેલાં, જ્યારે તે આપણને રહેવા માટે પૃથ્વી તૈયાર કરતો હતો, ત્યારે બનાવ્યાં હતાં.

પ્રાણીઓ.—પૃથ્વી રહેવાને માટે યોગ્ય થાય એ સાફ બીજી કંઈ કંઈ વસ્તુઓની જરૂર છે તે વિષે છોકરાં કંઈ કહી શકે છે? પૃથ્વી પર જે પ્રાણીઓ ન હોય તો એ કેવી સુની લાગે તેનો વિચાર કરો! ગાય, બેંસ, કે બકરાં ન હોય તો આપણને દૂધ ક્યાંથી મળે? વળી બળદ, ઘોડા, ઉંટ, હાથી, વગેરે પ્રાણીઓ! જે બધું કામ કરે છે તે યાદ કરો. આપણને એ બધાંના કામની જરૂર પડશે એમ ઇશ્વર જાણતો હતો, જેથી તેણે તેમને પણ સૃષ્ટ્યાં. છોકરાં કેટલી જાતનાં પ્રાણીઓનાં નામ જાણે છે? પંખી, માછલાં, જીવજંતુઓ, વગેરે તેમની પાસે ગણાવો. આ બધાં પ્રાણીઓ કેમ જીવે છે? ઇશ્વરે તેમને માટે ખોરાક પોતાની દયાથી અગાઉથી તૈયાર કરી રાખ્યો હતો.

લોકો.—જ્યારે બધું આવી રીતે તૈયાર થયું હતું ત્યારે ઇશ્વરે આ સુંદર પૃથ્વી ઉપર રહેવા માટે મનુષ્યો સૃષ્ટ્યાં. આપણે જે એક વસ્તુની જરૂર છે તે તે ભૂલ્યો ન હતો, અને અઠવાડીઆના છેલ્લા દિવસે તેણે એક પુરૂષ અને એક સ્ત્રી સૃષ્ટ્યાં. તેમની આજીવનજી રહેલી આટલી બધી વસ્તુઓવાળા આ સુંદર જગતમાં તેમને કદ્યો. ઇશ્વરે આ બધું બનાવવામાં ૭ લાંબા દિવસો લીધા હતા, અને ત્યાર પછીના દિવસે તેણે આરામ લીધો, અને આપણે પણ તેમજ કરીએ એમ તે ઇચ્છે છે. માટે સાતમાથવાર એ બીજા દિવસોથી જુદો છે.

વાત પછીનું થોડુંક.

સાખ્યાયશાળામાં આવવા ઉપરાંત તમારાં છોકરાંને ઇશ્વરે જે કાંઈ કર્યું છે એ યાદ રાખવામાં સાદ્ય કરે એવું પ્રત્યેક સાખ્યાયવારને દિવસે તેઓ કહી શકે એવું કાંઈક સૂચવે. તેઓ કોઈ પંખી કે પ્રાણીને કાંઈ ખાવાનું આપી ન શકે? અથવા કોઈ ફૂલઝાડની સંભાળ રાખી ન શકે? સૃષ્ટિની સુંદર રચનાના સંબંધમાં કોઈ સારું ગીત ગવડાવે.

યાદ રાખવાનું વચન.

હે સૈન્યોના યહોવાહ,...ને આકાશ તથા પૃથ્વી સૃજ્યાં છે.
યશયાહ ૩૭; ૧૬.

પાઠ ૨.

મેઘધનુષ્ય સંબંધીનું વચન.

ઉત્પત્તિ ૭ : ૮ : ૯; ૧-૧૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

જળપ્રલયના કારણ માટે જુઓ ૬; ૧-૭ : ૭; ૯ નો ધ્યાનપૂર્વક વિચાર કરો. નુહને વહાણ બાંધવાની આજ્ઞા તેના પુત્રોના જન્મ વખતે આપવામાં આવી હોય એ સંભવિત છે (૬; ૧૦-૧૩), અને જો તેમ હોય તો નુહને તે બાધતાં સાત વર્ષ લાગ્યાં હતાં (૫; ૩૨ : ૭; ૬). વહાણનો આકાર અને કદ ધ્યાનમાં લો (૬; ૧૫, ૧૬). જળપ્રલય કર્યા સુધી રહ્યો તેને માટે જુઓ ૭; ૧૧ : ૮; ૧૪. પવિત્ર અને અપવિત્ર પ્રાણીઓના સંબંધમાં નુહનું જે જ્ઞાન તે તે કાળના લોકોની યુદ્ધિ કેવી હતી તે જણાવે છે. જે અરારાટના પહાડ ઉપર વહાણ થંભ્યું હતું તે નકશામાં જુઓ. મેઘધનુષ્ય એ કંઈ નવું ચિહ્ન ન હતું, પણ તેમાં એક નવો અર્થ પ્રતાવવામાં આવ્યો હતો. આ એક નવા કરારનો વિચાર કરો—(૧) યહોવાહે પૃથ્વી સાથે કરેલો કરાર (૮; ૨૦-૨૨). (૨) એલોહિમનો માણસ સાથેનો કરાર (૯; ૧-૧૭). ઉત્પત્તિ ૧; ૨૮-૩૦ની સાથે આ વાત ધ્યાનપૂર્વક સરખાવો. માંસાહાર આપવામાં આવ્યો છે. લોહી ખાવાની મના કરવામાં આવી છે અને ખૂનીને

શિક્ષા કરવાનું કામ માણસને સોંપવામાં આવ્યું છે. આમાંનું છેલ્લું કાર્થ કરવાનો પ્રત્યેક રાખ્યને હક છે. (૩) આ કરારને એક ચિહ્ન વતી બહાલ રાખવામાં આવ્યો છે (૯; ૮-૧૭) (હ-ટલી).

વાતનો આશય.

ધર્મ આપણી જે સંભાળ રાખે છે તેના વિચાર પર બાર દેવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—પૂરની વાત કરો. બાળકોએ કોઈ પણ પૂર કોઈ વાર બેયું છે? ચોમાસાનો કોઈ બારેમાં બારે વરસાદ તેમને યાદ છે? તેમને એવો બારે વરસાદ ગમે છે? તેમને સારા વરસાદના લાભ કહો અને પૂરનાં બેખમ અને નુકશાન વિશે પણ કહો.

વહાણુ બાંધવા વિશે.

ધણી લાંબા કાળ પહેલાં ધર્મને કેટલાક દુષ્ટ લોકોને શિક્ષા કરવી હતી અને એક જળપ્રલયદ્વારા તે કામ કરવાનો તેણે વિચાર કર્યો. માત્ર થોડાજ સારા લોકો હતા (એ કાણુ હતા તે કહો), અને તેને તેમનું રક્ષણ કરવું હતું. પૂર કે પ્રલયમાં માણસો કંઈ રીતે બચી શકે તે વિશે બાળકો કંઈ કહી શકે છે? હા, એને સારું વહાણુજ સારામાં સારો ઉપાય છે. આટલા માટે ધર્મને નુહને એક વહાણુ બનાવવાનું કહ્યું. તેને તેમ કરતો કલ્પો. બીજા લોકોએ તેને જે જે ખર્ચો પુછ્યો તેનો વિચાર કરો : વાદળો કે વરસાદ વગર પૂર કેવી રીતે આવશે એમ ધારી તેઓએ તેની મરકરી કીધી હશે.

વરસાદને પડતો સાંભળવો.

આખરે એ વહાણુ પુરું થયું. ત્યાર પછી તમારા ધારવા પ્રમાણે નુહે શું કર્યું હશે? તેણે સર્વ જાતનાં પ્રાણીઓ ભેગાં કરવા માંડ્યાં. તેણે આમ શા માટે કર્યું એ છોકરાંને કહેવા દો. આ બધાંને તેણે સહિસલામત રાખવા વહાણુમાં મુકવા માંડ્યાં. વળી તેણે ખોરાકનો સંગ્રહ પણ ધણી કર્યો, કેમ, જાણે તે તેમાં તે બધાં પ્રાણીઓને ધણી લાંબો કાળ રાખવા ધારતો હોય. ત્યાર પછી તેમાં કેટલાંક માણસો

પણ દાખલ થયાં. આ કોણ હતા તે કહો અને બીજાં માણસો હજી સુધી તેમની મસ્કરી કરતાં હતાં એ પણ કહો. જ્યારે સહ અંદર પેઠાં ત્યારે ઇશ્વરે તેનું બારણું બંધ કર્યું અને એકદમ વરસાદ વરસવા લાગ્યો. એ વરસાદનું આથેહૂબ વર્ષન આપવાનો કંઈક પ્રયત્ન કરો—કોઈ પણ ઠેકાણે એવો ભારે વરસાદ કદી પડ્યો નહિ હોય, આપણો ભારે ભારે વરસાદ તો એની સાથે સરખાવતાં કંઈજ નહિ હોય. એ વહાણમાંનાં આઠ માણસો કેટલી બધી ચિન્તાથી તેને સાંભળતાં હતાં તેનો વિચાર કરો. એક, બે, ત્રણ, ચાર, આઠ, દસ, પંદર, પચીસ દિવસ સુધી એ વરસતોજ રહ્યો અને એમ છતાં તેનો અંત આવ્યો નહિ. આખરે વહાણ તરવા લાગ્યું. આખી પૃથ્વી પાણીથી ઢંકાઈ ગઈ હતી. એ વખતે આ વહાણમાંનાં આઠ માણસો તેના ઓપરા ઉપર વરસાદ જોરથી પડતો સાંભળી પોતાના વહાણ માટે ઇશ્વરનો કેટલો બધો ઉપકાર માનતાં હશે! વળી તેમને તેમના મનમાં વરસાદ અટકશે કે નહિ એ સંબંધમાં કેટલી બધી ચિંતા થતી હશે!

પુરને નીચે ઉતરતું તપાસવું.

આખરે વરસાદ વરસતો અટક્યો પણ તેઓ વહાણમાંથી બહાર નીકળી શકે તેમ નહોતું, કારણ કે કયાંય પણ કોરી જમીન જોવામાં આવતી ન હતી. એ લોકોએ વહાણની બારી ઉઘાડી ચારે બાજુએ પાણીજ પાણી જોયું હશે ત્યારે તેમને કેવું લાગ્યું હશે તેનો વિચાર કરો. એમની લાંબા વખત રાહ જોવી, પાણીનું ધીમે ધીમે નીચે ઉતરવું, પહાડોનાં શિખરો દેખાવાં, એ બધું મનમાં કલ્પો. નહિ તે વખતે શું કર્યું તે કહો—પહેલાં તેણે એક કાગડો મોકલ્યો, પછી ત્રણ વાર એક કણતર મોકલ્યું અને એ કણતરે શું આણ્યું એ બધું કહો (૮; ૬-૧૨). તે પોતે બહાર કેમ ન ગયો? બાળકોને એ સમજાવો કે ઇશ્વર તેને કંઈ કહે એ માટે તે રાહ જોતો હતો.

મેઘધનુષ્ય જોવું.

પણ આખરે એક દિવસ એવો આવશે કે જ્યારે બહાર બધું તદ્દન સહિસલામત હતું અને ઇશ્વરે નહિને કહ્યું કે, “તમે હવે બહાર જઈ શકો છો અને બધાં પ્રાણીઓને પણ લઈ જઈ શકો છો.” એ વહાણમાં

એક વર્ષ પુરાઈ રહ્યા પછી તેઓ પહેલીજ વાર બહાર નીકળ્યા ત્યારે તેમને કેતું લાગ્યું હશે તેનો બરાબર ખ્યાલ કરો. વળી તેમણે પૃથ્વી ઉપર નજર કરી અને ધાસ, ઝાડ, વગેરેને ફરી ઉગતાં જોયાં ત્યારે તેમણે એક મેઘધનુષ્ય જોયું. છોકરાંએ મેઘધનુષ્ય કદી જોયું છે? તેમનેજ તેનું વર્ણન કરવા દો, અને ઈશ્વરે કહ્યું કે “એ મેઘધનુષ્ય હવેથી હમેશને માટે તમારી આગળ મારા એક દૂતરૂપ થશે—હું આ મોટા પૂર જેતું પૂર કદી મોકલવાનો નથી અને જ્યારે તમે મેઘધનુષ્ય જુઓ ત્યારે તમે આ વચન યાદ રાખજો.

વાત પછીનું થોડુંક.

તમે હવેથી જ્યારે મેઘધનુષ્ય જોશો ત્યારે એ વાત અને એ વચન યાદ રાખી શકશો? એ વચન માટે આપણે ઈશ્વરનો ઉપકાર માનીશું? આપણે વરસાદને માટે તેનો ઉપકાર માનવા ઇચ્છીએ છીએ, પણ તે આપણા ઉપર એવું ભયંકર ચોમાસું ફરીથી મોકલવાનો નથી તે માટે પણ આપણે તેનો ઉપકાર માનવા ઇચ્છીએ છીએ.

યાદ રાખવાનું વચન.

“યહોવાહનો આભાર માનો, કેમકે તે ઉત્તમ છે.” ગી. શા. ૧૦૭ : ૧.

પાઠ ૩.

રણમાં પાણી.

નિર્ગમન ૧૫; ૨૩-૨૫ : ૧૭; ૧-૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ઈસ્રાએલ લોકોના ભ્રમણના નકશામાં સિનાયના દ્વિપકલ્પમાં મારાહ, રદ્દિમ અને હોરેબ જુઓ. આ બધી જગ્યાઓનું બરાબર સ્થાન જાણવું અત્યારે મુશ્કેલ છે, પણ એ આખો દ્વિપકલ્પ રેતાળ અને ઊંચડ છે અને ત્યાં પાણી લાગ્યેજ મળે છે. રાતો સમુદ્ર ઓળંગ્યા પછી તુરતજ એ લોકોને ત્રણ દિવસ સુધી મારાહ પહોંચ્યા પહેલાં અરણ્યમાં ચાલવું પડ્યું હતું, જેથી તેમણે ત્યાં જઈ પાણી કડવું જોયું.

એટલે તેમને ઘણી નિરાશા સ્વાભાવિક રીતે ઉત્પન્ન થઈ હતી. તેઓ સમુદ્ર પાર જ્યાં ઉતર્યા હતા તે સ્થાનમાં અરણ્યમાંના ત્રણ દિવસ ચાલે એટલું પાણી તેમને મળ્યું હતું. તેઓ રક્ષિતિમ જરા મોડા પહોંચ્યા હતા (જુઓ ગણના ૩૩; ૮-૧૪). લોકો મુસાને ઠપકો આપવા માટે કેટલા બધા આતુર હતા (૧૫; ૨૪ : ૧૭; ૩, ૪) તે ધ્યાનમાં લો, અને આ તેમના મનની શી સ્થિતિ સૂચવે છે તે સંબંધી વિચાર કરો. પ્રત્યેક બાબતમાં મુસાએ શું શું કર્યું તે બરાબર જુઓ. વાતનો આશય.

ઇશ્વરનાં પ્રેમ અને કાળજી આપણે માટે કેટલાં છે તે વાત તેના જળરૂપી દાનદારા છોકરાંને સમજાવવાનો છે. છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—એક નાનું બચ્ચું ટોપલીરૂપી હોડીમાં બચ્ચું હતું તેની વાત કોને યાદ છે? એ બચ્ચાનું નામ શું હતું? જ્યારે તે બચ્ચું મોટું થઈ એક માણસ થયું ત્યારે તેણે શું કર્યું તે વિષે હું તમને એક વાત કહેવાનો છું.

અરણ્યમાં વાસ કરવો.

મુસા એક દિવસ ત્રણ લોકોને લઈને એક લાંબી મુસાફરી ઉપર નીકળ્યો હતો. તે તેમનો નેતા હતો અને તેઓ તેને બાપ સમાન ગણતા હતા. એ લોકોનો સમુદાય, જેમાં પુરૂષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકો હતાં. તેમનો તમારા મનમાં ખ્યાલ કરો, અને તેઓ કેવી રીતે મુસાફરી કરતા હતા અને તેમને માટે ગાડીધોડા કે રેલગાડી ન હતી, પણ તેમને પગે ચાલવું પડતું હતું એ બધું કહો. આખી મુસાફરી માટે શી શી વસ્તુઓની જરૂર છે તે છોકરાંનેજ કહેવા દો. રસ્તામાં ગરમી કેટલી બધી હતી તે તેમને જણાવો અને એ સ્થિતિમાં પાણીની કેટલી બધી જરૂર હોય છે એ તેમને બરાબર સમજાવો. તેઓ પોતાનાં પાણીનાં ઠામ ભરી ચાલવા લાગે એ વાતનો બરાબર ખ્યાલ કરો. આમ તેઓ એક, બે, ત્રણ દિવસ સુધી ચાલ્યા. તેઓ પોતાની મુસાફરી દરમ્યાન જ્યાં વાસ કરતાં હતાં ત્યાં શી સ્થિતિ હતી તે વિષે કંઈક કહો, અને પ્રત્યેક દિવસ પાણીને માટે તેમણે કેવાં ફાંફાં માર્યાં હશે તે વિષે પણ કંઈક ખ્યાલ આપો.

ખરાબ પાણીનું પ્રાપ્ત થવું.

ત્રીજા દિવસને અતે છોકરાં પાણી માટે પોકાર કરવા લાગ્યાં હતાં તેવામાં તેમણે એક ઝાડને ઉગેલું જોયું અને તેઓ એકદમ બોલી ઉઠ્યા કે, “પાણી ત્યાં હોવું જોઈએ, અને પાણી ત્યાં હતું પણ ખરું. તેઓ એ પાણીના ઝરણુ આગળ કેવી રીતે ફરી વળ્યા હશે અને પોતાના પ્યાલા ભરી કેવી આતુરતાથી તે પીતા હશે તેના કંઈક ખ્યાલ કરો- પણ અફસોસ! એ પાણી કડવું હતું અને પીવાય તેવું જરા પણ ન હતું. નિરાશ થઈને તેઓએ મુસાને કેવો ઠપકો આપ્યો અને તે કેવી રીતે દિલગીર થઈ એ વિષે ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરવા ગયો તે કહો, અને તેણે શું કર્યું એ વિષે ઇશ્વરે તેને તે વખતે કહ્યું. તમારા ધારવા પ્રમાણે તેણે શું કહ્યું હશે? મુસાએ કેવી રીતે પેલા ઝાડની એક ડાળી તોડી અને પાણીમાં નાખી, અને એ વખતે સહુ લોકો કેવી વિસ્મયભરેલી રીતે તેના પ્રત્યે જોઈ રહ્યા હતા તે બધું આપેલું કહો. એમ ક્યાં પછી તેણે તેમને બોલાવી તે પાણી ફરીથી ચાખવાનું કહ્યું. હવે તે પાણી તદ્દન સાફ થયું હતું અને સહુએ જોઈએ તેટલું પીયું. તમને એમ લાગે છે કે એ પાણી માટે તેમને તે વખતે ઇશ્વરનો ઉપકાર માનવાનું યાદ આવ્યું હશે? પાણી બિલકુલ ન મળ્યું.

તેમને તુરંતજ પોતાની મુસાફરી પર પાછું નીકળવાનું હતું અને એ બધો પ્રદેશ એજ જાતનો હતો. બધેય રેતાળ રણ હતું અને પાણીનાં ઝરણુ અહીં થોડાં હતાં. આખરે તેમણે જો પાણી પોતાની સાથે લીધું હતું તે બધું ખુટી ગયું, અને તેઓ એવા થાકી ગયા હતા કે તેમનાથી જરા પણ આગળ ચાલી શકાયું નહિ. આથી તેમણે પોતાનાં પોટલાં નીચે મુક્યાં અને તેઓ જ્યાં હતા ત્યાંજ રહેવાનો નિશ્ચય કર્યો. પણ ત્યાં જરા પણ પાણી ન હતું: તે આખો દિવસ તેમણે પાણી દીઠું ન હતું. પાણી વગર બચ્ચા કેવાં રડવા લાગ્યાં હશે તેનો ત્રિચાર કરો. આ જોઈ ફરીથી એમનાં માથાપો મુસાનો દોષ કાઢવા લાગ્યાં. એ વખતે મુસાએ ઇશ્વરને શું કહ્યું તે તેમને કહો (૧૭; ૪). ફરીથી તેણે શું કર્યું એ ઇશ્વરે ફરીથી તેને જણાવ્યું. આ વખતે મુસાએ પાણી કેવી રીતે મેળવ્યું તેનો આપેલું ચિતાર આપો (૧૭; ૫, ૬). ત્યારે લોકોને

એમ નક્કી ખાત્રી થઇ હોવીજ નેઇએ કે ઇશ્વરજ તેમને સાડ પાણી મોકલતો હતો, અને તેમણે તે માટે તેનો ઉપકાર માન્યો હોવોજ નેઇએ.

વાત પછીનું થોડુંક.

છાકરાં પોતે જે પાણી પીએ છે તે ઇશ્વરનું દાન છે એ વાત તેઓ બરાબર જાણે છે કે નહિ એ જુઓ, અને આખરની પ્રાર્થનામાં તેને માટે તેનો ઉપકાર માનો.

યાદ રાખવાનું વચન.

હરેક ઉત્તમ દાન તથા હરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે, અને.....આપ પાસેથી ઉતરે છે.” યા. ૧ ; ૧૭.

પાઠ ૪.

આકાશમાંથી પડેલું અન્ન.

નિર્ગમન ૧૬ ; ૧-૨૧, ૩૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ બનાવ જે બે બનાવની ગયા અઠવાડીયામાં વાત કરવામાં આવી તેની વચ્ચે બનેલો છે. જે રસ્તો ઇસ્ત્રાએલ લોકોએ લીધો હતો તેની વિશેષ વિગત જુઓ (ગણના ૩૩ ; ૯-૧૪), અને નકશા ઉપર બરાબર તપાસો. મારાહ અને એલેમ ગયા પછી તેઓ પાછા દરિયાકાંઠે આવ્યા હતા અને હવે સીનનું અરણ્ય તેઓ ઓળંગતા હતા. આ અરણ્યમાં પાણીનું એક ઝરણું હતું, જેથી તેમને બે બાજતમાં કંઈ હરકત ન હતી, પણ ત્યાં તેમને કંઈ ખોરાક મળે તેમ ન હતું. આવા પ્રદેશમાં આવા મોટા સમુદાયને ખોરાક પૂરો પાડવાનું કામ કેટલું મુશ્કેલ છે તેનો વિચાર કરો, અને તે સાડ પ્રયત્ન કરવા માટે મુસામાં કેટલો બધો વિશ્વાસ હશે તેનો ખ્યાલ કરો. તે દેવની સાથે નિરંતર વાતચીત કરતો હતો તેનાં ચિહ્ન ફરીથી જુઓ. જ્યારે ઇસ્ત્રાએલ લોકો પોતાની ગુલામીની દશા જુઝી ગયા, ત્યારે તેમને મિસર દેશની સારી વાતો યાદ આવી એ વાત ધ્યાનમાં લો. માનનાં ૩૫ અને સ્વાદનું જે વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે તે ધ્યાનપૂર્વક વાંચો (૧૬ ; ૧૪, ૩૧).

આના સંબંધમાં જુઓ પોહાન ૬ ; ૩૧-૩૪, ૪૮-૫૧. વિશ્રામવારના સંબંધમાં લોકોનો જે ભાવ હતો તે ધ્યાનમાં લો (૧૬ ; ૨૨-૩૦). એ લોકો તે પાગવાનું મિસર દેશમાં જૂલી ગયા હતા, જેથી તેમને તે વિષે ઇશ્વરનો શો વિધિ હતો, તે ફરીથી જણાવવાની જરૂર હતી.

વાતનો આશય.

ખોરાક એ દેવનું બીજું એક દાન છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીયાનો પાઠ યાદ કરો. મુસા લોકોને કેવા પ્રદેશમાં થઇને લઇ જતો હતો ? તેમને ત્યાં શી મુશ્કેલી નડી હતી ? હવે આપણે એ સંબંધમાં બીજું એક વાત સાંભળવાની છીએ.

અરબુથમાં વાસ કરવો.

આ લોકોને પોતાની મુસાફરીમાં તંબુ નાખીને રહેવું પડતું. તેઓના તંબુમાંના વાસ વિષે કંઈક ખ્યાલ કરો : પુરૂષો દરેક સાંજે તંબુઓ નાખતા હતા ત્યારે સ્ત્રીઓ રસોઇ કરતી હતી. એ લોકોનો ખોરાક શું હતો ? ખજૂર, શાદી અને તેઓ દરિયાની નજદિક હોય ત્યારે માછલી પણ. દરરોજ સવારે તંબુઓ પાછા ઊપાડી લેવામાં આવતા હતા અને લોકો ચાલવા લાગતા હતા. અપોરના તેઓ થોભી રસોઇ કરતા અને ખાતા અને જરા ટાઢા પહેરે તેઓ પાછા ચાલવા લાગતા. કોઇ કોઇ દિવસ તો તેઓ બિલકુલ ચાલતા નહિ ; અથવા જ્યાં પાણી બહુ હોય ત્યાં તેઓ આખો દિવસ રહી કપડાં, વગેરે ધોતા. આ વખતે બાળકો શું કરતા હતાં ?

અંદરઅંદર ફરિયાદ કરવી.

આ લોકો ઉપર તુરતજ એક નવી મુશ્કેલી આવી પડી હતી. ત્યાં એવી કોઇ બગર ન હતી કે જ્યાંથી તેમને ખાવાનું મળી શકે, અને તેમની પાસે ખોરાક બહુજ થોડો રહ્યો હતો. બાળકો બહુ ભૂખ્યાં હતાં અને તેમનાં માથાપ તેમને અને સહુને માટે ખોરાક ક્યાંથી લાવવો તે સંબંધમાં પરસ્પર વાત કરવા લાગ્યાં. તેઓ જ્યાં હતાં ત્યાં કંઈ પણ મળી શકે તેમ ન હતું ; ત્યાં ન હતી બગર, કે ન હતું વન, કે ન હતાં ખેતરો કે જેમાં તેઓ અનાજ ઉગાડી શકે, પણ માત્ર પત્થર અને સુકી ને ઉની

રેતી ચારે બાજુએ જોવામાં આવતા હતાં. બીજે દિવસે બધા ખોરાક ખુટી ગયો, અને મુસાએ લોકોને ફરિયાદ કરતા અને પોતાને વિષે ફરીથી માંડું બોલતા સાંભળ્યા. હવે તમારા ધારવા પ્રમાણે ત્યાં શું થઇ શકે તેમ હતું? આ સ્થિતિ કેટલી બધી મુશ્કેલ હતી તે છોકરાં બરાબર સમજે તેમ કરો.

દેવનો સંદેશો સાંભળવો.

જ્યારે પાણી ન હતું ત્યારે મુસાએ શું કર્યું હતું એ તમને યાદ છે? તેણે એ વખતે જો કર્યું હતું તેજ તે અત્યારે કરે છે, અને તેણે તે વિષે ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરી ને ત્યાર પછી લોકોને એકઠા કર્યા અને તેમને દેવનો સંદેશો કહ્યો. “તમે આવી રીતે કચકચ કરો છો એ માટે ઇશ્વર તમારાથી નાખુશ છે, પણ તે તમને અન્ન વગર રાખશે નહિ. અહિં કાંઈ ઉગે તેમ નથી માટે તે તમારે સારૂ આકાશમાંથી ખોરાક મોકલશે. રોજ સાંજે તમને કાંઈક માંસ મળશે, અને સવારે તમને રોટી મળશે.” તેઓએ એ વિષે કેવી રીતે પરસ્પર વાતચીત કરી હશે તેના વિચાર કરો. એ ખોરાક કેવો હતો તેના સંબંધમાં તમે કંઈ અટકળ કરી શકો છો? એ બાળકો આખો દિવસ પ્રમ પુછતાં હોવાં બેઠાં અને ખોરાક ઉંચેથી પડે છે કે નહિ તે જોવા તેમણે આકાશ તરફ વારંવાર જોયુંજ હશે.

સાંજે ખોરાકની પ્રાપ્તિ થવી.

સાંજે જો બીનાબની તેના આગેહૂબ ખ્યાલ કરો. સંધ્યાકાળે જ્યારે પંખીઓ પોતાના માળામાં આવે છે ત્યારે તેમના વાસ ઉપર લાવરીઓ ઘણી મોટી સંખ્યામાં ઉડતી આવી અને તેમના તંબુની આસપાસ પડેલા એકવાડ ખાવા લાગી. હવે ઇસ્લામી લોકોને આ જાતનાં પંખી ખાવાને માટે બહુ ગમતું હતું. જેથી તેમણે તેમને કેટલી બધી આતુરતાથી પકડ્યાં હશે અને તે રાત્રે તેમને કેતું સારૂ ભોજન મળ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો. મુસાએ કહ્યું કે “ઇશ્વર એ લાવરીઓને રોજ સાંજે મોકલશે.” સવારે ખોરાકની પ્રાપ્તિ થવી.

તે રાત્રે તેમણે સુખથી આરામ લીધો અને તેઓ પ્રભાતમાં વહેલા ઉઠ્યા. તેમણે રજુ ઉપર નજર નાખી ત્યારે શું જોયું તેનું વર્ણન કરો. ચારે બાજુએ જમીન ઉપર કંઈક નાનું નાનું ધોળું ધોળું પડ્યું

હતું. “આ શું છે?” “એ ક્યાંથી આવ્યું?” મુસાએ કહ્યું કે, “એ આકાશમાંથી પડેલી ઇશ્વરના ધરતી રાટી છે.” તેઓમાંના કેટલાકે તેમાંથી થોડુંક કેવી રીતે ઉપાડ્યું અને ચાખ્યું અને તે તેમને ફેવું સાફ લાગ્યું તે વિષે કંઈક વિચાર કરો. ત્યારે સહુ એથી ટોપલીઓ ભરવા લાગ્યાં. સ્ત્રીઓએ તેમાંથી રાટી બનાવી અને સહુને પુષ્કળ ખાવાનું મળ્યું. મુસાએ કહ્યું કે “તમને આજે જેટલું મળ્યું છે તેટલું ખાઇ જાઓ, કાલે પણ એટલુંજ પુષ્કળ મળશે,” અને હતું પણ તેમજ. દરેક રાત્રે લાવરીઓ અને સવારે માત્રા, અને તે બધું તેમને જરૂર હતી ત્યાં સુધી મળ્યા કર્યું.

વાત પછીનું થોડુંક.

છોકરાં જે ખોરાક નિત્ય ખાય છે તે આ માત્રા અને લાવરી-ઓની માફકજ ઇશ્વરનું દાન છે એ તેમને સમજાવો. વરસાદ અને સૂર્યનો પ્રકાશ અનાજ ઉગાડવામાં કેવી રીતે સાહ્ય કરે છે તે વિષે કાઈ ગીત જાણતા હો તો તે ગાઓ. તમારી આખરની પ્રાર્થનામાં તમને નિત્ય મળતા અન્ન માટે ઇશ્વરનો ઉપકાર માનો, અને ખાળકોને જ્યારે તેઓ કંઈ ખાય ત્યારે ત્યારે તેમને ઇશ્વરનો ઉપકાર માનવાનું કહેા.

યાદ રાખવાનું વચન.

“દરેક ઉત્તમ દાન તથા દરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે, અને બાપ...પાસેથી ઉતરે છે.” યા. ૧; ૧૭.

પાઠ ૫.

ખરાબ પાણી અને ખોરાક સારાં કરવામાં આવ્યાં.

૨ રાજ. ૨; ૧૯-૨૨: ૪; ૩૮-૪૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

યરદનની ખીણમાં આવેલું યરેખો અને ગિલ્ગાલ નકશામાં જુઓ. ગિલ્ગાલ નામની ઘણી જગ્યાઓ હતી, પણ આ ગિલ્ગાલ ઘણું કરીને બેથેલ આગળ આવેલું હતું. એલીયાહ અને એલીશાએ જે માર્ગ લીધો હતો તે પણ જુઓ (૨; ૧, ૨, ૪, ૬). ૪; ૩૮માં આવેલું ‘ફરીથી’ એ સૂચવે છે કે તે જગ્યાની એલીશાએ કરેલી આ મુલાકાત ખીણ વારની હતી. યેઝર્બરોની સાગાઓ નામની જે સંસ્થાઓ હતી તે ધાર્મિક કામોની

શિક્ષણશાળાઓ કહી શકાય. એ શાળાઓ ધણુંકરીને શમૂએસે પહેલ-વહેલી સ્થાપી હતી. રામાહ, નામોથ, યેથેલ, યરેઓ અને ગિલ્ગાલ, વગેરે જગ્યાઓમાં એ શાળાઓ હતી. પુનર્નિયમ ૩૪; ૩ એમ સૂચવે છે કે યરેઓ એ એક સુંદર સ્થાન હતું. ત્યાં આવેલું ખરાબ પાણી કદાચિત યરદન નદીની એક શાખા, જે તેની પાસે થકને વહેતી હતી, તેમાં હતું. ૪; ૩૮માં જણાવવામાં આવેલી મોઘવારી ૮; ૧-૬માં જણાવવામાં આવી છે તે પણ હોય તો હોય. ૪; ૩૯માં વર્ણવેલો જંગલી વેલો ધણું કરીને કડવી તુંબડીનો હતો.

વાતનો આશય.

આપણી રોજની જરૂરિયાત માટે ધન્યર કેટલી સંભાળ રાખે છે તે ઉપર છોકરાંનું ધ્યાન ફરીથી ખેંચવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—આજ સવારે તમે શાળામાં આવ્યાં ત્યાર પહેલાં તમે કંઈ ખાધુંપીધું છે? શું ખાધું હતું? તમને ખાવામાં શું સહુથી વધારે લાવે છે? તમે કંઈ પીઓ છો? આપણે આજે ફરીથી ખાવાપીવા વિષે એક વાત કરવાના છીએ.

યરેઓની મુલાકાત.

પહેલાંના વખતમાં એક ગુરૂ હતો, જેનું નામ એલીશા હતું, અને બધા ગુરૂઓની માફક તે જુદી જુદી જગ્યાએ ફરતો હતો. એક દિવસ તે એક મોટા શહેરમાં આવ્યો, જ્યાં તેના ઘણા ચેલાઓ હતા. યરેઓમાં આવેલા તાડનાં ઝાડો વિષે, તેની પાસે આવેલી જે નાની નદી મોટી નદીમાં મળે છે તે વિષે, અને સુંદર ફળદ્રુપ ખીણ વિષે છોકરાંને કંઈક કહ્યો. એલીશા અને તેના ચેલાઓ ત્યાં ફરતા ફરતા આ બધું જાણતા હતા ત્યારે તેઓ તે સુંદર સ્થાન વિષે પરસ્પર વાતો કરતા હતા. તેમની વાતચીત વિષે કંઈક ખ્યાલ કરો.

પાણી સાફ કરવું.

આ લોકો સ્વાભાવિક રીતે ત્યાં રહેલા ખરાબ પાણી વિષે વાત કરતા હોવાજ નેમ્બે. એ એવું ખરાબ હતું કે તે પી શકાય તેમ ન

હતું : તે છોડ કે ઝાડને પાવામાં આવતું તો તેથી ફળફૂલનો પાક બગડી જતો. આવા પાણી વિષે છોકરાં કંઈ બલુ છે? આ લોકોને સારા પાણી માટે દૂર જવું પડતું હતું અને ત્યાંથી તેમને તે ઘેર લંઈ આવવાનું હતું. એ કેવું ભારે કામ હતું અને તેમાં કેટલો બધો વખત ગાળવો પડતો હતો તેનો વિચાર કરો. એકીશાએ જ્યારે આ બધું સાંભળ્યું ત્યારે તે બહુ દિલગીર થયો, અને એ લોકોનું દુઃખ દૂર કરવાની તેને મનઝા થઈ. એમ લાગે છે કે તે ઇશ્વર પાસેજ ગયો અને તેની પ્રાર્થના કરી અને તેણે શું કરવું એ વિષે તેણે ઇશ્વરને પુછ્યું અને ઇશ્વરે તેને રસ્તો બતાવ્યો પણ ખરો. એકીશા પોતાના ચેલાઓ પાસે પાછો આવ્યો અને શું કરવું એ વિષે તેણે તેમને કહ્યું એ વાતનો ખ્યાલ કરો. “એક ટાડીયું લાવો અને તેમાં થોડું મીઠું નાખો.” શું થાય છે એ જોવાને લોકો એ વખતે કેવા દોડ્યા હશે! એકીશાએ મીઠું લઈને શું કર્યું તેનું આબેહૂબ વર્ણન કરો, અને તે વખતે તેણે લોકોને શું કહ્યું તે કહો (૨ ; ૨૧) ; અને એ તદ્દન ખરું હતું. ઇશ્વરે પાણીને સારું કર્યું હતું અને તે દિવસથી તેમને પાણી લેવા માટે બહુ દૂર જવું પડતું ન હતું.

ગિહ્યાલની સુલાકાત.

આ લોકોને કેવી રીતે સહાયતા આપવી એ ઇશ્વરે તેને બતાવ્યું હતું એથી પોતાના મનમાં બહુ આનંદ પામીને એકીશા બીજા જગ્યાઓએ ગયો. આ વખતે તેને બધી જગ્યા ફારી અને સુકી જોઈ દુઃખ થયું—એ વખતે ચોમાસું નિષ્ફળ ગયું હતું અને ખેતરોમાં પાકનું નામ ન હતું. તેને જતાં જતાં વિચાર આવ્યો કે આ લોકો ખાશે શું? થોડા વખત પછી તે એક જગ્યાએ આવ્યો, જ્યાં તેના બીજા ચેલાઓ હતા. એ બધા બેઠા બેઠા દુબકાળ, મોંઘવારી અને બીજા બધી મુશ્કેલીઓની વાત કરતા હતા તેના તમે ખ્યાલ કરો.

વગડાઉ ખોરાક આવો.

થોડી વાર પછી એકીશાએ પોતાનો નોકર, જે તેની સાથે ફરતો હતો, તેને કહ્યું કે, “મારે માટે તેમ આ બધા ચેલાઓ માટે ભોજન તૈયાર કર.” નોકર તેની આજ્ઞા એકદમ પાળે છે એ વાતનો ખ્યાલ કરો, પણ તેની પાસે એ બધા માટે જોઈએ ખોરાક ન

હતો. એ સ્થિતિમાં તેણે શું કરવું? એ બિચારાએ ટાઇને ઘોલાવ્યો અને કહ્યું કે, “વગડામાં જમ કંઈક ભાજી આણી આપ કે હું તેનું શાક બનાવું. જમવામાં આટલાં બધાં માણસો છે અને મારી પાસે જોઈએ તેટલો ભાજીપાલો નથી.” પેલો માણસ વગડામાં જાય છે, આમતેમ કંઈ ભાજીપાલાને શોધે છે, આખરે તે એક જાતના સુંદર દેખાના ફળથી ભરેલા વેલાઓ જુએ છે અને તેમાંથી કેટલાંક ફળ લઈ તે પેલા નોકર પાસે આવે છે એ બધી વાતનો મનમાં બરાબર ખ્યાલ કરો. આ જોઈને એલીશાનો નોકર કેટલો બધો ખુશી થયો હશે અને તેણે ભોજન કેવું જલદી જલદી તૈયાર કરી નાખ્યું હશે! એ સહુને પીરસે છે અને એ ભોજનમાંથી મજાની વાસ આવે છે તેનો કંઈક ખ્યાલ કરો. સહુ ખુશી થઈ ખાતા લાગે છે, પણ એકાએક અટકે છે. શું, થયું શું? એમનાં મોઢાં એ વખતે કેવાં થયાં હશે? તેમણે એલીશાને શું કહ્યું તે કહો (૪; ૪૦). તે બિચારા નોકરના મનમાં તે વખતે કેવું થયું હશે? અફસોસ! હવે શું કરવું? એલીશાએ ફરીથી ઇશ્વરને સહાયતા માટે પ્રાર્થના કરી—એ બધા જમનારાઓ માંદા પડે ત્યારે પહેલાં કંઈક કરવું જોઈએ. તેણે શું કર્યું તેનું આગેહૂબ વર્ણન કરો (૪; ૪૧). “હવે ફરીથી પીરસ” એમ તેણે પોતાના નોકરને કહ્યું, અને આ વખતે ભોજન મળતું હતું. ઇશ્વરે તેને ફરીથી સહાયતા કરી હતી. વાત પછીતું થોડુંક.

આથી આપણે જોઈએ છીએ કે ઇશ્વર આપણા ખાનપાનના સંબંધમાં પંજ આપણી કાળજી રાખે છે, તે પછી જો ખાનપાન આપણને તેણે આપ્યાં છે તે માટે શું આપણે તેનો ઉપકાર નહિ માનીએ? યાદ રાખવાનું વચન.

“દેવ આપણો આશ્રય તથા સામર્થ્ય, (અને) સંકટને સમયે હાજરહજીર મદદગાર છે.” ગીત. ૪૬; ૧.

૨. ઇશ્વર પોતાના લોકનું રક્ષણ કરે છે.

પાઠ ૬.

તરસ્યા છોકરાને માટે પાણી.

ઉત્પત્તિ ૨૧; ૬-૨૧.

શિક્ષકનેા અભ્યાસ.

હાથારે જે માર્ગ લીધા હતા તે નકશામાં જુઓ. ઇબ્રાહીમ તે વખતે ખેરશેઆમાં રહેતો હતો, અને હાથાર ખેરશેઆના અરણ્યમાં ભટકતો હતો, અને ઇશ્માએલ મૃતસાગરના નૈરુત્યખૂણા ઉપર પારાનના અરણ્યમાં રહ્યો હતો. ઇશ્માએલના સંબંધમાં ઇબ્રાહીમની જે મુશ્કેલી હતી તેના વિચાર કરો—વાંચો ૧૨; ૨: ૧૫; ૨, ૧૩, ૧૬: ૧૭; ૧૮-૨૦. તેણે હાથારને પોતાની સ્ત્રી કરી હતી તે તે કાળના રિવાજ મુજબ હતું, પણ તે તેને માટે દેવની ઇચ્છા મુજબ ન હતું, જેથી તેને તેમાં ઘણી મુશ્કેલી નડી હતી. ઇશ્માએલને ઇબ્રાહીમ ચહાતો હતો (૧૭; ૧૮), અને દેવનો આશીર્વાદ તેના ઉપર ઉતર્યો હતો (૧૭; ૨૦: ૨૧; ૧૮). અરબ લોકો તેના વંશજો છે. ઇશ્માએલને પ્રાર્થના કરવાનું ઇબ્રાહીમે શિખર્યું હતું શું? (૨૧; ૧૭). હાથાર પહેલી વાર નાસી ગયો ત્યારે ઇશ્વરે તેને ઠપકો આપ્યો હતો (૧૬; ૭-૯), અને હવે તેણે તેણીને દિલાસો આપ્યો (૨૧; ૧૭, ૧૮).

વાતનો આશય.

ઇશ્વર એક છોકરાની પણ સંભાળ લે છે એ વાત બતાવવાનો છે. છોકરાને માટે.

પ્રસ્તાવના.—આપણે ગયે અઠવાડીએ જે પાણીની વાત કરી તેને વિષે શું જાણવા જેવું હતું? એ પાણી સાફ કેવી રીતે થયું? એથી ઘણા માણસોને સહાયતા મળી હતી. હવે આપણે માત્ર એકજ છોકરાની વાત કહેવાના છીએ.

મુસાફરી પર નીકળવું.

આ છોકરાનું નામ ઇસ્માએલ હતું અને તે પોતાની મા સાથે એક લાંબી મુસાફરીએ જતો હતો. તમે એવી મુસાફરી ઉપર ગયા છો ? તે વખતે તમે તમારી સાથે શું લીધું હતું ? એ છોકરાને કહેવા દો અને પછી હાગાર અને ઇસ્માએલ સવારમાં કેવી રીતે નીકળ્યાં અને ઇશ્રાહીમે તેમને શું આપ્યું તેનું વર્ણન કરો. પોતાનો દીકરો જતો હતો એ માટે ઇશ્રાહીમને બહુજ દુઃખ થતું હતું. એ લોકો એકબીજાંથી ખૂટાં પડે છે તે વખતની સ્થિતિનો વિચાર કરો.

અરબ્યમાં ભટકવું.

ત્યાર પછી તેઓ ચાલી નીકળ્યાં. જ્યારે ઇસ્માએલ તેના બાપથી છૂટો પડ્યો ત્યારે તે બહોલ દિલગીર થયો હતો, પણ શેઝા વખત પછી તે તેની દિલગીરી ભૂલી ગયો, કારણ કે તેની મા તેની સાથે હતી અને વળી ત્યાં બહુ સાફ અને નવું જોવા જેવું હતું. તમારા ધારવા પ્રમાણે તેણે શું જોયું હશે ? કદાચિત નવી નવી જાતનાં પંખીઓ, પતંગીઓ અને પ્રાણીઓ તેના જોવામાં આવ્યાં હશે. તમને એમ લાગે છે કે તેને તે વખતે રોષેને વાધ મળે એવી બીક લાગી હશે ? એ જાતની બીક તમને લાગે ખરી કે ? પણ તેમને એવું કંઈ મળ્યું પ્રહિ. કદાચિત તેઓ પોતાના જોવાં બીજાં મુસાફરાને મળ્યાં હશે. એ મુસાફરો સાથે બાળકો પણ હશે, પણ તેમાંનું કાંઈ તેમને માર્ગે જતું ન હતું તેથી તેમને એકલું જવું પડ્યું હતું. બપોરનો વખત થતાં તેઓ ગરમીને લીધે કાંઈ ઝાડની ઘટાને આશ્રય લે છે અને એવા કાંઈ સ્થાને પાણીનો કુવો પણ હોવો જોઈએ, જેમાંથી તેઓ પાણી પીએ છે અને માર્ગે પીવા માટે ભરી લે છે તે વાતનો ખ્યાલ કરો. આમ આરામ લઈ અંધારૂં થાય ત્યાર પહેલાં તેઓ પાછો અમુક પંથ કાપે છે અને રાત્રે રહેવાને માટે કાંઈ સારી જગ્યાનો આશ્રય લે છે. તેમની સાથે નહોતો તંથુ કે નહોતું કાંઈ છાપરાશ્પ ઢાંકણ— તેમને માથે માત્ર તારાઓ હતા. તેઓ વળી બીજા દિવસે પાછાં મુસાફરી ઉપર નીકળે છે અને એ પ્રમાણે રોજ રોજ કરે છે તે બરાબર ખ્યાલમાં લો. આગળ જતાં તેમના માર્ગમાં ઝાડ ઓછાં ઓછાં થતાં ગયાં અને કુવાઓ પણ બહુજ દૂર દૂર જોવામાં આવતા હતા. તેઓએ

આ બધા વખત નદી તો બેઘજ ન હતી. અમુક અંતરે ગયા ત્યાં સુધી તેમની પાસે ગાગરમાં થોડું પાણી હતું અને એ પૂરું થયા પહેલાં બીજો કુવો આવશે એમ તેમને આશા હતી. તેમણે એ બીજા કુવો આગળ રાતનો વાસો કરવાનો વિચાર કર્યો હતો. પણ તેમની આનુબાનુની ભૂમિ છેક કોરી અને જૂખરી દેખાતી હતી. તે પ્રદેશમાં પાણી બહુજ થોડું હતું. ચારે બાજુએ સુકું રેતીનું રણ અને વચ્ચે વચ્ચે ક્યાંકજ ઝાડો તો નહિજ પણ કાંટાળાં ઝાંખરાં જોવામાં આવતાં હતાં. સૂર્યના તાપ પણ પુષ્કળ હતો અને તેમને તરસ બહુ લાગી હતી. એ વખતે તેમની પાસે પાણી બિલકુલ ન હતું.

તરસથી મરવા જોવા થયું.

હવે તેમણે શું કરવું? તેમણે લાંબો પંથ કાપ્યો હતો અને પાણી જોયું ન હતું. તેમને એ વખતે કેવું લાગ્યું હશે અને હાગાર કેવી દિલગીર હશે તેનો વિચાર કરો. આખરે ઇશ્માએલે કહ્યું કે, “મારાથી તો પાણી વગર એક પગલું પણ ચાલી શકાય તેમ નથી.” ત્યારે હાગારે તેને કહ્યું કે “તું આ ઝાંખરાને છાંંએ ઘેસી જરા આશાએશ લે.” તે બિચારી તે વખતે પાણી માટે આમતેમ જીએ છે પણ તે તેને ક્યાંય જોવામાં આવતું નથી અને પોતે પણ તરસથી પીડાય છે એ બધાનો તમે ખ્યાલ કરો. જેમ જેમ સાંજ પડવા આવી તેમ તેમ ઇશ્માએલની સ્થિતિ કેવી ખરાબ થતી ગઈ તેનું વર્ણન કરો. એ બિચારો કેવો રડવા લાગ્યો અને કદાચિત્ પ્રાર્થના પણ કરવા લાગ્યો હતો તે કહો. તમને એમ નથી લાગતું કે તેના બાપે તેને પ્રાર્થના કરતાં શિખવ્યું હતું? આખરે હાગાર દૂર રડતી રડતી કેવી રીતે ઘેડી હતી તેનો ખ્યાલ કરો, અને તેણીએ શું કહ્યું તે કહો. એ વખતે બિચારો ઇશ્માએલ તરસ્યો તરસ્યો મરવાની તૈયારીમાં હતો.

પાણીનું પ્રાપ્ત થયું.

એકાએક હાગારે કાઢને એવું કહેતો સાંભળ્યો કે “હાગાર, શું છે?” એ કાણુ હશે? એટલામાં કાઢ લોકો નહોતા અને તે ઘેજ જણુ હતાં. એ કાણુ હતું, તેણે શું કહ્યું, હાગારે કેવી રીતે આનુબાનુ જોયું અને તેણીએ શું જોયું એ બધું કહો. આગળ તેણી એટલી બધી ચાકી ગઈ

હતી કે તેણી પાણી ભેંપ ન શકી. જ્યારે તેણીએ તે ભેયું ત્યારે તમારા ધારવા પ્રમાણે તેણીએ શું કર્યું હશે? તેણી એકદમ કેવી રીતે પાણી લેવા દોડી ગઇ અને ઇસ્માએલ એ પાણી પીતાજ કેવો શુદ્ધિમાં આવ્યો તેના ખ્યાલ કરો. ઇશ્વરે એકજ છોકરાને સહાયતા આપવા માટે એક દૂત મોકલવાની તરફી લીધી હતી. ઇસ્માએલમાં આ પ્રમાણે પાછી શક્તિ આવી અને પાણી ક્યાં છે એ બતાવવા માટે તેમણે ઇશ્વરનો મોટો પાડ માન્યો હતો એમાં કશો શક નથી.

વાત પછીનું થોડુંક.

તમને ખીક લાગે છે ત્યારે તમે શું કરો છો? ઇસ્માએલને લય લાગ્યો ત્યારે તેણે દેવ આગળ કાલાવાલા કીધા અને તેણે તેને સહાયતા આપી. આપણે પણ તેમજ કરવું જોઈએ.

ચાદ રાખવાનું વચન.

અને દેવે છોકરાનો સાદ સાંભળ્યો. ઉત્પત્તિ ૨૧; ૧૭.

પાઠ ૭.

ઇશ્વરે એક વિધવાને કેવી રીતે સાદ્ય કરી.

૨ રાજ. ૪; ૧-૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

દેણદારના પોતાના વેચાણના સંબંધમાં જે નિયમ હતો તે માટે જુઓ લેવી. ૨૫; ૩૯ અને નહેમ્યાહ ૫; ૫. હિંદુસ્થાનમાં એવી ખીના કાઢ બની હોય તો તેને આ ખીના સાથે સરખાવો. આ ધાર્મિક જીવન એક ધાર્મિક પુરૂષની વિધવા હતી તેની સ્થિતિ આટલી બધી નબળી આવી ગઇ હતી એ વાત ધ્યાનમાં લો. તેના પરનું આ દેવું તેના ધણીની બેદરકારીને લીધે હતું કે માત્ર કમનસીબને લીધે હતું એ વિષે આપણને કંઈ કહેવામાં આવ્યું નથી. આને અયૂઅ ૧; ૮-૨૨ સાથે સરખાવો.

“આ અધ્યાય અને તેની પછીના અધ્યાયોમાં એલીશાના જે ચમત્કારોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે તે એલીયાહના ચમત્કારો જે વિષે આગળ કહેવામાં આવ્યું છે તેના જેવા છે. બન્ને પેગંબરોએ

જરૂર વખતે એક સ્ત્રીની મિલકત વધારી હતી (૨ રાજ. ૪ ; ૧-૭. ૧ રાજ. ૧૭ ; ૮-૧૬) : બન્નેએ એક મરેલા બાળકને સજીવન કર્યું (૨ રાજ. ૪ ; ૮-૨૭. ૧ રાજ. ૧૭ ; ૧૭-૨૪) : બન્નેને એક દુષ્કાળ વખતે પોતાના રાજ સાથે વિરોધ કરવો પડ્યો હતો (૨ રાજ. ૬ ; ૨૪-૩૩. ૧ રાજ. ૧૮) : અને બન્નેએ જે વ્યક્તિઓએ તેમને ખોટું લગાડ્યું હતું તેમનો નાશ કર્યો હતો (૨ રાજ. ૨ ; ૨૩, ૨૪ ; ૨ રાજ. ૧). પણ એલીશાની રીતભાત દેખીતી રીતે વધારે મળતાવડી હતી, અને તેની પ્રકૃતિ તેના પૂર્વગામી પેગ'બરની પ્રકૃતિ કરતાં ઓછી ઉગ્ર હતી. તે શહેરો અને લોકોમાં વસતો, “ પેગ'બરોના પુત્રો ” સાથે ગાઢ પરિચયમાં આવતો અને તેના સંબંધમાં વર્ણુવામાં આવેલા કટલાક ચમત્કારો સાધારણ વ્યક્તિઓ અને સામાન્ય જીવનને લગતા સંજોગોમાં કરવામાં આવ્યા હતા. ” (દુમેલા).

વાતનો આશય.

ધૃત્વ ગરીબ અને કંગાલ માણસોની સંભાળ રાખે છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમે કાંઈ વિધવા સ્ત્રીઓને જાણો છો ? તેમને બાળકો છે ? તેમની સ્થિતિ સારી છે કે મારી છે ?

ગરીબાઈમાં રહેવું.

એક વખત એક ઉપદેશક હતો, જેને બે દીકરા હતા. તેઓ ગરીબ હતા, પણ તેમનો બાપ ગુજરી ગયો ત્યાં સુધી તદ્દન સુખી હતા. તે કુટુંબની દિલગીરી કેવી હતી અને તેમને નડતી મુશ્કેલીઓ કંઈ જાતની હતી તે સંબંધમાં છોકરાંને કંઈક સમજણ પાડો. તેમનું મોટામાં મોટું દુઃખ એ હતું કે તેમના ઉપર દેવું હતું, અને જ્યારે તેમની મા એ દેવું વાળી શકી નહિ ત્યારે તેના લેણુદાર આવ્યા, અને તેમણે કહ્યું કે, અમે તારા બન્ને છોકરાંને લઈજઈ વેચીશું અને તેમાંથી પોતાનું લેણું લઈશું. તેમનો આ વિચાર કેવો ત્રાસદાયક હતો અને એ વખતે એ કુટુંબની સ્થિતિ કેવી નિરાશાર અને દયાજનક થઈ હશે તેના છોકરાંને કંઈક ખ્યાલ આપો.

એલીશાનું મિલન.

આ બિચારી સ્ત્રી આ વખતે દુઃખમાં રડતી હતી અને શું કરવું તે વિષે વિચાર કરતી હતી તેવામાંજ તેણીએ અથવા કદાચિત્ તેના એકાદ છોકરાએ એલીશા નામના ગુફને તે રસ્તે આવતો જોયો. એ એલીશા વિષે આપણે આગળ વાત કરી ગયા છીએ. તેણે શું કયું તે છોકરાને યાદ છે ? આ સ્ત્રી અને તેના છોકરાએએ તેને વિષે સાંભળ્યું હતું, જેથી તેમણે તેને આવતો જોયો કે તુરતજ તેઓએ તેને પોતાનું દુઃખ જણાવવાનો વિચાર કર્યો. એ બિચારી એલીશાને મળવા જાય છે તેના ચિતાર આપો, અને તેણીએ તેને શું કહ્યું તે કહો (૪ ; ૧). એલીશાએ તેને દિલાસો આપવા કેવો પ્રયત્ન કર્યો તેનો ખ્યાલ કરો, અને તેણે શું પુછ્યું અને તેણીએ શો જવાબ આપ્યો તે કહો (૪ ; ૨). એ બિચારી પાસે તેલની એક નાની તાંબડી સિવાય ખીજું કશુંય ન હતું. એ તેની કુવી નિરાધાર અવસ્થા સૂચવે છે ? એલીશાએ કહ્યું કે “ જાઓ, અને તમને ગમે તેટલાં વાસણો માગી લાવો અને તેમાં આ તેલ ભરો.” તમને એમ લાગે છે કે આ સાંભળી પેલા છોકરાએ હસ્યા હશે ? એક નાનકડી તાંબડી-માંથી મોટાં વાસણો કેમ ભરાય ?

વાસણોને એકઠાં કરવાં.

પણ પેલી સ્ત્રી પોતાના છોકરાને લઇને પોતાના ઘરમાં ગઇ. તેણીએ તેમને શું કરવાનું કહ્યું હશે તે વિષે કંઇક ખ્યાલ કરો, અને એ છોકરાએ પડોસીઓને ત્યાં વાસણ માગવા જાય છે એ વાતનો ચિતાર આપો. તેમને તેમ કરતાં કેવો આનંદ અથવા કેવી મજા પડી હશે ! તેમનાથી ઉપાડાય તેટલાં વાસણ તેમને મળ્યાં કે તુરતજ તેઓ તેમને પોતાની મા પાસે લઇ આગ્યા, અને વળી ખીજાં લાવવા માટે પાછા ગયા. તેઓ તે ગામડામાં ઘેરેઘેર ગયા અને જેટલાં વાસણ મળ્યાં તેટલાં તેમણે પોતાને ઘેર આણ્યાં. તમને એમ લાગે છે કે લોકોએ તેમની તે વખતે મસ્કરી કરી હશે ? તેમને કેટલાં વાસણ મળ્યાં હશે એ એક જાણવા જેવી વાત છે. તમારા ગામડામાં તમને કેટલાં વાસણ મળી શકે ? આખરે તેમણે કહ્યું કે “ મા, અમે ગામનાં બધાં વાસણ લાગ્યા છીએ : શું આટલાં બસ નથી ? ”

તેલ રેડવું.

ત્યાર પછી એલીશાએ તેમને જો કરવાનું કહ્યું હતું તે તેમણે કયું. ત્રણેય ઘરમાં ગયાં અને ઘર બંધ કર્યું. ત્યાર પછી શું થયું તેનું આગેહૂબ વર્ણન કરો. પેલી નાની તાંબડીમાંથી એક વાસણમાં તેમણે તેલ રેડ્યું, અને એ ભરાયા પછી બીજા વાસણમાં રેડ્યું અને એમ તેઓ કરતાજ ગયાં, તોપણ તેલ ખલાસ થયું નહિ. પાંચ, સાત, દસ, પંદર, વીસ એમ વાસણો ભરાતાજ ગયાં અને આખરે બધાંય ભરાયાં. એ વખતે પેલા છોકરાઓને કેવું આશ્ચર્ય લાગ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો. તે સ્ત્રી એલીશા પાસે દોડતી જાય છે અને તેને તે વિષે બધું કહે છે તેનું વર્ણન કરો. તેણે શું કહ્યું તે કહો, અને તેણી તેના કહેવા પ્રમાણે તે તેલ વેચી તેના પૈસા પેદા કરે છે, પોતાનું દેવું વાળે છે અને પોતાને માટે ગોરાક, વગેરે લાવે છે એ બધાનો ખરાબર ખ્યાલ કરો. એ વખતે પેલા છોકરાઓને કેવું સુખ થયું હશે તેના વિચાર કરો.

વાત પછીનું થોડુંક.

એલીશા આ બધું કેવી રીતે કરી શક્યો હશે તે વિષે પુછો. તેને ઇશ્વરે સહાયતા આપી હતી એ જવાબ છોકરાં પાસે કઢાવો. કદાચિત આળેકા જાણતા હોય એવો કાંઈ ગરીબ કે નિરાધાર માણસ કે એવી કાંઈ સ્ત્રી હોય તો તેને માટે શિક્ષકે આખરે પ્રાર્થના કરવી.

યાદ રાખવાનું વચન.

સંકટને દિવસે મને ચિનંતી કર; હું તને છોડાવીશ અને તું મારો મહિમા પ્રગટ કરીશ. ગી. ૫૦; ૧૫.

પાઠ ૮.

સંતાડેલો બાળરાજા.

૨ રાજ. ૧૧; ૧-૨૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

જે કાળે આ બનાવ બન્યો હતો તે યહુદાહના ઇતિહાસમાં ખરાબમાં ખરાબ હતો. અથાહ્યાહ એ ઇસાએલનાં રાજરાણી આહાબ અને ઇઝેયેલની દીકરી હતી (૨ કાળવૃત્તાંત ૨૧; ૬). યહોશાફાટના રાજ્યની મોટી

જૂલ એ હતી કે તેણે પોતાના દીકરાનું લગ્ન તેની સાથે કર્યું હતું, કારણકે તેણી પોતાની સાથે પોતાની માનો ધર્મ જે અઆલના પૂજ્યપદ હતો તે લાવી હતી (૨ કાળવૃત્તાંત ૨૨ ; ૨, ૩). આપણા પાઠમાં જે વખતની વાત કરવામાં આવી છે તે પહેલાં અથાલ્યાહનો ધણી યહોરામ મરણ પામ્યો હતો અને તેનો પુત્ર અહાઝયાહ ગાદીએ આવ્યો હતો. એમ છતાં તેના મૃત્યુ પછી તેની રાજમાતા તરીકેની પોતાની પદવી યોવાની તંથારીમાં હતી, કારણકે રાજ્ય તેના પૌત્રના હાથમાં જવાનું હતું. આ કારણથી તેણીએ તેના બધા પૌત્રોનો નાશ કરવાનો હુકમ આપ્યો, જેથી તેણી પોતેજ માત્ર રાજ્યાધિકાર ભોગવે (૧૧ ; ૧). આમાં તે કેવી રીતે નિષ્ફળ ગઈ એ વાત આજનો પાઠ છે. એ નવાઇની વાત છે કે અથાલ્યાહની પુત્રી યહોશિયા પોતાની માથી જુદીજ પ્રકૃતિની હતી અને યહોયાહા નામના ધાર્મિક યાજ્ઞકની સ્ત્રી હતી (૧૧ ; ૨ અને ૨ કાળવૃત્તાંત ૨૨ ; ૧૧). તેણીએ યોઆશને કેવી રીતે ખચાવી લીધા એ સમજવું મુશ્કેલ છે, પણ અથાલ્યાહના કાળમાં મંદિર બંધ કરવામાં આવ્યું હતું એમાં શંક નથી (૨ કાળવૃત્તાંત ૨૪ ; ૭). આ કારણથી યોઆશને મંદિરના પવિત્રસ્થાનમાં, જ્યાં મુખ્ય યાજ્ઞક રહેતો, ત્યાં તેને સંતાડવાનું કામ કંઈ બહુ મુશ્કેલ ન હતું. યહોયાહાને પોતાનો એક પુત્ર હતો, જેથી એ બંને છોકરાઓ ભેગા મોટા થયા હતા (જુઓ ૨ કાળવૃત્તાંત ૨૪ ; ૨૦-૨૨). યરૂશાલેમ અને મંદિરને નકશો યોઆશને ગાદીએ બેસાડ્યા પછી જે જે બનાવો અન્યા તે જાણવા માટે શિક્ષકને બહુ મદદગાર થઈ પડશે. અથાલ્યાહનો મહેલ મંદિરની નજદિક હતો અને સુર નામનો દરવાજો કિદ્રોનની ખીણ ઉપર આવેલો હતો. મહેલની ઘોડાની ભાગોળ પણ તે ઉપર આવી હતી અને એ બે દરવાજા વચ્ચે એક રસ્તો હોવોજ જોઈએ. મંદિરમાં સેવા કરવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું હતું તોપણ લેવી લોકો પ્રત્યેક અઠવાડીએ આવી ત્યાં પોતાને કરવાનાં ક્રિયાકર્મ કરતા, આ કારણથીજ યહોયાહાએ ત્યાં એક મજબુત પહેરો રાખ્યો હતો.

વાતનો આશય.

ઇશ્વર એક નાના બાળકની પણ સંભાળ રાખે છે એ ખતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છોકરાંને તેમનાં દાદાદાદી, કાકાકાકી, મામામામી, વગેરે વિષે બોલવા દો.

મહેલમાંના અનાથ છોકરા.

એક વખત એક રાજા હતો, જેને કેટલાક દીકરા હતા. તે બધા હજી ઉંમરમાં બહુ નાના હતા અને તેમાંના સહુથી નાનો, જેનું નામ થોઆશ હતું, તે માત્ર એક બચ્ચુંજ હતો. આ બધા એક બહુ સુંદર મહેલમાં રહેતા હતા. તેમની ધરડી દાદી એટલે તેમના બાપની મા તેમની સાથે રહેતી હતી, પણ એ બધા છોકરાઓ તેને બહુ ચાહતા હોય એવું લાગતું નથી. એ અરસામાં એક બહુ દિલગીરીભરેલો બનાવ આવ્યો. રાજા મરી ગયો અને તેના બધા છોકરાઓ તેમની વૃદ્ધ દાદીના હાથમાં સોંપવામાં આવ્યા હતા. સહુથી મોટો છોકરો સ્વાભાવિક રીતે ગાદીએ આવ્યો, પણ તેની દાદીને ને ગમ્યું નહિ, જ્યો તેણીએ એ છોકરાને કબ્જા રીતે દૂર કરી શકાય કે તે પોતેજ રાજ્યનો અધિકાર ભોગવે એ વાતનો વિચાર કરવા લાગી. એ વિચારા છોકરાઓને આવી દાદી સાથે રહેવું એ કેવું દુઃખદાયક લાગ્યું હશે તે વાતનો વિચાર કરો.

મૃત્યુથી બચવું.

તુરંતજ પેલી દાદીએ એ સ્થિતિમાં શું કરવું એ વાતનો નિશ્ચય કરી લીધો. તેણીએ એ છોકરાને મારી નાખવાનું નક્કી કર્યું અને તેમ કરવા એક નોકરને આજ્ઞા કરી. આ કેવું લયંકર કૃત્ય હતું તે વિષે વધારે વિગતમાં ઉતર્યા વગર છોકરાંને રહેજ નહોતો. એ નોકર પોતાનું દુષ્ટ કૃત્ય કરીને પાછો આવે છે અને એ છોકરાઓની દાદીને કહે છે તે બધું ખ્યાલમાં લે. તેણી એકલીજ હવે રાણી હતી એ વાતથી તે હવે ખુશી થઈ હતી. પણ એક વાતની તેને ખબર ન હતી. કેમકે. ધણું કરીને પેલા સહુથી નાના છોકરાની ધાવમાએ, શું થતું હતું તે જાણ્યું હતું અને તેણીએ એકદમ પોતાના મનમાં કહ્યું કે મારે હવે શું કરવું? હું આ છોકરાઓને બચાવી શકીશ? વધારે નહિ તો આ નાના બાળકને તો મારે બચાવવોજ જોઈએ. તેણીએ ધણુંકરીને ઇશ્વર પાસેજ સહાયતા માગી હતી અને તેમ ક્યાં પછી તેણી તે બાળકને લઇને ચાલી ગઈ, અને

તેણીએ તેને પાછો આણ્યોજ નહિ. આથી એ બાળકને મારી નાખવામાં આવ્યો ન હતો અને પેલી દુષ્ટ ધરડી દાદીને એ વાતની કશી ખબર ન હતી. મંદિરમાં સંતારેલો હતો.

એ બાળકનું શું થયું ? પેલી ધાવમાએ એનું શું કર્યું એ વાતને પુષ્કળ વિચાર કર્યો અને પછી તેને એક મોટા ધરની સ્ત્રી જે પાસેજ રહેતી હતી તે યાદ આવી. આ બાઇ પેલા છોકરાની પુછ એટલે તેના બાપની બહેન હતી. એ બિચારી ધાવમા તેને કેવી છાની રીતે તેની પાસે લઇ ગઇ હશે અને રડતાં રડતાં એ બાઇને બધું કેવી રીતે કહ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો. વળી એ બાઇએ જ્યારે આ બધું સાંભળ્યું ત્યારે તે કેવી રડી હશે ? તેના ભાઈના આ છોકરા સિવાય બધા છોકરાઓને મારી નાખવામાં આવ્યા હતા. સ્વાભાવિક રીતેજ તેણે કહ્યું કે એ છોકરાને હું રાખીશ અને ઉછેરી મોટો કરીશ. એ છોકરો તેની પાસે સહિસલામત રહે એ માટે ઇશ્વરની પાસે તેણીએ કેવી રીતે સહાયતા માગી હશે તેના ખ્યાલ કરો. એ છોકરાનું જીવન ત્યાં કેવું હતું તે વિષે પણ કંઇક ખ્યાલ કરો. બંધ કરેલું મંદિર અને તેમાં મોટાં યોગાન, જેમાં તે બાળક ચાલતાં શીખ્યો હતો, અને જરા મોટો થયો ત્યારે તેની ધૂંધના છોકરા સાથે આમતેમ દોડતો હતો એનું વર્ણન આપો. એ બાળકને તેની દુષ્ટ દાદી વિષે કાંઈ પણ કહેવામાં આવ્યું હોય એમ લાગતું નથી. એ છોકરો જ્યારે સ્કેજ મોટો થયો ત્યારે તેને બહાર કેમ કદી લઇ જવામાં આવતો ન હતો એ બાબતમાં કદાચિત તેને નવાઇ લાગી હશે. પણ તમને ખબર છે કે તેને ત્યાં કેટલા વખત સુધી રાખવામાં આવ્યો હતો ? સાત વર્ષ સુધી તે ત્યાં સહિસલામત છુપાઈ રહ્યો હતો. તમારામાં સાત વર્ષનું કાણુ છે ?

રાજા થવું.

એક દિવસ યોગ્યાશનો કુવો, જે આ મંદિરનો એક યાજ્ઞક હતો અને ધાર્મિક માણસ હતો, તેણે યોગ્યાશને તેના ભાઇઓને કેવી રીતે મારી નાખવામાં આવ્યા હતા એ બધી લયંકર વાત કહી. તેણે કહ્યું કે, “હવે તું એકલોજ છે, માટે તારે રાજા થવું પડશે. અહિં ધણા યોદ્ધાઓ છે, જે તારૂં રક્ષણ કરવા અને તને ગાદીએ બેસાડવા તૈયાર છે. સહુ એમ ધારે છે કે તું મરી ગયો છે, પણ આવતી કાલે લોકો તને જોશે

અને તું જીવતો છે એમ જાણશે”. એ છોકરાને જાદીએ બેસાડતા જે બધું કરવામાં આવ્યું હતું તેના ખ્યાલ કરો—મંદિરના યોગાનમાં બેશું થએલું લોકાનું મોટું ટોળું, તેમની સાથે ઉભેલો આ નાનો છોકરો અને તે જીવતો છે એ જાણીને એ બધા લોકોને થએલું આશ્ચર્ય, વગેરે અરાબર વર્ણવેા. એ વખતે અચાનક રાણી દરવાજે ફેવી રીતે એકાએક આવી, પાછી નાડી અને મારી નાખવામાં આવી એ પણ ટુંકામાં કહો. આમ થયું એટલે ત્યાર પછી તેણી આ નાના બાળરાજાને કંઈ પણ નુકશાન કરી શકે તેમ ન હતું. ધનુષ્યે તેને બધા જોખમમાંથી બચાવ્યો હતો એ વખતે લોકોએ એક સ્વારી કાઢી અને “ધનુષ્ય રાજાનું રક્ષણ કરો” એવો અવાજ કરતા કરતા તેઓ તેને મહેલમાં લઇ ગયા અને તેને ત્યાં જાદીએ બેસાડ્યો. વાત પછીનું થોડુંક.

તમારા ઉપર આવું જોખમ કદી આવી પડ્યું છે? તમને એ જોખમ-માંથી કેાણે દૂર રાખ્યા છે? ધનુષ્ય દૂર રાખે છે એ છોકરાને જાણવો અને તે માટે તેના ઉપકાર માનો.

યાદ રાખવાનું વચન.

યહોવાહ તારો રક્ષક છે. ગીત. ૧૨૧ ; ૫.

પાઠ ૬.

બળતી ભૂડી.

દાનીયેલ ૩ ; ૧-૩૦.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ ત્રણ માણસો વિષેની પુરી વાત જાણવા શિક્ષકે દાનીયેલનો ૧લો અધ્યાય વાંચવો જોઈએ. નબૂખાદનેસ્સારે યહોવાકીમની કારકીર્દીમાં અને યરૂશલેમના નાશ પહેલાં યહુદાહ ઉપર પહેલો હુમલો કર્યો હતો. ત્યારે દાનીયેલની સાથે તેઓ કેદ પકડાયા હતા (૧ ; ૧, ૨). નબૂખાદનેસ્સારને કેવો છોકરો જોઈતો હતો તેના સંબંધમાં વિચાર કરો (૧ ; ૩, ૪). એનો હેતુ પોતાની પાસે પોતાના પાટનગરમાં તેણે જીતેલા દરેક દેશના લોકો રાખી પોતાનું સામ્રાજ્ય મજબૂત કરવાનો હતો. જે લોકો આ પ્રમાણે તેની પાસે રહેતા હતા તેઓ તેમના પોતાના સ્વાર્થ માટે તેને સહિસલામત

રાખે એ તેની ઇચ્છા હતી. પહેલા અધ્યાયમાંની વાત અને ત્રીજા અધ્યાય-
માંની વાત એ બંને વચ્ચે ફેરવેલી વખત વહી ગયો હશે તે કહી શકાતું નથી.
પહેલામાં દાનીયેલ અને તેના ત્રણ મિત્રો માત્ર છોકરા હતા. ત્રીજામાં તેઓ
એ સામ્રાજ્યમાં મોટા હોદ્દાઓ ઉપર બેવામાં આવે છે (૨ ; ૪૮, ૪૯).
નબૂખાદનેસારે બનાવેલી મૂર્તિનું પ્રમાણ વગરનું કદ ધ્યાનમાં લો (૩ ; ૧)
એ મૂર્તિનું સૂચન તેને તેના સ્વપ્ન ઉપરથી થયું હતું શું ? (૨ ; ૩૧) તે
વખતના રાજાઓને પોતાનાં પુતળાં બનાવવાનો બહુ ખોટો શોખ હતો,
અને નબૂખાદનેસારે આ પોતાનુંજ પુતળું તૈયાર કરાવ્યું હતું. યહો-
વાહની પૂજા માટે તેને એકાએક બહુ ઇચ્છા થઈ આવે છે તે ધ્યાનમાં લો
(૩ ; ૨૯ : ૪ ; ૧, ૨, ૩૭). આનો અર્થ એ ન હતો કે તે પોતાના
દેવોને છોડી દેવા માગતો હતો. એ વખતમાં દેવતા સંબંધમાં લોકોની
માન્યતા એવી હતી કે દરેક જાતિ કે પ્રજાને પોતપોતાનો જુદો દેવ છે,
પણ કોઈ કોઈ દેવ ખીજા કરતાં વધારે સખળ છે, જેથી તેમનું પૂજન કરવું એ
વધારે ડહાપણભરેલું છે (સરખાવો યશયાહ ૩૭ ; ૧૨).

વાતનો આશય.

દેવ પોતાના સેવકો માટે સંભાળ રાખે છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છોકરાંએ જે કાંઈ મોટા મેળો બેથો હોય
અથવા ભક્તિ માટે કે આનંદ માટે મળેલી લોકોની કાંઈ પણ મોટી
મેદની બેઠા હોય તે વિષે તેમને કહેવા દો.

મૂર્તિનું તૈયાર કરાવાવું.

આગળના વખતમાં એક બહુ મોટો રાજા હતો, જેણે એક ધણો
મોટો મેળો ભરવાનો વિચાર કર્યો. આ મેળાના સંબંધમાં તેની એક
ખાસ ઇચ્છા હતી અને તે એ કે તેની પોતાની એક મોટી મૂર્તિ તૈયાર
કરાવી ત્યાં રાખવી. લોકો એ મૂર્તિ કેવી રીતે ઘડતા હશે તેનો ખ્યાલ
કરો. એ ફેટલી ઉંચી હતી તેનો છોકરાને કંઈક ખ્યાલ આપો, તેનું
રૂપ વર્ણવો. (વાતનો બાકીનો ભાગ બાઇબલના શબ્દોમાંજ મોટે
ભાગે કહો અને છોકરાંને ગમે છે તે પ્રમાણે ફેટલુંક ફરી ફરી સાદા
શબ્દોમાં તેમાં જેમ કહેવામાં આવ્યું છે તેમજ કહો. દાખલા તરીકે

બીજું અને ત્રીજું પદ છે તેમજ કહો, અને પાંચમું, સાતમું, દસમું અને પંદરમું પણ. વળી ત્રણ માણસોનાં નામ તેમાં આપવામાં આવ્યા છે નેટલી વાર કહો. આમ કરવા માટે શિક્ષકે આગળથી એ પદો મોઢે કરવાં જોઈએ.)

મૂર્તિનું પૂજન.

બીજું અને ત્રીજું પદ બોલ્યા પછી તે મૂર્તિ આગળ આવેલા મોટા મેદાન ઉપર લોકોની મોટી મેદની ભરાઈ હતી તેનો કંઈક ચિતાર આપો. ચોખ્ખદારનું વર્ણન આપો અને તેણે શું કહ્યું તે કહો (૩ ; ૪-૬). ત્યાર પછી જે થયું તેનું આખેહૂય વર્ણન આપો (૩ ; ૭).

રાજાને કહેવું.

આ મેદનીમાંથી એક નાનું ટોળું બહાર નીકળી રાજા જોડો હતો ત્યાં જાય છે અને તેને પ્રણામ કરે છે તેનો ચિતાર આપો. તેમણે શું કહ્યું તે બરાબર કહો (૩ ; ૯-૧૨), અને જેમના ઉપર તેમણે તોહોમત મુક્યું હતું તે પેલા ત્રણ માણસો, જેમણે કદી મૂર્તિપૂજા કરી ન હતી અને માત્ર મંથરનેજ ભજતા હતા, તે હતા. હવે આ લોકો આ મૂર્તિને પૂજવા તૈયાર ન હતા તેથી તેમને બળતી ભટ્ટીમાં નાખી બાળી નાખવાના હતા. તેમને રાજા પાસે કેવી રીતે લાવવામાં આવ્યા તેનું વર્ણન આપો (૩ ; ૧૩), અને તેણે તેમને શું કહ્યું તે શબ્દેશબ્દ કહો (૩ ; ૧૪, ૧૫). શાંદ્રાખ, મેશાખ તથા અમેદનગો તેનો હુકમ માને એ માટે તેમને એક વાર ફરીથી તક આપવા સારૂ પેલો રાજા બહુ સંગીત તેમને સંભળાવવા માટે તૈયાર હતો. તેમણે શું જવાબ વાળ્યો તે અસરકારક રીતે કહો (૩ ; ૧૬-૧૮).

શુન્દેગારને સજા.

રાજાના કોપનું આખેહૂય વર્ણન આપો—તેણે શું ફરમાવ્યું અને તેની આજ્ઞાનો શો અમલ થયો હતો ? (૩ ; ૧૯-૨૩) એ રાજાને ખાતરી હતી કે પેલા માણસોને બાળી નાખવામાં આવશે અને તેઓ ફરીથી તેના હુકમનો અનાદર કરી શકશે નહિ. પણ તે ભટ્ટી તરફ જતો હતો ત્યારે એકાએક ઉભો થયો અને પોતાની પાસે ઉભેલા માણસોને તેણે તે જોવાનું કહ્યું. તેણે શું કહ્યું અને શું જોયું તે કહો (૩ ;

૨૪, ૨૫), અને તેણે ભટ્ટીમાં નાખેલા માણસોને ખૂબ પાડી-શું કહ્યું તે પણ જણાવો (૩ : ૨૬, ૨૭). નબૂખાદનેસ્સારે શું કહ્યું અને શાદ્રાખ, મેશાખ અને અમેદનેગોને શું થયું તે બધું કહો (૩ : ૨૮-૩૦).

વાત પછીનું થોડુંક.

છોકરાં જે કંઈ વસ્તુથી બીતાં હોય તે તેમને જણાવો. પછી ભટ્ટીમાં પડ્યું એ વધારે ખરાબ છે એ તેમને પુછો. ઇશ્વરે આ માણસોની સંભાળ લીધી હતી અને તે પ્રમાણે તે છોકરાંની સંભાળ પણ લઈ શકે છે.

યાદ રાખવાનું વચન.

અમારો દેવ જેની અમે સેવા કરીએ છીએ તે અમને છોડાવવાને શક્તિમાન છે. દાનીયેલ ૩ : ૧૭.

પાઠ ૧૦.

સિંહાવલોકન.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આગલા નવ પાઠનું સિંહાવલોકન કરવા માટે શિક્ષકે એ બધા પાઠમાં જે કહેવામાં આવ્યું છે તેનો ભાવાર્થ શો છે તે ધ્યાનમાં લેવાનું છે. પ્રત્યેક વાતનો આશય ફરીથી વાંચી જુઓ અને બધી વાતોનો આશય જે હોય તે તમારા પોતાના મનમાં નક્કી કરો. છોકરાંને જે સિંહાવલોકન કરવાનું છે તે એ બધી વાતોનો આશય જે તમે તમારા મનમાં ધારી રાખ્યો છે તે તેઓ ફટલે અંશે સમજ્યાં છે તે જોવાનું છે. આ બધી વાતોમાંની કઈ કઈ વાત (૧) ઇશ્વરનો પ્રેમ, (૨) ઇશ્વરની શક્તિ, (૩) ઇશ્વરનું પિતૃત્વ, (૪) ઇશ્વરની રક્ષણ કરનારી સંભાળ, ભાર દબને શિખવે છે એનો વિચાર કરો.

છોકરાંને માટે.

જે વસ્તુઓ આપણે જોઈએ છીએ તેના સંબંધમાં વાતો.

(પાઠ ૧, ૨). કયા ક્રમ પ્રમાણે બધી વસ્તુઓ બનાવવામાં આવી હતી તે આપણને યાદ છે? એ બધી શા માટે બનાવવામાં આવી

છે? તેમને કાણે ને શા માટે બનાવી છે? જ્યારે આપણે મેઘધનુષ્ય
જેમજે છીએ ત્યારે આપણને કંઈ વાત યાદ આવે છે? એના સંબંધમાં
ધર્મરે શું વચન આપ્યું હતું?

ખાનપાનના સંબંધમાં વાતો.

(પાઠ ૪, ૫, ૬). આમાંથી એકાદ વાત કાણુ કહી શકે છે?
ધર્માએકને એટલી બધી તરસ કેમ લાગી હતી? મુસાની સાથેના લોકો
ખોરાક વેચાતો કેમ લઈ શકતા ન હતા? તેમને શા ખોરાક મળ્યો હતો?
મુશ્કેલીમાં પડેલા લોકોની વાત.

એક વિધવા અને તેના છોકરાઓને શી મુશ્કેલી આવી હતી?
બાળરાજા અને તેની દાદીની વાત કાણુ કહી શકે છે? અમુક માણસોને
અગ્નિની ભટ્ટીમાં શા માટે નાખવામાં આવ્યા હતા? આ બધી વાતમાં
ધર્મરે શું કયું હતું? તમારા ધારવા પ્રમાણે ધર્મરે કેવો હોવો જોઈએ?

૩. ઇસુ સંબંધી વાર્તાઓ.

પાઠ ૧૧.

ઇસુનો જન્મ.

લુક ૨ ; ૧-૨૦.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

નકશામાં બેથલેહેમ જુઓ અને તે કેવા પ્રદેશમાં આવેલું છે તે ધ્યાનમાં લો. પાલેસ્ટાઇનમાંથી કેટલીક સારામાં સારી ચરાઉ જમીન બેથલેહેમની આજુબાજુની ટેકરીઓ પર છે. બેથલેહેમના બોઆઝ ને યશાઇ નામના બે પૈસાદાર માણસ આ વાતનું દૃષ્ટાંત પુરું પાડે છે. વળી નાઝારેથ જુઓ, અને મરિયમ અને યુસફને કેટલું ચાલવું પડ્યું હતું તે તપાસો. તેઓ સમરૂનમાં થઇને જાય તેમ ન હતું, પણ યરદન નદી બોળંગી પૂર્વ દિશામાં તેઓ આવ્યા હતાં અને યરેમો આગળ ફરીને નદી બોળંગી હતી. આ બધું અંતર લગભગ સોએક માઇલનું હતું. તે વખતે કરવામાં આવેલી વસ્તીની ગણતરી અને કર લેવાનું એ રૂમી સરકારના હુકમથી કરવામાં આવ્યાં હતાં, પણ યહુદી લોકોની માન્યતા પ્રમાણે તેમને તે વખતે પોતપોતાને ઘેર અથવા મૂળ રહેઠાણમાં જવાનો હુકમ થયો હતો. બેથલેહેમ એ એક ગામડું હતું કે જેમાંથી દાઉદનું કુટુંબ આવ્યું હતું (૧ શમૂએલ ૧૬ ; ૧), અને યુસફ અને મરિયમ એ અન્ને તેના વંશજો હતાં. આ બિનાના સંબંધમાં જે કંઈ ભવિષ્યવાદ છે તે અહીં શિક્ષકે વાંચવો (યશયાહ ૧ ; ૧૪ : ૧૧ ; ૧. મીખાહ ૫ ; ૨). મરિયમ પોતે આ છેલ્લો ભવિષ્યવાદ જાણતી હતી એમાં કંઈ શક નથી, અને પોતાને ગર્ભ રહ્યાની ખબર મળ્યા પછી તેને એ ભવિષ્યવાદ પુરો થવા માટે બેથલેહેમ કેવી રીતે જવાનું થશે તેના સંબંધમાં નવાઇ થતીજ હશે (૧ ; ૩૧-૩૩).

વાતનો આશય.

મથરે સહુ માણસને આનંદ મળે એ માટે ઇચ્છેને આપ્યો છે એ વાત છોકરાં બરાબર સમજે એમ કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છોકરાંમાં જેમને નાનાં બાઇબહેન હોય તેમને તે વિષે પુછો અને એ નાનાં બચ્ચાંનો જન્મ થયો ત્યારે તેમને આનંદ થયો હતો કે નહિ એ પણ પુછો. જ્યારે જ્યારે બચ્ચું જન્મે છે, ત્યારે ત્યારે ઘરમાં આનંદ થાય છે, પણ આપણે આજે એવા એક બાળકની વાત કરવાના છીએ કે જેનો જન્મ પ્રત્યેક મનુષ્યને આનંદ આપવા માટે થયો હતો.

લાંબી મુસાફરી.

એથલેહેમમાં જતા રસ્તાનો ચિતાર આપો—ટેકરીઓ ઉપર ચઢને જતો એક સાંકડો માર્ગ, આબુઆબુનું મેદાન અને તેમાંનાં ભરવાડો અને ઘેટાંના ઝોક, પગે ચાલીને કે સ્વારી કરીને આવતા થાકેલા મુસાફરો, વગેરે બધું વર્ણવો. ફેટલાક એથલેહેમમાં પોતાનાં સર્ગા-સંબંધીઓને ત્યાં જતા હતા અને ખીજાઓ ધર્મશાળા ભરાઈ જાય ત્યાર પહેલાં ત્યાં જગ્યા લેવા માટે વહેલા વહેલા જતા હતા. મોડું થવા આવ્યું હતું—લગભગ અંધારું થયું હતું—ત્યારે એ માણસ ત્યાં આવ્યાં. એ લોકો બહુ દુરથી આવ્યાં હતાં અને ધણી થાકેલાં હતાં. આ એ સહુથી મોડાં આવનાર યુસફ અને મરિયમનો ચિતાર આપો.

ધર્મશાળામાં જગ્યા ન હતી.

જ્યારે તેઓ ધર્મશાળામાં આવ્યાં ત્યારે દિલગીરીની વાત કે એ ભરાઈ ગઈ હતી. એ વખતે કદાચિત્ યુસફ ખીજે ઠેકાણે જગ્યા માટે તપાસ કરવા ગયો હશે અને મરિયમ તે દરમ્યાન બહાર બેઠી હશે, પણ ખીજે જગ્યા મળી શકે એમ નહોતું. આખરે તેમને જ્યાં ઢોર બંધાતાં હતાં ત્યાં જગ્યા મળી. કદાચિત્ એ વખતે યુસફને થોડી ગાયોને રહેજ આધે બાંધવી પડી હશે અને થોડું ચોખ્ખું ઘાસ નાખી મરિયમને જેમ અને તેમ વધારે આરામ મળે તેમ કરવું પડ્યું હશે. થોડી વાર પછી આખું ગામ શાંત થયું હતું અને અને લોકો ઉંઘતા હતા.

દેવના દૂતો.

તોપણ ફેટલાક લોકો તો જગતાજ હતા. યેથલેહેમની બહારના મેદાનમાં જે ભરવાડ હતા તેમનો કંઈક ચિતાર આપો. ઘેટાંને સહિસલામત રીતે રાત્રે પુરવામાં આવ્યાં હતાં અને માણસો તેમની આગળ જંગલી જનાવર ન આવે તે માટે તાપતા ઘેઠેલા હતા, અને એ બધાંને માથે આકાશમાં તારાઓ ઝગઝગી રહ્યા હતા. એકાએક તેમની આસપાસ એક મોટો પ્રકાશ થયો અને એક દૂત દેખાયો. એથી તેમને બહુ બીક લાગી. તેમને દૂતે શું કહ્યું તે કહો, અને દૂતના સૈન્યનું અને તેમના ગીતનું વર્ણન કરો. બચ્ચુ.

એ ભરવાડોએ પોતાનાં ઘેટાંને સહિસલામત રાખવાના બંદોબસ્ત કેવી રીતે કર્યો અને તેઓ આ અદ્ભુત છોકરાને જોવા કેવી રીતે ગામમાં એકદમ ગયા તે બધું કહો. છોકરાને એમ લાગે છે કે એ વખતે તેમાંથી એકાદ ભરવાડ એ બધાં ઘેટાંની પાસે રહ્યો હશે કે એ બધા સાથે ગયા હશે ? તેમને ધર્મશાળા કેવી રીતે જડી તે કહો અને તેમણે ત્યાં શું બોલ્યું તે વર્ણવો. મરિયમે કહ્યું, “તેનું નામ ઇસુ છે. એક દૂતે મને કહ્યું હતું કે તેનું નામ ઇસુ પાડજે, કારણ કે તે પોતાના લોકોને તેમનાં પાપથી તારશે.” આનો અર્થ કરવાની જરૂર નથી, માત્ર એ શબ્દોજ કહેવા. આ વખતે સવાર થઈ હતી, એટલે જ્યારે તેમણે તે છોકરાનું પૂજન કર્યું હતું ત્યારે તેઓ બહાર ગયા અને તે દૂતો તેમ તે છોકરા વિષે અને એ દૂતોએ એ છોકરાના સંબંધમાં શું કહ્યું હતું તે બધું તેઓએ સહુને જણાવ્યું.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણે સહુ જઈને આ ભરવાડોની માફક કરીશું અને આ વાત બીજાઓને એટલે માઆપ અને જે બધાં છોકરા સાખ્યાથશાળામાં આવ્યાં ન હોય તેમને કરીશું ? જુઓ, આ છોકરા વિષે સહુ કોઈ જાણે એમ ઇશ્વર ઇચ્છે છે, કારણ કે એ છોકરો આનંદ આપવા આવેલો છે. થાદ રાખવાનું વચ્ચન.

પરમ ઉંચામાં દેવને મહિમા, તથા પૃથ્વીમાં જે માણસો વિષે તે પ્રસન્ન છે તેઓ મધ્યે શાંતિ. લુક ૨ ; ૧૪.

પાઠ ૧૨.

માગી લોકની મુલાકાત.

માત્રી ૨ ; ૧-૧૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આજની વાત જે પહેલા વિધર્મી લોકો ખ્રીસ્તનું પૂજન કરવા આવ્યા તેના સંબંધમાં છે. તેઓએ તેને વિષે કેમ જાણ્યું તે અરાબર જુઓ. જે યહુદીઓ તેમની બંદીવાનની સ્થિતિમાંથી છૂટીને પાછા યરૂશાલેમ આવ્યા ન હતા તેઓ પૂર્વના દેશમાં વેરાયા હતા, જેથી તેમનો ધર્મ અને મસીહ માટેની તેમની આશા લોકોમાં સારી રીતે જાણીતા હતાં. અહિં જે બીનાઓ બની તેના ક્રમના સંબંધમાં ઘણા ઘોંટાળો છે, અને એનું કારણ એ છે કે ધૂટાંછવાયાં ચિત્રો કે વર્ણનો ઉપરથી ક્રમવાર ઇતિહાસ જાણી શકાતો નથી. મંદિરમાં બાળકને પહેલી વાર તેના જન્મ પછી ચાળીસ દિવસે લઇ જવામાં આવતું હતું (લેવી. ૧૨ ; ૧-૮), જેથી તે કાર્ય માગીઓના આવ્યા પહેલાં અને મિસરમાં નાસી જવા પહેલાં કરવામાં આવ્યું હતું. એ લોકો જ્યારે આવ્યા ત્યારે આ કુટુંબ તમેલામાં ન હતું (૨ ; ૧૧). હેરોદે એ વર્ષની મુદત બાંધી હતી (૨ ; ૧૬). આ બધા લોકો તારાથી કેવી રીતે દોરાયા હતા તે અરાબર વિચારો. એ તારો બીજા તારાઓથી ધણુંકરીને કંઇ બહુ જુદો ન હતો. પણ જે લોકો આકાશમાં રહેલા તારાઓ અરાબર જાણતા હતા તેજ એ તારો નવો છે કે નહિ એ કહી શકે તેમ હતું. સૂર્યાસ્ત પછી પશ્ચિમ દિશામાં એ તારો રાજ દેખાય તોજ એમ સૂચવાય કે તેમણે એ દિશામાં જઇ તપાસ કરવી. જે ભેટ તેઓ પોતાની સાથે લાવ્યા હતા તે સાધારણ રીતે રાત્રીઓને આપવામાં આવતી હતી અને તેમના દેશમાં થતી ઉત્તમમાં ઉત્તમ વસ્તુઓ હતી.

વાતનો આશય.

એ બાળકસુ સહુને માટે અપાએલા દેવના દાનરૂપ હતો એ બતાવવાનો છે.
છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તારાઓ વિષે કહો. તારાઓ વિષે છોકરાં શું જાણે છે અને ધારે છે તે તેમની પાસેથી સાંભળો. બધા મોટા તારા-

ઓનાં જુદાં જુદાં નામ છે. તેમનાં નામ જાણતું હોય એવું કાઈ તમારી જાણમાં છે?

તારાઓને જોયા.

ધણી લાંબા કાળ પહેલાં કેટલાક વિદ્વાન લોકો હતા, જે તારાઓ વિષે ઘણું જાણતા હતા. તેઓ તેમનાં નામ જાણતા હતા, અને ધણી વાર તો તેઓ આખી રાત જાગી તેમને તપાસતા રહેતા હતા. આ લોકો વિષે છોકરાંને કંઈક કહો; તેઓ ધનવાન હતા અને મોટી અગાસીવાળાં ઘરોમાં રહી ત્યાંથી તારાઓ જોતા હતા; તેમનાં એકાદ હિન્દુસ્થાનનો પણ હશે. એ લોકોનાં છોકરાંને તેમની પાસેથી તારાઓ વગેરે વિષે સાંભળીને એ બાબતમાં વધારે જાણવાની કેટલી બધી ઉત્કંઠા હશે! એ અરસામાં એક રાત્રે એક નવો તારો દેખાયો. એ નવો હતો એ વાતની તેમને કેમ ખબર પડી? તેઓ તારાઓને એટલા બધા લાંબા વખત થયાં જોતા હતા કે તેઓ બધા તારાઓને જાણતા હતા, જેથી તેમને આ તારો નવો છે એ જાણવામાં સ્ફેજ પણ મુશ્કેલી પડી નહિ. તેઓ વળી એમ પણ માનતા હતા કે જ્યારે કોઈ નવો તારો ઉગે છે ત્યારે પૃથ્વી ઉપર કંઈક મહાન બનાવ બનેલો હોવો જોઈએ. આ તારો શું સૂચવતો હશે એ વાતની તેમને ધણી જાણસા થઈ જ હશે. તેમણે તે વિષે પરસ્પર પુષ્કળ વાતચીત કરી હશે અને તેમણે એમ નક્કી માન્યું હશે કે એ એક બાળરાજાનો જન્મ સૂચવે છે. આવું એક અદ્ભુત બાળક જન્મવાનું છે એ તેમણે કોઈ પુસ્તકમાં વાંચ્યું હતું. એ બાળક કોણ હતું તે વિષે છોકરાં કાંઈ અટકળ કરી શકે છે? હા, એ તો તેજ બાળક હોવું જોઈએ કે જેને વિષે આપણે ગયે અઠવાડીએ વાત કરી હતી, પણ આ માણસો તે જાણતા ન હતા અને એ બાળકને ક્યાં શોધવું તે વિષે તેમને વિચાર થતો હતો. પણ પેલો તારો પશ્ચિમમાં જતો જોઈને તેમને એમ લાગ્યું હતું કે અમારે પણ એજ દિશામાં જવું અને એમ કરતાં એ બાળક અમને જડી આપશે. રાજાને જોયો.

એ લોકો આ નવા રાજાને જોવા માટે નીકળે છે તેના ચિતાર આપો. દરેકની પાસે તેને આપવા માટે કંઈક ભેટ હતી. આ બધી

બેટ શી હતી તે કહો, અને બાળકાને એવી મુસાફરી પર જવું હોય તો તેઓ ખીખું શું શું લે એ તેમને પુછા. તેમને ઉંટ ઉપર સ્વારી કરવાની હતી અને ધણે દૂર પર્વત ઉપર થઇને અને રણ અને નદીઓ ઓળંગીને જવાનું હતું. રાજ રાત્રે તેઓ પેલો તારો ક્યાં છે તે જોતા હતા. તેઓ કેવી રીતે યજ્ઞશાલેખ આવ્યા અને હેરાદના મહેલમાં ગયા તે વર્ણવો. તેઓ તો એમજ ધારતા હતા કે નવો બાળરાજા ત્યાં હશે. પણ ત્યાં તો કાંઈ પણ તેને વિષે કશું પણ જાણતું ન હતું. હેરાદે એ વખતે શાસ્ત્રીઓને કેવી રીતે બોલાવ્ય. અને તેમણે શાસ્ત્ર કેવી રીતે તપાસ્યા અને તેમણે આખરે પેલા માગી લોકાને બેથલેહેમમાં જવાનું કહ્યું તે બધું કહો. હેરાદે શું કહ્યું તે પણ કહો.

છોકરાનું પૂજન.

આ ઉપરથી તેઓ ત્યાંથી પાછા નીકળ્યા. જ્યારે સાંજ પડી ત્યારે તેમણે ફરીને પેલો તારો ક્યાં છે તે જોયું, અને તે તેમને દોરવાને હાજર હતો. તેઓ તુરતજ બેથલેહેમ આવ્યા અને ત્યાં તો સહ કાંઈ આ અદ્ભુત છોકરા વિષે જાણતું હતું. એમને કેણે કહ્યું હતું? તે હવે પેલા તબેલામાં ન હતું, પણ એક નાના, ધણાજ નાના ધરમાં હતું. તમને એમ નથી લાગતું કે આ બાળરાજાને આવી જગ્યામાં જોઈને તેમને બહુ નવાઈ લાગી હશે? તેઓ તે ધરમાં આવે છે, છોકરાને જુએ છે, તેનું પૂજન કરે છે અને તેની આગળ પોતે આણેલી બેટ મૂકે છે એ બધાનો ચિતાર આપો. ત્યારે મરિયમે ફરી કહ્યું કે “તેનું નામ ઇસુ છે : એક દૂતે મને કહ્યું હતું કે તેનું નામ ઇસુ પાડજે, કારણકે તે પોતાના લોકાને તેમનાં પાપમાંથી તારશે.” ખીજે રસ્તે થઇને ઘેર જવું.

એ લોકાને રાત્રે જે સ્વપ્ન આવ્યું અને એમાં તેમને ઇશ્વરની જે આજ્ઞા થઇ તે તેમણે કેવી રીતે પાળી અને હેરાદની પાસે ન જતાં તેઓ ખીજ દિશામાં થઈને કેવી રીતે ઘેર ગયા એ બધું કહો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણને પણ શું એ છોકરા પાસે જઈ તેને જોવાનું અને કંઈ પણ બેટ આપવાનું મન એ વખતે થયું ન હોત? અત્યારે આપણે કંઈ પણ બેટ તેને આપી ન શકીએ? હા, કેમ નહિ. આપણે જે કાંઈ સાબ્યાચશાળામાં

કરવામાં આવતાં ઉધરાણામાં નાખીએ છીએ તે તેનેજ આપવામાં આવતી બેટ છે. આપણે આજે એમાં ફેટલું નાખ્યું છે ?

ચાહ રાખવાનું વચન.

તેઓએ પોતાની જોડણી છાડીને.....તેને નજરાણું કીધું.
માત્રી ૨; ૧૧.

પાઠ ૧૩.

ધસુના પહેલા શિષ્યો.

યોહાન ૧; ૨૬-૪૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

“ ધસુને લગતી વાતો ” રૂપી આ ભાગ તયાર કરવામાં શિક્ષકે પોતે એ બધા વખતમાં બનેલી સર્વે વાતો જાણવી જોઈએ. ગયા અઠવાડી-આના પાઠ અને આજના પાઠ વચ્ચે બનેલી બધી બીનાઓ વિચારી જીઓ : (૧) મિસરમાં નાસી જવું, (૨) નાઝરેથમાં પાછા આવવું, (૩) યરૂશલેમની મુલાકાત; (૪) નાઝરેથમાંનું અપ્રસિદ્ધ જીવન; (૫) આમિસ્મા; (૬) પરીક્ષણ. આમિસ્મા આપનાર યોહાનના કાર્યને પણ વિચાર કરો. ધસુએ એ વિષે નાઝરેથમાં ફેટલું સાંભળ્યું હતું ? તેનું પોતાનું કાર્ય શરૂ કરવા માટે તેને એથી ફેટલું ઉત્તેજન મળ્યું હતું ? યોહાને ધસુ વિષે (૧) તેના આમિસ્મા લેવાને વખતે જે બન્યું હતું (૧; ૩૦-૩૪) તેના સંબંધમાં અને (૨) જ્યારે ધસુ પોતાના પરીક્ષણમાંથી પાછો ફર્યો ત્યારે (૧; ૨૯, ૩૫-૪૧), જે શાહેદી આપ્યું હતું તે બરાબર વિચારો. જે માણસો ધસુની પાછળ ચાલ્યા તેમનો વિચાર કરો. એ માણસોના જે ચિત્રો મોજુદ છે તે ઉપરથી તેમને અને ખાસ કરીને પીતરને વૃદ્ધ સમજશો નહિ, કારણકે તેઓ સહુ બાલ્યુંકરીને યુવાન હતા. ચાર મહીમાર પોતાનો ધંધો ભેગા મળી કરતા હતા અને તેમનો ધંધો સારો ચાલતો હતો (લુક ૫; ૭ અને માર્ક ૧; ૨૦). માત્રી એ એક દાણી એટલે કર ઉધરાવનાર હતો અને યહુદી લોકોમાં એ ધંધો કરનારા માણસોને સહુથી હલકા ગણવામાં આવતા હતા એમ છતાં તે શીખેલો હતો. યહુદા ધસકારીઓત એ એકજ એમનામાં યહુદાહનો રહેવાસી હતો.

સીમાન ઝંઘોતસ એ એક રાજકીય પક્ષ, જે રૂમી સરકારની બહુ વિરૂદ્ધ હતો, તેમનાં હતો. આ લોકો અતિશય દેશદાંડવાળા કહેવાતા હતા. છોકરાં માટેની આ વાતમાં આમાંના માત્ર પાંચજ માણસો આવે છે.

વાતનો આશય.

આ માણસો ઇસુ પ્રત્યે ખેંચાયા એ તેની આકર્ષકશક્તિ સૂચવે છે એમ ખતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ઇસુના જન્મ વખતે જે અસાધારણ વાતો બની હતી, જેની કે દૂતો, દરશન, તારા વગેરેનું દેખાવું—તે છોકરાંને કહેવા દો. એ કેવું અદ્ભુત બાળક હતું! હવે ઇસુ જ્યારે મોટો થયો ત્યારે તેના સંબંધમાં જે કંઈ થયું હતું તેમાંથી એક વાત આપણે અત્યારે કરવાના છીએ.

ધર છોડવું.

તેણે લાંબો વખત સુધી રહી પોતાની માતાને જુદી જુદી રીતે સહાયતા આપી હતી. છોકરાંને તેનું નામ યાદ છે? ઇસુ સુતાર હતો. તેના ઘરના આવેશા કારખાનામાં તે શું શું બનાવતો હશે તે વિષે છોકરાંને કંઈ કહેવા દો. આવો સારો દીકરો પોતાને હતો એ વાતથી તેની માતાને કેટલો બધો સંતોષ થતો હશે! લાંબા વખત પછી તેમણે તેના માસીના દીકરા ચોહાન વિષે કાંઈક વિશેષ હકીકત સાંભળી. ચોહાન ઉપદેશ કરતો હતો અને લોકોનાં ટાળેટાળાં તેનું સાંભળવા જતાં હતાં એ બધું કહો. ઇસુના ગામડામાંથી પણ ટટલાક લોકો ગયા હતા. ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે મારે પણ જવુંજ જોઈએ અને મારા મસી-આઈ ભાઈનો યોધ સાંભળવો જોઈએ. આથી મરિયમને કેવું લાગ્યું હશે? તે ઘેરથી નીકળે છે અને તેની સાથે તેના એકાદ ભાઈ અથવા તેન ગામડામાં બીજું કાંઈ તેની સાથે જાય છે તેનો ચિંતાર આપો. તેમને રસ્તે બીજા લોકો મળ્યા અને તેઓ પણ એ અદ્ભુત ઉપદેશ વિષે વાતો કરતા હતા. આ લોકો બે, ત્રણ કે ચાર દિવસ સુધી આવી વાતો કરતા કરતા ચાલ્યા જતા હતા.

નદી પાસે.

આખરે તેઓ એક નદી પાસે આવ્યા. એ નદીમાં પાણી પુષ્કળ હતું, અને આનુઆનુ જંગલ હતું. તેમણે કહ્યું કે, “આપણે હવે એ ઉપદેશકને જોઈ શકીશું, કારણ કે આપણા સાંભળવા પ્રમાણે તે આ નદી પાસે છે.” તેમણે ટુરતજ માણસોનો અવાજ સાંભળ્યો અને તેમણે નક્કી ધાર્યું કે ત્યાં ઘણા માણસો હોવા જોઈએ, અને ત્યાં હતા પણ ખરા. એ દેખાવનો આશ્ચર્ય ચિતાર આપો. પેલો ઉપદેશક પણ ત્યાંજ હતો. તેમણે તેનું કૃપી રીતે સાંભળ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો. તેણે શું કહ્યું તે વિષે કંઈક કહો. એ લોકોના ટોળામાં કેટલાક અહુ સ્વાર્થી લોકો પણ હતા. તેણે તેમને કહ્યું કે “તમે સ્વાર્થી ન થાઓ, ખીજના દિતનો વિચાર કરો.” કેટલાક ખીજને છેતરતા હતા. તેમને તેણે કહ્યું કે, “તમે છેતરશો નહિ ; સદા ન્યાયથી ચાલો.” કેટલાક નિર્દય હતા, તેમણે કહ્યું કે, “તમે સદા દયાળુ થાઓ.” લોકોએ કહ્યું કે, “આ ઉપદેશ કેવો સારો છે ! આપણે એના બધા ઉપદેશ સાંભળવા જોઈએ.” ત્યારે ઇસુ પાસે આવ્યો અને તેણે પણ તેનું સાંભળ્યું. જ્યારે પેલા ઉપદેશક ઇસુને જોયો ત્યારે તેણે એક અદ્ભુત વાત કહી : “શુઓ, દેવનું હલવાન, જે જગતનું પાપ હરણુ કરે છે.” ઇસુના જન્મ વખતે દુનિયા તેના નામ વિષે જે વાત કહી હતી તેના જેવીજ આ વાત હતી. છોકરાંને એ વાત યાદ છે ?

નવા મિત્રો કરવા.

જ્યારે પેલા ઉપદેશકે આમ કહ્યું ત્યારે ત્યાં તેની પાસે જીવાન માણસો એ ઉભેલા હતા, અને તેમણે પરસ્પર કહ્યું કે, “આપણે આ માણસ વિષે કંઈક વિશેષ જાણવું જોઈએ.” એથી જ્યારે ઇસુ ચાલ્યો ગયો, ત્યારે તેઓ તેની પાછળ ગયા. આ દેખાવનો આશ્ચર્ય ચિતાર આપો. તેમણે એકખીજને શું કહ્યું તે કહો (૧ ; ૩૮, ૩૯). કદાચિત્ ઇસુ તે વખતે પાંદડાની ખનાવેલી એકાદ ઝૂંપડીમાં રહેતો હતો. એ આખી સાંજ તેમણે વાતચીત કરી, અને થોડાન અને આંદ્રયાને મનમાં એમ લાગ્યું કે તેમણે પોતાની આખી જીંદગીમાં ઇસુ જેવા પ્રેમાળ અને પ્રેમ કરવા લાયક ખીજે કાંઈ માણસ જોયો ન હતો. આંદ્રયાએ વિચાર્યું કે, “આ વિષે મારે મારા ભાઈને પણ કહેવું જોઈએ”

કારણ કે આ માણસ સાથે મૈત્રી બાંધવી એ તેને બહુ ગમશે.” એ ઉપરથી તેણે બને તેટલી ત્વરાથી તેના બાંધ સીમેનને શોધી કાઢ્યો, અને તેને ઇસુ વિષે બધું કહ્યું. આથી જ્યારે સીમેને ઇસુ પાસે આવી થોડી વખત તેની સાથે વાત કરી કે તુરતજ તેના મનમાં પણ એમ થયું કે ઇસુ જેવો ભલો માણસ બીજો કોઈ નહિ હોય.

ઘેર પાછું જવું.

બીજો દિવસે ઇસુ પોતાને ઘેર જવા પાછો નીકળ્યો. આ વખતે થોહાન, આંદ્રયા અને સીમેને કહ્યું કે અમે પણ તારી સાથે આવવાના છીએ. તેમણે આમ કહ્યું એવું કારણ એ હતું કે તેઓ ઇસુના ગામડાની પાસે આવેલા એક ગામમાં રહેતા હતા. એ લોકો ક્રિસ્તીય નામનો માણસ જ પેલા બે ભાઈઓના ગામનો હતો તેને ફેવી રીતે મળ્યા તે કહ્યો. તેઓ કદાચિત્ જુના મિત્રો હતા, અને તેમણે તેને જ્ઞેયો કે તુરતજ તેને તેમના આ નવા મિત્ર વિષે કહ્યું. હવે આ ક્રિસ્તીયને આ નવો મિત્ર તેની સાથે થોડી વાત કરવા ઉપરથી એટલો બધો ગમ્યો કે તે તુરતજ જઈને નાથાનાએલ નામના એક માણસને મળ્યો અને કહ્યું કે, “આપ અને જ્ઞેઆ અમારો નવો મિત્ર.” આ ઉપરથી નાથાનાએલ આગ્યો, અને તેને ઇસુ એટલો બધો ગમ્યો કે તે પેલા ચાર માણસ સાથે ભગ્યો એ પાંચેય જણ ઇસુ સાથે ઘર તરફ ચાલ્યા.

વાત પછીનું થોડુંક.

આ બધા માણસોને તે એકદમ આટલો બધો ભલો લાગ્યો એ ઉપરથી ઇસુ કેવો સારો મિત્ર હશે એ વાતનો વિચાર કરો. વળી આમાં એક બહુજ સારી વાત એ છે કે ઇસુ મોટી ઉંમરનાં માણસોને પોતાના મિત્ર કરવા ઇચ્છે છે એટલુંજ નહિ પણ છોકરાં પણ તેના મિત્ર થાય એમ તે માગે છે. એને જ કંઈ ગમે છે તે હમેશાં કરવાને આપણે શું પ્રયત્ન નહિ કરીએ કે જેથી આપણે પણ તેના મિત્ર થઈએ? ઇસુના મિત્રો વિષે એકાદ ગીત ગાઓ.

યાદ રાખવાનું વચન.

તેઓ સર્વ મુકીને તેની પાછળ ચાલ્યા. લુક ૫; ૧૧.

ઇસુ એક લગ્નની મિજબાનીમાં.

પ્રોહાન ૨; ૧-૧૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

નાઝારેથના ઇશાન ખૂણામાં ચાર માઇલને અંતરે કાના ક્યાં આવેલું છે તે નકશામાં જુઓ. અહિં જે વાત કરવામાં આવી છે તે પહેલાંજ થોડી વારે કાનાનો નાથાનાએલ (૨૧; ૨) ઇસુના શિષ્યમંડળમાં ભળ્યો હતો એ વાત ધ્યાનમાં લેવા જેવી છે (૧; ૪૫-૫૧). ઇસુ અને તેના શિષ્યોને આ મિજબાનીમાં આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું એને નાથાનાએલ આ જગ્યાનો હતો એ વાત સાથે કશો સંબંધ છે? મરિયમ પણ ત્યાં હતી, જેથી એમ ભેદ શકાય છે કે એ કુટુંબો વચ્ચે કંઈક સંબંધ હતો. પ્રોહાન જે જગ્યાએ ઉપદેશ આપતો હતો તે આ લોકોએ એવા વખતેજ છોડી હતી કે તેઓ વખતસર આ લગ્ન ઉપર આવી પહોંચે. જે દ્રાક્ષરસ ત્યાં વાપરવામાં આવ્યો હતો તે દાઝળ હતો, પણ તે એવી જાતનો ન હતો કે તે પીવાથી બહુ નીશા ચડે. આવો સખ્ત દારૂ પીવાનો શાસ્ત્રમાં મનાઇ કરવામાં આવી છે (દૃષ્ટાં. ૨૦; ૧). લગ્નનો પ્રસંગ ધણી દિવસ સુધી ચાલતો હતો, અને દારૂ લગભગ છેલ્લે દિવસેજ ખુટ્યો હોય એમ લાગે છે. કદાચિત ઇસુના શિષ્યોને છેલ્લી ઘડીએ નોતરવામાં આગ્યા હતા અને માણસોની સંખ્યા વધવામાં એ પણ એક કારણ હોય એ ખતવાભેગ છે. અહિં કરવામાં આવેલો ચમત્કાર (૨; ૧૧) ઇસુનો પહેલો ચમત્કાર હતો, તોપણ મરિયમને એમ લાગતું હતું કે ઇસુ કંઈ ફરી શકે તેમ હતું (૧; ૩, ૫). આથી તેના શિષ્યો પર જે અસર થઇ હતી તેના વિચાર કરો. બાળકોને એ વાત કદાચિત બહુ અદ્ભુત નહિ લાગે. શું બનતું શક્ય છે અને શું અશક્ય છે એ વાત તેઓ બરાબર સમજી શકતાં નથી, જેથી ધણી વસ્તુઓ તેમની નજરમાં બનવી અશક્ય છે.

વાતનો આશય.

ઇસુ મુશ્કેલીમાં સાજી કરવા તૈયાર છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—આપણે ગયે અઠવાડીએ કેટલાં માણસો વિષે સાંભળ્યું? આપણને તેમનાં નામ યાદ છે? તેમનામાં ઇસુ મુખ્ય હતો અને ખીજાઓ તેના મિત્રો હતા.

લગ્નમાં જવું.

ઇસુ પાતે ઘેરથી બહાર હતો ત્યારે આ માણસોને મળ્યો હતો, અને હવે તેઓ તેના મિત્ર થઇ તેની સાથે ઘેર જતા હતા. તેની સાથે ખીજા પાંચ માણસો હતા એ જોઇને મરિયમને કેટલું આશ્ચર્ય થયું હશે! જ્યારે તે ઘેર આવી ત્યારે તેની મા પડખેના ગામડામાં આ લગ્ન પર જવાની તૈયારી કરતી હતી. ઇસુને ત્યાં જવાનું આમંત્રણ હતું અને તેના નવા મિત્રોમાંના એક તે ગામડાનો હતો—કદાચિત તે જે કુટુંબમાં લગ્ન હતું તેમાંનોજ હતો. આથી તેના મિત્રોને પણ તેની સાથે જવાનું આમંત્રણ મળ્યું. કદાચિત તેનાં લાઇબ્રહેન પણ ત્યાં જતાં હતાં. એ લોકો ચાલીને ગયાં હશે કે ગાડીઓમાં? જ્યાં તેમને જવાનું હતું તે જગ્યા બહુ દૂર ન હતી, જેથી તેઓ ત્યાં ધણુંકરીને ચાલતા ગયા હતા.

લગ્નમાં.

તેઓ જે ઘેર લગ્ન હતું ત્યાં ગયા ત્યારે તેમણે શું જોયું હશે? તમે કોઇ લગ્નમાં ગયા છો? કોઇ પણ છોકરું કોઇ લગ્નમાં ગયું હોય તેને તે વિષે કહેવા દો. ત્યાં કેટલા માણસો હતા? તેમણે શો પોષાક પહેર્યો હતો? શો ખોરાક ખાધો હતો? સહુ કોઇ શું કરતું હતું? આ વાત વિષે શિક્ષક પોતે પોતાના અનુભવથી વિશેષ કહી શકે છે.

દાઝ ખુટે છે.

ત્યાં ધણી દિવસ સુધી ખાવાપીવાનું અને રમતગમત ચાલી રહ્યાં હતાં. ત્યાર પછી ઇસુની મા એક દિવસ બહુ ચિંતાતુર ચહેરે તેની પાસે આવી, અને તેને કહ્યું “તને કંઇ ખબર છે? બધો દાઝ ખુટી ગયો છે અને હજી તે ધણાં માણસોને પીરસવાનો છે.” ઇસુએ કહ્યું કે, “મા, અત્યારેજ હું કાંઈ કરી શકું તેમ નથી.” પણ મરિયમને એમ લાગ્યું કે તે કંઈ કરશે ખરો, જેથી નોકરો પાસે ગઇ અને તેમને કહ્યું કે

“ જુઓ, પેલો મારો પુત્ર રહ્યો ! તે તમને દારૂના સંબંધમાં જે કાંઈ કરવાનું કહે તેજ કરજો.”

પુષ્કળ દારૂ.

આ સ્થિતિમાં શું કરવું એ વિષે ઇસુ વિચાર કરતો હતો અને આમતેમ જોતો હતો, ત્યારે તેણે દિવાલ પાસે પાણીયા ભરેલાં વાસણોની એક હાર જોઈ, અને તેમાં તેણે જોયું તો તે બધાં વાસણો તેને તદ્દન કે લગભગ ખાલી દેખાયાં. ત્યારે તેણે શું કરવું એ પોતાના મનમાં નક્કી કરી લીધું. તે નોકરો પાસે કવી રીતે ગયો અને તેમને કહ્યું કે “આ બધાં વાસણોમાં પાણી ભરો” એ વાત કહો. મરિયમે તેમને જે કહ્યું હતું તે ઉપરથી તેમણે એકદમ તેના કલા પ્રમાણે કર્યું. તેમણે જે કાંઈ કર્યું તે બરાબર વર્ણવો (૨ ; ૭). જ્યારે તે પૂરું થયું ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે “હવે કાઢો અને મુખ્ય પીરસનાર પાસે લઈ જાઓ” તેમણે એ વાસણોમાંથી થોડુંક કાઢ્યું, પણ જુઓ, તે હવે પાણી નહોતું, પણ દારૂજ હતો. આથી તેમને કેટલું બધું આશ્ચર્ય લાગ્યું હશે ! તેઓ પોતાના ઉપરી પાસે કવી રીતે લઈ ગયા તેનું વર્ણન આપો એ ઉપરી તે ચાખે છે અને બોલી ઉઠે છે કે, “આ વળી શું થયું ? આવો દારૂ નો આજ સુધી જોયો ન હતો.” ત્યારે નોકરોએ તેને એ કાણે બતાવ્યો હતો તે કહ્યું અને ઇસુએ સહુને આવું મળતું પીણું આપ્યું એ માટે તેઓ તેના ઉપકાર માનવા લાગ્યા.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણે ઈસુનું અનુકરણ કઈ રીતે કરી શકીએ ? કાંઈ તરસ્તું હોય તેને આપણે પાણી આપી ન શકીએ ? આપણે પાણીનો દારૂ કરી શકતા નથી, પણ આપણી માનવતા પાણી ભરવામાં મદદ કરી શકીએ છીએ.

ચાદ રાખવાનું વચન.

જે કંઈ તે તમને કહે તે કરો. યોહાન ૨ ; ૫.

ઇસુ જાખીને ઘેર જાય છે.

લુક ૧૯; ૧-૧૦.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ગયે અઠવાડીએ આપણે આપણા પ્રભુનાં પહેલા ચમત્કાર વિષે વાત કરી છે. આજે તેના જીવનના આખરના ભાગમાં જે એક અનાવ બન્યો હતો તે વિષે આપણે વાત કરવાના છીએ. યરૂસાલી તેની એક માત્ર મુલાકાત વિષે આપણને સુવાર્તામાં કહેવામાં આવેલું છે તે તેણે યરૂસાલેમમાં જવા માટે કરવામાં આવેલી છેલ્લી મુસાફરી દરમ્યાન લીધેલી હતી. એ વખતે યારૂસાલેમ અને જાખી એ બન્નેને આશીર્વાદ આપવામાં આવ્યો હતો. દાણીઓ પ્રત્યે યહુદીઓ કેવા ભાવથી જોતા હતા તે માટે જુઓ માટ્થી ૯; ૧૧; ૧૧; ૧૬; ૧૮; ૧૭. એ લોકો રૂમી રાજ્યના નાગર હતા અને તેમનું કામ કર ઉધરાવવાનું હતું. તેઓ આ કામ અન્યાયી રીતે કરતા હતા અને હમેશાં બ્યાજખી રકમથી વધારે માગતા અને લેતા હતા. જાખી ખીજ જોવોજ હતો (૧૬; ૮). તે પોતે ચોર હોતો એ વાત તેણે કબુલ કરી, અને તેના પશ્ચાત્તાપના પ્રમાણ તરીકે તેણે નિયમશાસ્ત્રમાં જે કહેવામાં આવ્યું હતું તેથી વિશેષ જેને તેણે અન્યાયી રીતે લુંટ્યા હતા તેમને પાછું આપ્યું (ગણુના ૫; ૭). નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે માત્ર જેના ઉપર ચોરી સાબિત થઈ હતી તેનેજ ચારગણું પાછું આપવાનું હતું (નિર્ગમન ૨૨; ૧). જાખીને લેવી એટલે માટ્થી સાથે સરખાવો (૫; ૨૭-૩૦) અને ૧૮; ૯-૧૪ સાથે સરખાવો. વળી ૧૬; ૧૦ ને માટ્થી ૧૮; ૧૧ સાથે સરખાવો અને છોકરા માટે એ શબ્દો વાપરવામાં આવ્યા હતા તે વખતનો તેમનો ભેદ ધ્યાનમાં લો.

વાતનો આશય,

ઇસુ એ પાપી માણસોનો મિત્ર છે એ જતાવવાનો છે.

છોકરાને માટે.

પ્રસ્તાવના — આગલા એ પાઠમાં ઇસુને કેટલાક ખાસ મિત્ર હતા એવું જે જણાવવામાં આવ્યું છે તે યાદ કરાવો. છોકરાંને તેમાંના કોઈનાં

નામ યાદ હોત તો તે તેમને કહેવા દો, પણ એમાં બહુ વખત ગાળવો નહિ. માત્ર એટલું કહો કે થોડા વખતમાંજ ઇસુના આવા ખાસ મિત્રોની સંખ્યા બારની થઈ હતી અને તેઓ તેની સાથે હમેશાં રહેતા હતા.

પર્વમાં જવાના રસ્તે.

એક દિવસ ઇસુ અને તેના બાર મિત્રો ધણી લોખંડા સાથે એક મોટા પર્વમાં જતા હતા. તમે કોઈ મોટા મેળામાં ગયા છો ખરાકે? એ બાબતમાં છોકરાને પોતાનો અનુભવ કહેવા દો, અથવા શિક્ષક પણ પોતાના અનુભવમાંથી થોડુંક ભલે કહે અને યાત્રાળુઓનાં મોટા સંઘ કેવી રીતે ચર-શક્તિ મળતો હતો તેના સંજ્ઞામાં કંઈક ચિતાર આપે. તેઓ જતા હતા તેવામાં એક મોટું શહેર આવ્યું. આ શહેર જ્યાં મેળો ભરાવાનો હતો તે ન હતું, પણ તેમના રસ્તા પર આવેલું હતું અને યાત્રાળુઓમાંના કેટલાક ત્યાં રાત રહેવાના હતા, કારણ કે ત્યાં રહેવાની સારી સગવડ હતી. લોકોની મેદનીમાંની ઠીંગણો માણસ.

તેઓ તે શહેરની શેરીઓમાં થઈને ને જતા હતા ત્યારે તેમને જોવાને ધણી માણસો મળ્યાં હતાં, અને એકાએક એક રમુજી અનાવ અન્યો. ત્યાં એક જાખી નામનો બહુ ઠીંગણો માણસ હતો અને તે બિચારો લોકોનાં માથાં ઉપર થઈને જોવાનો પ્રયત્ન કરતો હતો, પણ તે છેક મિથ્યા હતું છોકરાંને એ માણસનું કંઈક વર્ણન આપો. તે પૈસાદાર હતો અને તેણે લુગડાં પણ મજાનાં પહેર્યાં હતાં, પણ લોકો તેના તરફ તિરસ્કારની નજરે જોતા હતા એ વાત દેખીતીજ હતી. એનું કારણ એ હતું કે તે સહુને છેતરતો હતો અને તેણે બીજાં ધણું બુંદું કયું હતું. એકાએક તે દોડવા લાગ્યો અને એક મોટા ઝાડ પાસે જઈ તેના ઉપર છોકરાની માફક ચઢવા લાગ્યો. લોકોએ જ્યારે તેને જોયો ત્યારે તેઓ કેવા હસવા લાગ્યા હશે! તે માણસ એમ શા માટે કરતો હતો? તેણે સાંભળ્યું હતું કે ઇસુ એ ટોળામાં છે અને તે તેને જોવા ઇચ્છતો હતો, અને તેને તે જોવા પામ્યો પણ ખરો.

જાખીને ઘેર જવું.

જાખીએ ઇસુને જોયો એટલુંજ નહિ, પણ જ્યારે ઇસુ જે ઝાડ ઉપર તે હતો તેની ડાળીઓ નીચે આવ્યો ત્યારે તેણે (ઇસુએ) ઉંચું

અને આ ઠીંગણા માણસને ત્યાં બેઠેલા બેથો. તમને એમ લાગે છે કે તે પણ ખીજા માણસની માફક તેને બોધ હસ્યો હશે? નહિજ. ઉલટું તેણે તો કહ્યું કે, “જાખી, તું જલદી ઉતરી આવ, કેમકે મારે આજ તારે ઘેર ઉતરવાનું છે.” જાખીએ આતું તો તેના સ્વપ્નમાં પણ ધાર્યું નહિ હોય. તમને એમ લાગે છે કે તે તે વખતે ખુશી થયો હશે? તેણે ઇસુની આજ્ઞા કેવી તત્પરતાથી પાળી અને તેઓ સાથે કેવી રીતે તેને ઘેર ગયા તેનું વર્ણન આપ્યો. લોકો તે વખતે શું કહેવા લાગ્યા હતા તે પણ કહો. કોઈએ ક’વાર્મિક માણસને ત્યાં તે કેમ જતો નથી? આવા ખરાબ માણસ સાથે જાવ છે કે? જાખીએ એ સાંભળ્યું અને તેને તેથી બહુ શરમાતું પડ્યું, કારણકે લોકો જે કહેતા હતા તેમાં સત્ય હતું—તે સારો માણસ ન હતો, પણ ઇસુ તેને ઘેર આવ્યો હતો એ માટે તેણે ભવિષ્યમાં સારા થવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેણે શું કહ્યું તે કહો: (૧૯; ૮), અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, “હું ખોવાએલું શોધવા તથા તારવા સારૂ આવ્યો છું અને આજ આ ઘેર તારણ આવ્યું છે.”

વાત પછીનું થોડુંક.

ઇસુએ જાખીને જેમ સારા થવામાં મદદ કરી હતી તેમ તે આપણને મદદ કરે એ શું આપણે તેની પાસે નહિ માગીએ? આને માટે ક’ંઈ એવું સાદું વચન સૂચવે કે જે છોકરાં પ્રાર્થના તરીકે રોજ વાપરી શકે.

યાદ રાખવાનું વચન.

ખોવાએલું શોધવા તથા તારવા સારૂ માણસનો દીકરો આવ્યો છે. લુક ૧૯; ૧૦.

૪. બીજાઓ પર પ્રેમ કરવો અને તેમની સેવા કરવી.

પાઠ ૧૬.

ઈસુ પોતાના મિત્રોની સેવા કરે છે.

યોહાન ૧૩ ; ૧-૧૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

શિક્ષકે ઇસુના છેલ્લા ભોજનના સંબંધમાં ચારેય સુવાનાંમાં આપેલા હેવાત વાંચવા અને તે સાંજે જે બધું બન્યું હતું તે ક્રમવાર લખવું, જેથી તેમને બધી વાત બરાબર ચોખ્ખી થાય. “આપણામાં કેણુ મોટો ગણાય છે” એ વાત વિષે શિષ્યો પરસ્પર વાદ કરતા હતા (લુક ૨૨ ; ૨૪), અને આપણને ઇસુએ તેમને આપેલા હપકા ઉપરથી માલુમ પડે છે તે પ્રમાણે (લુક ૨૨ ; ૨૭) તેમાંનો એક પણ પોતે બીજા કરતાં વધારે હલકા ગણાય તે માટે ખાણું પીરસવા કે એવી બીજી કોઈ સેવા કરવા તૈયાર ન હતો. એટલા માટે ઇસુ તેમાંનો કોઈ ઉભો થાય છે કે નહિ એ જોવા થોડી વાર થોભ્યા પછી પોતે ઉભો થયો. તેને માત્ર ખાવાનું પીરસવાના કાર્યથી સંતોષ થાય તેમ ન હતું, કારણકે એ કાર્ય કેટલીક વાર ઉંચ પદવીના માણસો પણ કરતા હતા (૧૨ ; ૨), પણ તેણે તેમના પગ ધોવાનું કાર્ય જે નોકરનું કાર્ય ગણાતું હતું તે કર્યું. આ પગ ધોવાનું કાર્ય કોઈ મિત્રબાની પહેલાં કરવામાં આવતું હતું, અને કેટલીક વાર તે કરવામાં આવતું ન હતું, જોકે આવે વખતે તેના સંબંધમાં કંઈ ટીકા થાય એમ હતું” (લુક ૭ ; ૪૪) (દુમેલો). “ખાણું પુરું થયા પછી” (૧૩ ; ૨) એ શબ્દોનો અર્થ કદાચિત “ખાણું પીરસાયા પછી” એમ કરવાનો છે. આનું કારણ એ છે કે આ પ્રસંગે પગ ધોવાનું કાર્ય આખરે કરવામાં આવે એમ લાગતું નથી. વળી યહુદા પણ હાજર હતો.

વાતનો આશય.

ખીજને મદદ કરવાની ઇચ્છાને ઉત્તેજિત કરવાનો છે.

છોકરાને માટે.

પ્રસ્તાવના. ગયા અઠવાડીયાની વાત અને ખાસ કરીને ઇસુ જખીને ઘેર પરાણા તરીકે ગયો હતો તે વાત યાદ કરાવો. લોકો પોતાના મહેમાનોને માટે શું કરે છે ?

ભોજન તૈયાર કરવું.

ઇસુએ જખીની મુલાકાત લીધી હતી ત્યાર પછી થોડાક દિવસે તેણે તેના બાર મિત્રોને કહ્યું કે તેને તેમની સાથે કેમ જાણે તેઓ તેના પરાણા હોય એમ ગણી એક ખાસ ખાણું લેવાની ઇચ્છા હતી. હવે તે તેમને પોતાને ઘેર આમંત્રણ આપી શકે તેમ ન હતું, કારણકે તેને ધરજ ન હતું. એથી તેણે તેમનામાંના બેને પેલા મોટા શહેરમાં તેઓ બધા ખાણું લઇ શકે એવો એક એરડો તૈયાર કરવાનું ફરમાવ્યું. તેઓએ તે પ્રમાણે કર્યું અને ખોરાક પણ તૈયાર કરાવ્યો. આ લોકોએ એ બધું કેમ કર્યું હશે તેનો કંઇક ખ્યાલ કરો, અને જ્યારે બધું તૈયાર થયું ત્યારે ઇસુ અને તેના ખીજ દસ મિત્રો આવ્યા.

ખાણા ઉપર બેસવું.

એ લોકો ખાણા પર બેસે છે એ વાતનો ચિતાર આપો. તેઓ હિંદુ લોકોની માફક જમીન ઉપર કે યૂરોપીઅન લોકોની માફક ખુરશીઓ ઉપર બેઠા ન હતા, પણ તેઓ એક જાતની નીચી પાટલીઓ પર આડે પડબે પડ્યા હતા, અને તેમનાં માથાં તે એરડાના મધ્યબિંદુ તરફ અને તેમના પગ દિવાલ તરફ રહ્યાં હતાં. તે પાટલીઓ એરડાની ત્રણ બાજુએ ગોઠવવામાં આવી હતી અને એક બાજુ નોકરોને આવવા માટે ખુલ્લી રાખવામાં આવી હતી. નોતરનાર હમેશાં વચ્ચે બેસતો અને આજે ઇસુ પણ ત્યાં બેઠો હતો. સહુ આ પ્રમાણે બેઠા હતા ત્યાર પછી તેમના ચાળીમાં ખાણું અને તેમના ખાણામાં પીણું પીરસવામાં આવ્યું હતું, અને બધા ચાકિલા અને ભૂખ્યા હતા તેથી આ ખાણા ઉપર ખુશીથી બેઠા.

તેમના પગ ધોયા.

તેમને આ ખાણું લેવામાં પુરો આનંદ મળે એ માટે એક વાત બાકી રહી જતી હતી. તેઓએ બહુ લાંબો પંથ કાપ્યો હતો અને તેમના પગ ભારે અને ધૂળવાળા થયા હતા. તેમના પગ કાંઈ ધુએ એ વાતની તેમને બહુજ ઇચ્છા હતી. તમને કાંઈ વખત એવું થયું છે? કાંઈ ધનાઢયના ઘરમાં નોકરોએ પાણી આણ્યું હોત અને તેમના પગ ધોયા હોત, પણ અહિં એ બધું કાણ કરે તેમ હતું? એ બધામાંનાં કાણે એ કાર્ય કરવું જોઈતું હતું? સહુ પોતાના મનમાં એ કાર્ય હલકું સમજી તે કરવા તત્પર થતા નથી એ જોઈ ઇસુ પોને ઊભો થયો અને તેણે કહ્યું કે “હું પોતે તમારા પગ ધોઇશ, કારણકે અહિંએ કરવાને કાંઈ નોકર નથી.” તે પણ બીજાઓના જોવાજ થાકેલો હતો અને તેના પગ ભારે તેમ ધૂળવાળા હતા, પણ તેણે પોતા વિષે તો વિચાર પણ કર્યો નહિ. તેની ઇચ્છા તેના મિત્રોને આરામ આપવાની હતી, કારણકે તે તેમને બહુ આહતો હતો. તે પાણી અને ટુવાઇ લે છે અને પગ ધોવામાં સંજમતા પડે એ માટે પેશી પાટલીઓ અને દિવાલ વગેરે જાય છે તેના ચિતાર આપો. તેણે એક પછી એક એમ કેટલાકના પગ ધોયા અને હુછયા અને તેમને આરામ આપ્યો. જ્યારે તે પીતર પાસે આવ્યો અને તેના પગ ધોવા તૈયારી કરી ત્યારે તેણે તેને કહ્યું કે, “તને કદી મારા પગ ધોવા નહિ દઇશ.” ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર વાલ્યો કે, “એ હું તને ન ધોઈ તો મારી સાથે તારે કંઈ ભાગ નથી.” ત્યારે પીતરે તેને તેમ કરવા દીધું અને સહુને આરામ મળ્યો. ઇસુએ શું કહ્યું તે ફરીથી કહો (૧૩; ૧૪, ૧૫).
વાત પછીનું થેડુંક.

છોકરો એક બીજાને સાલ કરવા તરીકે, અથવા આરામ આપવા માટે કંઈ પણ નાનુંસૂનું કાર્ય, જેમકે તેમનાથી નાનું બાળક હોય તેમને હવડાવવું કે ધોતું અથવા તેમનાથી મોટા માણસને કાંઈ પણ કાર્યમાં મદદ દેવી, વગેરે કરી શકતા હોય તે તેમને ખતાવો.

સાદ શખવાનું વચન.

હું તમને નવી આગત આપું છું, કે જેવો. મેં તમારા પર પ્રેમ કરીધો તેવો તમે પણ એક બીજા પર પ્રેમ કરો. યો. ૧૩; ૪.

૩૪ અને નાઓમાં.

૩૪ ૧ ; ૧-૨૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

મૃતસાગરની પૂર્વ દિશામાં આવેલા પ્રદેશમાં મોઆબ અને ઉત્તર છેડાની સામે પશ્ચિમ પર બેથલેહેમ નકશામાં જુઓ. મોઆબ એ મૃતસાગર અને પૂર્વના ટેકરાઉ રણ વચ્ચે આવેલો ઉચો પ્રદેશ છે. આ ભાગ આવી રીતે આવેલો છે છતાં તે બહુ કળદ્રુપ છે, કારણ કે ત્યાં વરસાદ અને ઝાકળ વગેરે સારા પડે છે તેમાં પૂર્વથી પશ્ચિમ દિશામાં ઘણી ઉડી ખીણો આવેલી છે અને એ ખીણોમાં ઘણી નદીઓ વહે છે. આમાંની મુખ્ય આનોન નામની નદી છે, જુઓ ગણના. ૨૨ ; ૩૬ અને નિર્મમન ૨ ; ૨૪. અલીમેલેખ અને તેનું કુટુંબ દુબકાળમાંથી બચવા માટે મોઆબ ગયું હતું ત્યારે તે કયે રસ્તે ચઢેને ગયું હતું? એ તો દેખીતું છે કે મોઆબના લોકો આ વખતે મિત્રભાવથી વર્તતા હતા, પણ તેઓ સર્વદા એવા ન હતા. જુઓ ઉત્પત્તિ ૧૯ ; ૩૬, ૩૭ ; ગણના ૨૧ ; ૧-૩ : ન્યાયાધીશ ૩ ; ૧૨ : મોઆબના ધર્મ માટે જુઓ ૧ રાજ. ૧૧ ; ૭.

વાતનો આશય.

નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનું મહત્વ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—દુબકાળ વિષે વાત કરો. છોકરાંને એ વાતનો કંઈ અનુભવ હોય તો તે તેમને કહેવા દો. દુબકાળની કારણો શાં છે ?

દુબકાળવાળો દેશ ઓહો.

આખળ ઉપર એક વખત આપણા દેશથી બહુ દૂરના એક દેશમાં બહુ ભારે દુબકાળ પડ્યો હતો. એમાં યું યું થયું હતું તે વિષે કંઈક કહો. એ વખતે એક કુટુંબ તે દેશ છાડી ચાલ્યા જવાનો વિચાર કર્યો. એ લોકો કાણ હતા તે કહો, અને તેઓ પોતાનો

સરસામાન બાંધી પોતાનો દેશ દિલગીર થઇ છોડે છે તેના કંઇક ચિતાર આપો. એ ધરના છોકરાને એ ગમ્યું હશે ? તેઓ દિલગીર થયા હતા કે એવી રીતે જવાનું હોવાથી ખુશી થયા હતા ? તેઓ પોતાની સુસાફરી પર નીકળે છે, સવારના ચાલે છે અને બપોરના છાંયે આરામ લે છે, પાછા વળી સાંજના ચાલે છે અને રાતના વાસો કરે છે, એ બધાનો કંઇક ખ્યાલ આપો. તેમણે આમ બેત્રણ દિવસ સુધી ચાલ્યા કયું અને ત્યાર પછીજ કાંઈ એક સારો દેશ આવ્યો. ત્યાં તેમણે કેટલાંક ઝાંડ દીઠાં, વળી ધાસ ભેયું અને પાકવાળાં ખેતરો જોયાં. તેઓ એક પ્રદેશમાં આવ્યા હતા કે જ્યાં દુબકાળ ન હતો, પણ પુષ્કળ પાણી અને ખેરાક હતાં.

મોઆબમાં રહેવું.

તેઓ મોઆબમાં કેવી રીતે રહે છે—એક ખેતરમાં ધર કરી રહે છે અને આબુબાબુના લોકો સાથે મૈત્રી બાંધે છે, એ બધાનો ચિતાર આપો. આ લોકોનો ધર્મ જુદો હતો, પણ તેઓ બહુ પ્રેમાળ હતા, જેથી તુરતજ એલીમેલેખ અને નાઓમી તેમનામાં રહી બહુ સુખી થયાં અને તેઓ ત્યાં ધણી વર્ષ સુધી રહ્યાં. પણ આગળ જતાં તેમને માથે એક દુઃખની વેળા આવી. એલીમેલેખ ગુજરી ગયો. બિચારી નાઓમી વિધવા થઈ અને તેના છોકરાઓને તેમને આપ ગુજરી જવાથી રાખી કામ કરવું પડતું હતું. એ કુટુંબની દુઃખી સ્થિતિનો ચિતાર આપો અને તેમ કરી તેને માટે છોકરાંના મનમાં દયા ઉપજાવો.

લગ્ન કરવું.

ધીમે ધીમે છોકરાની વય લગ્ન કરવા જેટલી થઇ, અને તેમણે આ નવો દેશ જ્યાં તેઓ હવે વસ્યા હતા તેમથી બે કન્યાઓ પસંદ કરી તે બે કન્યાઓમાં નામ આપો અને તે કેવી હતી તેના કંઇક ખ્યાલ આપો. આથી નાઓમીને પાછું સુખ પ્રાપ્ત થયું. તેઓ સહુ ભેગાં સુખેથી રહે છે એનો કંઇક ચિતાર આપો, પણ તુરતજ એક બીજી બાંધકર બીના બની. માહસીન અને કિલ્થોન બને મરણ પામ્યા અને નાઓમી, ઓપાહ અને રૂથ એમ ત્રણ વિધવાઓ એ ધરમાં થઇ. હવે તેમણે શું કરવું ? મરીબ બિચારી નાઓમી પોતાનાં બે સર્વાસંગીઓને તેણે

પોતાના મૂળ દેશમાં છોડ્યાં હતાં તેમને પાછાં યાદ કરવા લાગી. એવામાં એવી ખબર આવી કે એ દેશની સ્થિતિ સુધરી હતી અને ત્યાં ધાન્ય, વગેરે પુષ્કળ હતું. તેમણે પાછું જવું કે ન જવું? રૂથ અને એપાઈલ વિષે કેમ? આખરે નાઓમીએ જવાનો વિચાર કર્યો.

ઘેર પાછા જવું.

તેમને બાંધવાનો સરસામાન બહુ ન હતો, પણ નાઓમીના કેટલાક ઓળખીતા હતા, જેને તેણીએ જવા પહેલાં મળવું જોઈએ. રૂથ અને એપાઈલ તેને કેવી રીતે મદદ આપે છે તેના ખ્યાલ આપો, અને એ સહુ સાથે દિલગીરીમાં નીકળે છે તેના ચિતાર આપો. થોડી વારમાં નાઓમીએ કહ્યું કે હવે એપાઈલ અને રૂથે પાછા વળવું જોઈએ, નહિતો તેઓ ઘેર જશે ત્યાર પહેલાં અંધારું થઈ જશે. એ વખતે એ સહુએ પરસ્પર ચુંબન કર્યું અને તેઓ રડી પડ્યાં. ત્યારે રૂથે કહ્યું કે, “નહિ, હું તો પાછી જવાની નથી. હું તમને ચાહું છું અને મારે તમારી સાથે રહેવું છે.” ૧; ૧૬ ફરીને કહ્યો. આથી નાઓમીનું મન બહુ ખુશી થયું હશેજ. રૂથ પોતાની સાસુ સાથે જવા માટે પોતાનાં માથાપ, સર્ગાસંબંધી અને દેશ છોડવા તૈયાર થઈ. એપાઈલ પાછી પોતાના બાપને ઘેર ધઈ અને રૂથ અને નાઓમીએ ચાલ્યાજ કર્યું અને આખરે તેઓ નાઓમીના બુના ઘરમાં આવી પહોંચ્યાં. ત્યાં રૂથ બહુ સુખી થઈ, કારણકે તેણીએ એક નિરાધાર વૃદ્ધ સ્ત્રી ઉપર બહુ માયા બતાવી હતી.

વાત પછીનું થોડુંક.

છોકરાં કાંઈ દિલગીર કે નિરાધાર માણસ, જેમકે કાંઈ વિધવા કે અનાથ છોકરાની જે કંઈ સેવા કરી શકે તેવું હોય તે તેમને સૂચવો. તેઓ તેમને માટે ફૂલ લાઈ જઈ શકે છે, કે તેમની પાસે બજન કે સારી ગીત-માર્ષ શકે છે, કે તેમની પાસે સાઈ વાંચન કરી શકે છે.

ચાલ રાખવાનું વચન.

“હું તને નવી આગા આપું છું, જેવા મેં તમારા પર પ્રેમ કરીધો તેવાં તમે પણ એકબીજા પર પ્રેમ કરો. થોહા. ૧૩; ૪૪.

૩૫ જવના ખેતરમાં.

૩૫ ૨; ૧-૨૩ : ૪; ૧૩-૧૬.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

બેથલેહેમના સંબંધમાં જો કંઈ એમ બતાવતું હોય કે તે દુકાળ સિવાયના વખતમાં એક બહુ ફળદ્રુપ સ્થાન હતું, એ બધું તપાસી જુઓ. ૩૫ વિષે લોકોનો કેવો ઉચ્ચો મત હતો અને તેઓ તેને વિષે કેવું કેવું સારું બોલતા હતા એ બધું ધ્યાનમાં લો (૨; ૧૧). તેણીએ બોઆઝને કહી એમો ન હતો અને માત્ર અણુધારી રીતે તેણી તેના ખેતરમાં કામ કરવા ગઇ હતી (૨; ૩, ૧૯, ૨૦). શિક્ષકે આ બધા ભાગ બહુ ધ્યાનપૂર્વક વાંચવો, અને તેમાંની પ્રત્યેક બીનાનો ચિતાર પોતાના મનમાં બરાબર લેવો. તેણે ચોથો અધ્યાય વાંચવો અને તેના સંબંધમાં યહુદીઓમાં વિધવાઓના પુનર્લગ્ન વિષે જે નિયમ હતા તે એવા (પુનર્નિયમ ૨૫; ૫-૧૦).

વાતનો આશય.

૩૫ અને બોઆઝ એ બન્નેમાં એવામાં આવેલી જલમનસાઈની ઉત્તમતા ફરીથી બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીયાનો પાઠ પાછો વાદ કરાવો. ૩૫ નાઓમીની સાથે શા માટે ગઇ? નાઓમીની સાથે એટલી બધી દિલ-ગીર શા માટે થઇ?

બેથલેહેમ પાછું જવું.

એ બે સ્ત્રીઓ બેથલેહેમ પાછી આવે છે એ વાતનો ચિતાર આપો. ૩૫ એક પરદેશી સ્ત્રી હતી, જેથી સહુનું ધ્યાન પહેલાં તેના પ્રત્યે ખેંચાયું હતું. ત્યાર પછી લોકોએ તેની સાથેની બાઇ તરફ જોયું અને વિચાર કરવા લાગ્યા કે એ કેાણ હશે? કેાઇએ કહ્યું કે “અમે એને આગળ ક્યાંક તો જોઇ છે.” ત્યારે બીજાએ કહ્યું કે, “એ બાઇ જે નાઓમી બધાં વર્ષ પહેલાં અહિંથી પોતાના ધણી સાથે દૂર દેશમાં ગઇ

હતી તે હોય એમ લાગે છે.” આ ઈપરથી વળી કાઠએ કહ્યું કે, “બરાબર, એ તો એજ છે. જુઓને એનું મોઢું બરાબર! એ હવે વૃદ્ધ થઈ છે જેથી ઓળખાતી નથી, પણ છે તો એજ.” આ બધું તેઓ નાઓ-મીના સાંભળતાં કહેતાં હતાં, જેથી નાઓમીએ તેમને કહ્યું કે, “હા, બાપ, એ તો હુંજ છું. તમે બધા મજામાં છોને? હું તમને સહુને સારી રીતે ઓળખું છું.” ત્યારે વળી કાઠએ તેને પુછ્યું કે, “આ તારી સાથે છે તે બાપ કાણુ છે? એનો જવાબ નાઓમીએ જે વાલ્યો તે કહ્યો. આ વાત તુરત આખા બેથલેહેમમાં ફેલાઈ ગઈ. બધે ઠકાણે લોકો કહેવા લાગ્યા કે, “નાઓમી પાછી આવી છે અને તેનો ધણી અને તેના બન્ને દીકરાઓ મરી ગયા છે. વળી તેની સાથે તેના એક દીકરાની વહુ પણ છે. આ બાપનું નામ રૂથ છે અને તે નાઓમીને એટલી બધી ચાહે છે કે તેણે પોતાનાં સર્ગાસંબંધીઓ, વતન વગેરે બધું છોડ્યું છે.”

ગુજરાતને માટે તલાસ કરવી.

બેથલેહેમમાં આ વખતે ધાન્ય, વગેરે પુષ્કળ હતું છતાં નાઓમી અને રૂથને એ એકદમ મળે તેમ ન હતું? તેને માટે તેમને મજુરી કરવાની જરૂર હતી. તેઓ શું કામ કરી શકે તેમ હતું. તેમણે તે વિષે કેટલોક વિચાર કર્યો અને આખરે રૂથને કંઈ સુઝી આવ્યું. એ વખતે લણણીનો હતો અને બેથલેહેમના બધા લોકો ખેતરોમાં પાક લણતા હતા. ત્યારે રૂથે ધાર્યું કે “જે હું તેમની પાછળ ખેતરમાં જઈ તો મને લણનારાઓની પાછળ પુળીઓમાંથી સલો વીણી ભેગો કરવાનું મળશે અને તેમાં આપણને ભેળતું અનાજ મળશે.” છોકરાંએ ખેતરોમાં આ પ્રમાણે કદી સલો વીણ્યો છે, અથવા ખીજને વીણતાં જ્યાં છે? રૂથ લણનારાઓની પાછળ કેવી રીતે જાય છે અને સલો વીણે છે તેનો કંઈક ચિતાર આપો. બેથલેહેમની સાથે વાત કરવી.

આ બધા લોકો પોતાનું લણવાનું કામ કેવી રીતે કરતાં હતાં તે જોવાને ખેતરનો ધણી આવ્યો અને તેણે આ પરદેશી બાઈને જોઈ. ત્યારે તેણે પોતાના નોકરને પુછ્યું કે, “એ બાપ કાણુ છે?” નોકરે જવાબ વાલ્યો કે, “એ રૂથ છે, જે નાઓમીની સાથે અહિં આવી છે. તેણીએ સલો વીણવાની રજા માગી છે અને તે બહુ ગરીબ હોવાથી એ

તેને તે રજા આપી છે.” ત્યારે તે ખેતરનો ધણીની પાસે અને થોડાં મેણે તેની સાથે વાત કરી. રૂથે જ્યારે તેને પોતાની પાસે આવતો જોયો ત્યારે તેણીને શરમ કે બીક લાગી હતી ખરી કે? પણ તેણે તેની સાથે બહુ પ્રેમથી વાત કરી. એણે શું કહ્યું તે કહો (૨; ૮, ૯). રૂથને એ સાંભળી બહુ નવાઇ લાગી અને તેણીએ પ્રણામ કરીને કહ્યું કે, “મારા જેવી એક પરદેશી બાઇ તરફ તમે આવી ભલામી કેમ બતાવો છો?” ત્યારે તેણે જવાબ વાળ્યો કે, “તેં નાઓમીના પ્રત્યે જે ભલામી બતાવી છે તે વિષે મેં સાંભળ્યું છે, જેથી હું પણ તારા તરફ ભલામી બતાવવા ઈચ્છું છું અને ઇશ્વર પણ તને તેનું ફળ આપશે.”

નાઓમીને વાત કરવી.

રૂથ સાંજના પોતાને ઘેર તેને મળેલા દાણા સહ નાઓમી પાસે આવે છે તેનો કંઇક ચિતાર આપો. તેને ઘણા દાણા મળ્યા હતા. આ ઉપરથી નાઓમીએ કહ્યું કે, “તને આટલું બધું અનાજ ક્યાંથી મળ્યું?” ત્યારે રૂથે તેને જે બધી હકીકત કહી સંભળાવી હતી તે કહો. તેણીએ કહ્યું કે “એ માણસનું નામ યોઆઝ છે.” ત્યારે નાઓમીએ ઉત્તર વાળ્યો કે, “ઇશ્વરે તારો અને તેનો મેળાપ કરાવી તારા ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. તે આપણો એક નજીકનો સંબંધી છે. જો તે તારા પ્રત્યે માયા બતાવશે તો પછી આપણને કંઈ હરકત રહેશે નહિ. એ બે સ્ત્રીઓ તે દિવસે જે બધું બન્યું હતું તે વિષે, તેમજ જે અનાજ રૂથ લાવી હતી તે રાંધતાં રાંધતાં, વાતો કરતી હતી તેનો કંઇક ખ્યાલ કરો. યોઆઝની સાથે લગ્ન.

તુરતમાં યોઆઝે રૂથનાં સંબંધમાં ફેટલીક વધારે માહિતી મેળવી લીધી, અને તેને તે એટલી બધી ગમી કે થોડા વખતમાં તેણે તેણીને પરણવાની ઇચ્છા દર્શાવી. આ સાંભળી તેણી અને નાઓમીને કેટલું સાંડે લાગ્યું હશે તેનો વિચાર કરો. તેમના લગ્ન વખતની ધામધુમ કેવી હશે તેનો કંઇક ખ્યાલ આપો. યોઆઝે રૂથને પોતાના સુખી ઘરમાં બેસાડી અને નાઓમી પણ તેની સાથે રહેવા ગઇ. થોડા વખત પછી રૂથને યોઆઝથી એક પુત્ર થયો અને નાઓમી તેને પોતાનાજ પૌત્ર ગણી ચઢાતી હતી. એ બધાં કેવાં સુખી હશે તેનો ખ્યાલ કરો.

વાત પછીથી થેડુંક.

ગયા અઠવાડીઆના પાઠ પછી છોકરાંએ કાઠને કાઠ પથ્થરો સહાયતા આપી હતી કે નહિ તે તેમને પુછો. વળી આજે તેમને બીજાને સુખી કરવા અને મદદ આપવાનું કાઠ નવું કાર્ય સૂચવો.

યાદ રાખવાનું વચન.

ભાઈ પરની પ્રીતિ રહો, પરોણા રાખવાનું ન જૂલો. હેબી.
૧૩; ૧, ૨.

પાઠ ૧૬.

મુસા અને ભરવાડણો.

નિર્ગમન ૨; ૧૪-૨૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

નકશામાં મિઘાનનો દેશ જુઓ. મિઘાનના લોકો જે ઇઝ્રાહીમન વંશજે હતા (ઉત્પત્તિ ૨૫: ૧, ૨), તે એક જુદા જુદા દેશમાં ભમતી જતી હતી. એ લોકો જુદે જુદે ઠેકાણે ફરતા તોપથ્થુ ધણું કરીને તેઓ સિનાયના દ્વિપકલ્પની આશુઆશુના પ્રદેશમાં જોવામાં આવતા હતા. મુસાએ તેમની સાથે આજીસ વર્ષ ગાળ્યાં (પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૭; ૨૯, ૩૦), જેથી તેને આ પ્રદેશની માહિતી બહુ સારી હતી અને તે તેમાં ઇસ્ત્રાએલ લોકોને દોરી શક્યો. મિઘાનના લોકો જેવા અર્ધા જંગલી લોકોમાં આવી જતોમાં ધણીવાર હોય છે તેમાં કામનો મુખી એજ યાજક પથ્થુ હોય, અને રેઉએલ, જેને સામાન્ય રીતે વિથ્રો કહેવામાં આવતો હતો તેના સંબંધમાં પથ્થુ તેમજ હતું. મુસા મિઘાનમાં શા માટે ગયો તેના કારણ મારે જુઓ (૨; ૧૨-૧૫). આ બનાવમાં તેમજ આપણી આજની વાતમાં આપણે જે બેઈએ છીએ તે એ છે કે મુસાથી કાઠના પ્રત્યે પથ્થુ થતો અન્યાય સહન કરી શકાતો નથી. સિનાય જેવા દેશમાં ઘેટાં રાખવા એ કેટલું બહુ મુશ્કેલ છે અને ત્યાં કુવા કેટલા કીમતી છે તે વાતનો વિચાર કરો. એ તો દેખીતુંજ છે કે ભરવાડો પહેલાં સ્ત્રીઓને હાંકી કાઢી પોતાના ઝોકને પાણી પાતા, કારણકે રેઉએલની દીકરીઓ મુસાએ તેમને મદદ કરી હતી તેથી વહેલી ઘેર આવી હતી બેઈને નવાઇ તેને લાગી હતી.

જાલનો આશય.

મુસાની બલમનસાધ માટે છોકરાંના મનમાં ઉંચો ભાવ ઉત્પન્ન કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમારા ગામડામાં કેટલાં ઘેટાં અને ઝકરાં હશે? તેમની સંભાળ કાણુ લે છે? તેમના પાળક તેમને માટે શું કરે છે? છોકરાં એવા કામમાં કંઈ પણ મદદ આપી હોય તો તે વિષે તેમના પાસે કંઈક કહેવડાવવું.

ઘેટાંની સંભાળ રાખવી.

એક વખત એક માણસ હતો, જેને સાત દીકરીઓ હતી. એટલી બધી દીકરીઓ હોય એવા કાંઈ માણસને તમે જાણો છો? તમારે કેટલી બહેન છે? હવે આ માણસને ઘણાં ઘેટાં હતાં અને તેની દીકરીઓ તેમની સંભાળ રાખવામાં તેને મદદ કરતી હતી. એ છોકરીઓ ઘેટાં માટે શું શું કરતી હશે તે વિષે છોકરાઓનેજ કંઈ કહેવા દો અને તેમના જીવન વિષે કંઈક ખ્યાલ આપો. તેમને માટે સહુથી વિશેષ મુશ્કેલીનું કામ પાણી લાવવનું હતું, કારણકે તે દેશમાં નદીઓ કે તળાવ ન હતાં અને કુવા બહુજ થોડા હતા. એમ લાગે છે કે એ છોકરીઓને પાણી લેવા માટે બહુ દૂર જવું પડતું હતું અને તે કામ તેમને રોજ કરવાનું હતું.

પાણી ખેંચવું.

એ છોકરીઓ પાણી કેમ સીંચી કાઢતી અને હવાડા ભરતી તે વર્ણવો. એ સાતમાંની દરેક છોકરી શું કરતી હતી? મોટી છોકરીઓ પાણી કાઢતી અને નાની છોકરીઓ ઘેટાંને ત્યાં ઉભા રાખતી. તેઓ હમેશાં કુવે વહેલાં જતાં અને પેલા જંગલી જેવા ભરવાડો આવી તેમને કુવા ઉપરથી કાઢી મુકે ત્યાર પહેલાં ઘેટાંને પાણી પાવાનો પ્રયત્ન કરતા હતાં, પણ તેઓ તે પ્રમાણે કરી શકતાં નહિ. કુવા ઉપર રોજ શું થતું હતું તેને કંઈક ચિતાર આપો. હવાડા ભરાતા કે પેલા ભરવાડો આવતા અને તેઓ પેલી છોકરીઓને ત્યાંથી હાંકી કાઢી પોતાના ઝોકને પાણી પાતા હતા અને પછી પેલી છોકરીઓને પાછું એમનેએમ કરવું પડતું. એ છોકરીઓ કાંઈ કાંઈ વાર આથી કેવી રડતી હશે, કદાચિત્ પેલા માણસો

સામી પશુ થતી હશે, પશુ તેઓ તેમાં કદી ફાવતી નહિ અને હમેશાં તેમને ઘેર બહુ ચોડું અને ચાકીને જવું પડતું હતું, એ બધાનો ખ્યાલ કરો.

એક પરદેશીની મદદ મળવી.

એક વખત એ છોકરીઓ કુવે આવી હતી ત્યારે તેઓએ નજ-દિકના એક ઝાડ નીચે એક પરદેશીને બેઠેલા જોયો અને તેઓ ચમંડી ઉઠી. તે કાના જેવો દેખાતો હતો એ કહ્યો. તે કાઠ પરદેશી રાજના કુંવર જેવો લાગતો હતો. વહેલાં તો તેઓને બહુ બીક લાગી, પણ બ્યારે તેમણે જોયું કે તેમને કાઠ રીતે સતાવવાનો નથી, ત્યારે તેમણે પોતાનું કામ શરૂ કર્યું અને બધા હવાડા રોજની માફક ભયાં ત્યારે પેલા જંગલી ભરવાડો પોતાનાં ઘેટાં લઇને ત્યાં આવ્યા, અને પેલી છોકરીઓ તરફ તિરસ્કારથી હસીને તેમને ત્યાંથી હાંકી કાઢી અને પોતાના ઝોકને પાણી પાવા લાગ્યા. આથી પેલા ઝાડ નીચે બેઠેલા પરદેશી એકદમ ઉભો થયો અને તે ભરવાડો પાસે આવ્યો. એણે તેમને શું કહ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો, અને એ બધા તે પરદેશીએ તેમને કાઢી મુક્યા ત્યારે તેમનાં ઘેટાંને લઇ જાય છે એનો ચિતાર આપો. પછી તે પેલી છોકરીઓ તરફ ફર્યો અને તેમને પાછી બોલાવી, અને તેઓ શરમાતી શરમાતી આવી ત્યારે તેણે તેમને મદદ કરી. તેણે જે કયું હતું તેના ખ્યાલ કરો. એ છોકરીઓ રોજ કરતાં વધારે વહેલી ઘેર આવે છે એ વાતનો ચિતાર આપો.

પેલા પરદેશીને ઘેર લાવવો.

એ છોકરીઓ ઘર પાસે આવી ત્યારે તેમનો બાપ તેમને કેવી રીતે મળ્યો અને તેણે તેમને શું કહ્યું તે કહ્યો (૨ ; ૧૮). તેમણે બધાએ સાથે મળીને પેલા બહા પરદેશીએ તેમને કેવી રીતે સહાયતા આપી હતી એ વિષે તેમના બાપને જે કંઈ કહ્યું હશે તેના ખ્યાલ કરો. આ સાંભળતાંજ તેમના બાપે કહ્યું કે “એ ક્યાં છે ? તમે તેને ત્યાં શા માટે છોડી આવ્યાં ? જાઓ અને તેને જમવા માટે તેડી લાવો.” તેઓની થોડીક એ પરદેશીને બોલાવવા પાછી જાય છે અને તેને લઇને પાછી આવે છે એ વાતનો ચિતાર આપો. તેમના બાપે તેના કેવો સત્કાર કર્યો હશે તેના કંઈક ખ્યાલ કરો. ત્યાર પછી તેમને ખબર પડી કે તેનું નામ મુસા છે. તેમણે તેને વિષે આમળ કદી પણ સાંભળ્યું ન હતું, પણ આપણે તો સાંભળ્યું

છે. બાળકોને તેના સંબંધમાં જે કંઈ માહિતી હોય તે તેમને કહેવા દો. તેમણે તેને ગમે ત્યાં સુધી ત્યાં રહેવાનું કહ્યું. આથી તે ત્યાં લાંબા વખત સુધી રહ્યો અને તે દરમ્યાન તે પેલી છોકરીઓને તેમના કામમાં સહાયતા આપતો અને થોડા વખત પછી તેમાંની એકને પરણ્યો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણે બધા શરીરે મજબુત અને સશક્ત હોઈએ અને મુસાની માફક લોકોને મદદ કરીએ એ શું ઇચ્છવા જેવું નથી? પણ આપણે નાના હોઈએ છતાં આપણે આપણાથી જે વધારે નાના હોય તેમને એક કે બીજી રીતે મદદ આપી શકીએ છીએ, અથવા આપણે ઘેટાં કે બકરાં કે ગામ વગેરેને ધાસચારો કે પાણી આપી શકીએ છીએ. છોકરાંને આ બાબતમાં કોઈ ખાસ કાર્ય સૂચવો.

યાદ રાખવાનું વચન.

બાઇ પરની પ્રોતિ રહો; પરોણા રાખવાનું વચન ન બૂલો. હેબ્રી. ૧૩; ૧, ૨.

પાઠ ૨૦.

મંદિરના દરવાજા આગળનો લંગડો માણસ.

પ્રેરિતોનાં કૃત્ય ૩; ૧-૧૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

પ્રેરિતોએ “બધાં અદ્ભુત કામ તથા ચમત્કારો” કર્યાં હતાં (૨; ૪૩), છતાં આ એકજ કાર્ય વિગતવાર આપવામાં આવ્યું છે, અને એનું કારણ એ છે કે એ કાર્યથી ખ્રીસ્તી મંડળીમાં પહેલો મોટો મુશ્કેલીનો પ્રસંગ ઉભો થયો એટલે સત્તાવણી શરૂ થઈ. શિક્ષકે ધ્યાનપૂર્વક ત્રીજા અને ચોથા અધ્યાય વાંચવા, અને તેમાં પીતર પોતે કરેલો ચમત્કાર ઇસુ ખ્રીસ્તની શક્તિથી થયો હતો એવું જે ભાર દઇને કહે છે તે ખાસ ધ્યાનમાં લેવું (૩; ૧, ૧૨, ૧૬; ૪; ૧૦.). “યરૂશાલેમમાં એવા હજારો હતા જેમણે ઇસુના વિષે માત્ર તેના “ચમત્કારો” દ્વારાજ જાણ્યું હતું, અને તેમને કબિવિધવાદનું બહુ જ્ઞાન નહિ હોવાથી તેમને એ જાણ્યું જરૂર હતું કે અદ્ભુત કામ કરનારો નાઝારેથનો ઇસુ એ ઉત્થાન પામેલો

પ્રીતજ છે. આને માટે તેમને કાષ્ઠ ચમત્કારનીજ જરૂર હતી. આથી આ લંગડો માણસ જ્યારે તેના નામથી સારો થયો ત્યારે તેમના મનમાં એક નવી અને અદ્ભુત આશા ઉત્પન્ન થઈ. મુખ્ય યાજકનું પ્રયત્ન કુટુંબ જે અત્યારે પણ તેણે ઇસુને શિક્ષા કરાવી ત્યારે હતું તેવુંજ મહત્ત્વાકાંક્ષી અને ધર્માંગાર હતું, તેને પણ એમ લાગ્યું કે એક મોટી મુશ્કેલીને પ્રસંગ હશે થયો છે, જેથી તેણે ફરીથી આ એક નવી સત્તા જેનો તેને ભય લાગતો હતો તેની સામે થવા તૈયારી કરી “ (હન્ટલી). અધ્યાય ૩ ; ૧માં ખતાવેલું છે કે પ્રીતીઓ હજી યહુદી ક્રિયાઓ બહુ સંભાળથી પાળતા. દોહતની જે વહેંચણી તેમનામાં થતી હતી તેથી પ્રેરિતોને કંઈ ખાસ લાભ થયો ન હતો (૨ : ૪૪, ૪૫ : ૩ ; ૬). એ વાત ધ્યાનમાં લો કે આ લંગડો માણસ તદ્દન ળુનો હતો (૩ ; ૨), કેમકે તેના પગ તેમ ઘુટીઓ ખોટી હતી (૩ ; ૭). તેની ઉમ્મર જુઓ (૪ ; ૨૨). વાતનો આશય.

જે લોકો દુઃખી અને પીડાયેલા હોય તેમના પ્રત્યે આપણે કેવો ભાવ રાખવો એકદમ એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છોકરાં કાષ્ઠ લુલાલંગડા માણસને જાણે છે ? કાષ્ઠ એવા બીખારીને ? એ કેમ જુલો થયો હતો ? તેઓ કદી ચાલ્યું પણ ન હોય એવા કાષ્ઠ લુલા છોકરાંને જાણે છે ?

ચક્રશાસ્ત્રેમમાંનો લંગડો છોકરો.

આજે આપણે એવા એક છોકરની વાત કરવાના છીએ. જ્યારે છોકરાં ચાલવા લાગે છે ત્યારે આ છોકરો બિલકુલ હાથી કે ચાલી શકતો ન હતો. તેના પગ એવા નબળા અને પાતળા હતા કે તે હશે પણ રહી શકતો ન હતો. જ્યારે તે સાબ્યાથશાળાના છોકરાઓ જેવડો થયો ત્યારે પણ તેની તેજ સ્થિતિ હતી અને તેના પગ કંઈ પણ કામના ન હતા તમે તેના જેવા હો અને ચાલી ન શકો તો તમારી શી વલેંચાય ? જ્યારે તે છોકરો મોટી ઉમ્મરનો માણસ થયો ત્યારે પણ તેનું તેજ હતું. તે જરા પણ ચાલી શકતો ન હતો અને તેને એક જગ્યાએથી બીજીએ ઉઘડીને લઈ જવામાં આવતો હતો.

મંદિરને દરવાજે બીખ માગવી.

આ ઉપરથી એટલું તો નક્કી છે કે એ માણસ કદી પણ બહુ દૂર જઈ શકતો ન હતો, તોપણ તેને રાજ ખાવાને માટે કંઈ પૈસા મેળવવા બહાર જવું પડતું હતું. એ માટે તેને શું કરવું પડતું હતું? તે એકજ કાર્ય કરી શકે તેમ હતું, અને તે બીખ માગવાનું હતું. તેના મિત્રો તેને કોઈ સારી જગ્યા જ્યાં બીખ મળી શકે તેવે ઠંકાણે તેને લઈ જાય છે તેના ચિતાર આપો. તમારે કોઈ કામ કરી શકતો ન હોય, તો તમે તેને ક્યાં લઈ જાઓ? છોકરાંનેજ કહેવા દો. ત્યાર પછી જ્યાં આ માણસ રહેતો હતો ત્યાં એક બહુ સુંદર મંદિર હતું અને ત્યાં લોકો રાજ સેવા કરવા આવતા હતા એ વાત કહો. એ લોકોમાં એક નિયમ એવો હતો કે કોઈ લુચો માણસ મંદિરમાં જઈ શકે નહિ, પણ તે મંદિરની બહાર બેસે તો કાંઈ વાંધા નહિ. આથી તેના મિત્રો તેને ત્યાં રાજ લઈ જતા હતા. કોઈ કોઈ વાર તેને બહુ પૈસા પડતા, અને કોઈ વાર થોડા મળતા. તેને માટે સારા દિવસો કયા હશે?

ધસુના નામમાં.

એક દિવસે બધા લોકો મંદિરમાં સેવા માટે દાખલ થતા હતા ત્યારે આ લુચા માણસે તેમાં બે બહુ બલા દેખાતા માણસો જોયા. તે તેમને મિલકુલ જણતો ન હતો, પણ આપણે તેમને વિષે ધણી વાર સાંભળ્યું છે. તેઓ કાણુ હતા તે કહો, અને જાણકો તેમને ધસુના ખાસ મિત્રોમાંના બે તરીકે જાણે છે કે નહિ એ જુઓ. આ લુચા માણસે તે જેમ સહુની પાસે માગતો હતો તેમ તેમની પાસે પણ બીખ માગી. તેણે તેમને ધણું કરીને કવી રીતે બોલાવ્યાં હશે અને તેમની પાસે બીખ માગી હશે તેનો કંઈક ચિતાર આપો. કેટલાક લોકો તો તેની પાસે થઈને તેની સામું પણ બેસાવે એવું થયું. કોઈ કોઈ તો તેના પ્રત્યે ક્રોધાવમાન પણ થતા હતા, પણ પીતર અને થોડાન એવું કરે તેવા ન હતા. પીતરે તેને કહ્યું કે, “આરી, પાસે એક પાઇ પણ નથી.” ત્યારે માણસને નિરાશા કિત્તેમ થઈ હશે કે? એ પછી પીતરે તેને શું કહ્યું તે અચરકાર રીતે કહ્યું (૩૫૯). પીતર માયાથી કેમ નીચો નમ્યો અને તેણે તેના હાથ પ્રકડી તેને લેતો કર્યો અને તે

એકદમ કેમ ઉભો થયો એ બધાનું આભિહૂય વર્ણન આપે (૩ ; ૮)
એ માણસે ધન્યરની સ્તુતિ કરી એમાં કંઈ નવાઇ ન હતી, કારણ કે શું
પીતરે તેને એમ નહોતું કહ્યું કે ઇસુ તને સાબે કરે છે ? હવે તે સાબે
થયો હતો તેથી તે બીજા લોકો સાથે સેવા કરવા મંદિરમાં જઈ શકતો
હતો. બીજા લોકોએ તેને કેવી રીતે જાણ્યો હતો તે કહો. શું થયું હતું
એ જાણને તેઓ દોડતા આવ્યા ત્યારે તેઓ પરસ્પર કહેવા લાગ્યા કે,
“ જુઓ, આ શું પેલા દરવાજે બેસનારો લુલો બીખારી તો નથી ? ”
ત્યારે તેણે તેમને પીતર અને યોહાને તેના ઉપર કેટલો ઉપકાર કર્યો હતો
અને ઇસુએ તેને કેવી રીતે સાબે કર્યો હતો તે કહ્યું.

વાત પછીનું થોડુંક.

તમારામાંનું કોઈ લુલું છે ખરું કે ? તમારા પગ કાણે સળળ કર્યા
છે ? આ માણસે જેવો ધન્યરનો ઉપકાર માન્યો તેવો તમે કદી માન્યો
છે ? જો ન માન્યો હોય તો ચાલો આપણે માનીએ.

ચાલ રાખવાનું વચન.

આપણે બધા સારું કરીએ. ગલાતી. ૬ ; ૧૦.

પાઠ ૨૧.

ચાર મિત્રો એક માંદા માણસને સહાયતા આપે છે.

માર્ક ૨ ; ૧-૧૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

નકશામાં કાપરનાહુમ જુઓ, અને ઇસુએ ત્યાં જો બધા મોટા
કામો કર્યા હતાં તેની એક યાદી કરો. આ બનાવ તેના જીવગીના
કાર્યના આગલા ભાગમાં બન્યો હતો, પણ તે ત્યાં સારી રીતે જાણીતો
થયેલો હતો, કારણ કે તેણે એ વખતમાં કાપરનાહુમને પોતાના ઘર
જેવું કર્યું હતું. આ ચમત્કારના બીજા બે હેવાલ માત્રી ૯ ; ૧-૮ અને
લુક ૫ ; ૧૭-૨૬માં વાંચો. તે દિવસે બેગી થએલી લોકોની મેદનીની
મનની સ્થિતિ બરાબર સમજો, (લુક. ૫ ; ૧૮). ઇસુ પાસે આવવામાં
તેમનો હેતુ શો હતો ? ઇસુએ “ તારા પાપ માફ કરવામાં આવ્યા છે
(૨ ; ૫-૧૧) એવું જો વચન કહ્યું હતું તેની તેમના મન ઉપર જે અસર

થઈ હતી તે વિચાર કરો. ને ચાર મિત્રોનો વિશ્વાસ (૨ ; ૫) શા ઉપર રચાયેલો ? એ વિશ્વાસ તેના આત્મિક સ્વરૂપમાં ન હતો, પણ ઇસુની સાબળ કરવાની શક્તિ પર નિઃશંકા માન્યતા રૂપ હતો. તે ધરત્રણું કરીને પીતરનું હતું. તે મરિયમનું હોય શકે ખરું કે ?

વાતનો આશય.

લલમનસાઈની ઉત્તમતા ખીજ વાર બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના — ગયા અઠવાડીઆનો પાઠ વાદ કરાવો. એ માણસને શી હરકત હતી ? તેને કાણે સાલ્વ કરી હતી.

ચક્ષુઘાતી માણસ.

આ અઠવાડીએ આપણે એક ખીજ માંદા માણસની વાત કરવાની છે, પણ તે પેલાથી તદ્દન જુદી જાતનો હતો. તે માણસ તેની આખી જીંદગી લુલો હતો, પણ આ માત્ર થોડા વખત થયાં માંદો હતો. પેલો માણસ તેના પગમાંજ લુલો હતો, પણ આ માણસ પોતાના શરીરનું કોઈ પણ અંગ-હાથ કે પગ-ચલાવી શકતો ન હતો, અને તેનું બધું શરીર રહી ગયું હતું. તે બીજ પણ માગી શકતો નહોતો. તેના મિત્રો અથવા સગાં-સંબંધીઓ તેને ઝિરાક વગેરે આપતાં, અને બધી વાતે સાલ્વ કરતાં. તમને એમ લાગે છે કે તેથી તેઓ નારાજ થતાં હતાં ? નહિજ, તેઓ માયાળુ હતા અને તે બિચારાને સાલ્વ કરવા તત્પર હતા. તેને સાલ્વ કરવા તેઓ બહુજ ચાહતા હતા, પણ કોઈ વેદ તેને સારો કરી શકે એમ નહોતું.

ઇસુ પાસે આવવાનો પ્રયત્ન કરવો.

આ અરસામાં તેમણે ઇસુ વિષે સાંભળ્યું. તે તે ગામમાં હતો, એક દિવસે કેવી રીતે કોઈ તે માંદા માણસને ઘેર આવ્યું અને તેને એક ખીજ માણસને ઇસુએ સાલ્વ કર્યો હતો તે વિષે ઠણ્ઠુ એ વાતનો ખ્યાલ કરો. તુરતજ પેલા મિત્રો આ માંદા માણસને ઇસુ પાસે લઈ જઈ સાલ્વ કરાવવા તત્પર થયા, પણ એ વખતે ઇસુ ક્યાં હતો ? અકસીસ, તે પાછો ચાલ્યો ગયો હતો. વળી એક દિવસ તેમણે સાંભળ્યું કે તે પાછો આવ્યો

હતો. એ ઉપરથી તેમના મનમાં કેવો આવેશ આવ્યો હતો તેને વિચાર કરો. તેમણે શું કર્યું? ઇસુ જે માંદા માણસને ઘેર આપશે? કદાચિત તેને બહુ કામ હતું, જેથી તેમણે તે માણસને 'ઇસુ હતો ત્યાં લઇ જવાનું નક્કી કર્યું'.

તે માણસને ઇસુ પાસે લઇ જવો.

આવા તદ્દન અશક્ત માણસને લઇ જવાનું કામ કેટલું બધું મુશ્કેલ હશે તેનું વર્ણન કરો, અને તે ચાર માણસો આખરે તેને એક ખાટલા ઉપર કેવી રીતે લઇ જાય છે એનો ચિતાર આપો. “બોય સ્કાઉટ્સ” માંદા માણસને લઇ જવા જે પથારીઓ કરે છે તે છોકરાંએ જોઇ છે? કદાચિત આ ખાટલા ખાટલોજ ન હતો, પણ ખાટલો હતો. આમ ક્યાં પછી તેઓ તેને બને તેટલી ત્વરાથી ઇસુ ન્યાં હતો ત્યાં લઇ ગયા. પણ હવે એક ખીજ મુશ્કેલી આવી પડી. દરવાજો અને ચોગાનમાં લોકોની મોટી મેદની ભરાઇ હતી, અને અંદર જવાનો માર્ગ મળે તેમ ન હતું એ સ્થિતિનો ચિતાર આપો. પણ આ લોકો પેતાના માંદા મિત્રને સામે કરવાને બધું કરવા તૈયાર હતા, જેથી ધરતી બહારના ભાગમાં થોડાં પગથીઆંવાળી ઉંચી જગ્યા તેમના જેવામાં આવવાથી તેઓ તેને ડાખરે લઇ ગયા. આ જોઇને શું લોકો હસ્યા નહિ હોય અને એ શું કરવા માગે છે એનું તેમણે પરસ્પર પુછ્યું નહિ હોય? પણ તેઓ જે કરવાના હતા તે તેમણે ગુરતજ જોયું, અને અંદરના લોકોએ પણ તે જોયું. ત્યાં શું કરવામાં આવ્યું હતું અને ધરમાંના લોકોએ ભાગેલા ડાખરાની ધૂળમાંથી આ પથારી દોરડાં વતી નીચે ઉતારાતી કેવી રીતે જોઇ તેનું કંઇક વર્ણન આપો. આ માંદો માણસ હાલીયાલી ચકતો ન હતો, કદાચિત તે બોલી પણ ચકતો ન હતો, પણ જ્યારે તેની પથારી ભોંય પર આવી પહોંચી ત્યારે તેણે ઇસુને જોયો. ઇસુએ તેને સામે કર્યો.

એ માણસને શું થયું હતું તે કોઇ પાસેથી સાંભળવાની પણ ઇસુએ પરવા કરી નહિ. તેણે ઉંચે નજર કરી કે ગુરતજ તેણે પેલા ચાર મિત્રોને ડાખરામાંથી નીચે જોતા જોયા, અને તેમની શી ધંધા હતી તે તેણે જાણ્યું. તેણે પેલા માંદા માણસને કહ્યું કે, “તે જે કંઇ જોતું હતું”

છે તે બધું તને માફ છે.” આથી તેની આંખમાં એકદમ ખુશીનું તેજ આંબ્યું અને તુરતજ ઇસુએ કહ્યું કે, “ઉભો થા, તારી પથારી ઉપાડ અને ચાલતો થા.” એ વચનના પરિણામનો ચિતાર આપો (૨ ; ૧૨).
વાત પછીનું થોડુંક.

તમને મળેલા આરામ અને બળ સાટે ઇશ્વરનો ફરીથી ઉપકાર માનો, અને જો બની શકે તો કોઇ લુલાંપાંગણાની કંઈ પણ નાની સરખી સેવા કરવાનું આજ્ઞાને કહો.

યાદ રાખવાનું વચન.

તમે એક બીજાના ભાર ઉંચકો. ગલાતી. ૬ ; ૨.

૫. પાપ અને તેનો દંડ.

પાઠ ૨૨.

એક કજીઆની વાત.

ઉત્પત્તિ ૪; ૧-૧૬.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

પાપ એક વખત આપ્યા પછી મનુષ્યજાતિમાં કેવી રીતે ધર કરી રહ્યું છે અને વારસામાં ઉતરે છે અને એકદમ તેના બુંડામાં બુંડા સ્વરૂપમાં વૃદ્ધિ પામ્યું છે તે આ વાત બહુ સારી રીતે બતાવે છે. એ વાતની બધી વિગતથી આપણને બરાબર માલુમ પડે છે કે એક વખત ધર્માને મનમાં સ્થાન આપ્યા પછી તેમાંથી ધિક્કાર અને હિંસા ઉત્પન્ન થાય છે, અને તેથી માત્ર મનુષ્યો વચ્ચેનો સામાન્ય સંબંધ ખુટે છે એટલુંજ નહિ પણ કેાદું-બિક સ્નેહ પણ તુટે છે. જે માણસ પાપ કરે છે તે સત્યને અને પોતાની કુદરતી ફરજને તદ્દન છોડી દે છે અને પાપમાં આગળ વધતાં તેનું અને આખી મનુષ્યજાતિનું દુઃખ વધે છે અને “અંતઃકરણનો ડંખ સહુને ભીરૂ બનાવે છે. વળી એ વાતમાં જે સત્ય બતાવવામાં આવ્યું છે તે એ છે કે ઇશ્વર તેના સેવકોનાં હૃદય તપાસે છે; પાપી પાપમાં પડે અને પોતાના વિકારને વશ થાય ત્યાર પહેલાં તેને અટકાવવાનો તે પ્રયત્ન કરે છે; નિર્દોષ માણસનું મૃત્યુ પોતાના બ્યાનમાં લઈ જ્યારે તેની દયા માગવામાં આવે છે ત્યારે તે પાપીને જે દંડ કરવાનું તેણે ધાર્યું હોય તે કૃપા કરી આછો કરે છે.” (દુમેલો).

વાતનો આશય.

કજીઓ કરવો એ એનું એક પાપ છે કે જેનાં પરિણામ બહુ બંધકર આવે છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ઉત્પત્તિ, આદમ અને હવાની વાત યાદ કરાવો.

પહેલાં છોકરાં.

શેડા વખત પછી ઇશ્વરે આદમ અને હવાને એક નવો આનંદ— એક નાના છોકરાડો પદ્મ આનંદ આપ્યો. એમણે એ છોકરાને ધ્યાનપૂર્વક જોયું હશે ત્યારે તેમને કેવું આશ્ચર્ય લાગ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો. તેમણે આગળ કદી પણ છોકરું જોયું ન હતું. તે છોકરું તેમના જીવંજ હતું, પણ તે નહોતું ચાલી શકતું કે નહોતું બેસી શકતું. તેને દાંત પણ ન હતા. એ છોકરાને ધીમે ધીમે મોટું થતું અને જુદી જુદી વાતો શીખતું જોઇને એમને કેવો આનંદ થયો હશે ? તેઓ તેને વિષે પર-સ્પર કેમ વાતો કરતાં હશે તે વિષે કંઈક કહો. ત્યાર પછી બીજું છોકરું આવ્યું—આ વખતે એ માઆપને આગળની માફક બહુ આશ્ચર્ય થયું નહિ, પણ તેમને ખુશી તો તેટલીજ થઇ. એ છોકરાનાં નામ કહો અને તેઓ મોટા થયા ત્યારે તેઓ તેમનાં માઆપના ઘરમાં કેમ રહેતા હતા તેનો કંઈક ચિતાર આપો. વળી તેમનામાનો પ્રત્યેક શું શું કામ શીખ્યો તે વર્ણવો (૪; ૨).

કજ્જો.

એક દિવસ બહુ દિલગીરીભરેલી વાત બની. બન્ને ભાઇઓને કજ્જો થયો. આથી તે કુટુંબમાં કેવું દુઃખ ઉત્પન્ન થયું હતું તેનો ખ્યાલ કરો, અને હાથેથી કાઇન સાથે સમાધાન કરવાનો કેવી રીતે પ્રયત્ન કર્યો અને તેમનાં માઆપે કાઇનને સમજાવવા શી શી મહેનત લીધી હતી તે બધાનો કાંઇ ચિતાર આપો. પણ તેથી કંઈ વળ્યું નહિ.

ચન્ન.

જ્યારે આ કજ્જો ચાલતો હતો ત્યારે એક વખત એ બન્ને ભાઇ-ઓને ઇશ્વર પાસે અર્પણ લઈ જવાનાં હતાં. તેમાંના દરેકે શું શું આણ્યું તે કહો અને તેઓ પોતાની ભેટ ઇશ્વર આગળ મુકીને નમન કરે છે તેનો કંઈક ચિતાર આપો (૪; ૩, ૪). ત્યારે હાથેજ પોતાનાં મનમાં ખુશી થયો; કારણ કે, તે જાણતો હતો કે ઇશ્વર તેનાથી ખુશી થયો હતો અને તેણે તેનું અર્પણ માન્ય રાખ્યું હતું. પણ કાઇનનો રોષ ઉતર્યો નહિ; કારણ કે, ઇશ્વરે તેનું અર્પણ માન્ય રાખ્યું ન હતું. આથી તેને જરા પણ આનંદ થયો નહિ, એટલુંજ નહિ, પણ જ્યારે તેણે પોતાના ભાઇને

આનંદિત બેયો ત્યારે તે ઉલટો વધારે કોપે બરબો. વળી તે ધીર
વિપર પશુ ગુસ્સે થયો.

પરિણામ.

એક દિવસ તેઓ ખેતરમાં કેવી રીતે કામે લાગ્યા હતા તેનું વર્ણન
આપો. તેમાંના દરેક ધણુંકરીને શું કરતો હતો તે વિષે કહો. એ
વખતે કદાચિત્ હાથેલે કાષનની સાથે વાત કરી અને તેના મનનો રોષ
દૂર કરવા પ્રયત્ન કર્યો, પણ કાષનનો ક્રોધ એટલો બધો વધી ગયો કે
તેનું મન તેને વશ રહ્યું નહિ. આથી જ્યારે હાથેલે તેને બોલાવ્યો, ત્યારે
તેણે તેને મારીને પાડી નાખ્યો (૪; ૮). આમ થયા પછી હાથેલ ફરીથી
ઉભો થયો નહિ એટલુંજ નહિ પણ તે હાલીચાલી પણ શકતો ન હતો.
આખરે કાષનને માલુમ પડ્યું કે તે મરી ગયો છે. આ કેવી ભયંકર
વાત હતી ! કાષને આવું કરવાનું ધાર્યું ન હતું, પણ તેનો ક્રોધ તેને વશ
રહ્યો નહિ. તેણે પોતાના બાઈની લાસ દેખાવ નહિ એ માટે કેવી રીતે
ભાંધમાં દાટી અને પોતે પાછો પોતાના કામે વળગ્યો તેનો ખ્યાલ કરો.
તમને એમ લાગે છે કે તે દિવસે તેણે ઘેર જવાની ઉતાવળ કરી હશે ?
તેનાં માથાપ તેને હાથેલના સંબંધમાં જુદા જુદા પ્રશ્ન પુછશે એ વાતનો
તેને કદલો ડર લાગ્યો હશે તેનો ખ્યાલ કરો. પણ તે ઘેર ગયો ત્યાર
પહેલાં ધશ્વરે તેની સાથે કંઈક વાત કરી. તેણે શું કહ્યું હતું તે કહો
(૪; ૯, ૧૨). ત્યારે કાષન દિલગીર થયો, પણ તે પોતાના પાપ માટે
નહિ, પણ તેને થનાર શિક્ષા માટે (૪; ૧૩, ૧૪). પણ ધશ્વરે તેને
દૂર મોકલી દેવાનું યોગ્ય ધાર્યું હતું. તેને ઘેર રાખવો એ સાફ ન હતું
એમ ધશ્વરને લાગ્યું હતું. આથી તે કુટુંબના સુખમાં ભંગ પડ્યો,
કારણ કે એ બે છોકરામાંના એક પણ પાછો કદી ઘેર આવ્યો નહિ.

વાત પછીનું થોડુંક.

આ બધું અતિ ભયંકર દુઃખ એક કજીઆમાંથી ઉત્પન્ન થયું હતું.
કજીઓ કરવો એ એક બહુ ખરાબ વાત છે એવું કેણે ધાર્યું હતું ?
છોકરાઓમાંના કોઈ કજીઆ કરતા હોય તો તેમણે તુરત પાછી દોસ્તી
બાંધવી જોઈએ, અને ફરીને તેઓ કજીઆ ન કરે એ બાબતમાં ખાસ
સંભાળ રાખવી જોઈએ.

ચાઠ રાખવાનું વચન.

સર્વ કડવાશ તથા ક્રોધ તથા નિંદા તમારાથી દૂર કરો. એફેસી.
૪; ૩૧.

પાઠ ૨૩.

બાબેલના બુરજ.

ઉત્પત્તિ ૧૧; ૧-૯.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

“આ વાતમાં આખી દુનિયાના માણસો ઉપર એક ઇશ્વર સર્વોપરી અધિકાર ભોગવે છે એ વાત ઉપર ભાર દેવામાં આવ્યો છે. વળી તેમાં એ પશુબતાવંવામાં આવ્યું છે કે માણસજાત જુદી જુદી જાતિઓમાં વહેંચાયેલી છે અને જુદી જુદી ભાષાઓ બોલે છે એ પશુ તેનીજ જ્ઞાનપૂર્ણ યોજના છે, અને એમ કરવાનો તેનો હેતુ એ છે કે આ વાતમાંના લોકો પાસે જે કાંઈ જ્ઞાન વગેરે હતાં તે દુનિયાના બધા ભાગમાં ફેલાય. તેમાં સહુથી વિશેષ વસ્તુ જે શીખવાની મળે છે તે એ છે કે માણસો વચ્ચે પરસ્પર દ્વેષ વગેરે છે તેનું મૂળ કારણ ઇશ્વરની સામે થવામાં રહ્યું છે. ખ્રીસ્તી મંડળીના આગળના કાળના મોટા આચાર્યોએ કહ્યું છે તે પ્રમાણે પચાસમાને દિવસે જે દાન મળ્યું હતું તે આ બાબેલના બુરજની વાતથી તદ્દન ઉલટુંજ છે. આખી મનુષ્યજાતિની એકતા, જે ખ્રીસ્તમાં પ્રગટ થઈ છે (સરખાવો કલોસી. ૩; ૧૧) તે પવિત્ર આત્માનું વચન જે સહુ કાંઈ એકસરખી રીતે સંભળી શકે છે તેના વચનદ્વારા સિદ્ધ થાય છે.” (ગિથપ રાઇલ). બાબેલના નામનું નગર ક્યાં આવ્યું હતું તે માટે જુની દુનિયાનો નકશો જુઓ. આ વાતમાંનો બનાવ એ નગરની પાસેના ભાગમાં બન્યો હતો. એ પ્રદેશની કાંપવાળી જમીનમાં પત્થર નહિ હોવાથી ઘર, વગેરે ચણવામાં ઇટાનો વપરાશ કરવામાં આવતો હતો (૧૧; ૩). આ ઇટાનો તુરત જુકો થઈ જતો હોવાથી આજે બાબેલનાનાં ખંડોએ જુલું થોડાં જોવામાં આવે છે. ઝીગુરાત નામની જે બુરજની જાત છે તે બાબેલનાનાં મકાનોમાં જોવામાં આવતી હતી. દક્ષિણ હિંદુસ્થાનનાં મંદિરોમાં જોવામાં આવનાર જેને ગોપુરમ્ કહે છે તે કદાચિત્ આ બુરજ જેવું હશે.

વાતનો આશય.

અંકકરથી ચેતવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમે કંઈ ભાષા બોલો છો? તમારી ભાષાથી જુદી જાતની ભાષા બોલતું હોય એવા કોઈને તમે જણો છો? એ ભાષા કંઈ છે? ભાષાઓ તમારા ધારવા પ્રમાણે ફેટલી છે? આટલી બધી ભાષાઓ કેમ થઈ તે વિશે આપણે અત્યારે એક વાત કરવાના છીએ.

એક શહેર બાંધવું.

ધણા વખત પહેલાં જ્યારે સહુ એકજ ભાષા બોલતા હતાં, ત્યારે લોકો ગામડાંમાં છૂટા છૂટા રહેતા હતા અને તેમને ધરને બદલે તંબુમાં રહેવાનું હતું. પણ જેમ જેમ કુટુંબો મોટાં થતાં ગયાં, તેમ તેમ ગામડાં પણ મોટાં થતાં ગયાં, અને લોકો એક મોટું શહેર બાંધવા લાગ્યા. એ શહેરમાંનાં ઘરો તેઓ જ્ઞાતા બનાવતા હશે તે છોકરાંને કહેવા દો, અને તેઓ માટી અને કાદવમાંથી કેવી રીતે ઇંટો બનાવતા હતા અને તડકામાં તેને સુકવતા હતા તેનો કંઈક ચિતાર છોકરાંને આપો. એ ઘર કેમ બાંધવામાં આવ્યાં હતાં તે વર્ણવો. છોકરાંએ કદી કોઈ શહેર જોયું ન હોય તો તેમને વાતના આ ભાગમાં આવી પહોંચતાં કોઈ પણ શહેરનું એકાદ ચિત્ર બતાવો. જ્યારે એ લોકો પોતાનું શહેર બાંધતા હતા ત્યારે તેઓ બહુ મગરૂબ થતા હતા અને પરસ્પર કહેતા હતા કે “જુઓ, આપણે કેવા હુશીઆર અને મહાન છીએ!” તેઓ તે વખતે ઇશ્વરને તદ્દન ભૂલી જ ગયા, અને માત્ર પોતાનો જ વિચાર કરવા લાગ્યા.

યુરૂજ બાંધવો.

જ્યારે તેમણે આ મોટાં ઉંચા ઘરો જોયાં, ત્યારે તેઓ કંઈક બીજી વાતનો વિચાર કરવા લાગ્યા. તેમણે કહ્યું કે “ચાલો, આપણે એક એવો ઉંચો યુરૂજ બાંધીએ કે તે આકાશ સુધી પહોંચે : એમ કરીશું ત્યારે આપણને હમીશને માટે લોકો યાદ કરશે.” તેઓ ઇશ્વરને ભૂલી ગયા હતા, પણ તેમને યાદ ભૂલી ન જાય એ માટે તેમને બહુ કાળજી હતી. એ લોકો કેવા મગરૂર અને સ્વાર્થી હતા! અને તેમણે તે પ્રમાણે તે યુરૂજ

બાંધવો શરૂ કરી દીધા. તેમને અસંખ્ય ઈંટ તૈયાર કરવી પડી હતી અને એ ઈંટોને તેમણે આ ધુરૂજ તૈયાર કરવા માંડ્યો હતો. એ ધુરૂજ જેમ જેમ વહેલો થતો જતો હતો તેમ તેમ તેઓ પરસ્પર ફેવી વાતો કરતા હશે તેનો કંઈક ખ્યાલ કરો. “આપણે કેવા હુશીઆર છીએ : આથી આપણું નામ કેટલું બધું મોટું થશે?”

ધનુરહું ત્યાં દેખાતું.

તેઓ ઇશ્વરને જૂલો ગયા હતા, પણ ઇશ્વર તેમને જૂલો ગયો ન ગયો હતો. તેની નજર તેમના પર હતીજ. તેઓ શું કહેતા હતા તે બધું તે તેમની વચ્ચે રહીને સાંભળતો હતો, જોકે તેઓ તેને જોઈ શકતા ન હતા. તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે “આ લોકોને હું જો ભેગા રહેવા દઉં તો તે નક્કી જીવું કરવાનાજ, માટે તેઓને મારે વિખેરી નાખવા જોઈએ.” હવે આ લોકોને જુદી જુદી જગ્યાઓમાં ફેવી રીતે કાઢી શકાય? ઇશ્વરે કહ્યું કે “હું તેમને જુદી જુદી જાગ્યાઓ ખોલતા કરીશ, જેથી તેઓને ભેગા રહેવાનો પ્રયાસ કરવાની જરૂર રહેશે નહિ.”

વિખેરી નાખવું.

આના પરિણામનો કંઈક ચિતાર આપો. એ લોકો થોડા વખતમાં એક બીજાની વાત સમજતા બંધ થયા. એક મંડળ એક રીતે અને બીજું બીજી રીતે એમ સહુ જુદી જુદી રીતે વાત કરવા લાગ્યા. આને લીધે તેમનું ધુરૂજ બાંધવાનું કામ એકદમ અટકી પડ્યું. આ ગામડામાં કે ગામમાં જો દરેક કુટુંબ જુદી જુદી જાગ્યા ખોલે તો કંઈ પણ કામ થાય ખરું કે? ત્યાં પણ એજ પ્રમાણે થયું હતું. આથી લોકો પરસ્પર કેટલા બધા કોપે ભરાયા હશે તેનો પણ વિચાર કરો. ત્યારે તેઓ જુદી જુદી જાગ્યા ખોલે તો કંઈ પણ કામ થાય ખરું કે? ત્યાં પણ એજ પ્રમાણે થયું હતું. આથી લોકો પરસ્પર કેટલા બધા કોપે ભરાયા હશે તેનો પણ વિચાર કરો. ત્યારે તેઓ જુદી જુદી દિશાઓમાં જવા લાગ્યા, કારણકે જ્યાં પોતાની જાગ્યા સમજાય નહિ ત્યાં રહેવામાં આ જુદાં જુદાં મંડળોને કશો લાભ સ્વાભાવિક રીતેજ દેખાયો નહિ. આથી પેલો ધુરૂજ અધુરોજ રહ્યો, પણ લોકોનું નામ તો રહ્યું, જો કે એ કંઈ આડું નામ ન હતું. એ નામ પોતાના અહંકાર અને સ્વાર્થને લીધે આજ સુધી પણ લોકો જૂલ્યા નથી.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણે જ્યારે જ્યારે લોકોને આપણાથી જુદી ભાષા બોલતક સાંભળીએ ત્યારે ત્યારે આપણને આ વાત યાદ આવવી જોઈએ અને અહંકાર કરવો એ બહુ જુડી વાત છે એમ જાણી તેથી દૂર રહેવું જોઈએ. યાદ રાખવાનું વચન.

કપરીનો માર્ગ ખડબચડો છે. દષ્ટાંતવચન ૧૩ ; ૧૫.

પાઠ ૨૪.

એક નોકરનું પાપ.

૨ રાજ. ૫ ; ૧૫-૨૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ગેહઝીના પાપની વાત થોડાંએક પદમાંજ કહેવામાં આવી છે, છતાં એ આખો અધ્યાય ધ્યાનપૂર્વક વાંચી જવો જોઈએ અને આખી વાત કહેવાની જરૂર છે. નહિતો જે કંઈ બન્યું હતું તે વિષે છોકરાંને ખરેખરે ખ્યાલ આવશે નહિ. વાત ગેહઝીના દષ્ટિબિદુથી કહેવી નકશામાં સીરીયાનો પ્રદેશ અને અખાનાહ તથા ફાપાર જુઓ, તેમજ જે દમસ્ક-માંથી ધણું કરીને નાઅમાન આવ્યો હતો તે પણ જુઓ. એલીશા એ સમરૂનના એક શહેરમાં રહેતો હતો. નાઅમાનને તેની પાસે જવા માટે કેટલું બહુ દૂર જવું પડ્યું હતું અને ત્યાંથી યરદન નદી સુધી જવા માટે તેને કેટલું ચાલવું પડ્યું હતું એ ધ્યાનમાં લો. ગેહઝીના કાર્યનું સારામાં સારું વર્ણન કર્યું છે, અને એ વર્ણનથી નાઅમાન ઉપર શી અસર થવાની હતી તે વિચારો.

વાતનો આશય.

લોકોને વશ થવાથી જે જુડા પરિણામ આવે છે તે બતાવવાનો છે. છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.--તેઓ એલીશા નામના ગુરૂ વિષે જે કંઈ જાણતાં હોય તે તેમને કહેવા દો (પાઠ ૫, ૭.)

એક મોટા સેનાપતિને મળવું.

આ એલીશા નામના ગુરૂને એક નોકર હતો, જેનું નામ ગેહઝી હતું. અને ગેહઝી આવા ભલા માણસની ઓકરી કરતો હતો, છતાં તે પોતે સારો માણસ ન હતો. એક દિવસ તેણે એક બહુ ભારે અને સુંદર રથ પોતાના ધણીને ત્યાં આવતો જોયો. તે વખતે નોકર તરીકે જોમ કરવું જોઈએ તેમ તે રથમાં ફાણ છે અને તેને શું કામ છે તે જોવા તેની પાસે ગયો. એ રથમાં કેવી જાતનો માણસ હતો તે વિષે કંઈક કહો (૫; ૧). તે પોતાના ધણી પાસે જાય છે અને તેની પાસે જઈ પેલા માણસ માટે પાછો સંદેશો લાવે છે તે વાતનો ચિતાર આપો (૫; ૧૦). પણ પેલા સેનાપતિને એ સંદેશો ગમ્યો નહિ. તેણે કહ્યું કે “ તારો ગુરૂ પોતાના નોકરને મોકલવાને બદલે પોતે કેમ આવતો નથી ? ” અને તે ક્રોધાયમાન થઈને ચાલ્યો ગયો. (નાઅમાને શું કયું તે વર્ણવવાની જરૂર નથી, પણ તે એલીશા પાસે પાછો આવ્યો ત્યારથી વાત શરૂ કરો.)

સેનાપતિને ફરી મળવું.

બીજે દિવસે એજ રથ પોતાને ત્યાં પાછો આવતો જોઈ ગેહઝીને બહુ નવાઈ લાગી. પણ આ વખતે પેટ્રો મોટો માણસ ક્રોધાયમાન થવાને બદલે બહુ ખુશી થયો હતો, અને ઉદ્દાસિત હતો. ગેહઝી તેને મળવા ગયો, અને ગુરૂ એલીશા પણ મળવા ગયો. નાઅમાન પોતાના રથમાંથી બહાર આવે છે અને એલીશાને પગે પડે છે એના ચિતાર આપો. તેણે કહ્યું કે, “ તમે મને જે કરવાનું કહ્યું હતું તે મેં બરાબર કયું અને તેના પરિણામે હું તદ્દન સાબે થઈ ગયો છું. હવે મને બબર પડી છે કે તમારો દેવ એ મહાન અને એકમાત્ર ઈશ્વર છે.” ત્યાર પછી પેલા સેનાપતિના કહેવાથી તેના નોકરોએ રથમાંથી કેટલીક વસ્તુઓ, જેવી કે સોનામ્હોરની થેલીઓ, સુંદર વસ્ત્રો, વગેરે કાઢવા માંડી. ગેહઝીએ આ જોયું અને વિચાર્યું કે, “ હવે મારો ધણી ધનવાન થશે.” પણ પેલા ગુરૂએ શું કહ્યું, “ ના, હું કંઈ પણ લેવાનો નથી. ઇશ્વરે તને મક્ત સાબે કર્યો છે, માટે હું પણ તારી પાસેથી કંઈ પણ ભેટ લેવાનો નથી.” નાઅમાને તેને તેની આ ભેટ સ્વીકારવાનો તેને

કેટલો બધો આગ્રહ કર્યો એ વર્ણવો, અને ગેહઝી દિલગીર થતો હતો. છતાં એકીશાએ તેનો સ્વીકાર ન કર્યો. આથી સર્વ વસ્તુઓ રથમાં પાછી મુકવામાં આવી. ત્યાર પછી નાઅમાને તે ગુરૂને નમસ્કાર કર્યાં, ને પોતાના રથમાં બેસીને ચાલ્યો ગયો.

તે સેનાપતિની પાછળ જવું.

આ બધી વસ્તુઓ રથમાં પાછી મુકાતી હતી ત્યારે ગેહઝી શું ધારતો હતો અને તેના મનમાં શું શું થઈ રહ્યું હતું તેનો કંઈક ખ્યાલ કરો. તેના ધણીએ આવી ઉઘી ભેટ સ્વીકારવાની ના પાડી હતી એ માનવું પણ તેને માટે મુશ્કેલ હતું. જો એ ગુરૂએ એ બધી વસ્તુઓ લીધી હોત તો તેમાંથી ગેહઝીને પણ કંઈક તો મળતજ, પણ હવે એમ થાય તેમ ન હતું, અને આ બધું નકામુંજ હાથથી ગયું. આ વાત થઈ રહ્યા પછી ગેહઝીના દિલમાં એક દુષ્ટ વિચાર આળ્યો. એ વિચાર આવો કંઈક હતો કે મારે એની પાછળ જવું અને એક યુક્તિ કરી કંઈ માગવું. પેલા રથ નીકળી ચુક્યો હતો, અને તે જતો હતો પણ એસભેર. જો કંઈક તુરત કરવામાં ન આવે તો તેને પકડી પાડવો મુશ્કેલ હતું. આથી તેને કોઈ ભેતું ન હતું એ વાતની ખાત્રી કરી તે તેની પાછળ દોડતો દોડતો નીકળ્યો. પેલા સેનાપતિએ તેને દૂરથી આવતો જોયો અને પોતાના રથ ઉભો રાખ્યો. આ કારણજ ગેહઝી તેની પાસે પાસે તુરત પહોંચી શક્યો. નાઅમાને પુછ્યું કે “સહુ કુશળ છેને?” તે વખતે ગેહઝી જે જુઠાણું બોલ્યો હતો તે કહો (૫; ૨૨.). ગેહઝીને શું આપવામાં આવ્યું હતું અને પૈસાની થેલીઓ બહુ ભારે હોવાથી તેમને તેની સાથે પેલા સેનાપતિના બે માથાસો ઉપાડી કેવી રીતે ચાલ્યા એ બધું આગેહૂળ વર્ણવો. અને ગેહઝીએ વિચાર્યું કે “હું હવે જીવીશ ત્યાં મુખી ધનવાન રહીશ.” તે પોતાના ધણીની ખારી તરફથી તે વખતે ચાલ્યો નહિ હોય અને તેણે બધું કેવી રીતે જળવીને પોતાની ઓરડીમાં મુક્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો. ચોરી પકડાઈ જવી.

ત્યાર પછી તે પોતાના ધણીની સેવા કરવા તેની પાસે ગયો. ત્યારે એકીશાએ શું પુછ્યું અને ગેહઝીએ શું જવાબ આપ્યો તે કહો (૫; ૨૫). એ વખતે ગેહઝીને બહુ નવાઈ લાગીજ હશે, અને તેના પ્રજાથી તેના મનમાં

ફેટલી બધી અસાંતિ થઇ હશે તેના કંઈક ખ્યાલ કરો. ત્યારે એલીશાએ તેને શું કહ્યું? (૫ ; ૨૬) અને તેનું સંભળી ગેહઝીના મનનાં કેવું થયું હશે? આ શિક્ષા શું હતી તે ગંભીરતાથી કહો (૫ ; ૨૮), અને તેને જતો તમારા મનમાં જુઓ. તેને જે બધા પૈસા મળ્યા હતા તે તેને હવે શું કામના હતા? વાત પછીનું થોડુંક.

તમે કદિ કોઈ કોઠીકું માણસ જોયું છે? જ્યારે તમે કોઈ એવા માણસને જુઓ ત્યારે આ વાતને યાદ કરજો. (છાકરને એમ ધારવા નહિ દેતા કે બધાંય કોઠીયાં માણસોને તેમનાં પાપનાંજ ફળરૂપ કોઠ થયો છે, પણ કોઈ કોઠીયાને જોઈને તેઓ આ માણસને ભલે યાદ કરે). વળી જ્યારે આપણને ગેહઝીની માફક ખોટું કરવાનું મન થાય અને આપણું ન હોય તે લેવાની ઇચ્છા થાય, ત્યારે આ વાત યાદ કરીને એ વિચારને આપણા મનથી દૂર કરવો.

યાદ રાખવાનું વચન.

“તું તારા પડોશીનું જે કાંઈ હોય તે પર લોભ ન રાખ.” નિર્ગમન ૨૦ ; ૧૭.

પાઠ ૨૫.

યૂનાની વાત.

યૂના ૧, ૨, ૩.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

પૌતાના દેશમાં યૂનાનું કાર્ય શું હતું તે જાણવા માટે જુઓ ૨ રાજ. ૧૪ ; ૨૫. તે ઇસ્રાએલના યરોબઆમ બીજાની કારકીર્દી દરમ્યાન જોવામાં આવ્યો હતો (૨ રાજ. ૧૪ ; ૨૩). આ યરોબઆમ ઇસ્રાએલના સહુથી મોટા રાજાઓમાંના એક હતો, અને ફેટલીક વાતમાં તે ઇશ્વરના આ પેગંબરના કથા પ્રમાણે ચાલતો હતો. ગાય-હેફેર જે તેની જન્મભૂમિ હતી તે ઝલુલૂનના પ્રદેશમાં (યહોશુઆ ૧૬ ; ૧૦-૧૩). નાઝારેથથી ત્રણેક માઇલ ઉત્તરમાં આવેલું હતું તે નકશામાં જુઓ ; અને નીનવેહ અને જોરપા પણ જુઓ. કોઈ પણ ચહુદીને માટે દેવનો સંદેશો બીજા પ્રજા આગળ લઈ જવો એ એક મુશ્કેલ કામ હતું. પૌતાના કાર્યની

સિદ્ધિના સંબંધમાં યુનાને જે નાખુશી થઇ હતી (૪: ૧, ૩) તે પણ મહુદી લોકોના આવા સ્વાર્થભરી ભાવને લીધે હતી. મહુદીઓના દેવ પ્રત્યે પરદેશી ખલાસીઓનો જે ભાવ હતો તે ધ્યાનમાં લો (૧; ૬-૧૬), અને યુનાની પ્રાર્થના ધ્યાનપૂર્વક વાંચો (૨; ૧-૬). કેવી ભતની માછલી યુનાને ગળી ગઇ હતી તે જાણવાનું આપણી પાસે કંઈ સાધન નથી, જેથી તેમાં વખત ગુમાવવાની કશી જરૂર નથી.

વાતનો આશય.

આત્માધીનતા સતેજ કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમારે કંઈ પણ ન કરવાની ઇચ્છા હોય છતાં તમને તે કરવાનું કદી પણ કહેવામાં આવ્યું છે ખરું કે? એ વખતે તમે શું કરો છો? આજે આપણે એક એવા માણસની વાત કરવાની છીએ કે જેને અમુક કાર્ય ગમતું ન હતું, છતાં તે કરવાનું તેને કહેવામાં આવ્યું હતું.

નીનેવેહ જુઓ.

આગળ ઉપર એક ઉપદેશક અથવા ધર્મગુરૂ હતો, જે પોતાના દેશમાં લોકોને ઈશ્વરના સંદેશા આપતો હતો. એક દિવસે તેને ઇશ્વરે કહ્યું કે “મારી એવી ઇચ્છા છે કે તારે મારે અમુક સંદેશો એક બીજા દેશમાં લઇ જવો. એ દેશમાં ઘણા લોકો છે અને તેઓ બહુ ભુલંડાં કૃત્યો કરે છે. તેઓ મને જાણતા નથી, જેથી હું એમ ઈચ્છું છું કે તું ત્યાં જા. અને તેમને મારે વિષે અને હું તેમની પાસે કેવાં સારાં કૃત્યો મારાં છું તે વિષે વાત કર.” તમને એમ લાગે છે કે આવો સંદેશો લઇને એ ઉપદેશક ખુશી થયો હશે?

નાસી જવું.

પેલી નવી જગ્યા બહુ દૂર હતી. વળી ત્યાં જવું પણ બહુ મુશ્કેલ હતું. ત્યાંના લોકો જુદી ભાષા બોલતા હતા અને એ ભાષા આ ઉપદેશક જાણતો ન હતો. યુનાએ ધાર્યું કે મારાથી ન જવાય નો સાર. જેમ બાળકને તેની માતા કે તેનો પિતા કંઇક કરવાનું કહે ત્યારે તેમણે તે કરવું જોઇએ, તેમ યુનાને ઇશ્વરે જે કરવાનું કહ્યું તે તેણે તુરતજ કરવું

જોઈતું હતું, પણ જેમ જેમ તે તેને વિષે વધારે વિચાર કરવા લાગ્યો, તેમ તેમ તેની ઇચ્છા વધારે ઓછી થતી હતી અને આખરે તેણે કહ્યું કે “હું જીવાનો નથી.” એટલુંજ નહિ પણ ઇશ્વર તેને એ તરફ મોકલીજ ન શકે એવું કંઇક કરવાની ઇચ્છા થઇ, એ માટે તેણે એથી ઉલટીજ દિશામાં પેતાથી અને તેટલી ત્વરાથી જીવાનો પ્રયાસ કર્યો. આમ કરતાં તે તુરતજ દરિયાકાંઠે આગ્યો (છાકરાંએ જો દરિયો જોયો ન હોય તો તે વિષે તેમને કંઇક કહેવું) અને ત્યાં તેને થોભવું પડ્યું. પણ ત્યાં એક મોડું વહાણ હતું, જે જીવાની તૈયારીમાં હતું. યાની શકે તો કાંઈ હોડી કે વહાણનું ચિત્ર બતાવો. યૂનાએ ધાર્યું કે “મારે એજ જોઈએ છે. જો હું એ વહાણમાં બેસું તો પછી જ્યાં ઇશ્વર મને મોકલવા ઇચ્છે છે ત્યાં મારાથી રહેજે જવાશે નહિ.” તેણે તે વહાણના ખલાસીઓ સાથે કેવી રીતે વાતચીત કરી હશે, તેઓ ક્યારે નીકળવાના છે તે વિષે તપાસ કરી હશે અને ભાડું આપી યોગ્ય સમયે તેના ઉપર ચઢ્યો હશે, વગેરે વાતોના ખ્યાલ કરો (૧; ૩). તે વહાણ કેવી રીતે નીકળ્યું અને તુરતજ પવનથી દૂર ધસડાઈ ગયું તે વર્ણવો. યૂનાએ વિચાર્યું કે “હવે હું મારી ઇચ્છા પ્રમાણે ઇશ્વરથી દૂર ગયો છું,” અને તે થાકી ગયેલો હોવાથી તેણે વહાણમાં એક સારૂ સ્થળ શોધ્યું, ત્યાં આરામ લીધો અને તુરતજ ઉઘી ગયો.

તોફાન.

પવન જોસભેર વાય છે, અને મોજાંઓ મોટાં મોટાં થતાં જાય છે અને વાદળાં અને વરસાદ પુષ્કળ થાય છે એ બધાનો ચિતાર આપો. યૂના હજુ ઉંઘતો હતો અને તે વિષે કંઈ જાણતો ન હતો, પણ પેલા ખલાસીઓને આથી ખરેખર ભય લાગ્યો કારણકે તેમનું વહાણ તુટવાની તૈયારીમાં હતું. એ વખતે તેના નાબુદા યૂના પાસે કેવી રીતે આગ્યો અને તેને કહ્યું કે “ઉઠો, અને અમારે માટે ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરો કે એ અમને બચાવે” (૧; ૪-૬). પણ તોફાન તો વધતુંજ ગયું, ત્યારે પેલા ખલાસીઓએ વિચાર્યું કે “આ વહાણમાંના કાંઈએ કાંઈ બોદું કામ કર્યું છે અને એ માટેજ આપણે સહુને હેરાન થવું પડે છે.” તેમનામાં કાંઈ અપરાધી છે એ જાણવા માટે તેઓ ચીટીઓ નાખે છે

એ વાતનો ચિતાર આપો, અને એમ કરતાં યૂના કેવી રીતે અપરાધી બચ્યો (૧; ૭) તે કહો. તેમણે તેને જે જે પ્રશ્નો પુછ્યા તે, અને તેણે પોતે ઇશ્વરની આજ્ઞા પાળી નથી એવું જે કહ્યું તે બધું કહી બતાવો. ત્યારે તેમના મનમાં જે લય ઉત્પન્ન થયો હતો તેનો ચિતાર આપો. તેમણે કહ્યું કે, “આપણે હવે શું કરવું?” ત્યારે યૂનાએ કહ્યું કે, “મને પાણીમાં ફેંકી દો એટલે મને એકલાને શિક્ષા થશે અને તમે સહુ બચી જશો.” આ કાર્ય કરવાને પેલા માણસો કેવા નાબુથ હતા, તેમણે પાછા કાંઈ આવવાને કેવો પ્રયત્ન કર્યો પણ તેમાં કેવી રીતે નિષ્ફળ થયા. તેમણે ઇશ્વરને ક્ષમા માટે કેવી રીતે પ્રાર્થના કરી અને આખરે તેમણે યૂનાને કેવી રીતે નાખી દીધો એ બધું કહો (૧; ૧૩, ૧૫) ત્યારે તોફાન શાંત થાય છે અને વહાણમાંના સહુ મણસો ઇશ્વરને ઉપકાર માને છે એ વાતનો ચિતાર આપો (૧; ૧૫, ૧૬).

બચ્યો.

પણ પેલા યૂનાનું શું થયું? પેલા ખલાસીએ સહીસલામત હતા પણ તે મિચારો પાણીમાં હતા. તેને શું થયું તે તે કહો (૧; ૭). તેણે ઇશ્વરની આજ્ઞા પાળી ન હતી અને તે તેનાથી દૂર ભાગી જતો હતો, છતાં ઇશ્વર તેનું રક્ષણ કર્યું અને તે હુમતો બચ્યો. એ વખતે તેને પોતાના મનમાં એમ બહુ લાગ્યું હતું કે તેણે ઇશ્વરની ઇચ્છા પાળી હોત તો સારું હતું. તે કેવી રીતે બચ્યો તે કહો (૨; ૧૦). હવે જ્યારે ખીજ વાર ઇશ્વરે યૂનાને તેના સંદેશો લઈ જવાને કહ્યું ત્યારે તે દૂર નાસી ગયો નહિ, પણ એ સંદેશો તુરત લઈ ગયો.

વાત પછીનું થાડુંક.

છોકરાને આજ્ઞાનું પાલન અને તેનું ઉદ્ધવન, એ બે વિષે કંઈક કહેવા દો, અને યૂનાને થયું હતું તે પ્રમાણે તેમણે કદી આજ્ઞાનું ઉદ્ધવન કર્યું છે અને તેના પરિણામે તેઓ દુઃખી થયાં છે?

યાદ રાખવાનું વચન.

કપડીનો માર્ગ ખડબચડો છે. દૃષ્ટાંતવચન ૧૩; ૧૫.

સિંહાવલોકન.

ભાગ ૪, ૫.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આગલા દસ પાઠમાં કેટલાક ખાસ ખ્રીસ્તી ગુણ વિશે કહેવામાં આવ્યું છે તેનો વિચાર કરો. એની એક ટીપ બનાવો. જે સત્ય સિદ્ધિતો આ બધા પાઠમાં શિખવવામાં આવ્યા છે તેનું છોકરાં આગળ તમારું પોતાનું જીવન કેટલે અંશે દબાવેલું છે તે વિશે તમારા પોતાના મનમાં પુછો. એમાં જે કંઈ પાપની વાત કરવામાં આવી છે તે તમે ક્યું છે અથવા અત્યારે કરતા રહો છો? આ સત્ય સિદ્ધિતો શિખવતી હોય એવી બીજી વાતોની ટીપ શિક્ષક પોતે કરે તો એ તેને લાલકારી થઈ પડશે તમારાં છોકરાંનાં પણ વિચાર કરો. તેમના જીવનમાં તમારા શિક્ષણની કંઈ અસર એવામાં આવે છે? દરેક છોકરામાં મુખ્ય પાપ શું છે તે તમે જાણો છો? આમાંની કોઈ પણ વાત તેમને ખાસ રીતે લાગુ પડી છે અને તેથી તેમને કંઈ ખાસ લાભ થયો છે?

સિંહાવલોકનનો આશય.

દરેક વાતમાંનાં નામ અને કાર્યો છોકરાંને યાદ છે કે નહિ એ વાત નક્કી કરવી એ આ સિંહાવલોકનના હેતુનો એક અંશ છે. પણ મુખ્ય હેતુ તો એ છોકરાં ખરા અને ખોટા વચ્ચેનો ભેદ પારખી શકે છે કે નહિ, અને સારી વાતને વખાણી ખોટી વાતને ધિક્કારે છે કે નહિ એ જોવાનો છે.

છોકરાં માટેનું સિંહાવલોકન.

ખરાબ કાર્યોની વાતો.

જેમણે ખોટાં કામો કર્યાં હોય એવા લોકો સંબંધી ચાર વાતો આપણે કરી ગયા. એ કોને યાદ છે? એ લોકોએ શું ક્યું હતું? એ શા માટે ખોટું હતું? તેમનામાંનું કોઈ શિક્ષા વગરનું રહ્યું હતું અર્થ કે? જેમ બીમાંથી છોડ થાય છે તેમજ પાપના પરિણામે દુઃખ ઉત્પન્ન થાય છે. એ કહો. આ લોકોને કઈ રીતે શિક્ષા કરવામાં આવી હતી? એમાંની કઈ

ખરાબમાં ખરાબ શિક્ષા હતી? જે પાપની શિક્ષા આવી બચકર છે તે
કેટલું બુંદું હોતું નેમએ?
સારાં કામોની વાતો.

પણ આપણે કેટલાંક સારાં કામોની અને જેમણે સારાં કામો કર્યા
એવા લોકોની વાતો કરી છે. ઇસુએ પેલી રાત્રે ખાણા વખતે પોતાના
મિત્રો માટે જે કંઈ હતું તે જ્ઞાને યાદ છે? તેણે એ શા માટે કંઈ હતું?
રૂથે જ્ઞાના પ્રત્યે માયા બતાવી હતી? રૂથ કાંઈ પ્રત્યે ભલી હતી તેથી તેના
પ્રત્યે કાંઈ બીજું બહું હતું? તેણે શું કંઈ હતું? પેલી ભરવાડની છાકરી-
એને કાણે સહાયતા આપી હતી? એણે તેમને માટે શું કંઈ હતું? તેને
તેનું શું ફળ મળ્યું હતું? ત્યાર પછી આપણે પેલા બે માંદા માણસની
વાત કરી. તેમને શું માંદગી હતી? તેમને કાણે સાજા કરી, અને તે
કેવી રીતે? આ વાતોમાં જે લોકોને સુખી કરવામાં આપ્યા હતા તેમને
વિચાર કરો. જેમને સહાયતા મળી હતી તેજ શું સુખી થયા હતા?
જેમણે ભલાં કામો કર્યા હતાં તેમને તેથી કેવું લાગ્યું હતું? બની શકે તો
તમારા પોતાના અનુભવ ઉપરથી તમે કાંઈ એવા છોકરાનો દાખલો
આપો કે જે બીજાને કંઈ પણ સહાયતા આપીને પોતે સુખી થયો હોય.

૬. ઇસુનો પાપી માટે પ્રેમ.

પાઠ ૨૭.

એક પાપી છોકરા વિષે ઇસુની એક વાર્તા.

લુક ૧૫; ૧૧-૨૪.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ દર્શાવે અહિં જોવાયલા ઘેટા અને જોવાયલી અધેલીના દર્શાવે સાથે કહેવામાં આવ્યું છે. એ બધાં એ વાતમાં એકસરખાં છે કે તેમાં પાપીના પ્રત્યાગમન પ્રત્યે ઇશ્વર જે આપણો જાના છે તેની પ્રેમાળ લાગણીઓનો ચિતાર આપેલા છે. એમ લાગે છે કે એ બધાં દર્શાવે એકજ વખતે આપવામાં આવેલાં હતાં. આવા માણસને પોતાનું ઘર છોડવામાં જે કંઈ વસ્તુઓ સાચીભૂત થઈ હતી તેનો વિચાર કરો; ઘણું કરીને તેની સંગત ખરાબ હતી. તેઓ તેને જે જે સૂચના કરતા હશે, અથવા જે કંઈ આકર્ષણ તેના માર્ગમાં મુકતા હશે તેનો વિચાર કરો. નાના છોકરાનો ભાગ (૧૫; ૧૨) મેટા છોકરાના ભાગ કરતાં અધીરો હતો (નિર્ગમન ૨૧; ૧૭), જેથી તે અધીરો મિલકતનો ત્રીજો ભાગ હતો. આજે મુસલમાનમાં છે તેમ યહુદીઓમાં કુકરોને ચારવાનું કામ બહુજ ખરાબ ગણાતું હતું.

વાતનો આશય.

આ પ્રેમાળ પિતાનો ચિતાર આપીને છોકરાને ઇશ્વરના પ્રેમનું કંઈક ભાન કરાવવાનો છે.

પ્રસ્તાવના.—તમારે કેટલાં લાઈબ્રેરેન છે? તમારાં મા'આપ નમને. ચાહે છે? તમે જોવાઓ કે ગુજરી જાયો તો તેમને કેવું લાગે?

શુભી કુરુબ.

એક વખત એક માણસ હતો. ને ધનવાન હતો, જેને એજ દીકરા હતા અને તે પોતાના છોકરા પર બહુ હેત રાખતો હતો,

અનેજતેને પુષ્કળ ધર, દોરઠાંક અને નોકરચાકર હતા. તેના દીકરાઓ ખેતરનાં કામકાજ અને નોકરો ઉપર કેવી રીતે દેખરેખ રાખતા હશે તેનો કંઈ ખ્યાલ કરો, અને એ સુખી કુટુંબનો તમારા મનમાં કંઈક ચિતાર કરો. તેમને જે જોઈએ તે હતું અને પછી તેઓ પરસ્પર પ્રેમ કરતાં હતાં. દિલગીર આપ.

પણ વખત જતાં નાના છોકરાને અસંતોષ થવા લાગ્યો. એને જે જોઈએ તે મળતું હતું છતાં તે કેમ અસંતોષી થયો હતો? કદાચિત્ તેને ખરાબ મિત્રો હતા અને તે તેમની અવળી શિખામણ માનતો હતો. તેઓ તેને આવું કંઈક કહેતા હતા : “અરે, એ આ દુનિવામાં કેટલો બધો આનંદ કરવાનો છે અને તું તો તારા ધરમાંજ રહ્યો છે. તું શા માટે તારા ઘેરથી બહાર જતો નથી? તું હવે કંઈ નાનો નથી. ચાલ, અમે તને મજા બતાવીશું. તારે જે કાંઈ કરવાનું છે તે માત્ર તારા બાપ પાસેથી તારો ભાગ લેવાનું કામ છે. પછી તું છે અને દુનિયા છે.” આવું આવું તેણે પુષ્કળ સાંભળ્યું અને તેના મનમાં થયું કે મારે એમજ કરવું. ઘેર તેને થોડું પણ કામ કરવું પડતું હતું, પણ બહાર એમાંનું કશું નહેતું એમ તે માનવા લાગ્યો હતો. આખરે તેણે જવાનો વિચાર પક્ષો કર્યો. તેણે તેના બાપને જે કંઈ કહ્યું તે કહ્યો. આથી તેના બાપને કેટલું બધું દુઃખ થયું હશે તે અને તેણે તેને કેવી રીતે સમજાવ્યો હશે એ બધી વાતનો ખ્યાલ કરો. તેણે એના પર ગુસ્સો કર્યો હતો ખરો કે? નહિ, તે તેને ચાહતો હતો અને તે ત્યાં રહે એમ તે બહુ ઇચ્છતો હતો. તેની માએ શું કહ્યું હશે તેનો વિચાર કરો. પણ તે છોકરો કાંઈ રીતે માને તેવો ન હતો, જેથી તેના બાપે તેને જે જોઈતું હતું તે તેને આપ્યું. તે પોતાની મુસાફરી પર જવા નીકળે છે તેના કંઈક ચિતાર આપો. તેણે શું શું ખરીદ્યું હશે? પછી તે પોતાના માબાપથી છૂટો પડે છે ત્યારે તેના બાપને કેટલું બધું દુઃખ થયું હશે, અને પોતાના છોકરાને જતો જોઈને તેનું દિલ કેટલું ચીરાયું હશે એ વાતનું કંઈક વર્ણન આપો.

દિલગીર છોકરો.

તે છોકરાએ પોતાના ઘેરથી નીકળી કેવું જીવન ગાળ્યું હશે, તેના મિત્રો કેવા હશે, તેણે પોતાના પૈસા કેમ ઉડાવ્યા હશે, તેણે શું શું કર્યું

હશે વગેરે વિષે કહેા. તે કંઈ કામ કરતો ન હતો, જેથી તેના પૈસા દિનપ્રતિદિન ખુટતા જતા હતા, પણ હજી સુધી તેની આંખ ઉઘડી ન હતી. તે એમ ધારતો હતો કે મારી પાસે પૈસા થઈ રહેશે ત્યારે મારા મિત્રો મને જોઈએ તે આપશે, કારણ કે મેં તેમને માટે મારાથી બનતું કયું છે. પણ તેને ખબર ન હતી કે તેના મિત્રો કેવળ સ્વાર્થજ મિત્રો હતા, અને તેના પૈસા ખુટ્યા કે તુરતજ તેમણે તેને સલામ કરી. એ તો પૈસાનાજ મિત્રો હતા. હવે શું કરું? પૈસા તો ખુટ્યા હતા. છોકરોનેજ કહેવા દો. ઘેર જતાં તેને ચરમ લાગતી હતી. વળી તે સ્વતંત્ર રહેવાથી સ્વચ્છંદી બન્યો હતો. તેણે કંઈ કામ શોધવા માંડ્યું, પણ તેને કાંઈ સાફ કામ આપે તેમ ન હતું. તેણે પોતાનો વખત નકામો ગુમાવ્યો હતો જેથી તેનામાં કાંઈ સારી શક્તિ ન હતી, અને લોકોને તેનામાં વિશ્વાસ પણ ન હતો. તેને તેનાં કપડાં, વગેરે વેચવાં પડ્યાં, પણ તેમાંથી જે પૈસા મળ્યા તે કેટલો વખત ચાલે? ધીમે ધીમે તેની અધોગતિ વધતી ગઈ, અને આખરે તેને હલકું કામ કરવાની ફરજ પડી. એના બદલામાં તેને જે ખોરાક મળતો તે બહુજ હલકો હતો. તે શું હશે? જે શીંગો ભુંડ ખાતાં હતાં તે. આ વખતે વધારે દિલ્ગીર કાણુ હતું, એના બાપ કે એ છોકરો?

ઘેર પાછા આવવું.

આમ થયા પછી પેલો છોકરો પોતાને ઘેર પાછો જવાને વિચાર કરવા લાગ્યો. તે ત્યાં કેવો સુખી હતો અને તેના બાપ તેને કેટલું બધું ચાહતો હતો! વળી તેના નોકરો પણ તેના કરતાં વધારે સારા ખોરાક ખાતા હતા. તે વિચારવા લાગ્યો કે, “મેં ઘર છોડ્યું એજ ભૂલ કરી છે: મારાં માબાપ તો મને ઘણુંય કહેતાં હતાં કે મારે ન જવું, પણ મેં તેમનું માન્યું નહિ. પણ હવે મારાથી ઘેર પાછું જવાય કેમ?” ધીમે ધીમે તે વધારે દુઃખી થતો ગયો. આખરે તેને વિચાર આવ્યો કે, “મારો બાપ શું મને નોકર તરીકે પણ નહિ રાખે?” ત્યારે તેણે જે નિશ્ચય કયો તે કહેા, અને તે ઘેર જવા નીકળે છે અને આખરે ઘેર આવે છે તેના કંઈક ચિતાર આપો. તે પોતાના ગામ સુધી આવ્યો હશે ત્યારે તેના મનમાં શું થયું હશે? એકાએક તેણે પોતા તરફ કાંધને દોડતું આવતું

બેયું. એ કાણુ હતું? તેના બાપે તેને કવી રીતે બેયો હતો? અરે, એ તો એ છોકરો ગયા પછી રાજ એની વાટ ભેટો ભેટા હતો. તેણે ધાર્યું હતું કે “મારો છોકરો બધા પૈસા ખુટાડશે અને પછી દુઃખી થશે. એ વખતે તે શું કરશે? તે આખરે મારી પાસે આવશે.” આથી તે તેની રાહ બેઠ રહ્યો હતો, તે તેના પર જરા પણ ગુસ્સે થયો ન હતો, તે તેને કવી રીતે ભેટ્યો અને તેમણે પરસ્પર શું કહ્યું તે કહો (૧૫; ૨૧-૨૪). તે ઘેર આવે છે તેના ચિતાર આપો, અને તેને માટે જે કાંઈ કરવામાં આવ્યું હતું તેનું અને તેના પ્રત્યાગમનની ખુશાલીમાં કરવામાં આવેલી મિજબાનીનું આભેદૂત્ર વર્ણન આપો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આ વાત ઇસુએ પોતે એક વખત કહી હતી અને તેના સારરૂપ તેણે એ કહ્યું હતું કે ઇશ્વરનો પ્રેમ આ બાપના પ્રેમ જેવાજ છે અને તે આપણને સહુને એવાજ પ્રેમથી ચાહે છે, એ બધું સમજાવો. આપણે એ છોકરા જેવા છીએ એ છોકરાંને બતાવવાની જરૂર નથી. તેમને તો માત્ર ઇશ્વરના અખુટ પ્રેમ વિષેનીજ વાત આજે શીખવા દો.

યાદ રાખવાનું વચન.

જે આપણે આપણાં પાપ કબૂલ કરીએ તો આપણાં પાપ માફ કરવાં.....તે વિશ્વાસુ અને ન્યાયી છે. ૧ યોહાન ૧; ૯.

પાઠ ૨૮.

ઈસુ અને તેના દુશ્મનો.

માત્થી ૨૬; ૩૬-૫૫.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ઇસુની છેલ્લી રાત્રીના ચારેય હેવાલ શિક્ષકે ફરીથી વાંચવા અને સરખાવવા, અને તેમાં જે કંઈ વાડીમાં બન્યું હતું તે ખાસ ધ્યાનમાં લેવું. વળી વાંચતાં વાંચતાં જે બધું બન્યું હતું તેનો ચિતાર મનમાં ખડો કરવો અને શિષ્યોને તે વખતે પોતાના મનમાં જેમ થયું હતું તેમ પોતાના મનમાં થાય એવા પ્રયત્ન કરવો. જંતુનના પહાડ ઉપરના નીચેના ઢાળ ઉપર જેથેસેમાનેનું સ્થાન નકશામાં બરાબર બોલું, અને થહુદા

ધસુને ત્યાં એકદમ કેવી રીતે શોધી શક્યો તેનું કારણ યોહાન ૧૭; ૨ માં જુઓ. યાજ્ઞકોમાંનો લોકોનો સમુદાય (૨૬; ૪૭) ધણું કરીને લેવી લોકો હતા અને તેઓ મંદિરમાં પોલીસગીરી કરતા. યહુદાએ ધસુને પરસ્વાધીન શા હેતુથી કયો હતો તે સંબંધી વિચાર કરો. એની ઇચ્છા શું એવી હતી કે એમ કરવાથી ધસુને રાજા તરીકે જાહેર થવાની ફરજ પડે? અથવા તો તેથી કોઈ મોટો ચમત્કાર કરે? જો તેને પૈસાજો જોઈતા હતા તો તેણે તે વધારે કેમ ન માગ્યા? તે શું ધસુથી નિરાશ થયો હતો? બીજા શિષ્યો અને તેમના વિચાર અને ભાવ તે સાંજે કેવા હતા તે ધ્યાનથી તપાસો. ધસુ જ્યારે પ્રાર્થના કરવા ગયો માત્ર ત્રણજ શિષ્યો તેની સાથે કેમ વાડીમાં ગયા? સરખાવો ૧૭; ૧ અને લુક ૮; ૫૧.

વાતનો આશય.

ધસુ માટે છોકરાંના મનમાં સહાનુભૂતિ ઉત્પન્ન કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—દુશ્મનો વિષે વાત કરો. દુશ્મન એટલે શું? લોકોને દુશ્મન કેમ હોય છે? કેવી જાતના લોકોને દુશ્મન હોય છે? જ્યાં લોકોના દુશ્મનો ખરાબ લોકો હોય છે અને ખરાબના દુશ્મનો ભલા હોય છે એ બતાવો. તમને એમ લાગે છે કે ધસુને કોઈ દુશ્મન હતા? તેનું શુદ્ધ જીવન અને તે જે કંઈ પાપ વિશ્દ્ધ બોલ્યો હતો તેથી ધણી લોકો તેનાથી નારાજ થયા હતા અને તેના દુશ્મન બન્યા હતા.

વાડીમાં જવું.

ઉદાહરણો બોજનનો વખત જ્યારે ધસુએ પોતાના મિત્રોના પગ ધોયા હતા તે યાદ કરાવો. તેણે તેમને તે સાંજના જે એક વાત કહી હતી તે આ હતી : “તમે ધારો છો કે તમે બધા મારા મિત્રો છો, પણ તેમ નથી અને તમારામાંનો એક મારો દુશ્મન છે.” ત્યાર પછી તુરતજ તેમથી એક ઉભો થયો અને બહાર ગયો. એ લોકો કેટલા બધા ગુંચવાયા હશે તેના ખ્યાલ કરો. ત્યારે ધસુએ કહ્યું કે “ચાલો, આપણે બધા વાડીમાં જઈએ.” તેઓ જાય છે એ વાતનો ચિતાર આપો. તે વાડી ધરની પાસે ન હતી, પણ તેમને ગામના ઘર પાસે થઇને

ગામના દરવાજા સુધી ને પછી તેમાંથી નીકળી જઇને ટેકરી પરથી ઉતરીને ને નદી ઓળંગીને જવાનું હતું. તેઓ એ રસ્તા બરાબર જાણતા હતા એ બહુ સારી વાત હતી, કારણ કે રાત અંધારી હતી. વાડીમાં પ્રાર્થના કરવી.

બપોરે તેઓ વાડીએ પહોંચ્યા ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, “હું જરા આંધે જઈ પ્રાર્થના કરી આવું ત્યાં સુધી તમે અહીં બેસો.” એમાંના બહુખરા બેસી ગય છે, ત્રણ ઇસુની સાથે જાય છે, અને ઇસુ તેમને પણ થોડા વખત પછી છોડી જાય છે અને પ્રાર્થના કરે છે એ બધી વાતનો ચિતાર આપો (૨૬ ; ૩૭-૩૯). કેવી રીતે તે પાછો આવ્યો અને તેમને સુતેલા બેઠ તે પાછો ગયો, પાછો આવ્યો, ફરી પાછો ગયો અને ત્રીજી વાર પાછો આવ્યો એ બધું વિગતવાર વર્ણવે (૨૬ ; ૪૦-૪૫). ઇસુને કંઈક દુઃખ હતું એ તેઓ બેઠ શકતા હતા, પણ એ શું હતું તે તેઓ જાણતા ન હતા.

પરસ્વાધીન કરાવો.

આ વખતે ઇસુએ તેમને જગાડ્યા અને કહ્યું કે, “ચાલો, આપણે હવે જઈએ, મારા દુશ્મનો આવે છે.” તેઓ કંઈક અવાજ સાંભળવા લાગ્યા—કેટલાક લોકો નજીક આવતા હતા, પરસ્પર યોલતા હતા અને અંધારામાં દીવાઓ દેખાતા હતા. જે યહુદા ખાણવાળો ચોરડો છોડી ગયો હતો તે એકાએક કેવી રીતે દેખાયો, તેણે શું કહ્યું અને તેણે શું કર્યું એ બધું કહ્યો. ઇસુએ કહ્યું કે, “મારા મિત્ર, તું શા માટે આવ્યો છે ?” ઇસુ જાણતો હતો કે યહુદા હવે તેનો દુશ્મન છે અને તેણે તેને જે સુખન કર્યું હતું તે તેને પકડવાના ચિન્હરૂપ હતું, છતાં ઇસુએ તેને મિત્રજ કહ્યો.

પકડાવો.

આવનાર ટાળીએ યહુદાએ કેને સુખન કર્યું હતું એ બેથું કે તુરતજ તેઓએ તેને ઘેરી લીધો. કેટલાકે તેને પકડ્યો અને તેને એક કેદીની માફક બાંધ્યો. તેણે તેમને શું કહ્યું તે કહ્યો (૨૬ ; ૫૫). ઇસુ ન બરાયો કોઈ કે ન કર્યો તેણે કંઈ નાસી જવાનો પ્રયત્ન. એ જંગલી

જેવા લોકોએ તેને બાંધ્યો અને તેઓ તેને વાડીમાંથી બહાર ખેંચીને ટેકરી ઉપર થઇને સહેરમાં લઇ ગયા ત્યાં સુધી તેણે તેમને એક પણ કડવો શબ્દ કહ્યો નહિ, અને જે કંઇ કહ્યું તે નમ્રતાથી કહ્યું.

વાત પછીનું થોડુંક.

ઇસુનાં પ્રેમ અને ભલાઇનું કોઇ એક ગીત ગાઓ.

યાદ રાખવાનું વચન.

હે પ્રભુ, તું ઉત્તમ તથા ક્ષમા કરવાને તત્પર છે. ગીત. ૮૬ ; ૫.

પાઠ ૨૬.

ઇસુ અને પીતર.

માર્ક ૨૬ ; ૩૩-૩૫, ૫૭-૭૫.

વાતનો આશય.

શિક્ષક જે પીતરના જીવનનો પહેલેથી અહિં સુધી ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરશે, અને તેણે જે જે ભૂલો કરી હતી અને તેનાં વચનો અને કાર્યોમાં જે કાંઇ આત્મિક ઉન્નતિ થયેલી નેવામાં આવે છે તે બધાંનો ખરાબર વિચાર કરશે તો તેને આ પાઠના સંબંધમાં બહુ કામ લાગશે. આ સાંજે તેની જે વર્તણૂક હતી તેનો હેવાલ વાંચી જુઓ (માર્ક ૧૪ ; ૬૬-૭૨. લુક ૨૨ ; ૫૪-૬૨. યોહાન ૧૮ ; ૧૫-૨૭). ઇસુના સર્વ શિષ્યોમાંથી પીતર અને યોહાન એ બેજ શિષ્યોએ બ્યારે તેને પકડવામાં આવ્યો ત્યારે તેની પાછળ જવાની હિમ્મત ધરી હતી. યોહાનની વગથી પીતર મહેલની અંદર યોગાનમાં જઈ શક્યો હતો (યોહાન ૧૮ ; ૧૫, ૧૬).

વાતનો આશય.

ગયા અઠવાડીયાની વાતથી જે કાંઇ સહાનુભૂતિની લાગણી ઉત્પન્ન થઇ હોય તેને વધારે ઉડી કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છેલ્લું ભોજન યાદ કરાવો. ઇસુના મિત્રોમાંના કોણ એવો હતો જે ઇસુ તેના પગ ધુએ એ ઇચ્છતો ન હતો ?

હું કદી પણ ઠોકર નહિ ખાઉં.

એજ સાંજે ઇસુએ કહ્યું કે, “આજે મારા પર કંઈક એવું વીતવાનું છે કે જેથી તમે બધા મારી સાથે રહેતાં બીશો, અને નાસી જશો.” પીતરે કહ્યું કે, “કદી નહિ, બીજા મને તેમ કરે, પણ હું તો તેમ કદી પણ કરવાનો નથી.” ઇસુએ કહ્યું કે “કાલે પ્રજાતમાં કુકરો બોલે ત્યાર પહેલાં, પીતર, તું એટલો બધો બીધિયો હોયશ કે ‘હું એને ઓળખતો પણ નથી’ એવું લોકોને કહીશ.” આ ફરી ભયંકર વાત છે! આથી પીતરને કેવી નવાઇ લાગી હશે! તે એમ માની શકતો ન હતો કે એવું કદી બની શકે. તેણે જવાબ વાળ્યો કે “હું તારી સાથે મરી જઈ તો પણ તને નકારવાનો નથી.” ત્યાર પછી ઇસુના ઉપર જે મોટી આક્રમ આવી પડવાની હતી તે આવી. તેને વાડીમાં પકડવામાં આવ્યો હતો તે વાત છોકરાંને યાદ કરવા દો.

પીતર અને માલખસ.

પીતરે ત્યારે શું કયું? તેણે ઇસુને આપેલું વચન યાદ રાખ્યું હતું? પહેલાં તેણે એમ ધાર્યું કે તે લડીને ઇસુને સાબ કરી શકશે. તેણે શું કયું તે કહ્યું (૨૫; ૫૧). ઇસુએ કહ્યું કે, “ના, પીતર. તું મારે માટે લડે એ મારે જોઈતું નથી; તારી તલવાર બાજુએ મુક.” ત્યાર પછી ઇસુ પેલા માલખસના કાનને અડક્યો અને તેને સાંભળે કયો (લુક ૨૨; ૫૧). ત્યાર પછી જ્યારે ઇસુના દુશ્મનોએ તેને બાંધ્યો અને તેને કેદી તરીકે શહેરમાં લઈ જવા લાગ્યા, ત્યારે પીતર અને તેના બધા મિત્રો એટલા બધા બીધા કે રસ્તેને તેમને પકડવામાં આવે અને તેથી તેઓ નાસી ગયા.

મુખ્ય યાજ્ઞકના મહેલમાં.

પણ ઇસુની શી વલે થાય છે તે જોવાની પીતરની ઇચ્છા હતી, જેથી તેણે અને ચેહાને લોકોની મેદનીમાં જઈ તે જોવાનો વિચાર કર્યો. એ લોકો અંધારામાં છુપાતા છુપાતા, ઘડીકમાં તેમની પાસે અને ઘડીકમાં તેમનાથી દૂર એમ ચાલતા, તેમજ લોકોનું સાંભળતા સાંભળતા પાછા શહેરમાં આવે છે તેનો ચિતાર તમારા મનમાં લાવો. ઇસુને શહેરની અંદર થઈને મુખ્ય યાજ્ઞકને ઘેર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, અને જ્યારે

તે ત્યાં દાખલ થયો ત્યારે પીતર અને ચોહાન દરવાજો આવી પહોંચ્યા હતાં. દરવાજો સાચવનારી દાસીને ચોહાન ઓળખતો હતો જોથી તેણીએ તેને અંદર જવા દીધો, અને પીતર તેની સાથે હતો. તેથી તેણીએ તેને પણ અંદર જવા દીધો. ત્યાં ઉભેલી મેદનીનું વર્ણન કરો, અને ટાઢ એટલી બધી હતી કે પીતર અને ચોહાન ધીમે ધીમે અંદર આગળ જતા ગયા અને આખરે જ્યાં તાપણી આગળ લોકો તાપતા હતા ત્યાં જમ પહોંચ્યા. ત્યાંથી ચોહાન વધારે આગળ ગયો હોય એમ લાગે છે—કદ-ચિત્ ત્યાં તેને લોકો જાણતા હતા—અને પીતર ઇસુના શા હાલ હશે તેનો વિચાર કરતો કરતો તાપણી આગળ ઉભો હતો.

હું એ માણસને જાણતો નથી.

મહેલના નોકરોમાંના કોઈએ પીતરને જોઈને કેવી રીતે તેને પુછ્યું કે “તું ઇસુનો મિત્ર છે, ખરું કે?” તે કહ્યો. પીતરના મનમાં એમ હતું કે તેને ત્યાં કોઈ ઓળખતું નહિ હોવાથી તે સહીસલામત હતો, જોથી આ સાંભળીને રખેને તેઓ તેને પણ પકડે એવું માનીને ને એટલો બધો બીધો કે તેણે કહ્યું કે “હું એ વાતમાં કંઈ જાણતો નથી.” ઇસુએ તેને કહ્યું હતું કે “તું મને નકારીશ” અને આ તેજ હતું. ત્યારે પીતર ઇસુને આપેલું વચન જૂલો ગયો હતો. વળી તેણે ધાયું કે “આ લોકોએ મને ઓળખ્યો છે માટે મારે અહિં રહેવું સહીસલામત નથી.” અને તે પરસાળમાં ગયો. તે ત્યાં ગયો કે તુરતજ તેને એક દાસી મળી. તેણીએ બીજાને શું કહ્યું તે કહ્યો (૨૪; ૭૧). પીતરને પહેલાં કરતાં વધારે બીક લાગી અને તેણે ફરીને કહ્યું કે “હું એ માણસને ઓળખતો નથી.” આ પછી તે ત્યાં એકાદ ઘડી બીજાની નજરે ન ચઢે તેવી રીતે ઉભો રહી શું થાય છે તે જોવાને પ્રયત્ન કરે છે (લુક ૨૨; ૫૯). તેનો ચિતાર આપો, અને ત્રીજી વખત કેવી રીતે તેને ઓળખાવામાં અને તે ઇસુને નકારે છે તે કહ્યો (૨૬; ૭૩, ૭૪). એજ પળે પીતરે કુકડાને ઓલતો સાંભળ્યો. તુરતજ તેને થોડી વાર પહેલાં ઇસુની ચેતવણી, તેનું વચન, વગેરે જે બધું બન્યું હતું તે વાદ આબંધું, અને તેજ પળે તેણે ઉચું જોયું કે તેણે બારીમાંથી ઇસુને પાસે ઉભેલો જોયો અને તે એટલો બધો નજદિક હતો કે તેણે પીતરે કરેલા નકાર સાંભળ્યો પણ હશે. એ વખતે ઇસુએ પીતર તરફ જોયું, પણ તેની દૃષ્ટિમાં તે

વખતે ક્રોધ ન હતો પણ દયા અને દિલગીરી હતી. તે વખતે પીતર એ સ્થાન છોડીને જાય છે તેનો ચિતાર કરો, અને તે વખતની તેના મનની લાગણીઓનો કંઈક ખ્યાલ કરો અને તે કેવા દુઃખથી રડ્યો તે કહો. ત્યારે ઇસુ પોતાના દુઃખનો સાથે એકલોજ રહ્યો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આ વાતનેજ પોતાની અસર કરવા દો. માત્ર પુરું કર્યા પહેલાં ઇસુના પ્રેમનું એકાદ ગીત ગાઓ.

ચાલ રાખવાનું વચન.

અમે અમારા ઋણીઓને માફ કર્યા છે તેમ તું અમારાં ઋણો અમને માફ કર. માત્થી ૬ ; ૧૨.

પાઠ ૩૦.

ઇસુનું વધસ્તંભે જડાવું.

માત્થી ૨૭ ; ૩૫-૬૬.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ઇસુની તપાસ એ છોકરાં માટેના આ અભ્યાસક્રમનો ભાગ નથી છતાં શિક્ષકે તેના વિગતવાર વિચાર કરવો. તેને પહેલાં આત્માસ પાસે અને પછી કાયદાસ જે મુખ્ય ચાળક હતો (યોહાન ૧૮ ; ૧૩, ૨૪) તેની પાસે લઇ જવામાં આવ્યો હતો. તે રાત્રે કાયદાસની પાસે ઘણા ચાળકો અને ઝીઝ હતો (૨૬ ; ૫૭), છતાં રીતસર તપાસ તો તેમની પાસે સવારેજ થઇ હતી (૨૭ ; ૧). તેમણે તેને પીલાત પાસે મોકલ્યો (૨૭ ; ૫), તેણે તેને હેરોદ્ પાસે મોકલ્યો (લુક ૨૩ ; ૭), તે પાછો પીલાત પાસે આવે છે (લુક ૨૩ ; ૧૧), અને પીલાત તેને દેહાંતદાંડની શિક્ષા આપે છે (૨૭ ; ૨૪-૨૬). આ બધું સવારના નવ વાગ્યા પહેલાં ખલાસ કરવામાં આવ્યું હતું (માર્ક ૧૫ ; ૨૫). આ રીતે ઇસુની પાંચ તપાસ થઇ હતી. તે દરેકમાં જે જે ખીનાઓ બની તે ધ્યાનમાં લો. ઇસુએ વધસ્તંભ ઉપર જે સાન વચનો કહ્યાં અને તે ઉપર કેટલો કાળ જીવતો રહ્યો હતો તે ધ્યાનમાં લો (૨૭ ; ૪૫, ૪૬, ૫૦). ચાળકોએ તેની કબર ઉપર જીવતો રાખવાનું કહ્યું તે પણ ધ્યાનમાં લો

(૨૭; ૬૨-૬૬). ઇસુએ પોતાના ઉત્થાન વિષે જે કંઈ કહ્યું હતું તે તેના શિષ્યો ભુલી ગયા હતા, તોપણ યાજ્ઞકોને તે યાદ હતું.

વાતનો આશય.

ઇસુએ તેમને માટે આ પ્રમાણે મહા દુઃખ સહન કર્યું એ વાતનું જ્ઞાન પામવાની તૈયારી માટે છોકરાંના પ્રેમ અને સહાનુભૂતિ હજી વધારે ઉઝાં કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છેલ્લા પાઠમાં આપણે ઇસુને તેના દુશ્મનોના હાથમાં એકલો જોયો હતો તે વાત યાદ કરાવો.

શિક્ષા ઠરાવવામાં આવી.

ઇસુના આ દુશ્મનોએ તેને ત્યાં આખી રાત રાખ્યો અને તેને અનેક પ્રશ્નો પુછ્યા, તેની મસ્કરી કીધી અને તેનું બને તેટલું અપમાન કર્યું. સવારમાં તેઓ તેને રૂમી સરસુયા પાસે લઇ ગયાં. જવાનું શું કામ હતું? જ્યારે કાંઈ ખરાબ લોકોને પોલીસ પકડતા, ત્યારે તેમને એ સરસુયા પાસે લઇ જવામાં આવતા હતા અને એ તેમને સજા કરતો. છોકરાંને એ સમજાવો કે ઇસુના દુશ્મનોએ તેનું વાંકું ખોલે એવા ફટલાક ખોટા સાક્ષીઓ ઉભા કર્યા હતા, અને આ લોકોએ તેના સંબંધમાં એવું કહ્યું કે જેથી તેને સજા ફરમાવવામાં આવે. કેવી રીતે પીલાતે તેને પ્રશ્નો પુછ્યા અને ઇસુએ કંઈ ખોટું કંઈ ન હતું એ વાતની તેને ખાતરી થઈ હતી (૨૭; ૨૩, ૨૪). પણ જ્યારે તેણે લોકોને એ કહ્યું કે ત્યારે તેઓ શુભ પાડી ઉઠ્યા કે “તેને મારી નાખો” એ બધું કહ્યો. પીલાતે લોકોની આ માગણીને વશ થઈ ઇસુને કુસ ઉપર જડવાની સજા ફરમાવી ત્યારે જે બેશરમ અને ત્રાસદાયક દેખાવ ઉત્પન્ન થયો હશે તે સમજવામાં છોકરાંને સાલ કરો.

લઇ જવું.

જ્યારે સરસુયાએ ઇસુને સજા ફરમાવી (૨૭; ૨૭, ૩૧) ત્યારે સીપાઈઓએ ઇસુને શું કંઈ તે કહ્યો. તેને શહેરની બહાર લઇ બંધ છે તેનો કંઈક ચિંતાર આપ્યો. તેઓ તેને શું કરવાના હતા? એ વખતમાં એ દેશમાં લોકોને મારી નાખવા માટે તેમને વધસ્તંભ ઉપર જડતા હતા એ

કહો, અને તેઓ ઇસુને પણ એમજ જડવાના હતા. તેજ દિવસે ખીજાં એ લુટારાઓને પણ એવીજ શિક્ષા કરવાની હતી. આ ત્રણ અપરાધી ઠરેલા માણસો પોતપોતાનો કુસ લઘ ચાલે છે અને સીપાઇઓ તેમને ભેરથી ચલાવે છે એ વાતનો કંઈક ચિતાર આપો. ઇસુને આખી રાતનો ઉભાગરો હતો તેમ તેને બધી રાત સતાવ્યો હતો તેથી તે પોતાનો કુસ ઉચકી શકે એવી સ્થિતિમાં ન હતો. આ કારણથી તેમણે રસ્તે ચાલતાં કોઈ માણસ પાસે તેનો કુસ ઉચકાવ્યો એવી રીતે તેઓ શહેરમાં થઈને બહાર એક નાની ટેકરી આવેલી હતી ત્યાં ગયા.

ફેસે જડાવું.

ઇસુને કુસ ઉપર કેવી રીતે ખીલાથી જડયો હતો અને સીપાઇઓ એ ત્રણેય જણ મરી જાય ત્યાં સુધી રાહ જોતા તેમની પાસે કેવી રીતે ગેઠા હતા એ વર્ણવો. ત્યાં લોકોની જે મેદની જેવા માટે મળી તે વિષે કહો અને ખાસ કરીને ઇસુના મિત્રોનું નાનું મંડળ વર્ણવો (યોહાન ૧૯; ૨૫-૨૭). જ્યારે ઇસુએ પોતાની મા ત્યાં જોઈ ત્યારે તેણે યોહાનને કહ્યું કે “તું મારી માને સંભાળજે અને તેને દિલાસો આપજે” એ વખતે પણ તે પોતાના કરતાં પોતાના મિત્રો વિષે વધારે કાળજી રાખતો હતો. ત્યાર પછી ઇસુએ કહ્યું કે “બધું પૂરું થયું છે” અને જ્યારે સીપાઇઓ તેને જેવા આવ્યા ત્યારે તેમને તેનો પ્રાણ નીકળી ગયેલો માલુમ પડ્યો.

દટાવો.

ત્યારે ઇસુના મિત્રોમાંનો એક જે આ બધું જોઈ રહ્યો હતો તે સરસુઆ પાસે ગયો અને તેને પુછ્યું કે, “કૃપા કરીને તમે મને ઇસુનું શરીર કુસ પરથી લઈ દાટવા માટે આપશો?” સરસુઆએ કેવી રીતે રજા આપી તે કહો અને દફનક્રિયા વર્ણવો (૨૭; ૫૬, ૬૦). ઇસુના મિત્રો તે સાંજે ઘેર જાય છે તેનો ચિતાર આપો.

વાત પછીનું થોડુંક.

૧ પીતર ૩; ૧૮ વાંચો અને ઇસુના મૃત્યુ વિષે પીતરે આ પાછળથી લખ્યું હતું તે કહો. વધારે કહેવાની જરૂર નથી. માત્ર એટલોજ વિચાર બાળકોને કરવા દો.

ચાહ રાખવાનું વચન..

તેણે મારા પર પ્રેમ કીધો અને મારે સાફ પોતાને આપ્યો.
ગદ્યા. ૨ ; ૨૦.

પાઠ ૩૧.

મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી ઇસુને પાછો ઉઠાડવામાં આવ્યો.

માર્કી ૨૮ ; ૧-૧૫.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

ઉત્થાનને દિવસે જે બધું બન્યું તેની એક ચોક્કસ નોંધ આરંભ સુવાર્તાને ધ્યાનપૂર્વક વાંચી કરો. (૧) દુનનું દેખાતું ધરતીકંપ અને પત્થરનું ખસી જવું (માર્કી ૨૮ ; ૨-૪) : (૨) સ્ત્રીઓનું કબર પાસે આવવું : તેઓ કાણુ હતી તે ધ્યાનમાં લો (માર્કી ૧૮ ; ૧, ૫, ૮ : માર્ક ૧૬ ; ૧-૮ : લુક ૨૪ ; ૧-૧૧). તેમનો ત્યાં જવાનો હેતુ ઇસુની લાસમાં સુગંધીઓ લેરવાનું જે કામ દફનકિંનાની રાત્રે શરૂ થયું હતું પણ હજી સુધી અધૂરું રહ્યું હતું તે પુરું કરવાનું હતું (યેહાન ૧૯ ; ૩૯ : લુક ૨૩ ; ૫૬ : માર્ક ૧૬ ; ૧) : સુગંધીઓ કાણે પુરી પાડી હતી તે ધ્યાનમાં લો (યેહાન ૧૯ ; ૩૯). (૩) પીતર અને ચોદાન તે કબર પર જાય છે (લુક ૨૪ ; ૧૨. યેહાન ૨૦ ; ૩-૧૦). (૪) કબર પર મરિયમ માગદાલેણુ એકલી હતી ત્યારે ઇસુ પોતાનું પહેલી વારનું દર્શન આપે છે (માર્ક ૧૬ ; ૯-૧૧ : યેહાન ૨૦ ; ૧૧-૧૮). (૫) સ્ત્રીઓની ટોળીને દર્શન (માર્કી ૨૮ ; ૯, ૧૦). (૬) ચોકીદારોએ આપેલી ખબર (માર્કી ૨૮ ; ૧૧-૧૫). (૭) પીતરને દર્શન (લુક ૨૪ ; ૩૪ : ૧ કરીથીઓ ૧૬ ; ૫). (૮) એમ્માસના રસ્તા પર દર્શન (માર્ક ૧૬ ; ૧૨, ૧૩ : લુક ૨૪ ; ૧૩-૩૫). (૯) શિષ્યોની સંગતને સંજો દર્શન (માર્ક ૧૪ ; ૧૪-૧૮ : લુક ૨૪ ; ૩૬-૪૮. યેહાન ૨૦ ; ૧૯-૨૩). તેમનો અવિશ્વાસ ધ્યાનમાં લો : તેમના પ્રત્યેક જ્યાં સુધી નજરે જોયું નહિ ત્યાં સુધી માન્યું નહિ (માર્ક ૧૪ ; ૧૧, ૧૩ : લુક ૨૪ ; ૧૧). પ્રેરિતોનાં કૃત્યોના પુસ્તકમાં પ્રેરિતોના ઉપદેશમાં ઉત્થાન વિષે કેટલું બધું કહેવામાં આવે છે તે ધ્યાનમાં લો. તેમના ધર્મપ્રચારના

કાર્યમાં આ વાતથીજ તેમને શક્તિ મળેલી હતી. — આપણું આજનું વાતન માત્રીએ આપેલો હેવાલ છે તેથી આપણે છોકરાં માટે તેના આધારે વાત કરીશું, અને પેલી સ્ત્રીએ સવારમાં કબર પાસે ગઇ હતી. અને ઇસુ તેમને થોડા વખત પછી દેખાયો એમ વિશેષ માત્ર કહીશું.

વાતનો આશય.

છોકરાંને ઇસુ જીવતો છે એ ખતાવવાનો, અને એ વાતથી શિષ્યોને જેમ આનંદ થયો હતો તેમ તેમને પણ થાય એમ કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—મયા અઠવાડીઆનો પાઠ બહુ દિલગીરીભરેલો હતો, ખરું કે? એ આખો પાઠ ફરી તપાસી જોવાની જરૂર નથી, પણ છોકરાં પાસેથી જે વાત કઢાવવાની છે તે એજ છે કે ઇસુ મરી ગયો હતો અને તેને દફનાવવામાં આવ્યો હતો.

દિલગીર મિત્રો.

તેની મા કટલી દિલગીર થઇ હશે તેનો વિચાર કરો, અને તેના મિત્રોને પણ. ઇસુને તેઓ સહુ બહુજ ચહાતાં હતાં, અને હવે તે મરી ગયો હતો અને વળી તેનું મૃત્યુ આવી ધાનકી રીતે કરવામાં આવ્યું હતું. તેના વિના તેઓ શું કરી શકે તેમ હતું? તમારો સારામાં સારો મિત્ર કોણ છે? ધારો કે એ મરી ગય તો તમને દિલગીરી લાગે કે ન લાગે? એ પ્રમાણે એ આખા સાબ્દના દિવસે ઇસુના મિત્રો દિલગીર રહ્યા હતા અને તેઓ તેમના પર આવી પડેલી આ મોટી આફત સિવાય બીજી કશી વાતનો વિચાર કરી શકતા ન હતા. તેમની દિલગીરી કંઈક અંશે છોકરાં અનુભવે તેમ કરો.

બચલી તથા પેલી સ્ત્રીઓ.

ઇસુના મિત્રોએ તેની લાસ ઉતાવળમાં દાટી હતી. જેથી તેના સંબંધમાં જે કંઈ કરવું જોઈએ તે બધું થયું ન હતું. આ કારણથી સાબ્દાથવાર પછી બીજે દિવસે સવારમાં કટલીક સ્ત્રીઓ જે તેની શિષ્યેણી હતી તે તેની કબર પાસે ગઇ. એ દિલગીરીમાં બુબી ગએલી સ્ત્રીઓ સવારે વહેલી ઉઠીને નીકળી હતી : તેમના હાથમાં નાનાં નાનાં સુમધીઓનાં પોટલાં

હતાં : તેઓ શહેરમાં ઉતાવળી ચાલતી હતી અને દરવાજે ઉઘડ્યા પહેલાં
 ત્યાં પહોંચી ગઇ હતી : કદાપિ તેમણે દરવાજાને દરવાજા ઉઘાડવા
 વિનંતી પણ કરી હતી : દરવાજા ઉઘડ્યા પછી તેમણે મેદાન ઓળંગ્યું
 હતું અને પ્હોર ફાટતો હતો તેવામાંજ તેઓ વાડીએ પહોંચ્યાં હતાં :
 એ બંધી વાતના બરાબર ચિતાર આપેા. તેમણે કબર ઉપર મુકવામાં
 આવેલા મ્હોટા પથર વિષે વાતો કરી હશે અને એ કેમ ખસેડાયેા
 એના સંબંધમાં તેમને શંકા થઇ હશે. પણ તેથી જ્યારે કબરની
 નજદિક આવ્યાં ત્યારે તેમણે તે પથર ખસેડેલા જોયો, અને તેમણે
 વધારે આરીકાથી જોયું તો તેમને તેના પર કોઈ બેઠેલું નજરે પડ્યું. આથી
 તેમને કેવું આશ્ચર્ય થયું હશે તેનો ખ્યાલ કરો. એ કાણ હશે ? એ
 એવું કોઈ હતું કે જેને તેઓ ઓળખતા ન હતા અને તેમને બહુ બીક
 લાગવા માંડી. તેમને ખબર છે કે એ કાણ હતું ? એ એક દેવનો દૂત
 હતો. તે દૂતે તેમને શું કહ્યું તે કહે, અને તેઓ કબરની નજદિક જાય
 છે અને તેમને બહુ બીક લાગે છે છતાં તેઓ શું થયું છે એ જાણવા
 આતુર છે એ બધાનો ચિતાર આપેા. તેઓ તેની પાસે જાય છે અને
 અંદર જુએ છે એનો ખ્યાલ કરો. ખરેખર, તે કબર ખાલી હતી, એકે
 તેમણે ઇસુને એજ કબરમાં દટાતો જોયો હતો. આનો અર્થ શો સમ-
 જવો ? દૂતે કહ્યું કે, “તે જીવતો છે, તમે શહેરમાં જલદી જાઓ અને
 તેના મિત્રોને એ વાત કહો.” એથી તેમને કેવું આશ્ચર્ય થયું હશે ?
 તમને એમ લાગે છે કે તેમણે પેલા દૂતનું કહેવું માન્યું હશે ? વારે, કબર
 ખાલી હતી, જેથી કંઈજ તો થયુંજ હતું. પણ તે જીવતો કેમ હોઇ શકે ?
 ઉકેલો પ્રશ્ન.

હવે તેમણે શું કરવું ? દૂતે તેમને જ કહ્યું હતું તે તે તેમણે કરવુંજ
 જોઇએ. એ લોકો મેદાન ઉપર થઇને પાછાં શહેરમાં જાય છે તેના ચિતાર
 કરો, અને તેઓ જતાં જતાં શું વાતો કરતાં હશે તેનો ખ્યાલ કરો, પણ
 કદાચિત્ તેઓ કંઈ જોલતાં ન હતાં. તેઓ એવી ઉતાવળથી ચાલતાં
 હતાં અને તેમનાં હૈયાં એવાં ભરાઇ ગયાં હતાં કે તેઓ એક શબ્દ પણ
 બોલી શકે તેમ ન હતું. તમે તે વખતે શું કર્યું હોત ? તેઓ આમ જાય
 છે. કોઈ એક તેમની પાસે હતો અને તેણે તેમને કહ્યું કે, “તમ સહુને

સલામ !” તેના એ શબ્દો સાંભળી તેમણે તેને ઓળખ્યો. એ તો ઈસુજ હતો. ત્યારે એ ખરૂંજ હતું કે તે જીવતો છે. તે વખતે તમારા ધારવા પ્રમાણે તેમણે શું કર્યું હશે ? તેમણે જે કર્યું તેનો બરાબર ચિતાર આપો, અને તેણે તેમને શું કહ્યું તે કહો. હવે ઇસુનો પોતાનો સંદેશો તેમને તેના મિત્રો પાસે લઈ જવાનો હતો. તે વખતે તેમને મનમાં કેવું થયું હશે ? અને તેઓ કેવી ઝડપથી ગયાં હશે ? તેમણે કાણ વહેલું જાય છે એ જોવા માટે હોડતો બાંધી નહિ હોય ? ઇસુ જીવતો છે એ વધામણી આપવાને તેઓ આટલી બધી આતુર હતી.

વાત પછીનું થોડુંક.

જો આપણે સહુ આ સ્ત્રીઓની માફક કરીએ અને ઇસુ જીવતો છે એ અદ્ભુત વાત ખીજ કાઢને કરીએ તો તે ધણુંજ સારું કહેવાય. તેના મિત્રો કેવા ખુશી થયા હતા તે વિચારો. અને આપણે પણ ખુશી છીએ ; ખરૂં કે ?

યાદ રાખવાનું વચન.

પ્રભુ ખરેખર હિંચો છે. લુક. ૨૪ ; ૩૪.

પાઠ ૩૨.

ઈસુ સ્વર્ગે જાય છે.

લુક ૨૪ ; ૫૦-૫૩. પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૧ ; ૧-૧૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

“ ત્યારેય સુવાર્તાઓનો આખરનો ભાગ શિક્ષક ધ્યાનપૂર્વક સરખાવે તો તેથી તેને લાભ થશે. માત્રી ગાલીલમાં સોંપવામાં આવેલા મોટા કાર્ય વિશેજ માત્ર કહે છે ; માર્ક થોડામાં ઘણું કહીને આખર આટલુંજ કહે છે કે ‘તે ઉપર લેવાયો હતો’ (૧૬ ; ૧૯). થોહાન સ્વર્ગારોહણની વાત કરતોજ નથી. માત્ર લુકજ એ સ્થાનનું નામ આપે છે, અને પ્રેરિતોનાં કૃત્યોના પુસ્તકમાં વાદળાં અને દૂતે આપેલા વચનની વાત કરે છે (૧ ; ૧-૧૧). વળી તે એકલો ચાળીસ દિવસની વાત કરે છે. પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૩ ; ૨૧ અને થોહાન ૧૬ ; ૭ વગેરે વાંચો. ખ્રીસ્તનું જન્મ

એ જરૂરનું હતું, પણ તેનું પાછું આવતું એ પણ જરૂરનું છે. તેણે પૈતાના શિષ્યોને જે કામ સીધું હતું તે ધણું સાદું હતું : ‘તમે મારા સાક્ષી થાઓ’. બાઇબલની પ્રત્યેક વાતમાં આપણો પરમ આશય તેજ થાઓ.” (હ-ટલી) ચાળીસ દિવસમાંના છેલ્લા દિવસથી આપણો આંજનો પાઠ શરૂ થાય છે. ગયા અઠવાડીયાના પાઠ અને આ પાઠ વચ્ચે શિષ્યો ગાલીલમાં ગયા હતા. હવે આપણે તેમને યરૂશલેમમાં પાછા જોઈએ છીએ. નકશામાં એથાનીઆ અને જૈતુનનો પહાડ ફરીથી જુઓ. તેમને અહિં થોભવાનું ફરમાવવામાં આવ્યું હતું (ફિલો ૧; ૪). “બાપના વચન” માટે જુઓ યોહાન ૧૪; ૧૬, ૧૭. શિષ્યોએ પુછેલા બેવડો પ્રશ્ન ધ્યાનથી તપાસો (ફિલો ૧; ૬). “ક્યારે?” “શું તું?”—અને તેનો બેવડો ઉત્તર “તે કાળ ગુપ્ત છે” (૧; ૭), “હું નહિ પણ તમે” (૧; ૮). આ તેમની જવાબદારી હતી એ વાત તેઓ સમજ્યા ન હતા. આ વખતે ફટલા બધા શિષ્યો થયા હતા તે ધ્યાનમાં લો (૧; ૧૫)—ગાલીલમાં ૫૦૦ ભેગા થયા હતા (૧ કરીથીઓ ૧૫; ૬). આટલા બધા લોકોએ સ્વર્ગારોહણ જોયું હોય એ અસંભવિત છે.

વાતનો આશય.

ઈસુ ખ્રીસ્ત જીવે છે એ વાત છોકરાંના મનમાં વિશેષ પ્રમાણમાં ઠસાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીયાની વાત તમે ફટલાકને કહી છે? પેલી બાઇબોને તેમણે ઈસુને જોયો હતો એવું ઈસુના મિત્રો પાસે જમને તેમને કહેવાનું ઇસુએ કહ્યું હતું એ તમને યાદ છે? તમને એમ લાગે છે કે પેલી સ્ત્રીઓએ એમને એ વાત કરી ત્યારે તેમણે એ માની હશે? વાર, ધણુંકરીને એમને એ માનવું મુશ્કેલ લાગ્યું હશે. પણ તુરંતજ તેમણે એ વાત ખરી છે એ જાણ્યું, કારણ કે ઇસુ તેમને દેખાયા. તે એકજ વાર દેખાયા એમ નહિ, પણ બહુ વાર અને બહુ ઠેકાણે દેખાયા અને તેણે તેમની સાથે વાતો પણ કરી. આથી સહુને ખાતરી થઈ કે ઇસુ જીવતા છે.

બેથાનીઆમાં જવું.

ઇસુ કબરમાંથી બહાર નીકળ્યો હતો ત્યાર પછી સાળીસ દિવસની આખરે તેના કેટલાક મિત્રો આ બધી બિનાઓ વિષે વાતો કરતા શહેરમાં કોઇએક સ્થાને મળ્યા હતા. ત્યાં એકાએક ઇસુ તેમની પાસે આવ્યો, અને તેણે કહ્યું કે “આપણે સહુ સાથે બેથાનીઆ જઇશું?” હવે આ જગ્યા એક એવું સ્થાન હતું કે તેઓ સહુ સાથે ઘણી વાર રહેલા હતા, તેથી તેઓ ત્યાં જવા ખુશી હતા. ત્યાં જનારાઓમાં તમારા ધારવા પ્રમાણે કોણ હતા? એ બાળકોનેજ કહેવા દે. અને તેઓ બળ-રમાં થઇને અને તેમના સુંદર મંદિર પાસેથી નીકળી શહેરના નાના મોટા દરવાજેથી બહાર નીકળે છે તેનો ચિતાર આપો. તેઓ શહેરની બહાર આવ્યા ત્યારે ઇસુ તેમની પાસે ફરીને કેવી રીતે આવ્યો તેનો ખ્યાલ કરો. અને તેમણે પરસ્પર જે વાતચીત કરી તે કહો. ઇસુને એક પ્રશ્ન પુછવાની તેમને બહુ ઇચ્છા હતી. તેઓ એમ માનતા હતા કે તે એક રાજા થવાનો છે, અને હવે તે મરી ગયો હતો છતાં પાછો જીવતો થયો હતો એટલે તે રાજા થશે એમ તેઓ નક્કી માનતા હતા. એટલે આજે તેઓ મેદાન ઉપર ફરતા હતા ત્યારે તેમણે તેને પુછ્યું કે “પ્રભુ ઇસુ, તું ક્યારે રાજા થઇશ?” ત્યારે તેણે જવાબ વાળ્યો કે “હું રાજા થવાનો છું, પણ ક્યારે થઇશ તે કહી શકતો નથી, કારણ કે એ વાત મથ્થરે ગુપ્ત રાખી છે. અને હું પોતાને રાજા કરવાનો નથી. તમે મને રાજા કરો એ મારે જોઇએ છે. તમે સર્વ ઠેકાણે જાઓ અને મારે વિષે લોકોને કહો એટલે તેઓ મને રાજા કરવા ઇચ્છશે અને ત્યારે હું ખરો રાજા થઇશ.” આથી તે શિષ્યોને બહુ નવાઇ લાગી અને તેમણે ધાર્યું કે “ઇસુને વિષે સહુને કહેવું એ એક બહુ મોટું કામ છે અને તે આપણને સોંપવામાં આવ્યું છે. એનો અર્થ એ છે કે આપણે આ વાત આપણા પોતાના દેશના લોકોને કહેવી એટલુંજ નહિ, પણ પૃથ્વીના ચારે ખુણા ઉપર પહોંચાડવી; યુરોપ, આફ્રિકા, હિંદુસ્તાન વગેરે સર્વ દેશોમાં એ વાત જતી જોઇએ.” તમને એમ નથી લાગતું કે રાજાઓમાં સહુથી શ્રેષ્ઠ ઇસુ થાય? તેના જે કાર્યો આ વાત સૂચવતાં હોય તે છાકરોનેજ કહેવા

દો. તેઓ જૈનુનના પહાડ ઉપર થઈને બેથાનીઆ જાય છે તેનો ચિતાર આપો, અને બેથાનીઆના લોકો ઇસુને ફરીથી બેઠને કેટલા ખુશી થયા હતા તે કહો. એ બધું મંડળ અને તેમની સાથે ધણુંકરીને બેઠા-યલા બેથાનીઆમાંના પશુ કેટલાક લોક ટેકરી ઉપર ફરીથી ચઢે છે એનો ખ્યાલ કરો. એ વખતે એમને મનમાં કેવું થયું હશે ?

મજા જાય છે.

જ્યારે તેઓ ટેકરી ઉપર ગયા અને ઇસુ તેમની સાથે વાત કરતો હતો તેવામાં તેમને એકાએક માણસ પડ્યું કે તે તેમની સાથે જમીન ઉપર ઉભો ન હતો. તે ઉઘો ઉઘો ચઢતો ગયો અને આખરે તેમને દેખાતો બંધ થયો એ ચિતાર તમારા મનમાં ખડો કરો. (ક્રિસ્તો ૧ : ૯). અને તેઓ તેને બેતાજ રહ્યા તોપણ તે તેમની નજર બહાર ચાલ્યો ગયો. તમારા ધારવા પ્રમાણે ત્યારે શું થયું હશે ? તે ઇશ્વર પાસે સ્વર્ગમાં સીધા ગયો હતો. એ શિષ્યોને તે વખતે જે આશ્ચર્ય થયું હશે તેનો અનુભવ છોકરાંને કંઈક અંશે કરાવો, અને તેઓ બીજી કોઈ પણ વસ્તુનો વિચાર કર્યા વગર આકાશ તરફ જ બેતા રહ્યા હતા તેનું વર્ણન કરો.

ફૂતનો સંદેશો.

પણ એકાએક તેમની પાસે કોઈ બોલતું તેમણે સાંભળ્યું. એ બોલનાર તેઓમાંના કોઈ ન હતો. એ કોઈનો નવો સાદ હતો અને તેણે જે કહ્યું હતું તે આ હતું : “તમે બધા ઉભા ઉભા આકાશમાં શું જુઓ છો ?” આ સાંભળી તેમણે આજુબાજુ બેઠું તો તેમણે ત્યાં બે નવા માણસો ઉભેલા દીઠા. તેમનું વર્ણન કરો અને તેઓ કાણ હતા તે કહો (૧ ; ૧૦). ઇસુ સ્વર્ગમાં પાછો ગયો હતો અને તેણે એ બે ફૂતોને પોતાના મિત્રો માટે એક સંદેશો લઈને મોકલ્યા હતા. એ સંદેશો શેા હતા તે કહો (૧ ; ૧૧) અને છોકરાં એ સમજે તેમ કરો. ત્યાર પછી તે ફૂત પણ સ્વર્ગે પાછા ગયા. આથી શિષ્યો એકલા રહ્યા અને તેમને તે શહેરમાં પોતાના ઉતારે ઇસુ વગર જવું પડ્યું હતું. તે વખતે તેઓ દિલગીર હશે કે ખુશી હશે ? તેમના મનમાં તે વખતે એ બન્ને ભાવનું જે મિશ્રણ થયું હશે તે છોકરાંને કંઈક અંશે સમજાવો

(લુક ૨૪; ૫૨). તેઓ ઘેર જતાં જતાં શું વિચાર કરતા હશે, તેમણે શું કામ કરવું, સ્વર્ગનું રાજ્ય કેમ ફેલાવવું, ઇસુ પાછો ક્યારે આવશે— વગેરેના ખ્યાલ કરો. તેમણે કહ્યું કે, “આપણે જલદી જલદી ઇસુને વિષે સહુ કોઇને કહેવું, એટલે જ્યારે તે પાછો આવે ત્યારે બધા લોકો તેને પોતાનો રાજ્ય બનાવે.” તે હજી પાછો આવ્યો નથી અને ક્યારે લોકોએ તેને વિષે કંઈ પણ સાંભળ્યું નથી એ સમજાવો.

વાત પછીનું થોડુંક.

તમને એમ લાગે છે કે તમારાં જેવાં નાનાં છોકરાં આ કાર્યમાં મદદ કરી શકે છે? હા, તમે એ કામમાં મદદ આપી શકો છો અને ઇસુ એ પ્રત્યે છે. તમે કઈ રીતે મદદ આપી શકો? સાબ્યાથશાળામાં તમે તેને વિષે જે કંઈ સાંભળો તે બીજાને કહીને, અને તમારી સાથે બીજાં નાનાં છોકરાંને આ શાળામાં લાવીને. તમે બીજાં છોકરાંને આવતે અઠવાડીએ લાવશો કે?

યાદ રાખવાનું વચન.

ઇસુએ કહ્યું કે હું તો તમારે કાગળે જગ્યા તૈયાર કરવાને જાઉં છું. થોહાન ૧૪; ૨.

૭. સ્વર્ગની વાતો.

પાઠ ૩૩.

ચોહાને સ્વર્ગમાં શું જોયું.

પ્રકટીકરણ ૨૧ ; ૧-૨૨ ; ૫.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આપણે આપણની બહાર પ્રકટીકરણમાંના આ બે અધ્યાયમાં ભવિષ્ય જીવનને લગતાં ચિત્રોમાં સુંદરમાં સુંદર ચિત્ર આપવામાં આવ્યું છે. શિક્ષકે એ બંને અધ્યાય ધ્યાનપૂર્વક વાંચવા જેથી તેને એમાં રહેલું રહસ્ય સમજાય. તેમાં રહેલું બધું પવિત્ર, નિર્માળ, સુંદર અને આત્માને તૃપ્તિ આપે એવું છે. એ વર્ણનમાં જે ઉત્કર્ષવાચક અને અભાવસૂચક શબ્દો છે તે ખાસ ધ્યાનમાં લો. એમનું કારણ ૧૧ ; ૫માં આપવામાં આવ્યું છે અને તે એ છે કે ત્યાં “સર્વ વસ્તુઓ નવીન છે.” આથી કરીને ચોહાને જે કંઈ ત્યાં જોયું તે તેને સાધારણ ભાષામાં સમજાવવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું હતું. સ્વર્ગીય વસ્તુઓનું વર્ણન કરવા માટે તેને પૃથ્વીની સર્વોત્તમ વસ્તુઓની ઉપમા આપવાની જરૂર પડી હતી (૨૧ ; ૧૧-૨૧). ત્યાં જે જુદી જુદી જાતનાં જવાહીરની વાત કરવામાં આવી છે તે બધાં શિક્ષક પોતે જાણતાં નહિ હોય. એ જવાહીર અનેક રંગનાં છે—ધાળાં, ચક્રચક્રતાં, આસમાની, લીલાં, રાતાં, સોનેરી, જાંબુડાં, વગેરે વગેરે. યાસપીસ એ ઘણું કરીને હીરા છે. આ સંબંધમાં યશયાહ ૪૪ ; ૧૧, ૧૨ વાંચો. તેને અભાવસૂચક શબ્દોજ વાપરવા પડ્યા હતા, કારણકે જે વસ્તુઓ તે પૃથ્વીપર જોતો હતો તે તેણે ત્યાં જોઈ ન હતી. આ અધ્યાયમાં આપેલી જે વસ્તુઓ ત્યાં ન હોય તેની એક ટીપ બતાવો. પ્રભુને બધી થઈને સાત વાર હલવાન કહેવામાં આવેલ છે તે ધ્યાનમાં લો. આ શબ્દથી તે નમ્ર, મૃદુ અને જે પાપીનો મિત્ર છે એવો વધસ્તંભે જડા-એલો પ્રભુ તરીકે ઓળખાવવામાં આવેલ છે, સરખાવો ૫ ; ૫, ૬. ચોહાને

૧૪; ૧-૩માં આપવામાં આવેલા પ્રભુ ઇસુના ચબ્દો આમાં જે કામળ અંગત ભાવ જોઈએ તેની પૂરવણી કરે છે, અને તે એ છે કે આ બધી અદ્ભુત વસ્તુઓમાં આપણ સહુને માટે જે પ્રભુ આપણામાંના પ્રત્યેકને જાણે છે અને જે પોતે ત્યાં હાજર છે તેણે એકેક જગ્યા તૈયાર કરી રાખી છે.

વાતનો આશય.

સ્વર્ગે જવાની ઇચ્છા ઉત્તેજિત કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડિયાનો પાક અને ખાસ કરીને એ વાત કે ઘણા લોકોએ ઇસુને જતો જોયો હતો પણ તે ક્યાં ગયો તે કાંઈએ જાણ્યું ન હતું એ યાદ કરાવો. પણ ઘણાં વર્ષ પછી યોહાને એ જાણ્યું હતું. યોહાન કેણુ હતો એ છોકરાંને યાદ છે?

નગરનું દર્શન.

યોહાનને કંઈક સ્વપ્ન જેવું આવ્યું હતું, જોકે તે જાગૃત હતો અને તેણે એક અતિ અદ્ભુત સ્થાન જોયું હતું. એ નગરનાં ખાસ લક્ષણો—તેની દિવાલ અને તેના પાયા (૨૧; ૧૮, ૧૯), તેના દરવાજાઓ અને શેરીઓ (૨૧; ૧૧), અને તેની નદી (૨૨; ૧)—એ બધાંનું અભૂતપૂર્વ વર્ણન કરે. વળી નદી આગળ બધી જાતનાં સુંદર ફળઝાડ ઉગેલાં હતાં. છોકરાંને જુદી જુદી જાતનાં ફળનાં નામ લેવા દો અને તેમને ક્યાં ફળ સહુથી વધારે ભાવે છે તે કહેવા દો. યોહાને સ્વર્ગમાં સારામાં સારા ફળ જ્યાં હતાં. જે રાખ્યાસન ઉપર મશ્વર બિરાજી રહ્યો હતો તે વિષે કહો (૨૨; ૩).

યોહાને જે લોકો જોયા તે.

યોહાને સહુથી પહેલાં ઇસુને જોયો. તે યોહાને તેને પૃથ્વી પર જોયો હતો તેવો જ હતો, અને ફેર માત્ર એટલો હતો કે તે અત્યારે પૂર્ણ રીતે ઉજ્જવળ અને સૂર્યની માફક પ્રકાશી રહ્યો હતો. સાન્નિધ્યશાળીમાં છોકરાંએ જેમનાં નામ સાંભળ્યાં હોય તેમાંના કેણુ કેણુ ત્યાં હતા એ છોકરાંને કહેવા દો, અને એ ઉપરાંત

ત્યાં બીજા ધણા લોકો હતા. એમના સંબંધમાં યોહાને જે કંઈ ખાસ ધ્યાનમાં લીધું તે એ હતું કે તેઓ અધા બહુ સુખી હતા. કોઈએ કહ્યું કે, “અમારા સ્વર્ગીય બાપ ઇશ્વરે અમારાં આંસુ લુછી નાખ્યાં છે.” ત્યાં છોકરાં પણ હતાં. તમારા ધારવા પ્રમાણે એ બધાં શું કરતાં હતાં? (ઝબાર્યાહ ૮ ; ૫). એવી સુંદર નદીની પાસે સોનાની શેરીઓમાં રમતાં છોકરાંને કેવો આનંદ થતો હશે !

જે વસ્તુઓ યોહાને ત્યાં જોઈ ન હતી તે.

જે વાત ઉપર યોહાનનું ધ્યાન પહેલવહેલાં ખેંચાયું હતું તે એ હતી કે ત્યાં કોઈ રડતું ન હતું—ત્યાં આંસુજ ન હતાં. વળી કોઈએ કહ્યું કે, “અહિં કોઈ નથી માંદું પડતું કે નથી મરી જતું.” છોકરાં કેટલીક જાતના મંદવાડનાં નામ આપી શકે છે? તમારા ગામમાં કદી કોઈ મરી ગયું છે? એ મરી ગયેલા માણસની લાસને લોકો શું કરે છે? જ્યારે ઇસુ મરી ગયો ત્યારે લોકોએ તેની લાસ દાટી હતી, પણ તે જીવનો થયો હતો અને એવા સ્વર્ગે ગયો છે કે જ્યાં કોઈ કદી મરતું નથી. યોહાનને બીજી વાત માલુમ પડી તે એ કે સ્વર્ગમાં કદી પણ અંધારું થતું નથી—ત્યાં રાત્રિજ નથી. તમને એમ લાગે છે કે એ બહુ મજનું હોય? જો રાત્રિજ ન હોય તો લોકો આરામ કે ઉંઘ ક્યારે લે? વળી યોહાનને માલુમ પડ્યું કે ત્યાં કોઈ કદી પણ થાકતું નથી, એટલે ત્યાં સુવા માટે રાત્રિની જરૂર પડતી નથી. ઉપરાંત તેને ત્યાં કોઈ ભૂંડા માણસો કે ભૂંડી વસ્તુઓ માલુમ પડી નહિ. ત્યાં બધા લોકો સુખી છે એનું કારણ એજ છે, અને એ પણ છે કે ઇસુ સદા તેમની સાથે છે.

વાત પછીનું થોડુંક.

સ્વર્ગે વિશે એકાદ ગીત ગાઓ.

યાદ રાખવાનું વચન.

મારા આપના ઘરમાં રહેવાનાં ઠેકાણાં ઘણાં છે...હું તો તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરવાને જઈ છું. યોહાન ૧૪ ; ૨.

એક લગ્નની મિજબાની વિષે ઇસુએ કહેલી વાત.

માત્રી ૨૨ ; ૧-૧૪.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

જે વખતે આ દૃષ્ટાંત કહેવામાં આવ્યું હતું તે પ્રસંગ બરોબર યાદ કરો. એ ઇસુના જીવનના છેલ્લા અઠવાડીયા દરમ્યાન આવ્યો હતો, અને એ વાત મંદિરના યોગાનમાં ભેગી થયેલી મેદની જેમાં કેટલાક ફરોશીઓ પણ હતા તેને કહેવામાં આવી હતી. એ ફરોશીઓને એ વાતમાં શો પાઠ લેવાનો હતો ? એ દૃષ્ટાંતમાં રહેલું શિક્ષણ વિચારો. પરોણાઓ જ્યારે આવ્યા ત્યારે તેમની કાંઈ તપાસ કરવામાં આવી ન હતી ; એ વખતે બધાનો સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો, પણ પાછળથીજ તેમની પરીક્ષા ઉઠ્યા ધોરણસર કરવામાં આવી હતી. ખ્રીસ્તી જીવનનું પણ આજ પ્રમાણે છે. એ દેશના રીતરિવાજ મુજબ પરોણાએ લગ્નના પ્રસંગમાં સારાં કપડાં પહેરી આવવું જોઈતું હતું, અને દૃષ્ટાંત ઉપરથી એમ જણાય છે કે જેને ઘેર આવો પ્રસંગ હોય તે માણસ પરોણાઓ એ પ્રમાણે કરશે એમ આશા રાખતો હતો. છોકરાં માટે આવાં દૃષ્ટાંત કંઈ બહુ યોગ્ય નથી, કારણકે તેનો અર્થ અમુક અંશે ગુણ હોવાથી તેઓ તે સહેલાઈથી સમજી શકતાં નથી. પણ કોઈ કોઈ દૃષ્ટાંત એવાં છે કે જેનો સાર થોડા કે વધારે અંશે સરળ રીતે સમજી શકાય એવો હોવાથી છોકરાં તે એકદમ સમજી શકે છે. શિક્ષકે કોઈ પણ દૃષ્ટાંતને વધારે ગુણ અથવાં સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવો નહિ, કારણ કે તેણ કરવાથી છોકરાં ગુંથવાડામાં પડી જાય છે અને પાઠનું પરિણામ કંઈ આવતું નથી. વાતનો આશય.

સ્વર્ગમાં કેવા લોકો જાય છે તે બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીયાની વાત અને થોહાને સ્વર્ગમાં કેવા લોકો ભેયા હતા તે યાદ કરાવો. ઇસુએ એક વખત લોકોની એક મોટી મેદની આગળ એક વાત કરી, જેમાં સ્વર્ગે કોણ જઈ શકે છે એ વિષે કંઈ કહેવામાં આવ્યું હતું. તે વાત આ છે.

તેયારી.

આગળ ઉપર એક રાજા હતો જેને એક દીકરો હતો. આ દીકરો મોટો થતાં તેને પરણાવવાનો વખત આવ્યો. એ રાજા અતિ ધનવાન હોવાથી તેણે તે પ્રસંગે મોટી મિજબાની કરવાનું ધાર્યું, અને તેમાં તેણે ઘણા લોકોને આમંત્ર્યા. તમે કદી લગ્નની મિજબાનીમાં ગયા છો ખરા કે? છોકરાને કહેવા દો. આ મિજબાની એના જેવી ન હતી, પણ તેથી ઘણી વધારે મોટી હતી. એ વખતે જે મધી તેયારી—જેમકે જુદા જુદા શણગાર, વસ્ત્રો, ખાનપાન, વગેરે—કરવામાં આવી હતી તેનું વિગતવાર વર્ણન આપો.

આમંત્રણ.

જ્યારે દરવેલો વખત આવ્યો ત્યારે જે બધાને આમંત્રણ આપવામાં આવ્યા હતા તેમને તેડું પણ મોકલવામાં આવ્યું. એ વખતે તમે શું કહ્યું હોત? પણ તમને નવાઈ લાગશે કે આ બધા પરોણાઓએ જુદાં જુદાં બહાનાં કાઢી જવાની ના પાડી. એ બહાનાં શાં શાં હતાં તે કહો, અને નોકરો આવી રાજાને તે કહે છે અને ફરીને તે લોકોને આગ્રહ કરવા જાય છે તેનો કંઈક ચિતાર આપો. પણ એથી કંઈજ વળ્યું નહિ, અને કોઈ પણ આવ્યું નહિ. આ બીજી વાર તો તેમણે નોકરોનું અપમાન પણ કર્યું (૨૨; ૬). એ લોકો કેવા વિચિત્ર હશે? તમને લાગે છે કે તમારાં માઆપ આવી મિજબાનીમાં જવાની ના પાડે?

નવાં આમંત્રણ.

એ રાજાએ તે વિષે શું કહ્યું હશે તે વિચારો. “આપણે હવે શું કરીશું? પરોણા વિના મારા દીકરાનું લગ્ન કેમ થાય? મેં બધા મોટા મોટા લોકોને આમંત્રણ આપ્યું છે પણ તેઓ આવવાના નથી. તો પછી ચાલો આપણે બીજા લોકોને આમંત્રણ આપીએ, કારણકે લગ્નમાં પરોણા તો જોઈએજ,” આમ ધારીને તેણે નોકરોને પાછા બહાર મોકલ્યા. એ લોકોએ શું કહ્યું અને કોને બોલાવ્યા તેનું આખેડૂબ ચિતાર આપો (૨૨; ૯, ૧૦). પણ આ લોકોને લગ્ન માટે તૈયાર થવાનો વખત ન હતો. તેમાંના કેટલાએકે તો તેમનાં સાધારણ લુગડાં પહેરી હતાં. એથી તેમને કેટલી બધી શરમ લાગી હશે તેના વિચાર

કરો. પણ રાજાએ આ બધી વાતનો આગળથી વિચાર કરી રાખ્યો હતો અને તેણે પ્રયત્નકે પહેરવા માટે નવો પોશાક આપ્યો. એ બધા રાજાની આ મોટી મિજબાનીમાં જમવા બેઠા હશે ત્યારે જે દેખાવ થઈ રહ્યો હશે તેનો ખ્યાલ કરો.

જીનનાં કપડાં પહેરેલો માણસ.

ત્યાર પછી રાજા અંદર આવ્યો. તેને કેવું માન મળ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો, અને તે પરોણાઓમાં આમતેમ ફરે છે અને તેમની સાથે વાત કરે છે એનો ચિતાર આપો. પણ જ્યારે તે પરોણાઓમાંના એક પાસે ગયો ત્યારે તેને હસતો ચહેરો ફરી ગયો અને તેમાં પહેલાં નવાઇ અને પછી ક્રોધ છવાઈ રહ્યાં. એ માણસનું વર્ણન કરો. રાજાએ કહ્યું કે “આમ શા માટે છે? તું આવ્યો ત્યારે શું તને નવો પોશાક આપવામાં આવ્યો નથી?” તે વખતે પેલા માણસે પોતાનું માથું શરમથી નમાવ્યું અને કંઈ જવાબ વાળ્યો નહિ. કારણ કે તે જાણતો હતો કે જે તેના નવો પોશાક બેઠતો હતો તો તેને મળી શકે તેમ હતું, પણ તેણે તે પહેરવા ધ્વંજ્યું ન હતું. રાજાએ પેલા માણસના મ્હોડા ઉપરથી બેયું કે તેણે નવો પોશાક પહેર્યો ન હતો એમાં તેનોજ દોષ હતો, જેથી તેણે તેના નોકરાને કહ્યું કે, “આ માણસને બહાર લાઇ જાઓ, અને તેને બહાર અંધારામાં કાઢી મુકો. તે અહિં બેસવા લાયક નથી.” આથી તેને જવું પડ્યું, પણ બીજા બધા રહ્યા અને તેમણે મિજબાનીનો આનંદ લીધો.

વાત પછીનું થોડુંક.

જ્યારે લોકોએ ઇસુને આ વાત કહેતો સાંભળ્યો ત્યારે તેઓ સમજ્યા કે ઇસુ જે લોક સ્વર્ગે જવાની ધ્વંજા ધરાવે તેમની વાત કરે છે, અને એમ કહેવા માગે છે કે જે તેમને ત્યાં જવું હોય તો તેમણે તે માટે તૈયારી કરવી બેઠાએ અને તેઓ જેવા છે તેવાજ જઇ શકશે નહિ. આપણે કેવી રીતે તૈયાર થઇ શકીએ? પેલા રાજાએ જેમ પોતાના પરોણાઓને નવો પોશાક આપ્યો હતો, તેમ ઇસુ આપણને લલાઈ આપે એ માટે આપણે તેને વિનંતી કરવી બેઠાએ, અને એ રીતેજ આપણે તૈયાર થઇ શકીએ છીએ.

યાહ રાખવાનું વચન.

તમે પણ તૈયાર થાઓ. માત્રી ૨૪; ૪૪.

પાઠ ૩૫.

એલીયાહ સ્વર્ગે કેવી રીતે ગયો.

૨ રાખ. ૨; ૧-૧૨.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

એલીયાહે અને એલીશાએ જે માર્ગ લીધો હતો તે નકશામાં ધ્યાનથી જુઓ. ગિલ્ગાલ નામની ઘણી જગ્યાઓ હતી : આ એથેક્ષની ઉત્તરમાં એક્રાઇમના ધારવાળા મુલકમાં હતી. પેગંબરોના પુત્રોના સંબંધમાં પાઠ ૫ જુઓ. એલીયાહ તેમને છોડીને જવાનો છે એ વાત આ લોકો જાણતા હતા એમ લાગે છે (૨; ૩-૫). એલીયાહ અને હનોખને સરખાવો (ઉત્પત્તિ ૫; ૨૧-૨૪). “એલીયાહનો આનંદ એ જીના કરારમાંની એક બહુ જાણવા જેવી વાત છે. જીવન અને અમરત્વ પ્રાપ્તના આગ્રહ પહેલાં પૂર્ણ પ્રકાશમાં આવ્યાં ન હતાં. યહુદીઓને પાર્થિવ આશીર્વાદથી પૂર્ણ સંતોષ હતો. કનાન દેશ એ તેમને માટે સ્વર્ગસમાન હતો. તેમને પારલૌકિક જીવનમાં બહુજ ઓછો અથવા નહિ જેવો વિશ્વાસ હતો. મૃત્યુનું રાજ્ય તેમને માટે સર્વત્ર ફેલાયું હતું, અને આ લોક અને પરલોક વચ્ચેનો પડદો ભેદી ન શકાય એવો હતો. પણ તેઓને શાશ્વત જીવનના ખરાપણાનું પ્રમાણ બિલકુલ પ્રાપ્ત થયું ન હતું એમ ન હતું. હનોખ અને એલીયાહ એ બન્ને મૃત્યુ પામ્યા વગર સ્વર્ગમાં લઇ જવામાં આવ્યા હતા. મૃત્યુના સર્વત્ર ફેલાએલા અધિકારમાં આ એ અપવાદરૂપ હતા એથી પરલોક સંબંધી તેમનો વિશ્વાસ અમુક અંશે સતેજ તો થયોજ હશે. જે લોકોમાંના સારામાં સારા માણસોને આ પૃથ્વી પર નહિ પણ સ્વર્ગમાં ઇશ્વરે મુગટ પહેરાવ્યો હતો તે તદ્દન પાર્થિવ કે જડવાદી થઇ શકેજ નહિ. એ માણસો—એક પ્રલય પહેલાં અને બીજા નિયમશાસ્ત્ર અપાયા પછી—સ્વર્ગમાં મૃત્યુ પામ્યા વગર લઇ જવામાં આવ્યા હતા. સ્વર્ગ અને પૃથ્વી વચ્ચેનો પડદો ઉંચો કરવામાં આવ્યો હતો.....એ વાત એવી અદ્ભુત હતી કે પેગંબરોના પુત્રો પણ તે માની

ચક્રતા ન હતા. તેમને એમ ખાત્રી હતી કે એલીયાહ અરણ્યમાં કપાક હોવો જોઈએ. પૂર્ણ રીતે નિરાગી અને સશક્ત માણસ એકદમ અદૃશ્ય થાય એ તેમને અશક્ય લાગતું હતું. એલીયાહ અથવા તેની લાસ કોઇ પર્વતના શિખર ઉપર કે કોઇ એકાંતવાળી ખીણમાં માલુમ પડી આવે એ જોવા માટે તેમણે પચાસ જોરાવર માણસો મોકલવાની માગણી કરી હતી. એલીયાહે એ રજા આપી નહિ, પણ આખરે તેમના આગ્રહને વશ થયો. આ શોધ કરનારી મંડળી ગઇ અને ત્રણ દિવસ સુધી તેમણે એલીયાહ માટે બંધેય તલાસ કરી, પણ તેમને તે મળ્યો નહિ. તોપણ કેટલાક એમ માની શકતા ન હતા કે ઇશ્વર તેને સ્વર્ગમાં જ લઇ ગયો હતો, અને થોડાંએક દિવસ પછી બેથેલમાંના યુવકોએ એ વાત મશ્કરીમાં ઉડાવી દીધી અને એલીયાને અપમાનભરેલી રીતે કહ્યું કે ‘અરે જુડ’, તું પણ ઉપર જા.’ જે લોકોનાં મન પાર્થિવ છે તેમને માટે સ્વર્ગ વિષેની વાત માનવી એ આટલું બધું કઠિન છે.” (વેપ્સ્ટર). ૨ ; ૩, ૪ માં અને ૨ ; ૪, ૬ માં જે ફરી ફરીને કહેવામાં આવેલ છે તે શિક્ષક ખાસ ધ્યાનમાં લેવું એ જો બરાબર શબ્દશબ્દ ફરી ફરીને બોલવામાં આવે તો તેથી બાળકોનું મન ખેંચાશે.

વાતનો આશય.

સ્વર્ગનું અને ભવિષ્યના જીવનનું ખરાપણું સૂચવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગુરૂ એલીયા વિષે કાંઈક છોકરાંને યાદ કરવા દો. આજે આપણે તે તેના ગુરૂ એલીયાહની પાસે ચેલા તરીકે રહેલો હતો તે વખતની વાત કરવાના છીએ.

બેથેલમાં જવું.

આ બે માણસો, એક વૃદ્ધ અને બીજો યુવાન, પેતાની મુસાફરી માટે જવાની તૈયારી કરે છે એ વાતનું આગેહૂથ વર્ણન આપો. એ વખતે એલીયાહે એલીયાને શું કહ્યું તે બાઇબલનાજ શબ્દોમાં કહ્યો, અને એલીયાનો જવાબ પણ એ પ્રમાણેજ કહ્યો (૨ ; ૧), અને તેઓ પેતાની મુસાફરી પર નીકળે છે તે વખતનો ચિતાર આપો. તેમણે તે

દિવસે બહુ વાત કરી ન હતી અને તે યુવકના મનમાં એમ થતું કે કંઈક નવાજીનું થવાનું છે. એ શું હશે? તેઓ યેથેલમાં આવી પહોંચે છે તે, અને જે યુવકો તેમને મળે છે તેના ચિતાર આપેા. તેમણે ધણું કરીને ખાણું ભેગા મળી લીધું, થોડો વખત વાતચીત કરી અને ત્યાર પછી પેલા ગુરૂએ જવાની તૈયારી કરવા માંડી. એ વખતે યેથેલમાંથી કેટલાક માણસો એલીશા પાસે આવે છે અને તેને કંઈ ખાનગીમાં કહે છે તેના ચિતાર આપેા. તેમણે શું કહ્યું અને તેણે શું જવાબ વાળ્યો તે બરાબર કહો (૨ ; ૩). એ શબ્દો સ્પષ્ટ રીતે કહો એટલે બાળકો તેમને બરાબર સંભળે, પણ તેમને સમજાવતા નહિ. એલીયાહ અને એલીશા વચ્ચે શી વાતચીત થઇ હતી તે ફરીથી કરો (૨ ; ૪).

યરેખો જવું.

એ બે જણ ફરીથી મુંગે મોઢે જવા નીકળે છે અને એલીશા બહુ દિલગીર છે એ વાતનો ચિતાર આપેા. વળી તેઓ યરેખોમાં આવી પહોંચે છે, ત્યાં યુવકો પાસેથી સત્કાર પામે છે અને પાછા જવાની તૈયારી કરે છે એ બધી વાતોનું વિગતવાર વર્ણન આપેા. વળી ત્યાં જ ગુપ્ત વાતચીત એ યુવકો અને એલીશા વચ્ચે થાય છે તે બાઇબલના શબ્દોમાં કહો (૨ ; ૫). પેલો વૃદ્ધ ગુરૂ પોતાના યુવાન ચેલાને ત્યાં રોકાવાનું સમજાવે છે તેનો ચિતાર આપેા ; બન્નેના શબ્દોજ કહો (૨ ; ૬) ; અને તેઓ ફરીથી કેમ મુસાફરી પર નીકળે છે તેનો ખ્યાલ કરો.

યરદન નદી પાર જવું.

ત્યાંથી તેઓ યરદન નામની મોટી નદી તરફ જાય છે, અને તે ગામના માણસો ઉભા ઉભા તેમને જુએ છે. જ્યારે તેઓ નદી આગળ પહોંચ્યા, ત્યારે ગુરૂએ કહ્યું કે મારે પેલે પાર જવું છે, પણ તે વખતે ત્યાં હોડી કે પુલ, વગેરે કંઈ ન હતું અને એ નદી બહુ ઉડી હતી, તેથી તેમાં ચાલીને જઈ શકાય તેમ પણ ન હતું. હવે શું કરવું? ત્યારે એલીશાએ શું કહ્યું અને તેનું પરિણામ શું થયું તે આખેહુજ વર્ણવેા.

સ્વર્ગે જવું.

નદીને બીજે કાંઠે જઈ તેઓ ચાલવા લાગ્યા, પણ આ વખતે તેઓ વાતચીત કરતા હતા, અને એલીયાહે તેના ચેલાને કહ્યું કે હું હવે તને છોડી

જવાનો છું (૨; ૯; ૧૦). અને તેઓ ચાલતા હતા તેવામાં એક અદ્ભુત વાત બની. એલીશાએ શું બોલ્યું તે અરાબર અને આબેહૂબ વર્ણવો (૨; ૧૧). તેણે ભય, આશ્ચર્ય અને દિલગીરીથી એક ખૂબ પાઠી. તેણે શુ કહ્યું તે કહો (૨; ૧૨). ત્યાર પછી તેણે પોતાના ગુરૂને પાછો કદિ બોલ્યો નહિ—એ તો ઇસુની માફક સ્વર્ગે ગયો હતો. ઇસુની વાત છોકરાંને યાદ છે ?

વાત પછીનું થોડુંક.

યાદ રાખવાનું વચન ફરીથી કહો અને એ બતાવો કે ઇસુ એ માગે છે કે આપણે મરી જઈએ ત્યારે આપણે પણ એ જગ્યાએ જઈએ.

યાદ રાખવાનું વચન.

ઇસુએ કહ્યું કે, બે હું જઈને તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરીશ તો પાછો અવીશ ને તમને મારી પાસે લઇશ.” યોહાન ૧૪; ૩.

૮. મંદવાડ અને મૃત્યુ ઉપરનો ધર્મરનો અધિકાર.

પાઠ ૩૬.

એક માંદો રાજા સામે થયો.

૨ રાત્ર. ૨૦ ; ૧-૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

જે બધી બીનાઓની અહિં વાત કરવામાં આવશે તેનો ઐતિહાસિક ક્રમ ૨૫૭૨ દેખાતો નથી, વળી જુઓ યશાયાહ ૨૭, ૨૮. અધ્યાય ૨૦ ; ૬ અતાવે છે કે સાન્હેરીયનો હુમલો હજુ આવવાનો હતો, અને હિઝકીયાહે ૨૯ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું (૧૮ ; ૨), જેથી તેનો મંદવાડ તેના રાજ્યના ચૌદમા વર્ષમાં આવ્યો હોવો જોઈએ (૨૦ ; ૬), અને તે એજ વર્ષ હતું કે જેમાં સાન્હેરીય આવ્યો હતો (૧૮ ; ૧૩). બાબેલના રાજા સાથેની તેની દેખીતી મિત્રતા (૬૦ ; ૧૨, ૧૩), ઘણું કરીને આરશૂરના રાજા સાન્હેરીયના યહુદાહ પરના હુમલાનું કારણ હતું. આહાઝના મહેલમાં હિઝકીયાહ કેવી રીતે ઉછર્યો હતો તે માટે જુઓ (૧૬ ; ૧, ૪, ૨૦). એ તેના બાપથી સ્વભાવમાં એટલો બધો જુદો થયો હતો તેનું કારણ શું હતું? (૧૮ ; ૩, ૫ : ૨૦ ; ૩). શું યશાયાહ આગળ ઉપર તે રાજ્ય કરતો હતો ત્યારે તેનો ગુરૂ હતો તે પ્રમાણે અત્યારે પણ તેનો ગુરૂ અને શિક્ષક હતો? (યશાયાહ ૧ ; ૧). હિઝકીયાહના સાગ્ન થવા માટે યશાયાહ જે ઉપાય સૂચવે છે તે ધ્યાનમાં લો (૨૦ ; ૭). એ સામે થયો એ એને લીધે હતું કે ચમત્કારિક કારણને લીધે હતું? રાજાની માંદગી અસાધ્ય હતી, જેથી સૂચવવામાં આવેલા ઉપાય તેને સામે કરવા માટે પૂરતા ન હતા, પણ તે બનાવ એમ બતાવે છે કે આપણે આપણું કર્તવ્ય કરતા રહીએ એમ ધર્મર ધરે છે. જ્યાં કુદરતી ઉપાય-થીજ કામ થઈ શકતું હોય ત્યાં તે ચમત્કાર કરતો નથી. હિઝકીયાહનો મૃત્યુનો ભય એમ બતાવે છે કે એ વખતે લોકોને મૃત્યુ પછીના જીવનનું બહુ જ્ઞાન ન હતું. જુઓ શિક્ષકનો અભ્યાસ, પાઠ ૩૫.

વાતનો આશય.

ધશ્વર મંદવાડમાં સાલ્ય કરે છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—રાજાઓની વાત કરો. રાજા વિષે છોકરાં શું ધારે છે? એમની માન્યતામાં જે કાંઈ જૂઝઘુક હોય તે સુધારો. રાજા એક ધનવાન, જાગરો, અધિકાર ભોગવતો માણસ છે એ સમજાવો.

મદિદા રાજા.

આગળ ઉપર એક ઘણો ભલો અને મોટો રાજા હતો જેને તેના લોકો બહુ ચહાતા હતા. લોકોને તે ઘણી રીતે સાલ્ય કરતો, અને તેણે તેમને ધશ્વર વિષે કેટલુંક જ્ઞાન આપ્યું અને તેને ખરી રીતે પૂજતાં શિખવ્યું. પણ એક દિવસ તે મદિદા પડ્યો. તેના મંદવાડનું કંઈક વર્ણન આપો. છોકરાંમાંના કાંઈને એ જાતનો મંદવાડ કદી આવ્યો હતો? અને તે ધનવાન અને મોટો રાજા હતો તોપણ તેનું ગુમકું મટાડવા માટે ઔષધ મળતું ન હતું. અને વેદો તેને સહાયતા આપી શકે તેમ ન હતું આથી તે દિનપ્રતિદિન વધારે મદિદા થતો ગયો. તેને કેટલી વેદના થતી હશે તેનો વિચાર કરો. જ્યારે તેના લોકોએ આ બધું સાંભળ્યું હશે અને રાજા રાજા મહેલમાંથી એવી ખબર બહાર નીકળતી કે “રાજાને એમનેએમ છે” ત્યારે તેઓ કેટલા બધા દિલગીર થતા હશે તેનો ખ્યાલ કરો. શું રાજા મરી જશે? તેમને સહુને એમ લાગ્યું હતું કે એ બચવાનો નથી.

ચેંગ'અરની પહેલી સુલાકાત.

આખરે એક દિવસ તે રાજા પાસે એક નવો માણસ આવ્યો. તેનું રાજા પાસે આવતું અને તેનો દેખાવ વર્ણવો, અને રાજાની પથારી પાસે તે આવી ઉભો છે તે વખતનો ચિતાર આપો. તે રાજા-એ એ માણસને એકદમ ઓળખી કહ્યો. એ તો તેજ ગુરૂ હતો કે જેણે તેને ધશ્વર વિષે જ્ઞાન આપ્યું હતું, અને તે રાજા હમેશની માફક તેને જોઈ બહુ ખુશી થયો. પણ પેલા ગુરૂ આ વખતે દિલગીર દેખાતો હતો. તેણે કહ્યું કે “હું ધશ્વરનો એક સદેશો લાવ્યો છું અને તે એ છે કે તારે મરવા માટે તૈયાર થવું, કારણ કે તું આ મંદવાડમાંથી

અચવાનો નથી.” આમ કહી પેલા ગુરૂ તે ઓરડો ધીમે ધીમે અને દિલગીરીથી છોડી ગયો. તે વખતે હિઝકીયાહને જે દુઃખ થયું હતું તેના આગેહૂખ ચિતાર આપો. અને તેની પ્રાર્થના વિષે કહેા. મરવાથી તે એટલો બધો શા માટે ખીતો હતો? સ્વર્ગ એ કેવું સ્થાન છે તે છોકરાને યાદ કરાવા દો (૫૪ ૩૩). રાજા ત્યાં જવાનો હતો એ વાતથી તે એટલો બધો દિલગીર કેમ હતો? તેણે એ સ્વર્ગ વિષે કદી સાંભળ્યું ન હતું એ વાત સમજાવો. યોહાને એ બધી અદ્ભુત વસ્તુઓ જોઈ ત્યાર પહેલાં ધણી વર્ષો ઉપર તે થઈ ગયો, જેથી તેણે સ્વર્ગ વિષે સાંભળ્યું ન હતું અને તે મરવાથી ખીતો હતો. વળી તેના લોકોને તેની મદદની બહુ જરૂર હતી અને તેના ગુજરી ગયા પછી તેઓ નિરાધાર થશે એ વાતથી પણ તેને દુઃખ થતું હતું. આ કારણથી તેને પોતાના ગુરૂ પાસેથી ઉપર જણાવ્યો એવો સંદેશો મળ્યો હતો છતાં તેણે પોતાને સાજા કરવાની ઇશ્વર પાસે પ્રાર્થના કરી.

યેઝેકની ખીજી સુલાકાત.

તે હજી તો પ્રાર્થના કરતો હતો એટલામાં તેણે કેાઈને નજદિક આવતો, તેના ઓરડામાં પ્રવેશ કરતો અને તેની પથારી પાસે આવી ઉભો રહેતો સાંભળ્યો. તેણે ફરીને જોયું તો એ આવનાર માણસ તેના ગુરૂજ હતો. આ વખતે તે ગુરૂ દિલગીર કે દુઃખિત દેખાતો ન હતો. તેણે શું કહ્યું તે અસરકારક રીતે કહેા (૨૦; ૫). પેલા રાજાની પ્રાર્થના ઇશ્વરે કેટલી ત્વરાથી સાંભળી હતી તેના વિચાર કરો. તે ગુરૂ હજી તો મહેલની બહાર નીકળ્યો ન હતો એટલામાં ઇશ્વરે તેને ખીજો સંદેશો આપી પાછો મોકલ્યો હતો. ત્યારે ગુરૂએ એ ગુમડા ઉપર શું ઔપચલગાડયું તે પેલા રાજાને જણાવ્યું. વેદો તે જાણતા ન હતા તે આ ગુરૂએ કેવી રીતે જાણ્યું? તેને ઇશ્વરે શું કર્યું એ જણાવ્યું હતું તેથીજ. સાજા થયું.

તે રાજાને શું કરવામાં આવ્યું હતું (૨૦; ૫), અને તે કેવી ત્વરાથી સાંભળે થયો (૨૦; ૭) એ વાતનું વર્ણન કરો. અત્યારે તેના પહેલો વિચાર ઇશ્વરે તેની પ્રાર્થના સાંભળી એ માટે તેના ઉપકાર માનવાનો હતો. તે મંદિરમાં ઇશ્વરનું પૂજન કરવા જાય છે તેના ચિતાર

આપો. તે દિવસે કેટલા બધા લોકો રાજ સારો થયો એ માટે ઇશ્વરને ઉપકાર માનવા આવ્યા હતા તેનો ખ્યાલ કરો. તે દિવસે શહેરમાં કેટલો બધો આનંદ વ્યાપી રહ્યો હશે ?

વાત પછીનું થોડુંક.

છોકરાં કાંઈ માંદા સાણસોને જાણ્યતા હોય તો તેમને માટે પ્રાર્થના કરાવો. જે દવાઓ વાપરવામાં આવતી હોય તે ઉપર આશીર્વાદ ઉતારવા માટે, અથવા વેદના ઓછી કરવા માટે, અથવા નિદ્રા માટે અને એવી એવી બીજી વાતો માટે પ્રાર્થના કરો. કાંઈબહુ માંદું ન હોય તો છોકરાંમાંનું એકાદ તેની પાસે જાય અને તેને આ વાત કહે તો ધણું સારું. યાદ રાખવાનું વચન.

મેં તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે, તારાં આંસુ મેં જોયાં છે ; જો, હું તને સાજો કરીશ. ૨ રાજ. ૨૦ ; ૫.

પાઠ ૩૭.

ઇસુ અને કુંડ આગળનો માણસ.

ચોહાન ૫ ; ૧-૧૪.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ ચમત્કાર ઇસુના જાહેર જીવનના અમુક અંશે આગલા ભાગમાં બન્યો હતો, અને યરૂશલેમમાં જે બધા ચમત્કારો કરવામાં આવ્યા હતા તેમાંનો એ પહેલો વર્ણવેલો છે. આ ઇયુ પર્વ હતું તે વિષે આપણને કંઈ વિશેષ કહેવામાં આવ્યું નથી. બેથેસ્દાનો કુંડ એ જુદી જુદી ભાષાઓમાં જોવામાં આવતા જુદાં જુદાં દરદોને મટાડનાર ઔષધિના ગુણવાળા જે કુંડો છે તેમાંનો એક હતો. આ કુંડમાં ઔષધિના ગુણવાળું ઝરણું નિરંતર આવતું ન હતું, પણ અમુક અમુક વખતે આવતું હતું. જોકે તેમાં એક પ્રકારનું નિયમિતપણું તો હતુંજ (૫ ; ૪), અને આ વાત ઉપરથી માણુમ પડે છે કે એ ગુણ એ કુંડમાં થોડા વખત માટેજ રહેતો, કારણકે તેમાં એકી વખતે માત્ર એકજ માણસ સાંજે થઈ શકતો હતો. આ કુંડનું અત્યારે કંઈ નામનિશાન મળતું નથી, પણ કેટલાક એમ માને છે કે મંદિરના અગ્નિકોણ ઉપર આવેલો કુમા-

રીનો કુંડ એજ છે. આ માણસનો મંદવાડ તેનાં પાપનુંજ પરિણામ હતું એ દેખીતું છે (૫; ૧૪). સાબ્યાધવારના સંબંધમાં જે વાદ થયો હતો તેને બાળકો માટેની આ વાન સાથે ક'ઈ સંબંધ નથી, તોપણ શિક્ષકે વિશ્રામવારના સંબંધમાં શા શા નિયમ પળાતા હતા તે જોવા. એ દિવસે પૂર્ણ વિશ્રાંતિ લેવી એ વિષે બાહ્યલક્ષમાં ધણા નિયમો આપવામાં આવ્યા છે (જુઓ ઉત્પત્તિ ૮; ૨, ૩. નિર્ગ. ૧૬; ૨૩: ૨૦; ૮-૧૧. નહેમ્યાહ ૧૦; ૩૧: ૧૩; ૧૩, ૧૪). પણ આ બધા ઉપરાંત યહુદી ગુરૂઓએ ધણા નજીવા નિયમો દાખલ કર્યા હતા, જેથી વિશ્રામવાર વિશ્રાંતિ આપવાને બદલે ભારૂંપ થઈ પડ્યો હતો. ઇસુ અને યહુદીઓ વચ્ચે જે વાદ લાંબો કાળ ચાલી રહ્યો હતો તે આ વાતનાજ સંબંધમાં હતો. આ માટે ધ્યાનપૂર્વક જુઓ માત્થી ૧૨; ૧-૧૪. લુક ૧૩; ૧૦-૧૬. વાતનો આશય.

ઇસુને મંદવાડ પર અધિકાર છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—કુવા વિષે વાત કરો. કુવામાં જે પાણી ઉચે ચઢે છે તે ક્યાંથી આવે છે? જેમાં કુવો ખોદ્યા વગર પાણી નીકળતું હોય એવું જમીન ઉપર આવેલું પાણીનું ઝરણુ છોકરાંએ કદી જોયું છે? એથેન્સના.

યેરૂશલેમનું શહેર જ્યાં ઇસુ આ પૃથ્વી ઉપર હતો ત્યારે ધણી વાર જતો હતો! ત્યાં આવું એક ઝરણુ હતું. એ ઝરણુમાંથી અમુક અમુક વખતે પાણી એકાએક કુટી નીકળતું, અને લોકોને માણસ પડ્યું હતું કે જ્યારે આ પ્રમાણે થતું હતું ત્યારે એ પાણીમાં એવું કંઈક હતું કે જેથી અમુક દરદો સારા થતા. આ દરદો ખાસ કરીને સંધીવા, વગેરે વાતનાં દરદો જેમાં સાંધાઓ અને અંગ રહી જાય છે તે હતા. આથી કરીને જે લોકો લંગડા હતા તેઓ ખાસ કરીને તે કુડ આગળ બરાબર વખતે હાજર રહેવાને બહુ આતુર હતા, એટલુંજ નહિ પણ પાણી ક્યારે કુટી નીકળે છે એની નિરંતર રાહ જોતા એ લોકો ત્યાંજ પડ્યા રહેતા હતા. આ લોકો માટે ત્યાં કુંડ આગળ એક જાતનું વિશ્રામસ્થાન બાંધવામાં આવ્યું હતું અને તેમાં પાંચ પરસાળ હતી. એ લોકો ત્યાં ભેગા મળી

પડેલા છે—તેમના કટલાક માત્ર બીજા માગી પોતાનું ગુજરાન કરે છે અને કટલાક સ્થિતિ સારી હોવાથી તેમના સર્ગાસંબંધીઓ તેમની સંભાળ રાખે છે. પણ સહુ નિરાધાર સ્થિતિમાં છે, એ બધાનો બરાબર ચિંતાર આવે, અને જ્યારે “હૂત આવીને એ પાણી હલાવતો” ત્યારે જે દેખાવ થતો તેના ખ્યાલ કરો. તેમણે કદી હૂતને જોયો હોય એવું આપણા જાણવામાં નથી, પણ પાણી એકાએક ઉભરાવા લાગતું અને તુરતજ તે ધુલાપાંગળા માણસોના સર્ગાસંબંધીઓ તેમને અંદર લઈ જવાનું કરતા. ત્યાં એક એવો ગરીબ માણસ હતો જેને આવી રીતે સાચા આપનાર તરીકે કોઈ ન હતું તેની વાત કરો. આડત્રીસ વર્ષ સુધી તે રહી ગયોલો અને લંગડો હતો અને એ બધાં વર્ષ તેણે આ કુંડ આગળ તેને કોઈ આવી વેળાએ તેમાં નાખશે એવી આશાથી ત્યાં ગાળ્યાં હતાં, પણ તેને કોઈએ એ પ્રકારની સહાયતા આપી ન હતી. તેના દુઃખમાં, તેની નિરાધાર અવસ્થામાં અને તેની નિરાશામાં તેને મનમાં કેટલું ખમવું પડતું હશે તેના કંઈક ખ્યાલ છોકરાં પાસે કરાવો, અને એ બધાને લીધે તેના તરફ તેમના મનમાં દયાની લાગણી ઉત્પન્ન થાય તેમ કરો.

તારે સાબ થવું છે ?

હવે એવું બન્યું કે એક વાર જ્યારે ઇસુ યરુસાલેમ ગયો હતો ત્યારે તે આ નવાઇભરેલો કુંડ અને ત્યાં રહેલા બધા ધુલાપાંગળા માણસો જોવા ગયો હતો અને આ નિરાધાર માણસ પ્રત્યે તેનું ધ્યાન ખાસ ખેંચાયું. કદાચિત્ ત્યાં ઉભેલા કોઈ માણસે તે માણસ તરફ ઇસુનું ધ્યાન ખેંચ્યું હશે અને તે ત્યાં કેટલો બધો વખત રહ્યો હતો તે તેને કહ્યું હશે. આથી ઇસુ ત્યાં ગયો અને તેણે તેની સાથે વાત કરી. તેણે શું કહ્યું અને પેલા લંગડા માણસે શું જવાબ વાલ્યો તે કહો (૫; ૬, ૭). ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, “ઉભો થા, તારી પથારી ઉપાડ અને ચાલ.” આ સાંભળી પેલા માણસને કેટલી બધી નવાઈ લાગી હશે! પણ ઇસુએ તેને જે ફરમાવ્યું હતું તે તેનાથી નહિ બને, અને તે આડત્રીસ વર્ષ સુધી હાથેા કે ચાલ્યો નહોતો એ કહેવાને તે વખતે જરા પણ તે થોભ્યો નહિ. ઇસુએ તેને જે કહ્યું હતું તે કરવાને તેણે તુરતજ પ્રયત્ન કર્યો અને

તે તેમ કરી પણ શક્યો. ઇસુએ કહ્યું હતું તેજ પ્રમાણે તેને સાબે કર્યો હતો. તે તેની પથારી ઉપાડીને પોતાને માથે મુકીને ચાલવાને તૈયાર થાય છે તે વાતનો ચિતાર આપો, અને તે વખતે તે તેમ કરી શકે છે એ માટે તેને જે આનંદ થયો હશે અને તેના મનમાં ઉપકારનો જે ભાવ પ્રકટ થયો હશે તેનો ખ્યાલ કરો. તે કુંડ આગળથી દૂર જવાને માટે તેને બહુ લાંબો વખત લાગ્યો નહિ, અને થોડી વારમાં તે તો શહેરમાં થઇને પોતાના માથા પર પેલી પથારી સહિત કાષ્ટ સારા સ્થળે, અથવા કદાચિત પોતાનાજ ઘેર જતો જોવામાં આવ્યો હતો.

કરીથી પાપ નહિ કરે.

પોતાની પથારી અમુક ઠેકાણે મુક્યા પછી તેણે મંદિર જવાનું યોગ્ય ધાર્યું. તમને એમ નથી લાગતું કે તે તેના ઉપર ઇશ્વરે જે અદ્ભુત દયા બતાવી હતી તે માટે તેનો પાડ માનવા ત્યાં જતો હતો અને તે ત્યાં હતો ત્યારે તેણે પોતા પાસે આવતો કોને જોયો હતો? પેલો સાબે થએલો માણસ એ ઇસુ છે એમ તે જાણતો ન હતો, તો પણ તે એટલું તો જાણતો હતો કે તેણે મને સાબે કર્યો હતો. ઇસુએ તેને શું કહ્યું તે કહો (૫; ૧૪). આ ઉપરથી એમ દેખાય છે કે તે માણસના મનમાં કંઈક બીજી વાત પણ હતી. તેને મંદિરમાં ઇશ્વરનો પાડ માનવો હતો એટલુંજ નહિ પણ પોતાનું જીવનું પાપ માફ કરાવવાનું હતું, અને હવે એ વિષે પણ તેના મનમાં શાંતિ થઇ હતી. ઇસુએ તેનું શરીર સાંજું કર્યું હતું અને તેના મનને શાંતિ આપી હતી.

વાત પછીનું થોડુંક.

જે માંદા માણસો માટે જયે અઠવાડીએ પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી તેમને યાદ કરો. જે વાતમાં પ્રાર્થના સફળ થઇ હોય તે બતાવો અને બાળકોમાં કાંઈ માંદું હોય તેને માટે જે કાંઈ ઇશ્વર પાસે માગી શકાય એવું હોય તે તેમને સૂચવો.

યાદ રાખવાનું વચન.

ઇસુ તેને કહે છે કે, ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને ચાલ. યોહાન ૫; ૮.

એક દિલગીર માતાને ખુશી કરવામાં આવી.

૨ રામ. ૪ ; ૮-૩૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ અને બીજા અધ્યાયમાંથી એલીશા વિષેની ઘણી વાતો એક બીજી સાથે કરી સંબંધ ધરાવતી નથી, અને એ બધી ક્યારે બની એ જાણવાને આપણી પાસે સાધન બહુ થોડું છે. આપણી આત્માની વાત એટલો બધો લાભો કાળ ચાલેલી છે કે બીજી વાતોમાંની કેટલીક એ છોકરાના જન્મ અને મૃત્યુ વચ્ચે બની હોય તે સંભવિત છે. તે સ્ત્રીના જીવનમાં એક બીજા પાછળથી બની હતી તે વિષે પણ વાંચો (૮ ; ૧-૬). શૂનેમ અને કમ્બેલનો પહાડ નકશામાં જુઓ. તેમની વચ્ચેનું અંતર પંદરથી વીસ માઈલનું હશે. જોકે એલીશા તે વખતે ત્યાં હતો તે જગ્યા એટલી બધી દૂર નહિ હોય. તે સ્ત્રીના ચરિત્ર વિષે જે કહેવામાં આવ્યું છે તે ધ્યાનમાં લો-તેની મહેમાનગરી (૪ ; ૮-૧૦), તેનું આત્મિક જ્ઞાન (૪ ; ૯), તેનું સ્વાતંત્ર્ય (૪ ; ૧૩) અને તેનો વિશ્વાસ (૪ ; ૨૨-૩૦). તે બાળકનું મૃત્યુ લૂ લાગવાથી થયું હોય એ સંભવિત છે (૪ ; ૧૯). તે સ્ત્રી એલીશા પાસે શા માટે જતી હતી (૪ ; ૨૩) તે વિષે તેણીએ પોતાના ઘણીને કંઈ કહ્યું હોય એમ લાગતું નથી. પણ તે તે બાળકના મૃત્યુ વિષે અજ્ઞાન હોય એ બનવાબેગ નથી કારણ કે તેણેજ તેને ઘેર માદો મોકલ્યો હતો. શું તેનો વિશ્વાસ તેણીના વિશ્વાસ જેવો સબળ ન હતો? જે બન્યું હતું તે તેને કહેવામાં આવ્યું ન હતું છતાં એલીશાએ તે વિષે અટકળ કરી હતી (૪ ; ૨૮), જોકે ઈશ્વરે તેને તે વાત આગળથી જણાવી ન હતી (૪ ; ૨૭). ગેહઝી તે છોકરાને જીવતું કરવામાં નિષ્ફળ ગયો તે વિચારો. તે છોકરો આ રીતે જીવતો થાય એમ શું એલીશાએ ધાર્યું હશે?

વાતનો આશય.

મૃત્યુ ઉપર ઈશ્વરનો અધિકાર છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગુરુ એલીશાને ફરી યાદ કરાવવો. એને વિષે છોકરાં સહુથી કંઈ વિશેષ અદ્ભુત વાત જાણે છે તે તેમને પુછો. આજે આપણે તેને વિષે બીજી એક વાત કરવાના છીએ.

બલી બાઇને ત્યાં જવું.

એલીશા એ દેશમાં અર્ધિતર્ધિ જાય છે અને સર્વ ઠેકાણે ઇશ્વર વિષે લોકોને જ્ઞાન આપે છે અને તેમને બને તેટલી રીતે સાચા કરે છે એનો ચિતાર આપો. કાંઈ વખતે રહેવાકરવા માટે સારી જગ્યા મળતી, અને કાંઈ વખતે તેને અઠવાડિયા અને મહિનાઓ સુધી ખુલ્લામાં પડ્યું રહેવું પડતું. એક દિવસ તે એક જમીનદારના ઘર અને ખેતર આગળ થઇને જતો હતો. ત્યારે જમીનદારની વહુ તેને મળવા બહાર આવી તે વાત કરેા. તેણે કેવાં ભારે કપડાં પહેયાં હતાં અને તે કેવી મનનીય અને માયાળુ દેખાતી હતી તેનું આયોહ્ય વર્ણન આપો. તેણીએ કહ્યું કે “તમે અંદર પધારી થોડુંક જમો. તમે થાક્યા હશે અને તમને ભૂખ પણ લાગી હશે.” આ સાંભળી એલીશા કેવી ખુશીથી અંદર ગયો હશે તેનો ખ્યાલ કરો. તેને તેની આ મુલાકાતથી ખુશી થઈ હતી અને તેણીને તેને ત્યાં આવવાથી આનંદ થયો હતો એમ લાગે છે, કેમકે બીજી વખત તે ત્યાંથી નીકળ્યો ત્યારે પણ એમજ થયું. તે બંધી બાઇએ પોતાના ધણી સાથે આ ગુરુ વિષે જે વાત કરી હતી તે કહો (૪; ૯, ૧૦), અને આ માયાળુ લોકોએ તેને માટે જે આરટો તૈયાર કર્યો હતો તેનું વર્ણન આપો. તે ફરીને આવ્યો ત્યાર પહેલાં તેમની બંધી તૈયારી કરી રાખી હતી. જ્યારે તેમણે તેને તે વિષે કહ્યું હશે ત્યારે તેમને કેટલો અધો આનંદ થયો હશે તેનો વિચાર કરો. તે ત્યાં રાત ગાળે છે તેનો ચિતાર કરો. તે બંધી બાઇનો નાનો દીકરો.

એલીશાએ તે બંધી બાઇ સાથે સવારમાં જે વાતચીત કરી હતી તે કહો (૪; ૧૩). ત્યાર પછી તેના નોકર સાથેની તેની વાતચીત કહો (૪; ૧૪). ત્યાર પછી તે પેલી બાઇને પાછી બોલાવે છે અને તેને કહે છે કે “આવતે વર્ષે આ વખતે ઇશ્વર તને એક દીકરો આપશે” એ

વાતનો પણ ચિતાર આપો. તેણીએ તે બહુ માન્યું નહિ, પણ વખત આવતાં એ ગુરૂએ કહ્યું હતું તેમજ થયું. તે મા અને બાપના આનંદનો ખ્યાલ કરો. તે ગુરૂ પાછો કેવી ત્વરાથી આવીને તે છોકરાને જોયો? એ છોકરું દિન પ્રતિદિન મોટું થતું જાય છે, તે જમીનદારના લાડવાયા છોકરા તરીકે સહુને બતાવે છે, તેનો જુદા પિતા તેનાથી બહુ મગર છે અને તેની મા તેને માટે ઇશ્વરનો અને તેના સેવક પોતાના ગુરૂ એલી-શાનો નિરંતર ઉપકાર માને છે, એ અધી વાતનો ચિતાર આપો.

તે બહી બાઇની દિલગીરી.

આ છોકરો જ્યારે મોટો થયો ત્યારે લણણીના વખતે તે ખેતરોમાં જઈ કાપણી કરનારાઓમાં કેવી રીતે હતો અને કદાચિત્ પોતાના મનમાં પોતે પણ કામ કરે છે એવું ધારતો હતો એ બધું કહો. તે માંદો થયો એ દિવસ તેણે તેના બાપને શું કહ્યું? તેના બાપે એક મજબુત આંધાના મજબુરને બેલાવી તેને ઘેર લઈ જવાનું કહ્યું: તેની માએ એ આખી સવાર તેની કેવી ચાકરી કરી: આખરે તે બપોરે મરી ગયો: એ બધું. આબેહૂબ વર્ણવો (૪: ૮, ૨૦). તે વખતે તેની માને જે દુઃખ થયું હતું તેનો, અને પેલા ગુરૂ તેને આ વખતે સહાયના આપા શકશે એવું તે પોતાના મનમાં ધરતી હોવાથી તે ત્યાં હોય એવું તેણે કેટલું બધું ઇચ્છ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો. એ વખતે તેણીએ તેની પાસે જવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેણીએ તેના ઘણી પાસે શું માગ્યું તે કહો (૪: ૨૨), અને તે જલદી એક નોકરને સાથે લઈને નીકળી પડે છે તેનો ચિતાર આપો. તે તે ખડખડા રસ્તા ઉપર ચર્મને કેટલી ઉતાવળથી સ્વારી કરતી ગઈ તેનો ખ્યાલ કરો. જ્યાં જવાનું હતું તે બહુ દૂર હતું અને તેને અધાર થયા પહેલાં પાછું ઘેર આવવાનું હતું. એકાદ બે કલાક સુધી તે આવી રીતે ગઈ ત્યારે પેલા ગુરૂ જ્યાં રહેતો હતો ત્યાં તે આવી પહોંચી. તેણે ગુરૂના નોકરને તેનો સત્કાર કરવા બહાર આવતો કેવી રીતે જોયો, અને તેમણે પરસ્પર શું કહ્યું તે કહો (૪: ૨૬). તેણે તે નોકરને પોતાની દિલગીરીની વાત કરી નહિ પણ ગુરૂ પાસે જવા એકદમ અંદર ગઈ. એલીશાએ શું થયું હતું એ જાણ્યું કે તુરતજ તેણે તેના નોકરને દોડી જઈ પેલા મરેલા છોકરાને જગાડવાનું કહ્યું, પણ તે બાઇએ કહ્યું કે

“મારી એવી ઇચ્છા છે કે આપ પોતે પધારો : હું તમારા વિના ઘેર જમશ નહિ.”

તે ભલી બાઈની કૃતજ્ઞતા.

તેઓ ભેગાં જવા નીકળે છે તેના ચિતાર આપો અને એવીશા તેને માર્ગમાં કેવી રીતે દિલાસો આપતો હશે તેના કંઈક ખ્યાલ કરો. તેઓ ગેહઝીને મળ્યા અને તેણે તેમને જે કહ્યું તે ટુંકામાં કહ્યો, અને તેઓ ઘેર આવી પહોંચે છે એ વાતનું વર્ણન આપો. જરા પણ થોડા વચર એવીશા પેટા મરેટા છાકરો જ્યાં હતા ત્યાં ગયો—એ તેનાજ ત્યાં રહેવાનો ઓરડો હતો—અને તેણે તે ઓરડો અંદરથી બંધ કરી દીધો. ત્યાં તેણે શું કયું તે વિગતવાર કહ્યો. તેની પ્રાર્થના, તેનું તે બાળક ઉપર સુતું, આમનેમ ચલતું, બાળક પર ફરી સુતું અને એ બધાનો અદ્ભુત પરિણામ, એ બધું કહ્યો (૪; ૩૩-૩૫). તે છાકરો પોતાની માને કેવી રીતે પાડો આપવામાં આવ્યો અને તેણીએ શું કયું એ બધું આગેહૂજ વર્ણવે (૪; ૩૬, ૩૭).

વાત પછીનું થોડુંક.

જે માંદા માણસને માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવી હોય તેની વાત કરો; તેઓ સારા થયા છે? તેમને માટે બીજી કંઈ વસ્તુની આપણે ઇશ્વર પાસે પ્રાર્થના કરી શકીએ? બીજું કંઈ માર્ગ છે?

યાદ રાખવાનું વચન.

‘જે માણસ યહોવાહ પર ભરોસો રાખે છે તેને ધન્ય છે.’
યિર્મેયાહ ૧૭; ૭.

પાઠ ૩૬.

એક ધનવાન માણસની નાની છોકરી.

લુક ૯; ૪૧-૫૬.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ ચમત્કારના ત્રણેય હેવાલ (માર્થી ૯; ૧૮-૨૫ અને માર્ક ૫; ૨૨-૨૩) તેમ આ પાઠનો ફકરો વાંચો. તેમાંનો પ્રત્યેક ગાડરેન-માંના બૂનવળગેલા માણસને સાજા કરવાનો! ચમત્કાર આ વાત પહેલાં સુરત મુકે છે. જોકે માર્થીમાં બીજી કેટલીક વિગત વચ્ચે મુકવામાં આવી

છે. યાઐરસ કાપનાંહુમમાં રહેતો હતો એમ કહેવામાં આવ્યું નથી, પણ તે ૮; ૪૦ અને માથી ૯; ૧માં જણાવવામાં આવ્યું છે, કારણકે ગાડરનમાંથી પાંછા ફરતાં ઇસુ સ્વાભાવિક રીતે અહીં પાંછા આવે એમ હતું. આ જતાવ આપણા પ્રભુના ગાલીલ દેશમાંના જાહેર કાર્ય દર-મ્યાન, જ્યારે તે કાપરનાહુમમાં સારી રીતે જાણીનો થયો હતો ત્યારે, અન્યો હતો. તેણે ત્યાં જે બધાં મહાન કાર્યો કર્યા હતાં તે (પાઠ ૨૧), અને ખાસ કરીને જે કાર્યો યાઐરસે ધણું કરીને જોયાં હતાં તે ધ્યાનમાં લ્યો. તેમાંના ઓછામાં ઓછા બે ત્યાંનાં સભાસ્થાનમાં કરવામાં આવ્યાં હતાં (૪; ૩૧-૩૫ : ૬; ૬-૧૦). “ઇસુ મૃત્યુને લેવું કહે તે ધ્યાનમાં લ્યો. તે શું કહેવા માગતો હતો? તેણે એમ નહોતું કહ્યું કે “મૃત્યુ નથી” પણ તેણે આ લોક અને પરલોક વચ્ચેનો પડદો એક પળ માટે સ્હેજ દૂર કર્યો હતો. જેમને તેણે મૃત્યુમાંથી ઉઠાડ્યા હતા તેમનો જીવાત્મા તેમના મૃત્યુ પછી ક્યાં ગયો હતો એનું કાંઈ પણ જ્ઞાન હોય એવી સાબિતિ છે? મૃત્યુ અને ભવિષ્યના જીવન વિષે જાણકને વાત કરવામાં બહુ સંભાળ લેવાની જરૂર છે. સામાન્ય રીતે વાત કરવી અને મૃત્યુનું આત્મીય પૂર્વક પરિણામ આનંદ છે એમ કહેવું એ પાપની દેવાતી અને મુક્તિની જરૂર એ બેને બાળુએ મુકવા જેવું છે. વળી મૃત્યુના સંબંધમાં ભય ઉત્પન્ન કરવો એ ખોટું છે અને એ જાણકને નુકસાનકારક છે. ખરી અને મુદ્દાની વાત તો એ છે કે ખ્રીસ્તના હાથમાં મૃત્યુની ચાવી છે અને મૃત્યુદ્વારા તેના હવાલામાં જવાનું થાય છે. તેનો અધિકાર અને પ્રેમ જતાવવા માટે અને જાણકો તેનામાં આનંદઝર્યો વિશ્વાસ રાખે એ માટે આ વાત કહેવામાં આવી છે.” (હન્ટલી).

વાતનો આશય.

છોકરાં ઇસુનો મૃત્યુ ઉપરનો અધિકાર એમને તેનામાં અધિક વિશ્વાસ કરવા લાગે એ કરવાનો છે.

છોકરાં માટે.

પ્રસ્તાવના.—કોઈ અમુક જાતના લોકો સાથે ઇસુ એ સહુથી વધારે વાત કરી હતી ખરી કે? આજે આપણે એક એવી નાની છોકરીની વાત કરવાના છીએ કે જે તેની એક મિત્ર હતી.

તે નાની છોકરી પોતાને ઘેર.

આ નાની છોકરી એક બહુ મોટા ઘરમાં રહેતી હતી અને તેના આપને એકનીએક હતી. એવું તેનું જીવન હતું તેને જે જોઈતું હતું તે અધું મળતું હતું. તેનાં માઆપ તેને બહુ ચાહતાં હતાં અને તે માગે તે આપતાં હતાં, તેને મિત્રો પણ જોઈએ એટલા હતા અને તેનાં માઆપ તેને સાઈં ધાર્મિક શિક્ષણ આપતાં હતાં, વગેરે અધું કહેા. ઇસુ તેને ઘેર કદી ગયો હતો કે નહિ એ વિષે આપણે કંઈ જાણતા નથી, પણ તેણીએ તેને વિશ્રામવારને દિવસે જ્યારે તે પોતાનાં માઆપ સાથે સમાસ્થાનમાં ભક્તિ માટે જતી હતી ત્યારે જોયો હશે. ઇસુ ઘણી વાર આજ સ્થાને સેવા માટે આવતો, અને કોઈ કોઈ વાર તે લોકોને બોલે પણ આપતો. તે નાની છોકરીને તેનું સાંભળીને કેટલો અધઃ આનંદ થયો હશે તેનો ખ્યાલ કરો. ઇશ્વરભક્તિ થઈ રહ્યા પછી તે શું કદી બહાર ઉભો રહી નાનાં છોકરાં સાથે વાત કરતો હશે ખરો કે ?

તે નાની છોકરી માંદી થઈ.

પણ એક એવો વિશ્રામવાર આવ્યો કે જ્યારે તે છોકરી સભ સ્થાનમાં સેવા માટે ગઈ નહિ અને તેની મા પણ ગઈ નહિ, કારણ કે તે નાની છોકરી માંદી પડી હતી. તમે કદી માંદા થયા છો કે ? એ છોકરીને શું મંદવાડ હતો એ વિષે આપણે જાણતા નથી, પણ તેની માએ તેને માટે શું શું કર્યું હશે ? અને તેના આપે પણ ? શું થયું તે છોકરાંનેજ કહેવા દો. જ્યારે કોઈ આગક માંદું પડે ત્યારે શું શું કરવામાં આવે છે એ વિષે કંઈ વિશેષ વાત શિક્ષક પોતે પણ પોતાના અનુભવ ઉપરથી કહેવી. પણ આ લોકોએ અધું કર્યું તોપણ તે છોકરીનો મંદવાડ વધતોજ ગયો. પોતાનું આગક મરવાનું છે એમ જાણી એ માઆપની કાળજી વધતી વધતી ઊંડી નિરાશા રૂપ બની હતી તેનો કંઈક ખ્યાલ કરો.

આપની સુસાફરી.

ત્યારે ઇસુ અને તે કેવી રીતે લોકોને સાજા કરતો હતો એ અધું તે આપને યાદ અ યું. તેને તેડવા માટેની સૂચના ફાણે કરી હશે ? યાએરસ ત્યાં જગદીથી તપાસ કરવા બધા છે તેનો કંઈક ચિતાર આપો તેણે ક્યાં તપાસ કરી હશે ? પણ ઇસુ ત્યાં ન હતો ; તે એક હોડીમાં ચાલ્યો

મથો હતો. એ વખતે યાચ્છેરસને ફેટલી બધી નિરાશા થઇ હશે તેનો ખ્યાલ કરો. એ વખતે કોઇએ કહ્યું કે “તે પાછો આવ્યો છે: તે હોડીમાંથી કાઢી આવે છે.” એ વખતે યાચ્છેરસ તે દિશામાં દોડતો જાય છે: માણસોથી ભરેલી સાંકડી શેરીઓમાં થઇને પોતાનો માર્ગ કરે છે: મઃછીમારની હોડીઓ જ્યાં હતી ત્યાં જાય છે અને આખરે લોકોની મેદનીમાં ધસી ઇસુ પાસે જઇ તેને પૂછે પડે છે, એ બધી વાતનો ચિતાર આપો. આ ધનવન અને મોલાવાળો માણસ આ પ્રમાણે કરતો હતો એ જોઇને સહુ કોઇને ફેટલું બધું આશ્ચર્ય લાગ્યું હશે? તેણે ઇસુને શું કહ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો, અને ઇસુ પુરતજ તેની સાથે તેને ઘેર જવા નીકળે છે એ વાતનો ચિતાર આપો. ઇસુએ રસ્તા ઉપર ને નાની છોડી અને તેના મંદવાડ વિષે તેને શું પુછ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો, અને પછી નોકર તેમને રસ્તામાં મળ્યો અને તેણે માડી ખખર આપી તે વિષે કહો (૮; ૪૬). તે દુઃખી બાપને તે વખતે જે દિવસગીરી અને નિરાશા થઇ હશે તેનો કંઈક ખ્યાલ છોકરાંને થાય તેમ કરો. ઇસુએ તેને કવી રીતે દિવસો આપ્યો અને તેની સાથે ચાલતો રહ્યો તે કહો (૮; ૫૦).

મૃત્યુવાળા ઓરડામાં.

તેઓ ઘેર આવે છે: તે છોકરીની માને મળે છે: યાચ્છેરસ ઇસુ અને તેના ત્રણ મિત્રોને તે છોકરી જ્યાં મરેલી પડી હતી ત્યાં લઇ જાય છે, વગેરે વાતોનો ચિતાર આપો. તે મરી ગઇ હતી એમાં કશો પણ શંક ન હતો. પણ ઇસુએ તેનો હાથ પકડ્યો અને તે જાણે કે ઉંઘતી હોય એવી રીતે તેને ઘેલાવી. તેણે શું કહ્યું ને કહો (૮; ૫૪). અને તેણે જે જવાબ આપ્યો તેનો આભેડૂચ ચિતાર આપો. તે વખતે એનાં માબાપને જે આશ્ચર્ય લાગ્યું હશે અને આનંદ ઉત્પન્ન થયો હશે તેનો કંઈક ચિતાર આપો. તમારા ધરવા પ્રમાણે તેમણે શું કહ્યું હશે? ઇસુએ કહ્યું કે, “તેને કંઈક ખાતાનું આપો.” તે જુખી થઇ હતી. તેનું કારણ એ હતું કે તે તદ્દન સાજી અને સશક્ત થઇ હતી. ત્યારથી તે ઇસુની હમેશને મટે એક મિત્ર બની રહી હતી એ વાતમાં જરા પણ શંકા નથી.

વાત પછીનું થોડુંક.

છોકરાને આ નાની છોકરી વિષે અને તેણીએ પોતાનો ઇશુ પરનો પ્રેમ કેવી રીતે બતાવ્યો હશે એ વિષે કંઇક કહેવા દો. ઇસુની શક્તિ વિષે એકાદ ગીત ગાઓ.

યાદ રાખવાનું વચન.

બી મા : માત્ર વિશ્વાસ કર. લુક ૮ ; ૫૦.

પાઠ ૪૦.

સિંહાવલોકન.

ભાગ ૭, ૮.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ વખતે સિંહાવલોકન મુખ્યત્વે કરીને ભવિષ્યવચનને લગતું છે અને શિક્ષક એ વાતનો અભ્યાસ કરે તો ધણું સારું. એના સંબંધમાં જુના કરારની સાક્ષી રિચારો (પાઠ ૩૫). માત્થી ૨૨ ; ૩૧, ૩૨ : પ્રક્ટીકરણ ૧૪ ; ૧૩ : ૨૦ ; ૧૨, ૧૩, અને ૧ થેસ્સા. ૪ ; ૧૩ વાંચો. “છેલ્લા શબ્દો જે લોકો ખ્રીસ્તથી દૂર અને જગતમાં ઇશ્વર વગરના છે તેમને વિષે કહેવામાં આવ્યા છે. કોઇ પણ માણસને વિષે અને ખાસ કરીને આખી મનુષ્યજાતિને વિષે એમ કહું કે તેમને માટે કાંઇ આશા નથી એ જાણનાર વાત છે : તો પણ એ પ્રમાણે માત્ર પ્રેરિતજ કહે છે એમ નથી, પણ આખું ખ્રીસ્તેતર જગત પણ હજાર મોટે એ પ્રમાણે કહે છે. તેમને માટે ભવિષ્યજીવન શૂન્ય અથવા કંઈ પણ અર્થ વગરનું અને જાયાવત્ હતું. તેઓમાં કોઇ કોઇ માણસો એવા હતા જે અમરત્વમાં પોતાનો વિશ્વાસ છોડી શકતા ન હતા, પણ તેઓ અપવાદરૂપેજ હતા, અને તેમને માટે પણ ભવિષ્યજીવન અત્યારના જીવન કરતાં વધારે માલવાળું ન હતું. જીવન અહિં હતું અને ત્યાં ન હતું. ખ્રીસ્ત આવ્યા પહેલાં લોકો ભવિષ્ય જીવનના સંબંધમાં મોટે ભાગે આલુણ એટલે તે શૂન્ય અથવા જાયાસમાન છે એમ યોલતા હતા.” (દિની). વાંચો ૧ તીમોથી ૧ ; ૧૦ : ૧ કરી. ૧૫ ; ૧૨-૨૬, ૩૫-૪૪.

સિંહાવલોકનનો આશય.

આગળના પાઠમાંથી લવિષ્ય જીવનને લગતી વિગતો ભેગી કરવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—શરૂઆતમાં મૃત્યુ વિષે વાત કરે'. છોકરાંએ કાઠને મરી ગએલું જોયું કે જાણ્યું છે? એ લોકોને તેમના મૃત્યુ પછી શું થયું છે તે વિષે તેમના વિચારો જાણો.

જે લોકો મરી ગયા છે અને પાછા જીવતા થયા તેમની વાતો.

ઇસુના ઉત્થાનની વાત આ સિંહાવલોકનમાં આવતી નથી, પણ તેનોય થોડો વિચાર થઈ શકે છે. ત્યાર પછી છોકરાંને શૂનામીના દીકરા અને યાએરસની દીકરીની વાત યાદ કરવા દો. આ દરેક કિસ્સામાં શરીર મૃત્યુને આધીન થયું હતું છતાં એવું કંઈક હતું કે જે જીવતું હતું તે તેઓ સમજે તેમ કરે. દરેકનું તેવુંજ છે. આપણું શરીર મરે છે, પણ આપણે અમુક લાગ મરતો નથી. એ લાગ ક્યાં જાય છે? એ પ્રશ્નને ઉત્તર આપ્યારે દેવાની જરૂર નથી: ખીજા બે વાતોજ એ સૂચવશે.

જે લોકોએ મૃત્યુ પામ્યા વગર આ જગત છોડ્યું તેની વાતો.

ઇસુનું અને એલીયાહનું સ્વર્ગારોહણ છોકરાંને યાદ કરવા દો. તેઓ ક્યાં ગયા હતા? શરીર મુકીને આત્મા જ્યાં જાય છે ત્યાંજ. એ જગ્યા વિષે આપણે કંઈ જાણીએ છીએ ખરા કે?

ફવગે વિષે વાતો.

ઇસુ જ્યાં ગયો હતો તે જગ્યાનું દર્શન કોને થયું? તેણે શું શું જોયું? છોકરાંને કેટલી જુદી જુદી વિગતો યાદ છે? ત્યાંના લોકો કેવા હતા? ઇસુએ સ્વર્ગે જવા માટે શી શી તૈયારી કરવી જોઈએ તેના સંબંધમાં જે વાત કરી હતી તે કોને યાદ છે? (લગનની મિજબાની). આપણે કેવી રીતે તૈયાર થઈ શકીએ?

૯. ભણું કાર્ય કરતા ઇશ્વરના મિત્રો.

પાઠ ૪૧.

ઇશ્વાહીમ પોતાનું ઘર છોડે છે.

ઉત્પત્તિ ૧૨; ૧-૯.

આ પાઠ અને તેની પછીના ખીજા બે એમીલી હન્ટલીન. પ્રાથમિક અભ્યાસક્રમમાંથી લગભગ એમનેએમ લેવામાં આવ્યા છે.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

વિચારની સ્પર્શના પ્રાપ્ત કરવા માટે તુલ્યી તે ઇશ્વાહીમ સુધીના ઇતિહાસનો અભ્યાસ બહુ અગત્યનો છે. પ્રથમથી ઇશ્વાહીમના જન્મ સુધીમાં માત્ર ૩૫૧ વર્ષ લાગ્યાં હતાં. તુલ્ય લગભગ ઇશ્વાહીમના જન્મ થતાં સુધી જીવ્યો હોતો. ૧૧; ૧૦-૨૬માંથી એક વખતનો મોટો સાંભળ-પૂર્વક કરવો અને તેને ૫; ૧, ૩૨માંથી કરવામાં આવેલા મોટા સાથે સરખાવવો એ લાભદાયક થઇ પડશે. એમ કરતાં ઘણું જાણુવા જેવું મળશે. જેથી ઇશ્વામ સુધીના અર્થો વખત તુલ્ય જીવતો હોતો. આથી વિશ્વાસી માણસોની પરંપરા તુટી ન હતી. શેમ ઇશ્વર દોહસો વર્ષોના થયો ત્યાં સુધી જીવતો હોતો. એણે ઇશ્વરે આપેલા વચન અને 'ઇશ્વરના મિત્ર' ઇશ્વામ વિષે જાણ્યું હતું કે નહિ એ એક પ્રશ્ન છે. ઇશ્વામને પોતાના જીવનના પ્રથમ ભાગમાં પ્રલય બાળેલા, જુદાં જુદાં રાજ્યોના સ્થાપનના ખરા ઇતિહાસમાં વગેરે નજરે જોવાના વિષે જે માણસો પાસેથી કંઈ સાંભળવાની તક મળી હશે કે નહિ તેનો વિચાર કરો. ઇશ્વામને ઇશ્વરે પોતાના કામ માટે પહેલા કિરમાં પ્રે. કૃત્યો ૭; ૨ અને પછી તેરાહ હારાનમાં મરણ પામ્યો ત્યાર પછી બે.લા.બ્યો હોતો તેનો વિચાર કરો: (૧૧; ૩૧-૩૨ : ૧૨; ૧-૪). તેણે આગળ વધેલા સમાજનું બધું સુખ, વગેરે દોડી હામના વંશજોની અધઃગતિ પામેલી કામ અને તેની હલકી સિધ્ધિમાં ભમતા રહેવાનું પસંદ કર્યું એ તેના જીવંત વિશ્વાસને લીધેજ હતું, ઇશ્વામે

જે માર્ગ લીધા હોતો—હિર, હારાન અને ધણું કરીને દમસ્કથી શએમ જવાનો માર્ગ લીધા હોતો તે નકશામાં ધ્યાનપૂર્વક જુઓ. આ મુસાફરી કરનારા મંડળમાં કોણ કોણ હતા તે બરાબર જુઓ. સારાહ એ ઇબ્રામની બહુ નજદિકની સંબંધી હતી (૨૦; ૧૨). હારાન ધણું કરીને હિરમાં ગુજરી ગયો હોતો. ઇબ્રામે શું લોટને પોતાના પુત્ર તરીકે દત્તક લીધા હોતો? વાતનો આશય.

ઇશ્વરની આજ્ઞાને આધીન રહેવું એ બહુ સુખદાયક છે એ બતાવવાનો છે. છોકરાંને માટે.

મસ્તાવના.—તમે કદી મુસાફરીએ ગયા છો? તમે કેવી રીતે મુસાફરી કરી હતી? તમે ક્યાં ગયા હતા? તમે કદી બીજા લોકોને મુસાફરી કરતા જોયા છે? એ લોકોએ પોતાની સાથે શું લીધું હતું? આજે આપણે ઇબ્રામ નામનો એક માણસ જે ઉંટ લઇને મુસાફરી પર ગયો હતો તેની વાત કરવાના છીએ. જે છોકરાંએ કદી ઉંટ જોયું ન હોય તો શિક્ષકે તેમને ઉંટનું એકાદ ચિત્ર બતાવવું. પોતેજ એક ચિત્ર દોરશે તો તે પણ આશી.

પોતાના લોકો વચ્ચે રહેવું.

ઇબ્રામે જે જગ્યા છોડી હતી તે તરફ આપણે જરા જોઇએ. તેને રહેવાનું ઘર મોટું અને સુંદર હતું; અંદરની દિવાલોમાં જુદાં જુદાં ચિત્રો ચિતરવામાં આવ્યાં હતાં જેથી બીજાં ચિત્રોની ત્યાં જરૂર ન હતી. બહાર એક સુંદર બગીચો હતો જેમાં મોટાં ઝાડો હતાં; પાસે એક મોટી નદી હતી અને તેમાં મોટાં વહાણો અને નાની હોડીઓ આવજન કરતાં હતાં; શેરીઓમાં ઘણા લોકો મજા કરતા હતા. વળી ત્યાં એક સુંદર મંદિર હતું જેનું શિખર સોનાથી મટેલું હોવાથી ચળકતું હતું; જ્યારે ચંદ્ર પ્રકાશતો હતો ત્યારે પુરુષો અને સ્ત્રીઓ, છોકરાઓ અને છોકરીઓ ત્યાં જુદી જુદી ભેટ લઇ જતાં હતાં, અને ત્યાં રહેલી ચંદ્રની મૂર્તિનું પૂજન કરતાં હતાં. આ લોકો જે ઇશ્વરે ચંદ્ર અને તારાઓ ક્યાં હતા તેને જુદી ગયા હતા, તેમજ તેઓ આ મૂર્તિને પૂજતા હતા. તેઓ કહેતા હતા કે “ચંદ્ર દેવતા જે જોઇએ તે આપે છે અને અમારૂં રક્ષણ કરે છે,” અને તેઓ સ્વાર્થી અને દુષ્ટ બન્યા હતા.

દેવે બોલાવ્યાં.

પણુ ઇશ્વામ નામનો એક માણસ જે ત્યાં રહેતો હતો તેણે ચંદ્ર દેવતાનું પૂજન કરવાની ના પાડી. તેની સાથે તેની સુંદર સ્ત્રી સારાહે પણ તેમ કરવાની ના પાડી. જ્યારે લોકો મંદિરમાં જતા ત્યારે ઇશ્વામ પ્રાર્થના કરવા ઘેર રહેતો. કદાચિત્ તે પોતાની અગાશી પર જતો અને ત્યાં ઘુંટણીએ પડી ઇશ્વરની પ્રાર્થના કરતો. આમ કરતાં એક દિવસ ઇશ્વરે તેને કંઈક કહ્યું. તેણે જાણ્યું કે તે ઇશ્વરજી હતો અને તે બીધા નહિ, કારણકે તેણે જે અવાજ સાંભળ્યો હતો તે એક અદ્ભુત મિત્રનો અવાજ હતો, અને ઇશ્વરે તેને કહ્યું કે “તું આ શહેરમાંથી અને તારા બધા મિત્રોમાંથી અહાર નીકળ. હું બતાવું તે દેશમાં જા.” ઇશ્વામ આ અવાજ સાંભળી એટલો બધો ખુશી થયો હતો કે તેણે તે આગાનું ઉલ્લંઘન કરવાનો વિચાર સરખો પણ કર્યો નહિ, અને ત્યાંથી જવા માટે તૈયારી કરવા લાગ્યો.

રસ્તામાં સુકામ કરવો.

એ વખતે ઇશ્વામનો આપ અને ભત્રીજો તેને કહે છે કે “અમે પણ તારી સાથે આવીશું,” એ વખતનો ચિતાર આપો. આ લોકો તૈયારી કરે છે અને બધા “તમે ક્યાં જાઓ છો” એવું તેમને પુછે છે, એ બધું કહો. પણ ઇશ્વામ માત્ર એટલુંજ કહે છે કે “જ્યાં ઇશ્વર મને લઇ જશે ત્યાં હું જઇશ.” એ લોકો જવા નીકળે છે : આખો દિવસ ઊંટો મોટી નદીની પડખે પડખે એસબેર દોડે છે : રાત્રે તેઓ વિસામો લે છે : દિવસે બપોરના તેમના તંબુઓ પર પુષ્કળ તાપ પડે છે અને રાત્રે ઠંડો પવન સપાટાથી ચાલી રહ્યો છે : ઇશ્વામનો આપ અને ભત્રીજો તેમણે પેલો અદ્ભુત અવાજ સાંભળ્યો ન હતો એથી ઘેર જવાની ઇચ્છા કરે છે : વગેરે બધું કહો. એ બધા લોકો કોઇ ધર અને મંદિરવાળા શહેરમાં આવી પહોંચે છે તેના ચિતાર આપો. પેલા વૃદ્ધ આપે કહ્યું કે “આપણે હવે બહુ દૂર આવ્યા છીએ.” તેમના ત્યાંના નવા ધર વિષે કહો. આ પ્રમાણે તેઓ ઠંકણે પડ્યા હતા છતાં પેલો અવાજ તો ઇશ્વામ પાસે આવીને “હું તને બતાવું તે દેશમાં ચાલ” એમ કહેતોજ રહ્યો હતો. થોડા વખત પછી તેનો આપ કેવી રીતે ગુજરી ગયો અને ઇશ્વરે તેને ફરીથી કહ્યું કે, “હું તને બતાવું તે

દેશમાં ચાલ અને હું તને આશીર્વાદ૩૫ કરીશ” (૧૨ ; ૧-૩) ; ત્યારે ઇશ્વારે કહ્યું કે, “હું તારી આત્મા પાળીશ.”

એક વેદી બાંધવી.

એ બધાં ઉંટ ફરીથી તૈયાર થાય છે અને આ કાફલો ફરી તંબુ, વગેરે લઈ ચાલવા લાગે છે તેના ચિતાર આપો. લોકોએ પુછવા માંડ્યું કે ‘તમે ક્યાં જાઓ છો?’ ત્યારે ઇશ્વાર માત્ર એટલોજ જવાબ આપી શક્યો કે “ઇશ્વર મને જ્યાં જવાનું કહેશે ત્યાં હું જઈશ.” તેમની મુસા-ફરી જે આ વખતે પાછી ધણી દિવસ સુધી ચાલી હતી તે, અને તેમણે રસ્તામાં શું જોયું અને ક્યું હશે તે બધાનું વર્ણન આપો. આખરે તેઓ એવા એક સુંદર સ્થાનમાં આગ્યા કે જ્યાં પવનનો મોટાં મંદિરો જેવા, ઘાસ લીલા રંગના ગાલીચા જેવું અને ઝાડો પોતાની છાયામાં આરામ લેવાને આમંત્રણ આપતાં હોય એવાં દેખાતાં હતાં. ત્યાં સહુએ શાંતિથી રાત્રી ગાળી અને ઇશ્વાર સિવાય સહુ સારી રીતે સુઈ ગયાં હતાં એ બધું કહો. ત્યાં તેને એક અદ્ભુત દર્શન થયું અને પેલા અવાજે કહ્યું કે, “હું તને આ સ્થાન આપવાનો છું.” ત્યારે ઇશ્વારે મોટા પથરે લીધા અને ત્યાં એક વેદી બાંધી. જ્યારે લોકો એ જોવા આગ્યા અને નવાઈ પામવા લાગ્યા, ત્યારે ઇશ્વારે કહ્યું કે, “જ્યાં ઇશ્વરે મારી સાથે વાત કરી હતી તે બતાવવા માટે આ છે.” ત્યાં તેણે એક નાનું મંદિર બાંધ્યું અને તે એવા હેતુથી કે તેના લોકો તેમાં ઇશ્વરનું પૂજન કરે.

વાત પછીનું થોડુંક.

ઇશ્વરે ઇશ્વાર સાથે વાત કરી હતી તેવી રીતે તે છોકરાં સાથે વાત કરે છે ખરોકે ? તમારા પોતાના દિલમાં તમે પોતે કદી એવો અવાજ સાંભળ્યો છે કે જે તમને ખરું કરવાનું દરમવાતો હોય, અને ખોટાથી દૂર રહેવાનું કહેતો હોય ? એ ઇશ્વરનો અવાજ છે, અને ઇશ્વારે જોના કહેવા પ્રમાણે ક્યું હતું તેજ છે.

શાદ શાખવાનું વચન.

ઇબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કર્યો. રૂમી. ૪ ; ૩.

ઇષ્ટામ એક કરુઓ થતો અટકાવે છે.

ઉત્પત્તિ ૧૩; ૧-૧૬.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

એથેલ અને આપ નકશામાં બુઓ, અને તેમની વચ્ચેના ટેકરાઉ ઉંચા પ્રદેશમાંથી યરદન અને નીચેના પ્રદેશમાંનાં શહેરો જે અત્યારે મૃત-સાગર આવેલો છે ત્યાં હતાં તે બધાં જોઈ શકતાં હતાં એ વાત ખાસ ધ્યાનમાં લો. આ બધાં શહેરોમાંના લોકોનું જે ભયંકર ચિત્ર (૧૩; ૧૩) આપવામાં આવ્યું છે તે કનાનના લોકોની નૈતિક અધોગતિ સૂચવે છે, અને એ માટે સૈકાઓ પછી તેમનો દેશ તેમની પાસેથી લઈ લેવામાં આવ્યો હતો. ઇષ્ટામ કનાનના કોઈ પણ શહેરમાં રહ્યો ન હતો અને મામરેમાં તેનું રહેઠાણ શહેરની બહાર આલોનવૃક્ષો નીચે હતું, એ ધ્યાનમાં લો (૧૩; ૧૮). ગયા અઠવાડીયાના પાઠ અને આ પાઠ વચ્ચેના અનાવો વિચરો (૧૨; ૧૦-૨૦) એક ભારે દુષ્કાળ જેમાં ઇષ્ટામની બધી મિલકત નાશ પામે તેમ હતું એ તેનો આ ઇશ્વરથી દાન પામેલા નવા વતનનો પહેલો વિચિત્ર અનુભવ હતો. એ પરીક્ષામાં ઇષ્ટામનો વિશ્વાસ નિષ્ફળ ગયો : તેની પોતાની બહુ સંભાળપૂર્વક કરેલી યોગ્યતાઓ તેનું રક્ષણ કરી શકે તેવી ન હતી અને એક નાસ્તિક રાગદ્વારા તેને દુષ્કા મળ્યો એ તેને મિસર દેશમાં શીખવું પડ્યું હતું. લોટની પસંદગી વિચરો—એ તો દુનિયા કરે એવી પસંદગી હતી જે વિશ્વાસના વારસા કરતાં હાથમાં આવેલી વસ્તુ વધારે ઇચ્છે. ભવિષ્યમાં દુષ્કાળથી બચવા માટે તેણે ધનવાન સદોમ પાસે રહેવાનું વધારે ઇચ્છ્યું, જોકે એ કેટલું દુષ્ટ નગર હતું તે વાત એ સારી રીતે જાણતો હતો. ઇષ્ટામને ત્રીજું વચન આપવામાં આવે છે એ ધ્યાનમાં લો (૧૩; ૧૪-૧૭). તેમાં જે માણસ થોડી વાર પહેલાંજ પોતાના એકનાએક વારસથી ધૂટો પડ્યો હતો તેને ધણી વારસ થશે એમ ખાસ કરીને કહેવામાં આવ્યું છે. ઇષ્ટામને જે દાન વચન પ્રમાણે વારસા તરીકે મળવાનું હતું તે પૂરી રીતે જોવા પામવાનો હતો, જેથી વિશ્વાસદ્વારા થયેલી તેની પ્રાપ્તિનો પૂર્ણ આનંદ

તેને મળે. તેની મુસાફરીઓથી તે આ આખો દેશ ફેવી રીતે જોઇ શક્યો હતો તે ધ્યાનમાં લો.

વાતનો આશય.

કજીઆ કરવા કરતાં સુલેહ કરવી એ બધું વધારે સારું છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—મયા અઠવાડીઆનો પાઠ અને તેમાંય ખાસ કરીને ઇજ્જામના કાફલામાં જે બધા લોકો હતા તેમને યાદ કરો.

ધણુ.

તમે કદી ઘેટાંનું મોટું ધણુ જોયું છે? તેમને ફેવી જગ્યામાં ચરવું ગમે છે? ધાસવાળી ટેકરીઓ જે ઉપર તેઓ આખો દિવસ ચરી શકે છે અને વોડળા અને નાની નદીઓ જ્યાં તેઓ પાણી પી શકે છે એ બધાં સ્થાન તેમને ખાસ પ્રિય છે. ઇજ્જામને સિંકડો ઘેટાં, હલવાન, ગાય, ઉટ, ગધેડાં, વગેરે હતાં. ઇશ્વર તેને એક એવા દેશમાં બોલાવતો હતો કે જ્યાં તેને પુષ્કળ લીલું ધાસ અને પોતાના જનવરો માટે પુષ્કળ પાણી આવી શકે એવા સારા ઉંડા કુવા મળી શકે તેમ હતાં; આથી તે સ્વાભાવિક રીતે બહુ ખુશ થયો હતો. પણ બીજું કાર્ષ્વ ત્યાં હતું જેની પાસે ઘેટાં, ગાયો, ઉટ, ગધેડાં વગેરે હતાં. આ લોટ હતો (એ નામ યાદ રાખવું બહુ સહેલું છે), અને તે પોતાના કાકા સાથે દૂરથી આવ્યો હતો. તે પણ આવી ધાસવાળી જગ્યા જોઇ ખુશ થયો હતો.

લકાઇ.

ધીમે ધીમે ઉનાળામાં ધાસ સુકાવા લાગ્યું. આથી તેમને જે ખીણોમાં લીલું ધાસ હતું મળી શકે તેમ હતું ત્યાં જવાની ફરજ પડી. ટેકરી ઉપર રહેકાણુ હતું અને ત્યાંથી તેઓ ખીણોમાં પોતાનાં ધણુ જોઇ શકતાં હતાં એ બધાનો ચિતાર આપો. લોટનાં ધણુ ઇજ્જામનાં ધણુ પાસેજ હતાં કારણ કે ત્યાં લીલા ધાસવાળી જગ્યાનો બહુ વિસ્તાર ન હતો. ઇજ્જામના ભરવાડો કુવો શોધે છે, આખરે તેમને એક કુવો મળે છે અને તેઓ પોતાનાં ઘેરને પાવા માટે પાણીના હવાડા ભરે છે તેનો ચિતાર આપો. લોટના ભરવાડોએ પણ એ કુવો ફેવી રીતે જોયો હતો

તે કહો. ત્યાં તે વખતે શું થયું તે કહો. ઇશ્વામે ટેકરી ઉપરથી જે ભયાનક લડાઇ થતી બેઠ હતી તેનું વર્ણન આપો.

ઉત્તમ દાન.

આ વખતે ઇશ્વામ લોટને કહી શક્યો હોત કે “આ ભૂમિ મારી છે” અને તેમ કહી તે ત્યાંથી કાઢી શક્યો હોત. તેને બદલે તેણે લોટને કહ્યું કે “મારી તને વિનંતી છે કે આપણે ટટો કરવો નહિ, તેમ આપણા ભરવાડોને પણ ટટો કરવા દેવા નહિ બેઠવે. આ દેશ મોટો છે અને ઇશ્વર તે બધો મને આપ્યો છે. પણ એમાંથી તારાં ધણુ માટે તારે જે જગ્યા બેઠવે તે લે (૧૩ ; ૯).

સ્વાર્થમય પસંદગી.

ત્યારે લોટ પોતાની આંખો ઉઘી કરીને ચારે બાજુ જોયું. તેમ કરતાં તેણે ઉગમણી દિશામાં સુંદર ધામવાળાં મેદાનો, ઝાડો, વાડીઓ, ગામો અને શહેરો અને જેમાં પાણી વહેતું હોય એવી નદીઓ બેઠ ; અને બીજી દિશામાં માત્ર ખાલી ટેકરીઓ, બહુજ થોડા ધાસવાળી ખીણો, નહિ જેવું પાણી તેણે જોયું. હવે એ વખતે તે જો પેલાં સારાં મેદાનો પસંદ કરે, તો તેના બલા કાકાને આ ઉજડ વેરાન જોવો ભાગ લેવોજ પડે તેમ હતું. આ એમાંથી તેણે કયો પસંદ કર્યો હશે ? છોકરાંનેજ કહેવા દો. તેના મનમાં અમુક અંશે તે વખતે કયો ભાગ લેવો ન લેવો એ બાબતમાં વિરોધ થયો હશે, પણ આખરે તેનો ભયાનક સ્વાર્થ જીત્યો અને તેણે કહ્યું કે “મારે આ ધાસવાળો પ્રદેશ બેઠવે છે.”

સ્વાનગી.

તે પોતાનાં ધણુને ભેગાં કરે છે, તંબુઓ વગેરે સરંજામ બંધાય છે અને તેનો કાફલો પૂર્વ દિશામાં જાય છે તેનો ચિતાર આપો. પણ લોટ જતાં જતાં આનંદથી કંઈ ગાન કયું ન હતું. ટેકરી ઉપર આવેલા પેંઝા મંદિર તરફ તેણે પાછું ફરીને જોયું હશે અને પોતાના કાકાને ત્યાં ઉભેલો તેણે જોયો હશે ત્યારે તેને કદાચિત્ તેની પાસે દોડીને પાછું જવાનું મન થયું હશે. તે જાણતો હતો કે ઇશ્વર સ્વાર્થી માણસ સાથે રહેતો નથી, તોપણ તેણે ચાલવાનું જરી રાખ્યું, અને ઇશ્વામ તે ટેકરીના મથાળે એકલો ઉભો રહ્યો.

નવું વચન.

તે રાત્રે ફરીથી ઇશ્વામે પોતાના અદ્ભુત મિત્રનો અવાજ સાંભળ્યો; અને તેને ખચર પડી કે તે ત્યાં એકલો નથી. અને ઇશ્વરે તેને કહ્યું કે “લોટ જો ગયો છે તેને બદલે હું તને પૃથ્વીની રેતી જેટલાં સંતાન આપીશ : અને આ બધા દેશ તેમનો થશે.” પૃથ્વીની રેતીના દાણા કાંઈ ગણી શકે કે ? ઇશ્વામ પણ તે ગણી શકે તેમ ન હતું, પણ જ્યારે તેણે ધૂળવાળા રસ્તા પર પોતાનાં ઘેટાંએ અને ઢોરે ઉડાડેલી ધૂળનાં ધાળાં વાદળાંએ જ્યાં ત્યારે તેને અગણિત સંતાન થવાનાં હતાં તે યાદ આવ્યાં અને તે આનંદિત થયો. લોટ જેણે સારી જગ્યા પસંદ કરી હતી તે ને ઇશ્વામ જેણે તેને એ જગ્યા પસંદ કરવા આપી હતી, એ જ્યાં તમારા ધારવા પ્રમાણે કાણ વધારે સુખી હતો ?

વાત પછીનું થોડુંક.

આ ગામમાં લોકો કદી ટંટા કરે છે ખરા કે ? આ માણસ જેણે કજીઓ થતો અટકાવ્યો હતો તેને વિષે આપણે તેમની વાત કરીએ તો કેમ ? અને આપણને જ્યારે કાંઈની સાથે કજીઓ કરવાનું મન થાય ત્યારે આપણે એ વાત હમેશાં યાદ રાખવીજ.

યાદ રાખવાનું વચન.

સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ દેવના દીકરા કહેવાશે. માર્થી ૫ ; ૯.

પાઠ ૪૩.

ઇશ્વામ લોટને બચાવે છે.

ઉત્પત્તિ ૧૪ ; ૧-૨૪.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ વાતમાં સહુથી વધારે જાણવા જેવો માણસ મેલ્ખીસેદેક છે. હેબ્રી. ૭ ; ૧-૪ અને ગીત ૧૧૦ ; ૪માં તેના સંબંધમાં જે કંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તે જુઓ. તેને અયૂઝ જે ઇશ્વરનો ભક્ત હતો પણ ઇશ્વામના વંશજોમાંના ન હતો તેની સાથે સરખાવો. તે કાંઈએક શેમવંશી જાતિ

જે કનનના પુત્રો એ દેશમાં આવ્યા અને તે દેશને બરાબર કયો ત્યાર પહેલાં ત્યાં રાજ્ય કરતી હતી તેમાંના હોવાનો સંભવ છે. તેના રાજ્યાધિકાર આગળના લોકોમાં ફેટલેક ઠંકાણે હતો તેમ કુટુંબના વડા અને મુખ્ય યાજ્ઞક તરીકેના હતા. “આપ વગરના” એનો અર્થ એવો છે કે તેનું યાજ્ઞકપણું તેને તેના વારસામાં મળ્યું ન હતું. બીજી શકે તો પ્રાચીન કાળના નકશામાં ૧૪; ૧, ૨માં જે બધા દેશ વર્ણવેલા છે તે જુઓ, અને એ વાત ધ્યાનમાં રાખો કે જે ચાર રાજ સદોમ અને તેનાં મિત્ર રાજ્યોની સામે થયા હતા તે પૂર્વમાંથી આવ્યા હતા. આગળના કાળમાં યુદ્ધને લગતા રીતરિવાજના સંબંધમાં જે કંઈ કહેવામાં આવ્યું હોય તે ધ્યાનમાં લો; તેમજ ફેટલાક નાનાં રાજ્યો પોતાનો બચાવ, બીજાના નાશ તેમના રાજ્યમાંથી હુંટ કરવા માટે એકસંપી કરે છે તે, વિજેતાઓનું ભેગા મળવું, ધરનાં માણસોને યુદ્ધકળા શિખવવી અને જુદા જુદા રાજ્યોનાં મંડળો, વગેરે ધ્યાનમાં લો.

વાતનો આશય.

નિઃસ્વાર્થની ઉત્તમતા બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીઆના પાઠમાં ઇશ્વામ અને લોટ એ બેમાંથી કોણ વધારે સારી જગ્યામાં રહેતો હતો? લોટ જે જગ્યા પસંદ કરી હતી તેનું વર્ણન કોણ આપશે?

રાજાઓ અને યોદ્ધાઓ.

સદોમમાંના માણસના જીવનનો કંઈક ચિતાર આપો, જેમકે મોટા શહેરમાં મોટાં અને સુંદર ઘર : વળી ત્યાં પુષ્કળ યોદ્ધાઓ છે અને એક રાજ પણ છે જે અતિ સુંદર અને લપકાદાર વસ્ત્રાભૂષણ, વગેરે પહેરી શહેરમાં દબદબાથી સ્વારી કરતો માલુમ પડે છે. છોકરાંએ કદી એ રાજ જેવો રાજ જોયો છે? લોટ એવું માનતો હતો કે પોતે આ યોદ્ધાઓને લીધે સહીસલામત છે, પણ તેને ખબર ન હતી કે એ યોદ્ધાઓ તો માત્ર દેખાવને માટેજ હતા, કારણકે તેઓ સદોમના બીજા લોકોની માફક સ્વાર્થી અને દુષ્ટ હતા. સદોમની પાસે બીજાં ચાર શહેર હતાં અને તેમાંના પ્રત્યેકમાં જુદો જુદો રાજ હતો, અને આ

પાંચેય રાજ્યો પરસ્પર મિત્રો હતા એ અધું કહો. એ લોકો કાંઈ કાંઈ વાર વાડી સમાન મેદાનોમાં મળે છે તેનો ચિતાર આપો, અને કાંઈ દુશ્મન તેમના પર ચઢી આવે તો સહુએ પરસ્પર મદદ આપવી એવો કોલકરાર તેમણે કર્યો હતો તે વિષે વાત કરો. પણ એ બધાં શહેરોમાં માત્ર લોટ જે એકજ પરમેશ્વર રાજ્યોની અને રાજ્યોની સંભાળ રાખે છે તેનું ભજન કરતો હતો, અને તે પણ કાંઈ કાંઈ વાર તેને ભૂલી જતો હતો.

હાર.

એક દિવસ શહેરના ગઢ ઉપરના ચોકીદારોએ રણશિંગડાં વગાડ્યાં. આનો અર્થ એ હતો કે યુદ્ધ થવાનું છે, અને દુશ્મનો ચઢી આવ્યા છે. દૂરથી એક મોટું લશ્કર આવે છે અને તે આ પાંચ શહેરો નજદિક આવતું જાય છે અને તે લશ્કરના ઉપરી તરીકે ચાર ઘાતકી અને દુષ્ટ રાજ્યો તેમની સાથે છે એ બધી વાતનો ચિતાર આપો. આ પાંચ રાજ્યો કેવી ત્વરાથી એકઠા થયા હશે અને તેમણે પોતાના યોદ્ધાઓને ભેગા કરી લડવા તૈયાર કર્યા હશે. વળી એ બધાં શહેરોના લોકો શું થઈ રહ્યાં છે તે જોવા ગઢ ઉપર મળ્યા હશે અને આખરે એ બે પરસ્પર વિરોધી લશ્કરો લડવા માંડે છે, એ અધું કહો. તેમની વચ્ચે ભયંકર યુદ્ધ થયું અને તેમાં દુશ્મનો જીત્યા અને આ પાંચ મિત્રરાજ્યો અને તેમના લશ્કરો વિખરાઈ ગયાં, એ પણ કહો. એ લોકો પહાડ લાણી નાસી જાય છે અને પેલા નામના યોદ્ધાઓ યુદ્ધાઓ, ક્રાંતરો, વગેરેમાં દુશ્મનોથી ખચવા માટે ભરાઈ જાય છે તેનો ચિતાર આપો.

કેલીઓ.

દુશ્મનનું લશ્કર સદોમ ઉપર ધસી પડે છે અને તેઓ લોકોનાં ઘરબાર હુંટી લે છે તેમ લોકોને કેદી કરે છે અને એ બધામાં લોટ પણ તેમનો કેદી થાય છે એ બધાનું વર્ણન કરો. આ બધા લોકોને આ જીત પામેલું ઘાતકી લશ્કર બાંધીને લઈ જાય છે તેનો ચિતાર આપો, અને લોટને એ દેશમાંથી કેદી તરીકે લઈ જવામાં આવ્યો ત્યારે તેના મનની શી સ્થિતિ હશે તેનો ખ્યાલ કરો. કદાચિત્ તેને જે જગ્યામાં તે પોતાના ભલા કાકા સાથે આનંદથી રહેતો હતો તેમાં થઇનેજ લઈ જવામાં

આવ્યો હતો, અને એ વખતે તેને બહુજ માફું લાગ્યું એમાં કાંઈ શંકા નથી. એ વખતે તેને મનમાં એમ પણ થયું હશે કે પોતાના કાકાનું ઘર છોડી બુંડા શહેરમાં રહેવા પસંદ કરવું એ મારી બૂલ.

“એક.....બચ્ચો.”

પણ આ લડાઈ ચાલતી હતી ત્યારે ઇશ્વામના રહેઠાણમાં શું ચાલી રહ્યું હતું? ત્યાં તો બધું શાંત અને સ્થિર હતું : ત્યાં ન હતો કોઈ રાજા કે ન હતું કોઈ લશ્કર. એ સ્થિતિમાં કોઈએક બૂખ્યો અને થાકેલો માણસ સંદેશો વાંચને આવે છે તેનો ચિતાર આપો. તેને ઇશ્વામ પાસે લાવે છે તેનો ખ્યાલ કરો અને તેણે તેને લડાઈ અને તેના પરિણામ વિષે બધી વાત કેવી રીતે કરી તે કહો. “હું એકજ બચ્ચો છું અને લોટ કેદીઓમાંનો એક છે.”

બચ્ચાવ.

આ સાંભળીને ઇશ્વામ એક પળવાર પણ થોભ્યો નહિ. તેણે લોટના સ્વાર્થની વાત યાદ પણ કરી નહિ અને એકદમ તેની મદદે જવાનું નક્કી કર્યું. તે પોતાના નોકરોને તેઓ ઘેટાંઓ અને ઢોર ચારતા હતા ત્યાંથી બોલાવે છે, તેમને તલવાર, ધનુષ્ય, વગેરે હથિયારથી સજ્જે છે અને પેલા જીત પામેલા લશ્કર પાછળ જવા નીકળે છે તેનો ચિતાર આપો. વળી તે પોતાના આ નાના લશ્કર સાથે ઉતાવળો કૂચ કરે છે અને દુરથી દુશ્મનના મોટા લશ્કરને તેમના અસંખ્ય કેદીઓને, બૂખ્યા અને થાકેલા, ધાતકી રીતે લઇ જતા જુએ છે તેનો કંઈક ચિતાર આપો. ઇશ્વામ તેમના પર રાત્રે હુમલો કરે છે અને તેમને હરાવી તેમની પાછળ પડે છે એ વિષે કહો. પેલા કેદીઓને જ્યારે છૂટા કરવામાં આવ્યા અને તેમને ખવડાવવામાં આવ્યું ત્યારે તેમને કેટલો આનંદ થયો હશે અને તેમણે અને ખાસ કરીને લોટે ઇશ્વામનો કેટલો ઉપકાર માન્યો હશે તેનો ખ્યાલ કરો.

ઇશ્વામ અને એ રાજાઓ.

આ સમાચાર આખા દેશમાં કેવી રીતે ફેલાયા હશે તેનો ખ્યાલ કરો : ભરવાડોએ એક બીજાને એ વાત કહી અને છોકરાંએ પણ. પેલા નાશ પામેલા સદાશ શહેરના રાજાએ પણ એ વાત સાંભળી, અને જ્યારે

ધક્ષામ અથા દેહીએને સહીસલામત લઇને પાછો આવ્યો ત્યારે આ રાજા તેને મળવા સામે આવ્યો, અને બીજા એક રાજા પણ તેને લેવા સામે આવ્યો. આ રાજા વાજક પણ હતો અને તે પહાડમાં દૂર દૂર રહેતો હતો. તે પણ ધક્ષામની માફક દેવની પૂજા કરતો હતો. તેઓ પરસ્પર મળે છે, ધક્ષામ તેને નમન કરે છે અને પેલા વાજકરાજા તેને આશીર્વાદ આપી તેણે મેળવેલી છત માટે ઉપકાર માને છે એ અધાનો ચિતાર આપો. ત્યાર પછી ધક્ષામ પોતાના શાંત રહેઠાણમાં પાછો ગાયો અને તેની આજુ-આજુ ધશ્વરના દૃત અદ્દશ્ય રહી તેનું રક્ષણ કરતા હતા અને ધશ્વરે તેને તેવોજ સુખી પણ કર્યો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આપણે ધક્ષામ જેવા કેવી રીતે થઇ શકીએ? એવું કાંઇ નાનું છોકરું છે કે જેને આપણે આપણી પાસે સારામાં સારી વસ્તુ હોય તે આપી શકીએ? આપણામાંનું કાંઇ સારામાં સારી વસ્તુ પોતાને માટે લઇ લેત જોવું તો થયુંજ નથી !

યાદ રાખવાનું વચન.

સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે, કારણ કે તેઓ દેવના દીકરા કહેવાશે. માર્તી ૫ ; ૯.

પાઠ ૪૪.

એક ભદી સ્ત્રી પોતાના નાના બાળકને બચાવે છે.

નિર્ગમન ૨ ; ૧-૧૦.

શિક્ષકને અભ્યાસ.

મિસર દેશના નકશામાં જે ગોશન નામના પ્રાંતમાં ઇસ્રાએલીઓ રહેતા હતા તે જુઓ. એ દેશનો તે સહુથી વધારે ફળદ્રુપ ભાગ હતો, જેથી તેઓ બહુ આબાદ સ્થિતિમાં આવ્યા હતા. મિસરી લોકોને તેમની બહુ બીક લાગી તેનું કારણ શું હતું તે માટે ૧ ; ૭ ધ્યાનપૂર્વક વાંચો. તેમની સત્તાવણી જે ત્રણ રીતે ઉત્તરોત્તર વધતા પ્રમાણમાં કરવામાં આવી હતી તે વિચારો (૧ ; ૧૦, ૧૧, ૧૫, ૨૨). મુસા જન્મ્યો ત્યારે હાફન ત્રણ વર્ષનો હતો (૭ ; ૭) તેથી તેનાં માબા-

પને તેનું રક્ષણ કરવામાં અને તેને બચાવવામાં બહુ મુશ્કેલી નડી હશે, અને આ બીજા છોકરાના જન્મથી અસહ્ય ભાર તેમના ઉપર આવી પડ્યો હતો. આ કારણથી મુશ્કેલી બચાવવા માટે તેમને એક બીજા રસ્તા શોધવો પડ્યો હતો. તેમણે તેને નદીમાં શા માટે મુક્યો હતો તે વિચારો : ત્યાં તો તે સહીસલામત નહોતોજ. જે જગ્યા તેમણે પસંદ કરી હતી તે રાજાની પુત્રીને નહાવાની જગ્યા હતી, તેથી એમ માનવાને કારણ મળે છે કે, સહુ કોઈ એમ માનતું હતું કે તેને બાળકો વહાલાં હતાં, અને તેને રાજાનો ધાતકો હુકમ ગમતો ન હતો, અને એ કારણથી આ માઆપના મનમાં એમ પણ થયું હશે કે તે તેમના છોકરાને બચાવશે. પેલી હોડી કેવી રીતે બચાવવામાં આવી હતી તે ધ્યાનમાં લો (૨ ; ૩). હેબ્રી. ૧૧ ; ૨૩ વાંચો : ત્યાં આપણે એ કુટુંબને પોતાના બાળકને બચાવવાના તેમના પ્રયત્નો પર આશીર્વાદ આપવા માટે ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરતું જોઈએ છીએ. એ આખા કુટુંબના નામ માટે જુઓ ગણુના ૨૬ ; ૫૯. આ બધામાં મરિયમનું જે કામ હતું તે ધ્યાનમાં લો. તેની ઉંમર કેટલી હશે ?

વાતનો આશય.

જે લોકો ઇશ્વર પર ભરોસો રાખે છે તેમને તે સાચું કરે છે એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમારામાંના કેને લાઇનહેન છે ? તમે તેને માટે શું કરો છો ? તમારી મા શું કરે છે ?

બાળકોને ઘેર સંતાડવું.

એક વખત એક દુષ્ટ રાજા હતો, જેણે એવો હુકમ કર્યો હતો કે બધા બાળ-છોકરાઓને મારી નાખવા. એ કેવો ભયંકર અને ત્રાસદાયક હુકમ હતો ? પણ એક ધર એવું હતું કે જેમાં હાર્ડન નામનો એક નાનો છોકરો હતો અને તેને મરિયમ નામની એક બેન હતી. તે છોકરાનાં માઆપને કેવી રીતે રાજા ધરની બહાર કામ કરવા જવું પડતું હતું અને તેમની ગેરહાજરીમાં મરિયમને એ છોકરો સાચવવો પડતો હતો એ બધું કહો. પણ એમણે એ છોકરાને બીજા છોકરો જન્મ્યો ત્યાં સુધી

સાચવી રાખ્યો, પણ ત્યાર પછી એ કામ વધારે મુશ્કેલ થયું. આ બીજે છોકરો જન્મ્યો તેથી તેમને ઠેલો બધો આનંદ થયો હશે તેનો ખ્યાલ કરો અને હવે તેમના પર કેવી મુશ્કેલીઓ આવી હોવી હશે તેનો કંઈક ચિંતાર આપો. આ નાના બાળકની સંભાળ લેવામાં મરિયમ કેવી રીતે ઉપયોગી થઈ પડી હશે તે વિષે છોકરાને પુછો. બીજી છોકરીઓ સાથે રમવાની તેને બહુ ઇચ્છા હશે, પણ જો તે તેમ કરે તો પેલું છોકરું રડે અને રાગના માણસો એ અવાજ સાંભળી ત્યાં આવી તેને લઈ જાય. આ કારણથી તે બધો વખત એ છોકરા પાસેજ રહેતી હતી. વળી તેઓ એ છોકરાને જીવતો રાખવા માટે ઇશ્વર પાસે પણ પ્રાર્થના કરતાં હતાં.

તેને નદીમાં સંતાડવો.

આખરે તેમને માલુમ પડ્યું કે તે છોકરાને ઘરમાં વધારે વાર સંતાડી રાખી શકાય તેમ એ છોકરો શરીરે સબળ હતો, જેથી તેની રાડો બહાર સંભળાયા વગર રહે તેમ ન હતું. એમ છતાં તેમણે ઇશ્વરને સહાયતા માટે પ્રાર્થના કરી, અને તેમને રાગની પુત્રી યાદ આવી. તેમણે સાંભળ્યું હતું કે એ બાઈને છોકરાં બહુ બહાલાં છે, પણ તેઓ જાને પોતાના છોકરાને તેની પાસે લઈ જઈ શકે તેમ ન હતું. ત્યારે તેમને એક યુક્તિ સૂઝી. એ છોકરાની માએ કહ્યું “હું રાગના હુકમ પ્રમાણે મારા છોકરાને નદીમાં મુકીશ, પણ તેને એક હોડીમાં મુકીશ અને એ હોડી જ્યાં રાગની પુત્રી નહાવા આવે છે ત્યાંજ રાખીશ જેથી તેને એ છોકરો માલુમ પડે.” તમને એમ નથી લાગતું કે ઇશ્વરેજ એ વિચાર એમના મનમાં મુક્યો હશે? તેઓ નદીને કાઠો છીઅર બેઠાં કરે છે અને ઘણું કરીને રાત્રે બધા સુઈ ગયા હતા ત્યારે બાપ જાનેમાનો તેની એક હોડી બનાવે છે—અને એ બધો વખત તેઓ તેને બચાવવા માટે ઇશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે એ બધાનું વર્ણન કરો. પેલા નાના હાડને એ હોડી વિષે શું ધાર્યું હશે અને તેને વિષે કેવા કેવા પ્રશ્નો થયાં હશે? એ હોડી તૈયાર થયા પછી મળસ્કે ઘણું કરીને તેને નદીકાંઠે લઈ જાય છે અને તેમાં પેલા છોકરો મુકીને તેને ધીમેથી નદીમાં મુકે છે એ બધી વાતનો ચિંતાર આપો. એ છોકરા પર ત્યાં શું શું બેખમ રહ્યું હતું તે

છોકરાનેજ કહેવા દો—ત્યાં મગરો હતા, હોડી ઉંધી વળવાનો જય હતો, અને રાજ્યના નોકરો તેને જોઇ મારી નાંખે તેમ હતું. તેના માથાપને તેમના કામ પર જવાની જરૂર હતી, અને તેઓ ગયાં પણ ખરાં. પણ મરિયમ ત્યાં એકલી રહી અને દૂર સંતાપ એ બાળક સહીસલામત રહે એ જોતી બેઠી. છોકરાને એમ લાગે છે કે તે વખતે તેને બહુ બીક લાગી હશે? તેમણે એ પ્રમાણે કયું હોત ખરું કે? પણ મરિયમને એ છોકરો એટલો બધો બહાનો હતો કે તેણે તેને મુકીને જવાનો વિચાર પણ કયો નહિ.

રાજાની પુત્રીને તે જડે છે.

આખરે મરિયમ આ પ્રમાણે તપાસી રહી હતી તે અરસામાં તેણે એ નદી પાસે સ્ત્રીઓની એક ટોળીને નહાવા માટે આવતી જોઇ. તેણીએ થું જોયું તે વર્ણવો : સુંદર વસ્ત્રાભૂષણવાળી પુત્રી અને તેની સાહેલીઓ અને દાસીઓ, એ બધાં નદીએ પહોંચ્યાં ત્યારે તેમણે પેલી તરતી નાની હોડી જોઇ. તેમણે તેમાં રહેલું નાનું છોકરું જોયું ત્યારે તેમને કેવું આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થયું હશે તેનો ખ્યાલ કરો, અને એ રાજકુમારીએ એ છોકરાને તેમાંથી લઇ લેવાની આજ્ઞા કાઢને કરી એ કહ્યો. એ છોકરાની માએ તેને ત્યાં શા માટે મુક્યું હતું તે તેણી એકદમ સમજી ગઇ, અને તેની પણ તેને બચાવવાની ઇચ્છા થઇ. આ કામ કરવું તે વિષે તેઓ પરસ્પર વાત કરે છે તે વર્ણવો.

તે છોકરો તેની માને સાંપવામાં આવે છે.

પેલી મરિયમ જે આ બધું જોઇ અને સાંભળી રહી હતી તે કેવી રીતે હવે આગળ આવે છે અને કહે છે કે ‘હું એ છોકરા માટે એક ધાવ શાધી આણીશ’ એ બધું કહ્યો. છોકરાના ધારવા પ્રમાણે તેણે કાને આણવાનું ધાતું હશે? તે ઘેર કેવી દોડતી જાય છે અને તેની મા કેટલા આનંદથી તેની સાથે પાછી આવે છે એ બધું વર્ણવો. તે રાજકુમારીએ કહ્યું કે એ છોકરો મારો પુત્ર થશે અને હું તેનું રક્ષણ કરીશ. પણ તેને તેની મા તે મોટો થાય અને રાજમહેલમાં રહેવા જાય ત્યાં સુધી ધવારાવવા અને ઉછેરવા માટે પોતાને ઘેર લઇ જાય.

સાત પછી શોધુંક.

તમારા પર આવું જોખમ આવી પડ્યું છે ખરુંકે? તમને એવા જોખમમાંથી કાણુ દૂર રાખ્યા છે? ઇશ્વરે આપણને સહુને માયાપ આપી આપણું રક્ષણ કર્યું છે એ છોકરાને સમજાવવું. આ વાતમાંના છોકરાને માયાપે પોતાના છોકરાને બચાવવા માટે જેવી રીતે ઇશ્વરને ઉપકાર માન્યો હશે તેવી રીતે ઇશ્વર આપણું રક્ષણ કરે છે તેને માટે તેના ઉપકાર આખરની પ્રાર્થનામાં માનો.

યાદ રાખવાનું વચન.

તું મારે: સાલકારી તથા મારો છોડાવનાર છે. ગીન. ૪૦; ૧૭.

પાઠ ૪૫.

મુસા અને બળતો છોડ.

નિર્ગમન ૩; ૧-૧૮; ૨૭-૩૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

જુના કરારમાંની માણસને કહેવામાં આવેલી ઇશ્વરની પ્રત્યેક વાણી આપણને બહુ જરૂરની છે, અને તેમાંની કોઈ પણ ઇશ્વરનું પોતાનું સ્વરૂપ, ઇચ્છા, વૃત્તિ, વગેરે કેવાં છે તેનું અહિં પ્રકટીકરણ કરવામાં આવ્યું છે તેવું કરતી નથી. ઇશ્વરે માણસ સાથે કરેલી છેલ્લી વાતચિત જે જણાવવામાં આવેલી છે તે કંઈ છે? જુઓ ઉત્પત્તિ ૪૬; ૩. ચારસો વર્ષ ચાલ્યાં ગયાં હતાં અને હવે તે ફરીને બાંધ્યા. તેના સંદેશાની મુદ્દાની વાત જણાવો: (૧) દેવ પોતાનાં આપેલા વચનમાં કદી ફરતો નથી. (૨) ઇશ્વર જુઓ છે અને બચાવે છે: (૩) ઇશ્વર પોતાના સેવક-રૂપ હથિવાર પસંદ કરે છે. મુસાએ જે ચાર વાંધા દર્શાવ્યા હતા અને તેમાંના પ્રત્યેકનો જે ઉત્તર આપવામાં આવ્યો છે તે ધ્યાનમાં લો. બળતો છોડ એ દેશમાં બપોરની અતિશય ગરમીને લીધે છેક અસામાન્ય વસ્તુ તો નહિજ હોય. આમાં જે વિશેષ હતું તે એ કે તે ભરમ થયો ન હતો, અને એ મુસાએ અણુધાર્યાં આમંત્રણની તૈયારીના ચિન્હરૂપ માન્યું હતું. મુસા મિસરમાં પાછો ફરી રીતે આવ્યો એ બધી વાત

અહુજ ટુંકામાં કહેવામાં આવી છે, અને તેમાં આપણે આપણી પોતાની કલ્પનાથી ધણું પુરવાનું છે. એ ચાળીસ વર્ષમાં તે અને હાઈન કદી મળ્યા હતા ખરા કે ? હાઈનને કાને પણ એક અગ્રાજ આભ્યો હતો, જેને તેણે આગળ્યો હતો અને તેના ફરમાન્યા મુજબ તેણે કાર્ય કર્યું હતું.

વાતનો આશય.

ઇશ્વર સદા હાજર છે અને જે લોકો તેના મિત્ર છે તેમને સાક્ષ કરવાને તે તૈયાર છે એ વાત ઉપર ભાર આપવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

મસ્તાવના.—ગયા અઠવાડીઆની વાત યાદ કરો. હવે આપણે પેલા નાનો છોકરો મોટો થયો ત્યારે તેના સંબંધમાં જે એક વાત બની હતી તે કરવાના છીએ. છોકરાંને મુસા અને પેલી ભરવાડણીની વાન યાદ છે ખરીકે ? (પાઠ ૧૯). એમાં બહુ વખત ગાળવાની જરૂર નથી, પણ જો એ વાત તેમને યાદ હોય તો આ ત્રણેય વાતોને સાથે જોડવાથી લાભ થશે.

ધરડો ભરવાડ.

ધણું વર્ષ સુધી મુસા તે દેશમાં ઘેટાં ચારતો રહ્યો. તે ભરવાડ એટલો બધો વખત રહ્યો હતો કે તેના દેશનાં નાનાં છોકરાછોકરીઓ પુખ્ત વયના પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ થયાં હતાં, જે ભરવાડણીને તેણે પેલા કુત્રા ઉપર સહાયતા આપી હતી તે બધી હવે વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ થઇ હતી, અને મુસા પોતે વૃદ્ધ થયો હતો અને તેને પળીઆં આભ્યાં હતાં. જે આડા-અવળા વાડામાં તે પોતાનાં ઘેટાં રાત્રે હાંકી જતો હતો તે અને ભરવાડ તરીકે તેને રહેવાનો તથા તેમ તેની તાપણી વગેરેના ચિતાર આપો. કેટલીક વાર તે લાકડાંના નાના કટકાઓ કડાક કડાક થતા બળતા હતા તે જોતો હતો. કાંઈ કાંઈ વાર એ તાપણીમાંથી તથા આ બાજુના થોરમાં જઈ પડતા હતા ; આને લીધે કદી કદી તેમાં આગ લાગતી હતી અને એના પરિણામે એ બધી વાડ કે તેના થોડો ભાગ બળીને ભસ્મ થઇ જતો હતો. આ બધાનો ચિતાર આપો.

બળતો છોડ.

ધણી વાર મુસા પોતાનાં ઘેટાને લીધું ધાસ ચરતાં બેઠ રહેતો હતો ; એ વખતે કદાચિત્ એકાદ નાનું ગાડરડું તેની માથી ધૂંડું પડી બેં બેં કરતું હતું અને મુસા પોતે તેની પાસે જઇ તેને પોતાની બાથમાં લઇ પાછું તેની મા આગળ લાવતો હતો. આ પ્રમાણે તેનું નિત્ય જીવન ચાલતું હતું તેમાં એક વખત તેણે કંઇક એવું જોયું કે જેથી તે ચમકીને ઉભો રહ્યો. એક નાનો છોડ તડકામાં દીવાની માફક બળી રહ્યો હતો. અને આગ કેવી રીતે લાગી હશે ? તુરતજ એ બળીને ભસ્મ થવું જોઇએ, પણ તેમ થયું નહિ. તેનાં પાંદડાં તો લીલાંજ રહ્યાં અને તેની ડાળીઓ બળતી વખતે થવી જોઇએ તેમ કડાક કડાક બોલીને ભાંગી નહિ. એ વખતે મુસાએ શું કહ્યું તે કહો (૩ ; ૩).

ઇશ્વરનું મંદિર.

તે નજદિક આવ્યો ત્યારે કોઇએક અવાજ કંઇક બોલ્યો. એ અવાજે શું કહ્યું તે ગંભીરતાથી કહો (૩ ; ૫). મુસાએ એ અવાજ આગળ કદી સાંભળ્યો ન હતો, પણ એ ઇશ્વરનો અવાજ છે એ તેણે તરત જાણ્યું. જે અવાજ ઇશ્વરે સાંભળ્યો હતો તેજ તે હતો. તેણે ધણી વાર બાજકાને મંદિર આગળ પોતાના બેડા ઉતારી અંદર ઉઘાડા પગે જતા બોલ્યો હતા. હવે તેને માટે આ બળતો છોડ એ ઇશ્વરનુંજ મંદિર હતું. કારણકે તે પોતે ત્યાં હાજર હતો.

સંદેશો.

ત્યારે એ અવાજે કહ્યું કે “હું ઇશ્વર છું, ઇશ્વરનો દેવ છું.” અને મુસાએ તેને જમીન સુધી માથું નમાવી નમન કર્યું, કારણકે તે ધણી બીધો હતો. પણ ઇશ્વરે તેને અદ્ભુત ગુપ્ત વાત કહી, તેથી તેની બીક રહી નહિ. તેણે કહ્યું કે “તારા લોક જે આવી રીતે હેરાન અને દુઃખી થાય છે તે મારા લોક છે. હું તેમનો પાળક છું, મેં તેમની રાડો સાંભળી છે અને હું તેમનું સહુ દુઃખ જાણું છું અને હું તેમને અચાવીશ.” આ વખતે મુસાને પોતાનાં નાનાં ગાડરડાં જમની તે આ પ્રમાણે સંભાળ લેતો હતો તે બધાં વાદ આવ્યાં અને તે બહુ ખુશી થયો. પણ ઇશ્વરે કહ્યું કે “ચાલ, હું તને એ રાજા પાસે મોકલીશ અને તારે મારા લોકાને એ દેશમાંથી સહીસલામત પાછાં આણવાં પડશે.”

વચન.

પણ જ્યારે મુસાએ પેલા રાજા જે જંગલી જનાવર કરતાં પણ વધારે ક્રૂર હતો તેનો, અને પોતાના જે અગણિત લોક ફરી અને ગુલામ તરીકે રહેતા હતા તેમનો વિચાર કર્યો, ત્યારે તેણે કહ્યું કે “હું કંઈ રીતે જઈ શકું? હું તેમનો પાળક થઈ શકું તેમ નથી. હું હવે વૃદ્ધ થયો છું, અને પેલા રાજા તેમને જવા દે તેમ નથી; વળી તેમને મોકલ્યો છે એમ એ લોકો માનશે પણ નહિ.” એ વખતે પેલા અદ્ભુત અવાજે શું કહ્યું હશે તેની અટકળ કરવી બહુ મુશ્કેલ નથી. તેણે કહ્યું કે “હું તારી સાથે રહીશ, ...રાજાને શું કહેવું એ હું તને શિખરીશ, ...અને મારા લોક બચશે અને છુટકારો પામશે.” આ પછી મુસાને બીક રહી નહિ.

મેળાપ.

મુસા પોતાના ઘણા સહીસલામત લોકને પાછો પોતાના સસરાને ત્યાં આવે છે અને તેને વિનંતી કરે છે તે વિષે ટુંકામાં કહો. “મને મારા દેશમાં પાછો જવા દો અને મારા ભાઈઓ જીવતા છે કે નહિ તે જોવા દો.” તે જવા નીકળે છે અને મિસર તરફ પોતાની મુસાફરી કરે છે તેનો ચિતાર આપો. એક દિવસ તેણે એક વૃદ્ધ માણસને પોતા પાસે આવતો જોયો. એ કાણુ હશે એ વિષે બાળકો કંઈ અટકળ કરી શકે છે ખરાં કે? હા, ઇશ્વરે જ્યારે બળતા છોડમાં મુસા સાથે વાન કરી હતી તેજ વખતે તેણે હારૂન સાથે પણ વાન કરી હતી. આથી તેઓ અને એકદમ ગીકલ્યા હતા અને તેઓ અહિં મળ્યા હતા. તેમના મેળાપનું વર્ણન આપો. આવી રીતે આ એ વૃદ્ધ માણસો પોતે જે દેશમાં બાળક અને છોકરા તરીકે રહ્યા હતા ત્યાં પાછા ગયા. તેમને તેમના લોક જેમને ત્યાં ઇશ્વરે કહ્યું હતું એ તે લોકોને કહ્યું. આથી બધા લોકોને આનંદ થયો અને તેમને ઇશ્વર તેમના દુઃખમાંથી મુક્ત કરવાનો છે એ જાણી તેમણે દેવની ભક્તિ કરી.

વાત પછીનું થોડુંક.

જે બીજા માણસ સાથે ઇશ્વરે વાત કરી હતી તે છોકરાને યાદ છે કે નહિ તે છોકરાને પુછો (પાઠ ૪૧). તેઓ ઇશ્વરનો અવાજ સાંભળે છે અને એ અવાજના કહેવા પ્રમાણે કરે છે?

યાદ રાખવાનું વચન.

હું નિશ્ચે તારી સાથે રહીશ. નિર્ગમન ૩ ; ૧૨.

પાઠ ૪૬.

બાળ-યાજ્ઞક શમૂએલ.

૧ શમૂએલ ૨ ; ૧૮, ૧૯ : ૩ ; ૧-૧૪.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

૪૪૨ માણસની સાથે વાત કરે છે તે વાત ફરી વાર વિચારો (૩ ; ૧). ગયા અઠવાડીયાનો અભ્યાસ જુઓ. આઠ્ઠો અને ઉભો (૩ ; ૧૦) એ શું એમ સૂચવે છે કે આ વખતે શમૂએલને દર્શન થયું હતું, અને એ કે તેણે જોયું અને સાંભળ્યું પણ હતું? એ છોકરાના ચારેય વિષે જે કંઈ કહેવામાં આવ્યું તે ધ્યાનપૂર્વક વિચારો (૨ ; ૧૮, ૨૧, ૨૬, ૩ ; ૧, ૭, ૧૯-૨૧), અને તે કંઈ જાતનો માણસ થયો એ ધ્યાનમાં લો (૭ ; ૩, ૫, ૧૫-૧૭ : ૧૨ ; ૩-૫, ૨૩). તેને મંદિરમાં લઈ જવામાં આવ્યો ત્યારે તે કેટલી ઉમ્મરનો હતો એ આપણને કહેવામાં આવ્યું નથી, પણ આપણી અત્યારની વાતમાં તે જે ઉમ્મરનો છે તે પહેલાં તે ત્યાં થોડાં વર્ષ રહ્યો હોવો જોઈએ. નકશામાં શીલોહ જુઓ અને દેવસ્થાન તરીકેનો તેનો ઇતિહાસ ધ્યાનપૂર્વક જુઓ. ત્યાં મુદ્રાકાતમંડપ જ્યારે ઇસ્રાએલ લોકોએ એ દેશ વશ કરીધો ત્યારે ઉભો કરવામાં આવ્યો હતો (યહોશુઆ ૧૮ ; ૧), અને ૩ ; ૩ માંથી આપણને માલુમ પડે છે કે શમૂએલના વખતથી ત્યાં એક સ્થાયી સ્થાન તંજુને બદલે ઉભું કરવામાં આવ્યું હતું, પણ આ તો ઘણુંકરીને પલિ-સ્તીએ જ્યારે કોષ લઈ ગયા ત્યારે નાશ કરવામાં આવ્યો હતો, અને તેને ફરી વાર ત્યાં ખાંધવામાં આવ્યું ન હતું. શમૂએલે ત્યારે શીલોહ છોડ્યું અને તે પોતાના માખાપના ગામમાં પાછો આવ્યો (૭ ; ૧૭ : ૧ ; ૧). શમૂએલની આજુબાજુ તેની નાની વયમાં જે વાતાવરણ રહ્યું હતું તે એટલે તેની મા અને બાપ અને એલી, વગેરે ધ્યાનમાં લો. શમૂએલને દેવનું જે આમંત્રણ મળ્યું હતું તે પ્રત્યે એલીનો જે ભાવ હતો તે પણ ધ્યાનમાં લો. “તે પોતેજ દેવની ગુપ્ત વાતો જાણે છે એવું

કહી શક્યો હોત : તે તે છોકરાને પોતાના નિમિત્તના ખાલી અને ખોટા ભ્રમને વશ ન થવાનું સમજાવી શક્યો હતો. તે તેની અતિશય ઈર્ષ્યા કરી તેના પ્રત્યે પૃથ્વી શંકાની નજરે જોઈ શક્યો હોત : અને પોતાથી મોટો છે અને વળી ધર્મધિકારી છે એવું કહી તેને દગાવી શક્યો હતો. પણ આમાંનું કાંઈ પણ કરવાને બદલે અને પોતાનું મહત્ત્વ બોલું થાય છે એવું રહેજ પશુ માન્યા વગર તેણે તે છોકરાનો હાથ પોતાના હાથમાં લીધો અને તે તેને દેવની હજુરમાં જ લઈ ગયો એમ કહીએ તેજ પશુ કંઈ જોઈ નથી. અને આ બધો વખત તે સારી રીતે જાણતો હતો કે ધર્મધિકારની મુદ્રા, વગેરે જે તેના હાથમાંથી લઈ લેવામાં આવ્યો હતો તે આ છોકરાના હાથમાં સોંપવામાં આવશે.” (મેયર).

વાતનો આશય.

ધન્ય કેવા છોકરા સુધે વાત કરવા ચાહે છે તે ખતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—શાળાએ જવા માટે ઘર છોડવાની વાત કરો. છોકરાંનાં કોઈ પણ ભાઈ કે બહેન પોતાનું ઘર છોડી અબ્યાસ માટે બહાર ગયાં છે ખરાં કે ? ગામમાંનાં બીજાં કોઈ છોકરાં એ પ્રમાણે બહારગામ ગયાં છે ?

મંદિરમાં રહેવું.

આગળ ઉપર શમૂએલ નામનો એક છોકરો હતો, જેણે પોતાનું ઘર એ રીતે છોડ્યું હતું, પણ એ કોઈ શાળામાં ગયો ન હતો. તે યાજ્ઞક થવાનું શીખવા ગયો હતો અને એક મંદિરમાં રહેતો હતો. એ મંદિરમાં મૂર્તિઓ પૂજાતી ન હતી એ છોકરાંને કહ્યો. તેમાં મૂર્તિઓ ન હતી, પણ માણસો ત્યાં આવી ધન્યની ભક્તિ કરતાં હતાં જ્યાં તે મંદિર દેવળ જેવું હતું. તેમાં રહેતા ભલા વૃદ્ધ યાજ્ઞક એથી અને તેના એ પુત્રની વાત કરે. શમૂએલ એથીના એલા જેવો હતો. જ્યારે શમૂએલ એથીની પાસે આવ્યો ત્યારે તે વૃદ્ધ હતો, અને તે દિનદિન વધારે વૃદ્ધ થતો હતો અને તેને લગભગ ત્રીસ વર્ષ દેખાતું ન હતું. આવા માણસને મદદ કરવા માટે શમૂએલ શું શું કરતો હશે તે છોકરાંને કહેવા દો, અને તે મંદિરમાં જે કાંઈ કરતો હતો-સવારમાં વહેલાં ઉડી મંદિર વાળવું, દીના ખરાખર

બળતા કરવા, વગેરે જે કામ કરતો હતો તે બણાવો.

મંદિરમાં સુવું.

આખી રાત મંદિરમાં દીવો જાંચો જાંચો બળતો રાખવામાં આવતો હતો, અને પેલો વૃદ્ધ યાજ્ઞક અને આ છોકરો આ પવિત્ર સ્થાનમાં રાત્રે સુતા હતા. તેમને સુવાની જુદી જુદી ઓરડીઓ હતી અને કદાચિત્ એ બે ઓરડીઓ વચ્ચે એક નાનો સરખો પડદો હતો. શમૂએલ રહેતો હતો એ પ્રમાણે એમને રહેવાનું ગમે ખરૂંકે? આવી છંદગીમાં જે ગાંભીર્ય રહ્યું છે તે, તેમજ આના ધાર્મિક વયોવૃદ્ધ માણસ સાથે આવા પવિત્ર સ્થાનમાં રહેવામાં જે આનંદ અને મહત્તા પ્રાપ્ત થાય છે તે છોકરાંને સમજાવો.

રાત્રે તેને કોઈએ યોલાવ્યો.

એક રાત્રે શમૂએલ હમેશની માફક સુતો હતો. દીવો બળતો હતો અને એલી પણ પાસે સુતેલો હતો. તે રાત લગલગ પુરી થવા આવી હતી ત્યારે શમૂએલ એકાએક ઉઠ્યો અને તેણે કોઈને પોતાનું નામ ઇધને યોલાવતું સાંભળ્યું. અવાજ એલીના જેવો હતો જેથી તેને એમ લાગ્યું કે તે વૃદ્ધ માણસને તેની જરૂર હશે અને કદાચ પાણી વગેરે જેમણે હશે જેથી તે તેને યોલાવતો હતો. એ વખતે તે ઉભો થાય છે અને એલીને શું જેમણે તે બાંધવા ઉતાવળો તેની પાસે બધું છે તેના ચિતાર કરો. તે વૃદ્ધ એલીને સાલ્ય કરવાને હમેશાં બહુ ખુશી હતો, અને તે કરવા માટે તેને ઉધમાંથી ઉઠવું પડે તોપણ એ વાત મનમાં લાવતો નહિ. તેણે શું કહ્યું અને એલીએ શેા જવાનું વાળ્યો તે કહો (૩; ૫). આથી શમૂએલને બહુ નવાઈ લાગી. તેને એમ લાગ્યું કે તેને સ્વપ્ન આવ્યું હતું, જેથી તે પાછો પોતાની પથારીમાં પડ્યો. પણ તુરંતજ પેલો અવાજ ફરીથી આવ્યો. એ એલીનેજ હોવો જેમણે કારણ કે ત્યાં બીજું કોઈ ન હતું, કદાચ એલી પોતે ઉધમાં સ્વપ્ન આવવાથી તેને યોલાવતો હતો, તેણે આમ ધાર્યું છતાં તે પોતાની પથારીમાં પડ્યો રહ્યો નહિ. તે એકદમ ઉભો થયો અને વૃદ્ધ એલી પાસે ગયો. એમણે પરસ્પર શું કહ્યું તે કહો (૩; ૬), અને આ વખતે શમૂએલને તે પાછો પોતાની ઓરડીમાં ગયો ત્યારે કેટલી નવાઈ લાગી હશે તેના ખ્યાલ કરો.

ઇશ્વર પાસેથી સંદેશો.

તેને ત્રીજી વખત યોલાવવામાં આવે છે અને એલી તેના ઉત્તર તરીકે જે કાંઈ કરે છે તે તે વિષે વિગતવાર કહેા. શમૂએલને કાણુ યોલાવતું હતું એ એલી આ વખતે સમજ્યો. તેણે કહ્યું કે “તને ઇશ્વરજી યોલાવે છે. જો તું તે અવાજ ફરીથી સાંભળ તો તું મારી પાસે આવીશ નહિ, પણ એમ કહેજે કે, “પ્રભુ, તું યોલ, કારણુકે તારો સેવક સાંભળે છે.” ફરીથી શમૂએલ પોતાની પથારીમાં સુતો. આ વખતે તેણે ઉઘવાની ઇચ્છા કરી નહિ અને ઇશ્વરે તેને યોલાવતું યોગ્ય ધાર્યું હતું એ વાતથી તેને બહુ આશ્ચર્ય થયું. શું ઇશ્વર હવે ફરીથી યોલશે ખરો કે ? હા, થોડી વારમાં પેલો અવાજ ‘શમૂએલ, શમૂએલ’ કહેતો પાછો આવ્યો. શમૂએલે તરતજ શો જવાબ આપ્યો તે કહેા અને તે તે અવાજ સાંભળવા તુરતજ બેઠા થાય છે તેનો કંઈક ચિતાર આવ્યો. એલીનાં પાપ અને શિક્ષાની વિગત જણાવવાની જરૂર નથી. માત્ર એટલુંજ કહેા કે ઇશ્વરે એલી માટે શમૂએલને એક સંદેશો આપ્યો, અને એનો અર્થ એ હતો કે શમૂએલે તુરતજ એલીનું પદ લેવું અને લોકાને ઇશ્વર વિષે જ્ઞાન આપવું.

વાત પછીનું થોડુંક.

ઇશ્વરે વૃદ્ધ એલીને કે બીજા કોઈ માણસને પસંદ નહિ કરતાં શમૂએલને પોતાની વાત કહેવા માટે પસંદ કર્યો એનું કારણ તમે શું ધારો છો ? “તે સારો છોકરો હતો” એટલુંજ કારણ પુરતું નથી. તે કંઈ રીતે ભલો હતો ? શમૂએલને જે અવાજ યોલાવતો હતો તે સાંભળીને તેણે જે કાંઈ કર્યું હતું તે બતાવી આપે છે કે તે હમેશાં પોતાના વૃદ્ધ ગુરૂની સેવા કરવા તત્પર હતો. એ વાત છોકરાં જાણી શકે તેમ કરો. તમે તમારી માની સેવા એવી રીતે કરો છો ખરો કે ?

યાદ રાખવાનું વચન.

એલીએ જોયું કે ઇશ્વરે તે છોકરાને યોલાવ્યો હતો. ૧ શમૂએલ

૧૦. ખરો માર્ગ પસંદ કરવો.

પાઠ ૪૭.

ઈસુ પ્રલોભનની સામે થાય છે.

માત્રી ૪ ; ૧-૧૧.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

પહેલું પ્રલોભન ઉત્પત્તિ ૩ ; ૧ સાથે સરખાવો. એમાં જે સૂચના કરવામાં આવી હતી તે ઇશ્વરના વચનમાં શંકા આણવાનું, અથવા તેમાં વિશ્વાસ રાખવાને બદલે તેને અજમાવી જોવાનું કાર્ય હતું. બીજું પ્રલોભન ઇશ્વરમાં ધણો વિશ્વાસ હોવાનો દેખાવ કરીને તેમાં અવિશ્વાસ સૂચવે છે : આ વાત “જે...” એ શબ્દોથી સિદ્ધ થાય છે. ત્રીજું પોતે જે કાર્ય કરવા આગ્રહ કરે તે સાધવા માટે ભુંડાઇની સહાયતા લેવાનું સૂચવે છે. એ ત્રણેય પ્રલોભનમાં જે મુદ્દાની વાત છે તે પોતાનું કાર્ય સાધવા કાઠ રહેજ પણુ જોઈએ ઉચ્ચ પણુ વધારે સરળ માર્ગ શોધવાના સંબંધમાં છે. અને આ શેનાન સાથેના લાંબા કાળના યુદ્ધની ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ હતી. તેણે આ દરેક કીસ્સામાં પ્રલોભન સામે માણસ તરીકે યુદ્ધ કર્યું હતું, અને જે બધી સહાયતા માણસ પામી ન શકે તે લેવાની ના પાડી હતી. વા. ૧ ; ૨ વાંચો અને પ્રલોભનનો આ વિષય વિચારો. આપણને પ્રલોભન શા માટે થાય છે? પ્રલોભન કેવી રીતે આનંદ ઉપજાવે છે? વા ૧ ; ૧૨ વાંચો. પ્રલોભન એ વિનય પામવા માટેની તક આપે છે. હેબ્રા. ૨ ; ૧૭, ૧૮ અને એફેસીઓ ૬ ; ૧૦, ૧૧ વાંચો.

વાતનો આશય.

પ્રલોભનનું સ્વરૂપ અને તે કેમ જીતવું એ બતાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—છોકરાના પ્રલોભનની વાત કરો. એવું કંઈ છે કે જે કરવાની તેમને મના કરવામાં આવી હોય? તેઓ કદી આ મના

કરેલું કાર્ય કરે છે અથવા કરવાની ઇચ્છા કરે છે? એ પ્રમાણે કરવું - બાજબી છે? આ મના કરેલું કાર્ય કરવાની ઇચ્છા તેઓને શાથી થાય છે? ઇસુનો અને સહુને દુસ્મન શેતાન લોકો પાસે જે ખોટાં કાર્ય કરવા ઇશ્વર ઇચ્છતો નથી તે કરાવવાનો પ્રયત્ન શા માટે કરે છે? જ્ય તમારી માએ તમને કંઈ ન કરવાનું કહ્યું હોય અને તમે તે કરો, ત્ય તમને તેથી સુખ થાય છે ખરું કે? નહિજ. એનું કારણ એ છે કે તે ઇશ્વરને દુઃખ થાય છે. જ્યારે આપણે સાચું કાર્ય કરીએ છીએ અ ઇશ્વરને રાજ રાખીએ છીએ ત્યારે આપણે સુખી થઈએ છીએ.

જાણો છોકરો.

જ્યારે ઇસુ આ પૃથ્વી ઉપર રહેતો હતો ત્યારે શેતાન આપણ ખોટું કરવાને લલચાવે છે તેમ તેને પણ લલચાવવાનો તેણે પ્રયત્ન કરે હતો. ઇસુ જ્યારે છોકરો હતો ત્યારે તે ખીજા છોકરાઓની માફક અયોગ્ય કામ કરે એ માટે બધા વખત શેતાન તેની પાછળ લાગ્યો હતો. પણ ઇસુએ તેનું કદી સાંભળ્યું ન હતું અને શેતાન તેને જે કરવાનું કહ્યું હતું તેણે કોઈ વખત પણ કયું ન હતું. ઇસુએ નાઝારેથમાં જે જાતનું જીવન ગાળ્યું હતું અને તે કેવો છોકરો હતો તેનું ટુંકામાં વર્ણન કરો. અને કદ રીતે પ્રલોભનની સામે થઈ તેને આધીન થયો ન હતો તે વાત ખાતરીને બરાબર સમજાવો.

પહેલું પ્રલોભન.

ત્યાર પછી ઇસુ મોટો થયો અને શેતાન તેની પાસે ખોટાં કામ કરાવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. એક દિવસ ઇસુ લોકોના વસવાટથી દૂર કોઈએક એકાંત સ્થાનમાં હતો. અને શેતાન ત્યાં આવ્યો અને તેણે તેની પાસે બને તેટલી રીતે ખોટું કરાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો આખરે જ્યારે ઇસુ બહુ થાક્યો અને તેને ઘણી જૂખ લાગી હતી ત્યારે શેતાને કહ્યું કે, “આ જગ્યામાં કંઈ ખાવાનું નથી તેમ તને જૂખ પણ લાગી છે, અને તું બહુ શક્તિમાન તેમ હુશિયાર છે. માટે આ પત્થરને રોટીના રૂપમાં ફેરવી નાખ.” એમ કરતું એ શું ખોટું હતું કે? ખાતું એ કંઈ ખોટું નથી, તોપણ ઇસુ એ જાણતો હતો કે ઇશ્વર મને કંઈ ખાવાનું આપશે, જેથી શેતાનના કહેવા પ્રમાણે કરતું એ અયોગ્ય છે

તેથી તેણે જવાબ આપ્યો કે “જે કંઈ મને ઇશ્વર પોતે આપશે તે હું ખામશ.” આ ઉપરથી શેતાન પોતે હાર્યો એમ તેના મનમાં ખાતરી થઈ. **બીજું પ્રલોભન.**

ત્યાર પછી શેતાને ઇસુને પેલું મોડું મંદિર જ્યાં તે કાઠ કાઠ વાર પર્વ ઉપર જતો હતો તેની યાદ આપી. અને ઇસુએ ત્યાંના બધા લોકોને અને તે પોતે તેમને કેવી રીતે ચાહ્યો હતો, અને તેઓ તેને ચાહે અને જાણે એમ ઇચ્છતો હતો એ વાતનો વિચાર કર્યો. શેતાને કહ્યું કે “જે, તું આ મંદિરના છેક મથાળે જઈશ અને ત્યાંથી કુદીને લોકોમાં પડીશ, તો તેઓ સહુ તારું સાંભળવા આતુર થશે. જે લોકો ઇશ્વરમાં વિશ્વાસ કરે તેમની સંભાળ લેવાનું તેણે વચન આપ્યું છે, જેથી તું કુદી પડ અને તે તને કાંઈ મળત થવા દેશે નહિ.” ઇસુએ કહ્યું કે “જે ઇશ્વર પોતે મને એ કાર્ય કરવાનું કહે તો તે થોડાજ છે, પણ હું તારું કહ્યું તો માનવાનોજ નથી.”

ત્રીજું પ્રલોભન.

પણ શેતાને ફરીથી ઇસુ પાસે પોતાનું ધાર્યું કરાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. તેણે તેને પૃથ્વી ઉપરના બધા લોકોની યાદ આપી. ઇસુ તેમાંના પ્રત્યેકને ચાહતો હતો અને તેઓ સહુ તેને ચાહે એમ ઇચ્છતો હતો. શેતાને કહ્યું કે “તું ઇશ્વરની ભક્તિ કરવાને બદલે મારી ભક્તિ કર અને તને સહુ માણસો ચાહે એમ હું કરીશ.” પણ ઇસુ સહુ માણસોનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવાનો એ કરતાં એક જીવોન માર્ગ જાણતો હતો અને શેતાનની ભક્તિ કરવી એ યોગ્ય છે એમ તે સમજતો હતો, જેથી તેણે તેને કહ્યું કે “શેતાન, તું દૂર થા.” ત્યારે શેતાને જાણ્યું કે ઇસુ પાસે યોગ્ય કાર્ય કરાવવાનો પ્રયત્ન કરવો એ નિષ્ફળ છે અને તે તેને છોડીને ચાલ્યો ગયો. પણ ઇસુ શેતાન સાથે એટલું બહુ લડીને બહુ થાકી ગયો હતો, જેથી ઇશ્વરે તેને સાથ કરવા માટે કેટલાક દૂત મોકલ્યા. કદાચિત્ તેમણે ઇસુએ શેતાનને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તેને ધોરક આપ્યો હતો.

વાત પછીનું થોડુંક.

આથી જ્યારે જ્યારે તમે કંઈ યોગ્ય કાર્ય અથવા જેની મના કરવામાં આવેલી હોય એવું કાંઈ કાર્ય કરો ત્યારે આ વાત યાદ કરજો, અને

જે તમે ઇસુ પાસે સહાયતા માગશો, તેા તે તમને તેણે પોતે શેતાનને દૂર કર્યો હતો તે પ્રમાણે તેને દૂર કરવા માટે તે આપશેજ.

યાદ રાખવાનું વચન.

શેતાનને ઉઘટા ઉઠા રહેા, ને તે તમારી પાસેથી નાસશે. યાકુ. ૪; ૭.

પાઠ ૪૮.

એક મહેલની શાળામાં ચાર નાના કુમારો.

દાનીયેલ ૧; ૧-૨૧.

શિક્ષકનેા અભ્યાસ.

આપણી આ વાતને વખતે બાબેલ એ પૃથ્વીમાં સહુથી મોટું રાજ્ય હતું, અને નબૂખાદનેસ્સાર એ રાજ્યના મોટામાં મોટા રાજા-ઓમાંના એક હતો. શિનઆર એ બાબેલનું બીજું નામ છે (૧; ૨). ચરૂશાલેમની પૂર્વમાં શુમારે ૮૦૦ માઇલ ઉપર દ્રાત નામની મોટી નદી ઉપર એ શહેર નકશામાં ચુએા. નબૂખાદનેસ્સારે ચરૂશાલેમ ઉપર જે હુમલો કર્યો હતો તેની કશી વિગત આપવામાં આવી નથી. કદાચિત્ એમ પણ હોઇ શકે છે કે તેની માગણી તુરત પુરી કરવામાં આવી હતી, જેથી લડાઇ થઇ ન હતી. તે શહેર તેના લશ્કરે પાછળથી જીત્યું હતું. એ વખતમાં હાર પામેલા લોકોમાંના અચીરવર્ગના છોકરાઓને લઇ તેમને વિજેતાના રાજ્યની સેવા કરવા માટે યોગ્ય શિક્ષણ આપવું એ એક સાધારણ રિવાજ હતો. એમ કરવામાં પહોંચેા હતુ એ હતો કે રાજાની આજુબાજુ તેનાં સર્ગાસંબંધીઓ અથવા તેમના લાગતાવળગતા કેાઇને રાખવા નહિ, કે જેથી તેઓને રાજ્યદ્રોહ કરવાની તક મળે. આ કારણથી આવા બહારના વિશ્વાસપાત્ર લોકો જેમનું પોતાનું દિત રાજાના દિતમાં રહ્યું હતું તેમને તેની પાસે રાખવામાં આવતા હતા. આ યુવકોમાં જે ખાસ ગુણની જરૂર હતી તેની ૧; ૩, ૪માંથી એક ટીપ બતાવેા. નબૂખાદનેસ્સાર એક બહો રાજા હતો એ દેખીતું છે, અને તે પોતે આ છોકરાઓનાં શિક્ષણ ઉપર દેખરેખ રાખતો હતો (૧; ૧૯, ૨૦). આ

ચાર ચઢી છોકરાઓને જે નામ આપવામાં આવ્યાં હતાં (૧ ; ૭) તે આખેલના દેવો ઉપરથી હતાં. રામના જે ભાણીમાંથી તેમને ખોરાક મળતો હતો તે ધણું કરીને દેવોને પહેલાં ધરવામાં આવતું હતું (૧ ; ૫).

વાતનો આશય.

સારા છોકરાઓ દારૂ પીવાની ના પાડે છે એ અનાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—જે સામાન્ય શાળામાં છોકરાં હમેશાં ભણતાં હોય તે, તેનું મકાન, બીજા છોકરાં, પાઠ, વગેરેની વાત કરો. કેટલાક છોકરાં યોડિંગવાળી શાળામાં ભણવા જાય છે. પોતાના ગામડા કે ગામની શાળામાં જવું અથવા પોતાની જગ્યાથી દૂરની કોઈ બીજી શાળામાં ભણવા જવું, એ બેમાંથી વધારે સારું કયું છે ?

ચાર મિત્રો નિશાળમાં.

આગળ ઉપર ચાર છોકરાઓ હતા, જે એકજ સ્થાનમાં રહેતા હતા, પણ જેમને પોતાના અભ્યાસ માટે બહુ દૂર જવું પડ્યું હતું. તેમનાં નામ કહો પણ આળાકાને એ યાદ કરાવવામાં બહુ વખત લેવાની જરૂર નથી. તેઓ પણ રામનાજી પુત્રો છે, પણ તેમને એક મહારાજાએ કેદ કર્યા હતા, અને તે તેમને એક મોટા શહેરમાં આવેલી શાળામાં ભણવા માટે લઈ ગયો. તેઓ કેદી હતા તેથી તેઓ તહેવારના દિવસમાં ઘેર જઈ શકતા ન હતા, પણ તેમના શિક્ષકો અને તેમના ભોજન, વગેરે સંબંધી વ્યવસ્થા કરનાર તેમના પ્રત્યે માયાળુ હતા તેથી તેમને ત્યાં દુઃખ થતું ન હતું. આવા છોકરાઓને મોટા શહેરમાં શાં શાં પરીક્ષણ હશે ? મોજ-શોખ, રમતગમત, વગેરેનું વર્ણન કરો. તે શહેરમાં અને મહારાજાના મહેલમાં બધા લોકો મૂર્તિઓને પૂજતા હતા, પણ દાનીયેશ અને તેના મિત્રો એક જગતના કર્તા ઇશ્વરની ભક્તિ કરવાનું શીખ્યા હતા, જેથી તેમણે મૂર્તિની પૂજા કરી નહિ. તે શહેરમાં બીજા ધણું ખરાબ હતું, પણ આ છોકરાઓ તેમાંનું કંઈ કરે તેમ ન હતું, અને એમ લાગે છે કે એ છોકરાઓ બધી રીતે બહુ સારા હતા તેથી તેમને સહુ કોઈ ચાહતું હતું.

રાજનો ખોરાક.

આ છોકરાઓને ભણવાની શાળામાં બધા છોકરાઓનાં શરીર બહુ સારાં રહે એ માટે તે મહારાજને ખાસ કાળજી હતી. તેઓ પોતાનો અભ્યાસ ખરાબ કરે એ તો તે ઇચ્છતોજ હતો, પણ તે તેમનાં શરીરના સંબંધમાં પણ તેટલીજ કાળજી રાખતો હતો, પણ શરીર સારાં અને સજાગ કેમ થાય ને છોકરાંનેજ કહેવા દે, અને રાજાએ કહ્યું કે “તેમને યોગ્ય અને સારો ખોરાક મળે એ માટે હું તેમને મારા રસોડામાંથીજ ખાવાનું મોકલીશ. આ પ્રમાણે થતાં તેમને ખરાબ ખોરાક મળવાનો જરા પણ સંભવ નથી.” રાજનો ખોરાક આવો કેને ન ગમે? તમને ગમે કે નહિ? એ નિશાળના બીજા છોકરાઓ આ વાતથી બહુ ખુશી થયા, પણ દાનીયેલ અને તેના ત્રણ મિત્રો દિલગીર થયા. તેમને દિલગીર થવાનું કારણ તમારા ધારવા પ્રમાણે શું હશે? એ ખોરાક કેવો હતો—બહુ પુષ્ટિકારક, ભારે અને તેઓ સાધારણ રીતે હમેશાં ખાતા હતા તેથી તદ્દન જુદો હતો એ બધું છોકરાંને સમજાવો. વળી વિશેષ જુડી વાત એ હતી કે તે રાજાએ તેમને માટે પોતાનો પીવાનો દારૂ પણ મોકલ્યો હતો. આથી બીજા છોકરાઓ ખુશી થયા, પણ દાનીયેલ અને તેના મિત્રો નારાજ થયા કારણકે તેઓ જાણતા હતા કે જલદ દારૂ પીવાથી લાભને બદલે ગેરલાભ થાય છે. તેથી લોકોને કેવી રીતે નુકશાન થાય છે? દાનીયેલ અને તેના મિત્રોએ એ સંબંધી શી વાતચીત કરી હશે, અને એ પીવાથી ઇશ્વર નારાજ થાય માટે તે પીવાજ નહિ એવો તેમણે જે નિશ્ચય કર્યો તે વર્ણવો. તેમણે કેવા વિવેકથી રાજાનું ખાનપાન તેઓ લઇ નહિ શકે એ પોતાના માયાળુ શિક્ષકને જણાવ્યું તે કહો. તેમના માટેની તેની ચિંતા, અને તેમણે કસોટી દાખલ તેમનો પોતાનોજ ખોરાક દસ દિવસ ખાવાની માગણી કરી તે વિષે કહો. તેમની આ પિનતીનો કેવી રીતે સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો, તેમણે શો ખોરાક ખાધો અને તેઓ આપેલી મુદત પછી કેવા દેખાયા ને બધાને ચિતાર આપો. આથી તેઓ એ શાળામાં રહ્યા એ દરમ્યાન બધા વખત તેમને રાજાનું ખાનપાન લેવાનો કેાઇએ આગ્રહ કર્યો નહિ.

પરીક્ષા.

આખરે પરીક્ષાનો કાળ નજદિક આવ્યો. તમે કદી પરીક્ષા આપી છે કે ? તે કેવી હશે ? તમે તેથી ભય પામ્યા હતા કે ખુશી થયા હતા ? આ છોકરાઓને એ વખતે કેતું લાગ્યું હશે ? તેમના પરીક્ષા તમારા ધારવા પ્રમાણે કાણ લેવાનું હતું ? તમારી પરીક્ષા કાણે લીધી હતી ? એ છોકરાઓની પરીક્ષા પેલા મહારાજ પોતે લેવાનો હતો. એ મોટા દિવસ માટે તેમણે બધાએ કેવી તૈયારી કરી હશે તેનો કંઈક ખ્યાલ કરો અને દરબારની કચેરીમાં જે દેખાવ થઈ રહ્યો હતો—રાજા, તેના અમલદારો અને અમીરકેમરાવો ત્યાં હાજર છે અને આ છોકરાઓ અને તેના શિક્ષકો અંદર દાખલ થાય છે, વગેરે વાતોનો ચિતાર આપો. તેમને તે રાજા આગળ ડૂલ, વગેરે કરવાની હતી તે તેમણે કરી અને તેઓ બધા શું શીખ્યા હતા તે વિષે તેણે નેમને કટકાક પ્રશ્ન પુછ્યા, અને જ્યારે પરીક્ષા પુરી થઈ ત્યારે રાજા બહુ ખુશી થયો. પણ તમારા ધારવા પ્રમાણે તે સહુથી વિશેષ ખુશી કોનાં થી થયો હતો ? દાનીએલ અને તેના મિત્રોને તે વખતે જે સફળતા મળી તે વિષે કહો. તેમણે બીજા છોકરાઓ કરતાં વધારે સારા ઉત્તર આપ્યા હતા અને નેમનાં શરીર પણ વધારે સારાં અને સખાં હતા. એમણે તે રાખનો દારૂ કદી પણ પીધો ન હતો એ વાતની તે રાખને ખબર હતી કે નહિ એ એક પ્રશ્ન છે. તેઓ શરીરમાં એવા મજબુત હતા તેનું કારણ પણ તેજ હતું વાત પછીનું થોડુંક.

તમને એમ લાગે છે કે આ ગામ કે ગામડામાં જે લોકો દારૂ પીએ છે તે બીજાથી વધારે નિરોગી છે ? નહિજ. દારૂ એ સદા ખરાબ છે અને સારા લોકો તે કદી પણ પીતા નથી, તેથી આપણે પણ એ પીવાનો નથી.

આઠ રાખવાનું વચન.

દાનીએલ પોતાના મનમાં એવો દરાવ કીધો કે હું...પોતાને વટાળીશ નહિ." દાનીએલ ૧ ; ૮.

જે માણસે એક પરદેશીને સહાયતા આપી હતી તે.

લુક ૧૦ ; ૩૦-૩૭.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

શિક્ષક આ વાતની આગળપાછળનું બધું જાણુવા માટે ૧૦ ; ૨૫ થી વાંચતું જોઈએ. “મારો પડોશી કોણ છે ?” એ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં આ વાત કહેવામાં આવી હતી. યરૂશાલેમથી યરૂષો જવાનો રસ્તો નકશામાં જુઓ. તેમની વચ્ચેનું અંતર સોળેક માઇલનું હતું અને માર્ગ ટેકરીઓ ઉપરથી નીચે જતો ઉજડ અને ધારાવાળો હતો. એ વખતે યરૂષો એક મોટું વેપારનું મથક હતું અને લોકો યરૂશાલેમથી ત્યાં કેટલુંક ખરીદવા જતા હતા. આ માર્ગે એ દેશમાં સહુથી વિશેષ જોખમથી ભરેલો લેવી લોકો યાજક જતના હતા, એટલે યાજક તેમાંથી પસંદ કરવામાં આવતા હતા ; તેમને ઇસ્રાએલમાં કંઈ વારસો ન હતો (ગણના ૧૮ ; ૨૧) ; તેમનું કામ મંડળને લગતું હતું (ગણના ૧ ; ૫૦, ૫૩) ; મંદિરને લગતું હતું (૧ કાળવ્રતાંત ૨૩ ; ૨૭, ૨૮) અને નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકને લગતું હતું (પુનર્નિયમ ૩૧ ; ૨૫, ૨૬). આથી તેઓ શાસ્ત્રી થયા (૨ કાળવ્રતાંત ૩૫ ; ૩) અને આપણા પ્રભુના વખત સુધી તેવા રહ્યા. સમરની લોકો રિથે ખાસ માહિતિ મેળવે, તેમનું મૂળ ધ્યાનમાં લેવો (૨ રાખ ૧૭ ; ૨૪-૩૩). તેમની મિત્ર જાતિ અને અશુદ્ધ હકિતને લીધે યહુદીઓ તેમના પ્રત્યે દ્વેષભાવ રાખતા હતા (યોહાન ૪ ; ૯). યહુદીઓના યાજક બ્રાહ્મણ જેવા હતા એવું માનવાની કે મનાવવાની બૂલ શિક્ષકે કરવી નહિ. આવા સંજોગોમાં બ્રાહ્મણ કોઇ પણ જાતની અંગત સહાયતા આપી શકે એવી આશા રાખી શકાય નહિ, પણ યાજક અને લેવી પાસે સહાયતાને માટે પેસો હુંટાયેલો અને ધાયલ થએલો માણસ આશા રાખી શકેલો હતો. આ બે માણસો મિશનના પાળક અને શિક્ષક જેવા હતા એવું કહેવાથી ઇસુના કહેવાનો અર્થ અરાબર સમજાવી શકાય છે. જે માણસોએ મદદ કરવાજોઈતી હતી તેમણે તે આપી નહિ. તે નિરાધાર માણસને જે સહાયતા પછી તદ્દન અજુધાર્યો સ્થાનમાંથી મળી આવી હતી તે સમરની

માણસ સારી સ્થિતિમાં હતો એ દેખીતું છે. તે સ્વારી કરીને આવતો હતો અને વળી તેની પાસે પૈસા પણ હતા. આથી પૈસા ધાવલ થએલા માણસથી દૂર રહેવાનું તેને ખાસ કારણ હતું, કારણકે જો એટલામાં ચોર હોય તો તેમનો ભય તેના પોતાને માટે વિશેષ હતો. આમ છતાં તેણે પૈસા ધાવલ થએલા માણસની સેવા જે હિમ્મતથી કરી તે ખાસ ધ્યાનમાં લેવાની છે.

વાતનો આશય.

આ સમગ્રનીતા ભણા કાર્યની છોકરાં પાસે યોગ્ય કદર કરાવવાનો છે.

છોકરાંને માટે.

પ્રસ્તાવના.—તમે કદી તમારાં માથા પાસે મુસાફરી કરી છે ? તમે દૂર ગયા હતાં ? કાલા દિવસનો રસ્તો હતો ? તમે શું બેસ્યું ? તમે કયા રીતે ગયાં હતાં ? તમે તમારી સાથે શું શું લીધું હતું ?

નીકળવું.

એક વખત એક માણસ મુસાફરી કરવા એકલો નીકળ્યો. તેને બહુ દૂર જવાનું હતું, જેથી તે સવારમાં બહુ વહેંચે નીકળ્યો, અને તે એક મોટા શહેરમાં જતો હતો તેથી તેણે પોતાનાં સારામાં સારાં વસ્ત્ર વગેરે પહેર્યાં હતાં. એ વખતે રેલ્વેગાડી ન હતી તેમ તેને પોતાની એકગાડી પણ ન હતી, જેથી તેને એ બધા માર્ગ પગપાળા જવું પડ્યું હતું. રસ્તે જતા કાંઈ જનાવર કે સાપ વગેરે તેને હેરાન કરે તો તેમની સામે પોતાનું રક્ષણ કરવા માટે તેણે એક લાકડી લીધી હતી. તે તે મોટા શહેરમાં કંઈક ખરીદ કરવા જતો હતો, જેથી તેણે પોતાની સાથે પૈસા પણ લીધા હતા. એ પૈસા તેણે ક્યાં રાખ્યા હશે ? તે ખાંધને તૈયાર થાય છે અને પોતાનાં ધરનાં માણસોની રગ્ગ લઈને સૂર્યોદય થયા પહેલાં ચાલતો થાય છે એવો ચિતાર આપે. તડકા થયા પહેલાં જેટલું દૂર જવાય તેટલું સારું એમ માનીને તે શહેરની બહાર નીકળી અને તેટલી ઝડપથી ચાલતો થયો. તેના માર્ગ એકાંતવાળો તેમ ખડખડો હતો, પણ તેને ટેકરીવાળા ભાગ ઉપરથી નીચે જવાનું હતું તેથી તે થોડી વારમાં દૂર નીકળી ગયો.

હુંટારાઓ.

દહાડો પહોરેક ચઢ્યો હતો ત્યારે તે સારી પેઠે દૂર નીકળી ગયો હતો, અને તેણે પોતાના મનમાં ધાધુ કે “હવે હું તુરતજ મારા મુકામે આવી પહોંચીશ” તેણે રસ્તા ઉપર યહુ થોડા લોકોને જોયા હતા, પણ આ અરસામાં તેણે થોડાએક માણસોને નેના તરફ ધ્યાનથી જોતા જોયા. તેઓ તેને વિષે વાત કરતા હતા અને તેણે ધાધુ કે એ લોકો હુંટારા છે, પણ તે નાસી જઈ શકે તેમ નહોતું અને તેઓએ તેને જોયેલા હોવાથી ને સંતાઈ શકે તેમ પણ ન હતું. તુરતજ એ લોકો હુંટારા છે એ વાતની તેને ખાતરી થઈ. કારણકે તેઓ તેની પાસે આવ્યા અને તેની પાસે પૈસા, વગેરે જે કાંઈ હતું ને માગ્યું. હવે એ સ્થિતિમાં તેણે શું કરવું? તે તેમને પૈસા આપવા ઇચ્છતો ન હતો. કદાચિત્ તેણે તેમને પોતા પાસે જે પૈસા હતા તેમાંથી થોડા કાઢી આપવા માંડ્યા, પણ તેથી પેલા માણસો સંતોષ પામે તેમ ન હતું. એ ઉપરથી તેમણે તેને કહ્યું કે “અમારે તારી ઝડતી લેવી પડશે.” તેઓ તેનાં ગજવાં વગેરે તપાસે છે અને આખરે તેમને તેના બધા પસા મળવાથી તેઓ તે લે છે અને તેનાં કપડાં પણ ઉતારાવે છે એ વાતને ચિતાર આપો. કદાચિત્ એ વખતે ને તેમની સાથે લડ્યો હોત, પણ નેઓ તેનાથી સંખ્યામાં વધારે હોવાથી તે તેમને કંઈ કરી શક્યો નહિ એટલુંજ પણ ઉઝટો લડતાં બાવડ થયો, લોહી નીકળ્યું, પડી ગયો ને પૈસા, લુગડાંલતાં બધાં ગયાં ને તે ઐશુર્ય થયો. દરમ્યાન પેલા હુંટારાઓ તેનાં વસ્ત્ર, પૈસા, વગેરે લઈ રવાના થઈ ગયા. છેકનાંને ક્યા અવે એવી રીતે એ માણસની નિરાધાર સ્થિતિનું વર્ણન કરો, અને ત્યાં તે તડકામાં લાંબો વખત સુધી પડ્યો રહ્યો હતો અને કોઈએ પણ તેને સહાયતા આપી ન હતી એ બધું કહો.

યાજ્ઞક.

એ મિથારા વટેમાથુએ ધણી વર પોતાનું માથું ઉંચું કરી કાઢ આવે છે કે નહિ એ જોવા આમનેમ જોયું, પણ ત્યાં કોઈ દેખાયું નહિ. આખરે તેણે કાર્ગને દૂરથી આવતો જોયો. તેને પોતાની નજદિક આવતો જોઈ જે આનંદ અને અશા તેના મનમાં ઉત્પન્ન થયાં હશે તેના

ખ્યાલ કરો. એ માણસ નજદિક આગ્યો ત્યારે તેણે બેયું તો તે તેને પાળક લાગ્યો, આવી એ માણસ તેને મદદ આપશેજ એવી તેને ખાતરી થઈ. તેણે પોતાના મનમાં વિચાર્યું કે, “હું કેવો નસીબદાર છું કે આ આવનાર માણસ પાળક છે : તે મને મારી આ સ્થિતિમાં નક્કી સહાયતા આપશે.” પેલો પાળક તેની નજદિક આગ્યો ત્યારે તેણે તેને શું કહ્યું હશે તેનો ખ્યાલ કરો. પણ તેને સાલ ન કરતાં પેલો માણસ કેવી રીતે રસ્તે તરીને ચાલ્યો તેનું વર્ણન કરો. એ વખતે પેલા ધાયલ થએલા માણસને પોતાની નિરાધાર અને દુઃખી અવસ્થા બેઠને જે નિરાશા ઉત્પન્ન થઈ હશે તેના કંઈક ચિતાર આપો.

બેવી.

પેલો માણસ ફરીથી આમનેમ કોઈ આવે છે કે નહિ એ જોતો રહે છે. વળી કોઈને આરતો બેઠ તેના મનમાં શું થાય છે, તે માણસ પાસે આવનાં તે તેને શું કહે છે, પેલો નવો આવનાર માણસ શો ઉત્તર વાળે છે અને તેના ગયા પછી આપણા આ ધાયલ થએલા માણસને ફરીથી કેવી નિરાશા ઉત્પન્ન થાય છે એ પ્રશ્ન કહો. આ બન્ને ધાર્મિક માણસ તેને સહાયતા ન આપે તો પછી બીજું કોણ આપે એમ હતું ? સમજાવી.

હવે પેલા ધાયલ થએલા માણસની ગ્રંથી આશા મૂક હતી. કોઈની પણ મદદની આશા રાખતી એ વ્યર્થ હતું. તેને તો ત્યાંજ પડી રહી મરવાનું હતું. તડકો સખત હતો, તેને તરસ પણ પણ બહુ લાગી હતી, ધાની વેદના લણી થતી હતી અને તેનાથી જરા પણ ઉઠાતું ન હતું. એ બિચારાની સ્થિતિ કેટલી દુઃખમય હતી ! પણ થોડી વારમાં તેણે કોઈના આવવાનો અવાજ સાંભળ્યો. આ વખતે કોઈ જનવર આવતું હોય એમ લાગ્યું. એ શું હશે ? ફરીને તે જોવા લાગ્યો. એ વખતે તેણે શું જોયું તે કહો. તેને આ વખતે કશી આશા ન હતી. એ કોઈ પૈસાદાર માણસ અને વળી પરદેશી હતો, જ્યાં તે તેના જેવા નિરાધાર માણસની મદદ આવે એ અશક્ય હતું. આમ ધારીને તે પોતાની આખ બંધ કરી ત્યાં પડ્યો રહ્યો, પણ જ્યારે પેલું જનવર તેની નજદિક આગ્યું ત્યારે તે ત્યાં ઉભું રહ્યું. વળી કોઈ માણસ પ્રેમાળ

વચનથી તેને બે લાગ્યા જાગ્યો અને તેણે તેને પોતાના હાથથી ઉંચો પાણી કર્યો. એ પરદેશી માણસ શું થયું હતું એ વિષે તેને પુછે છે, તેના બા હુએ છે અને બાંધે છે, અને પછી એ ધવાએલાને પોતાના ઘોડા પર બેસાડે છે, એ અધાનો ચિતાર આગો. તેણે કહ્યું કે, “આગળ એક ધર્મશાળા છે ત્યાં હું તને લઇ જઈશું. તું સારો થાય ત્યાં સુધી ત્યાં રહેજે.” આથી પેલા માણસે તેના કેટલો બધો ઉપકાર માન્યો હશે! તેના પોતાનો ભાઈ એ રસ્તે આવ્યો હોત તો તેણે તેથી કંઈ વધારે કર્યું ન હોત. અને જ્યારે તેઓ ધર્મશાળામાં આવ્યા ત્યારે પેલા પરદેશી માણસે તેને પેલા ઘેડા ઉપરથી નીચે ઉતાર્યો, તેને ઘરમાં લઇ ગયો, તેને સુખથી સુવાડ્યો, તેને ખોરાક વગેરે આપ્યું અને આખી રાત તેની સારવાર કરી. તેનાથી બીજા દિવસ રહી શકાય નેમ ન હતું. જેથી તેણે એ ધર્મશાળાના ઉપરીને પૈસા આપ્યા અને આ ધવાએલો માણસ સાબો થાય ત્યાં સુધી તેની સંભાળ રાખવાનું તેને કહ્યું.

વાત પછીનું થોડુંક.

જે ત્રણ માણસો એ રસ્તે ચાલ્યા હતા તેમાંથી છોકરાં કેાને વધારે પસંદ કરે છે તે તેમને પુછે. આપણે તેના જેવા કેવી રીતે થઇએ? છોકરાં જે રાંધે નાનુંસુનું પરોપકારનું કાર્ય જેમકે પોતાથી વધારે નાના છોકરાંને અથવા કેાઇ માંદા છોકરાંને કેાઇ પણ જાતની સહાયતા આપવી, અથવા શાળામાં કેાઇ છોકરું નવું આવ્યું હોય તેને નવું નવું કે બીજા ન લાગે એ માટે મદદ આપવી, વગેરે કરી શકે તે તેમને સૂચવો.

યાદ રાખવાનું વચન.

જેવી પોતા પર તેવી પોતાના પડોશી પર તું પ્રીતિ કર. માત્થી -
૨૨ ; ૩૯.

શિક્ષકનો અભ્યાસ.

આ સિંહાવલોકનમાં જે પાઠ આવેલા છે તેમાં કેટલી જાતના લોકોને આપણે જાણવાનું મળ્યું છે તે વિચારો. એમના શા શા સંબંધો હતા, એમને શી શી તક અને શાં શાં પ્રલોભન હતાં તે જુઓ. તેમણે જે સારા કામો કર્યાં હતાં તેની એક રીત બતાવો, અને તેઓ એને બદલે શું કરી શક્યા હોત તે વિચરો. જે કાંઈ કાર્યથી ઈશ્વર બહુ ખુશ થાય તે કરવાને બદલે તેઓ માત્ર પોતાના કાર્ય માટેની મુગમતા શોધતા હતા. ઇસુ સિવાય આ અધા લોકોમાં તમને સહુથી વધારે પસંદ કાણુ છે? તેમાંના કોને સાચું કરવા માટે સહુથી વધારે મુશ્કેલી હતી? કોના સંબંધો સહુથી વધારે કઠણ હતા? તે સહુમાંના કાણુ ઇશ્વરને વિશેષ મહિમાવાન કર્યો?

છોકરાંને માટે.

ઇશ્વરના અવાજ વિષેની વાતો.—જેમણે ઇશ્વરનો અવાજ સાંભળ્યો હોય તેમાંનાં કોઇનાં નામ છોકરાંને યાદ છે? (ઈઝામ, મુસા, શમૂએલ). ઇશ્વરે ઈઝામને શું કહ્યું હતું? (પહેલી આજ્ઞા અને પછી વચન). ઈઝામને તેના ઉત્તર તરીકે શું કહ્યું? જ્યારે ઇશ્વરે શમૂએલ સાથે વાત કરી હતી ત્યારે એલીએ શું કહ્યું? દરેક વાતમાં ઇશ્વરના આમંત્રણનો શો ઉત્તર આપવામાં આવ્યો હતો તે છોકરાને કહેવા દો, અને તેમાં આજ્ઞા-ધીનતા એ મુદ્દાની વસ્તુ છે એ તેમને સમજાવો. વળી ઇશ્વર આપણી સાથે કેવી રીતે વાત કરે તે પણ બતાવો.

સાચું કાર્ય કરવા વિષે વાતો.

આજ્ઞાધીનતા સિવાય ઇશ્વરને પ્રસન્ન કરવા માટે લોકોએ બીજું શું કહ્યું હતું? (દાનીયેલ અને સમરૂની) આ લોકોમાંના કોને આજ્ઞા સહુથી વધારે પસંદ કરે છે? અને શા માટે? વાતોમાંનાં પાત્રો વિષે તેમને ધૃતી બોલવા દો, અને તેમાંના પ્રત્યેક ઇશ્વરને કેવી રીતે રાજી કર્યો તે છોકરાં બરાબર જોઈ શકે તેમ કરો.

પ્રશ્નને પ્રસન્ન કરવામાં નક્કી મુશ્કેલી.

બધી વાર એવું કેમ અને છે કે જે હું કરવું એ બહુ સહેલું છે અને ખર્ચ કરવું એ બહુ મુશ્કેલ છે? (માણસને શેતાન લલચામાં નાખે છે એ છોકરાં કહી શકે છે કે નહિ એ જુઓ.) આપણે કઈ રીતે શેતાનને છૂટી શકીએ અને પ્રશ્નને પ્રસન્ન કરી શકીએ? હંસુએ એ કહી રીતે કયું હતું? શેતાનનો અવાજ નહિ સાંભળવાની અને પ્રશ્નનો અવાજ સાંભળવાની જરૂરીઆત ઉપર ફરીથી ભાર મુકો.

કેટલાક ખાસ દિવસો માટે પાઠ.

ઈસ્તર : પાઠ ૩૧ ફરીથી શિખવો.

નાતાલ : પાઠ ૧૧ અને ૧૨ ફરીથી શિખવો.

આ વખતે પાઠને સિદ્ધાન્તોકત્ત કે પરીક્ષાનું રૂપ આપવું નહિ. વાત પહેલીજ વાર કહેતા હો તેમ ફરીથી કહો, કારણ કે છોકરાંને જે વાત મળી હોય તે વારંવાર સાંભળવી તેમને બહુ મમે છે.

**Printed and Published by R. S. Dickey, at the
Mission Press, Surat, for the Gujarat Tract and Book Society, Surat.**
